

eul_wid: tqu-ao

Ψευδο-Γαληνός · Pseudo-Galen

On Obtainable Remedies

Περὶ Παρασκευαστῶν Θεραπευμάτων

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique
Dialect: Κοινή τεχνική Technical Koine
Domain: Ἰατρική Medicine
Format: Πραγματεία Treatise

- 14 311 (t1) ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΕΥΠΟΡΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΠΡΩΤΟΝ. Προοίμιο ν. [Τοῖς ἔξω πόλεων παραμένουσιν καὶ τοῖς κατ' ἀγροὺς καὶ τοὺς ἐρήμους τόπους διατρίβουσι τῶν εὐπορίστων χρῆσιν προσήκουσαν εἶναι.] Τὴν ἰατρικὴν τέχνην, οὐ πόλεσιν οὐδὲ δημοσίοις τόποις, ἢ ἀνδράσι πλουσίοις καὶ εὐγενέσιν ἄρχουσιν τε καὶ μεγάλως δυναμένοις ὀριζομένην, διὰ δὲ τὸ φιλάνθρωπον καὶ πολύχρηστον αὐτῆς ποικίλως ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους διήκουσαν καὶ ἄχρῃς ἀγροικίας καὶ ἐρήμων τόπων φθάνουσιν μὲν ὁρῶν τῇ δυνάμει, ἐλλείπουσαν δὲ τῇ ἐνεργείᾳ διὰ τὸν ἀμελέτητον τῆς περὶ αὐτὴν φιλοτιμίας, δίκαιον ᾤθηται κατ' ἐμὴν δύναμιν εἰσενέγκασθαι ἐπικουρίαν τοῖς ἐν ὁδοῖς, μάλιστα καὶ κατ' ἀγροὺς καὶ κατὰ τινὰς ἐρήμους τόπους διατρίβουσιν, ἐφ' ὧν τὰ μὲν πάθη ῥαδίαν καὶ ἀπροσδόκητον ἔχει τὴν κατὰ τῶν σωμάτων φορὰν καὶ δύναμιν, οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐκ τῶν ἰαμάτων ἐπικουρίαν εὐπορον. ^[5]
- 14 312 οὐτε γὰρ φαρμάκων πολυτελῶν ἐν παντὶ τόπῳ ῥάδιον εὐπορεῖν οὐτε τοὺς χρησόμενους αὐτοῖς ἰατροὺς ἀφθόνως ἔχειν ἐπιτηδείους, οὐτε μὴν τὰς περιστάσεις παρεῖναι τῆς ὑποπροσθέσεως καὶ ἀναβολῆς καιροὺς διδούσας, οἷον ἐπὶ συνάγχῃς καὶ δηλητηρίων φαρμάκων καὶ τῶν ἰοβόλων, αἱμορραγίας τε καὶ χολέρας καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων. διὰ ταῦτ' οὐδ' οὐκ ἀκριβῶς καὶ ἐπιστημονικῶς θεραπείαν καὶ πάντῃ τοῖς οἰκείοις θεωρήμασι συνεκπληρουμένην ἐνθάδε λέγειν προυθέμην, ἀλλ' ὅπως ἂν τις καὶ ἰδιώτης ἐκ τοῦ παραχρῆμα βοηθεῖν ἔλῃ τοῖς κινδυνεύουσιν ἢ ἄλλως πάσχουσι κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐκ τῶν ὡς οἶόν τε ἐπ' ἀπόροις εὐπορουμένων βοηθημάτων, ὑποθέσθαι δίκαιον ᾤθηται τὸ μὲν ἀκριβὲς ἄγαν τῆς κατὰ τὴν τέχνην ὕλης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς χρήσεως τῶν βοηθημάτων, ἐν οἷς φαρμάκων καὶ ἰατρῶν εὐπορία καὶ τὰ πάθη συγχωρεῖ, ἀναγκαῖον εἶναι κρίνει, ὅπου δὲ ὀξὺς ὁ καιρὸς καὶ οὐκ εὐπορος ἢ τῶν βοηθημάτων εὐπορία καὶ ἀφθονία, τὴν ἐκ τῶν εὐπορίστων φαρμάκων δύναμιν ἀναγκαιοτάτην εἶναι λογιζόμενος τοῖς ὁτιοῦν μέρος τοῦ σώματος πάσχουσιν. ^[5]
- 14 313 ἀναγράψω τοιγαροῦν εὐπορίστων βοηθημάτων ὕλης σπανίως που πολυτελεστέρων μὲν, συνήθων δὲ τοῖς πολλοῖς, καὶ διὰ τοῦτο εὐπορουμένων φαρμάκων μνημονεύσομεν, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρξάμενοι. αὕτη γὰρ καθάπερ τις ἀκρόπολις ἐστὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν τιμιωτάτων καὶ ἀναγκαιοτάτων ἀνθρώποις αἰσθήσεων οἰκητήριον, διὸ καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν βοηθημάτων ἀπ' αὐτῆς ποιησόμεθα τοῦ δυνατοῦ μάλιστα καὶ σαφῶς στοχαζόμενοι. πάσχει δὲ αὕτη ποικίλως, ἐγκαιομένη τε καὶ ψυχομένη, καὶ ὑπὸ ἀναθυμιάσεων τῶν ἐκ τῆς κοιλίας πληρουμένη, καὶ ἀπὸ

τῶν ἔξωθεν, τῶν καρωδῶν καὶ δυσωδῶν, καὶ διὰ πολλὰ ἕτερα. ἐξ ἐπιμέτρου καὶ ταῖς κατὰ τὸ δέρμα καὶ τὰς τρίχας ἀπρεπείαις ἀλικομένη, ἄλωπεκίαις, ὀφιάσεσι, διαφόροις ἐλκώσεσιν. ^[15]

14 314 ἐγκαύσεως μὲν οὖν καὶ ψύξεως καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἀναθυμιάσεως ἱκανὰ σημεῖα ταῦτα προκατάρχοντα αἴτια. ἤδη δὲ τοῖς ἐξ ἐγκαύσεων ἄλγημα παρακολουθεῖ σφυγματῶδες ὅλης σφακελιζούσης δοκεῖν τῆς κεφαλῆς μετὰ πυρῶδους αἰσθήσεως καὶ διάτασις τῶν περὶ τὸ μέτωπον ἀγγείων καὶ ὀφθαλμῶν ἔρευθος, τὰ πολλὰ καὶ ἀγρύπνια· τοῖς δὲ ἀπὸ ψύξεως ναρκῶδες βάρος καὶ πῆξις καὶ τῶν μετὰ τὸ μέτωπον ἀγγείων σύμπτωσις· εἰ δὲ μεθ' ὑγρότητος καταψύχονται, καὶ καταφορώδης ὕπνος· τοῖς δ' ἐξ ἀναθυμιάσεων ἄλγημα νυγματῶδες καὶ σφυγμὸς τῶν περὶ τὸ μέτωπον ἀρτηριῶν, ἱλιγγοί τε καὶ παροράσεις καὶ ὥτων ἦχοι. ὁμοίως καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐντὸς ἀναθυμιάσεων πληρουμένοις τὰ αὐτὰ ταῦτα συμπίπτειν εἶωθεν. Κε φ . α'.

[Πρὸς τὰ ἐντὸς τῆς κεφαλῆς πάθη, καὶ πρῶτον περὶ τῆς ἐξ ἐγκαύσεως κεφαλαλγίας.] Ἀρμόσει δὲ τοῖς μὲν ἐξ ἐγκαύσεως ἐμβροχὴ ἐλαίου ὀμφακίνου ψυχροῦ· εἰ δ' ἐπιτείνοντο, δι' ὀξύρροδίνου, μὴ παρόντος δὲ τοῦ ῥοδίνου ἐλαίου, χρηστέον ὀμφακίνω, τέτρασι μέρεσι τοῦ ἐλαίου συμπλέκοντας ὄξους μέρος ἓν, εἰ συμμέτρως ψύχειν βούλονται, εἰ δὲ μὴ, πλεῖον ἔτι ὄξους. ^[15]

14 315 διακαιομένης δὲ σφοδρῶς τῆς κεφαλῆς, συμπλέκειν χρή τῷ ὄξει πολυγόνου χυλὸν, ἢ ἄρνογλώσσου, ἢ ἀνδράχνης, ἢ θριδακίνης, ἢ ὀμφακος σταφυλῆς, ἢ τῶν τοιούτων τινός. δῆλον δὲ ὡς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον τῆς εὐξέως αὐτῶν δηλώσει τὸ μέγεθος τῆς ἐγκαύσεως καὶ ἢ τοῦ σώματος κατασκευή, ἀνακλίνειν δὲ αὐτοὺς ἄμεινον καὶ ἐν ψυχροτέροις οἴκοις εἰσφέροντας ἀμπέλου φύλλα καὶ βάτου, μήλων τε καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων, ὅσα χωρὶς τοῦ κάρου ψύχειν δυνήσεται. παραπλήσια δὲ ταῦτη διαθέσεις καὶ αἱ ἀπὸ τῶν δυσκρασιῶν συμβαινόμεναι. ἀλλ' αἱ μὲν ἀπὸ θερμότερας καὶ ξηροτέρας, ἔτι τε ψυχροτέρας καὶ ξηροτέρας δυσκρασίας, ὁδύναι μεγάλαί γίνονται, ἥκιστα δ' ἐν τῇ ὑγρᾷ δυσκρασίᾳ πόνοι συμβαίνουσι, θεραπεύονται κατὰ ἐναντίωσιν τῶν διαθέσεων. [Περὶ τῆς ἀπὸ ψύξεως κεφαλαλγίας. ^[15]

14 316] Τοῖς δὲ ἀπὸ ψύξεως ἀρμόζουσιν αἱ θερμότεραι τῶν ἐμβροχῶν, ὅτε μὲν συμμέτρως εἴη ἢ ψύξις, ἀρκουμένοις ἀνηθίνω καὶ πηγανίνω ἐλαίῳ θερμῷ· εἰ δὲ ἐπιτείνοντο μεγάλης τῆς ψύξεως ὑπαρχούσης, σικίου ἀγρίου ρίζαν ἐμβαλεῖν δεῖ, ποτὲ δὲ καὶ εὐφορβίου βραχύ. χρῆσθαι δὲ καὶ ἱρίνῳ ἐλαίῳ, ἢ τινὶ τῶν τοιούτων λεπτῶν εἰρημένων τινὰ τούτοις ἐμβαλόντα· ἐλάττω δὲ ἢ πλείω κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ψύξιν σκοποῦντα καὶ συμμετρούμενον. [Περὶ τῆς ἐξ ἀναθυμιάσεως κεφαλαλγίας.] Ὅσοις δὲ ἀπὸ ἀναθυμιάσεων αἱ κεφαλαλγίαι γίνονται, ὑπάγειν τε τὴν γαστέρα καὶ ἄγειν αὐτοὺς εἰς εὐπνουστέρους οἴκους καὶ λεπτὸν ἀέρα ἔχοντας, ἐπιτηδεύειν τε καὶ πταρμούς, μάλιστα εἰ ἀπύρετοι εἶεν, ἐμβαλόντας τοῖς πόροις ἢ στρουθίον λεῖον, ἢ πέπερι, καὶ ἀνέλκειν κελεύοντας. κενουμένων γὰρ τῶν ἀτμῶν ῥᾶον διαφορηθήσεται ἡ κεφαλή. ἐμβρέχειν δ' αὐτοὺς καὶ ἐλαίῳ, βραχὺ ὄξους παραχέοντας. ἢ τε γὰρ ἄμετρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἀτμῶν φορὰ ἀποκρουσθήσεται καὶ τὸ ἐνιζάνον ταῖς κοιλίαις τοῦ ἐγκεφάλου διαφορηθήσεται, μὴ ἂν καθεύδειν, καὶ μάλιστα μεθ' ἡμέρας. ^[15]

14 317 [Περὶ τῆς ἐξ ἀπέπτων βρωμάτων κεφαλαλγίας.] Εἰ δ' ἀπέπτων ἐγκειμένων τῇ γαστρὶ συμπάσχοι τι ἢ κεφαλὴ, διδόντας πιεῖν ὕδατος χλιαροῦ συχνῶς ἐμεῖν κελεύειν. γίνονται δὲ πολλοῖς τῶν στομαχικῶν ἐξ ἀναστάσεως κεφαλαλγίαι, ἐφ' ὧν αἱ παραθέσεις τῆς τροφῆς αὐτίκα κουφίζουσιν εἰώθασιν. εἰ δ' ἀπὸ μεγάλης ποτὲ ἀλγηδόνης τῆς κεφαλῆς ἄφωνοι γίνονται ἄφνω, μηδὲ τῆς αἰτίας καταλαμβανομένης, καταντλεῖν προσήκει τὴν κεφαλὴν ὕδατι θερμῷ δασιλεῖ, ἐγγέοντας τοῖς ὤσιν ἔλαιον καὶ ἔριον ἐμβάλλοντας. [Περὶ τῆς ἐξ οἴνου κεφαλαλγίας.] Ὅτι μὲν οἱ θερμότεροι τῶν οἴνων τὰς κεφαλαλγίας γεννῶσιν, ἀτμῶν πληροῦντες ῥαδίως τὴν κεφαλὴν, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ χυμῶν, καὶ ὅτε χωρὶς οἴνου πόσεως πρὸς τὴν κεφαλὴν ἐτοίμως οὗτοι

ἀναφέρονται, καὶ μάλιστα οἷς φύσει θερμότεραι τὴν κρᾶσιν αἱ κεφαλὰι τυγχάνουσιν, ἅσιν οἷμαι φανερόν εἶναι. σκοπὸς τοίνυν τῆς ἰάσεως ἡ κένωσις αὐτῶν. ^[15]

14 318 ἐπεὶ δὲ θερμότεροι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ πεπληρωκότες τὴν κεφαλὴν ἀτμοὶ, καὶ τῆς ἐντυχούσης αὐτοῖς βοηθείας δέονται. ἔλαιον οὖν ῥόδιον καὶ πάνυ ψυχρὸν προσφερόμενον, ὕπνος τε καὶ ἡσυχία, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ἐσπέραν λουτρὸν καὶ τροφαὶ εὐχυμοὶ, οὐ μέντοι θερμαίνουσαι. τοιαῦται δ' εἰσὶν ὁ πτισάνης χυλὸς, καὶ τὰ ὑγρά τῶν ὠν ἄνευ γάρου καὶ ἐξ ὕδατος ἄρτος, θριδακίνη τε ὡς ἐμψύχουσα καὶ κράμβη ὡς ἀτμῶν ξηραντική. ποτῶ δὲ ὕδατι χρηστέον. ἀλλ' ἐπὶ τινων ὁ στόμαχος ἐπὶ ταῖς ὑδροποσίαις ἀνατρέπεται, ροιὰν οὖν αὐτοῖς ἐπιδοτέον, ἢ μῆλον, ἢ ἄπιον ἡψημένα. χρή δὲ ἔψειν οὕτως αὐτά· πρῶτον ἐν χύτρᾳ ὕδωρ ἐγχεόντας θερμόν, εἴτα κρεμάσαντας ἐν ἀγγεῖῳ τὰς ὁπώρας ὑποκαίειν τὴν χύτραν, ὅπως ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τοῦ ὕδατος ἀτμὸς ἔψειν οἷός τε εἴη. καὶ σταφίδες δὲ ῥωννύουσι τὸν στόμαχον. φοινίκων δὲ παντελῶς ἀπέχεσθαι. ἔχουσι γάρ τινα ιδιότητα κεφαλαλγίας ποιητικὴν. εἰ δ' ἐπὶ τούτοις ὑπνῶσαι καλῶς δυνηθεῖεν, ἐπὶ λουτρὸν μὲν ἄγειν αὐτοὺς κατὰ τὴν ὑστεραίαν, καὶ καταχεῖν ἐν τῷ βαλανεῖῳ θερμόν ὕδωρ πολλάκις, εἴτα μικρὸν ἡρημήσαντας αὐθις παραπλησίως λούειν, εἴθ' οὕτως τρέφειν ὡς πρόσθεν εἴρηται. ^[15]

14 319 εἰ δέ ποτέ τι τῶν ἀνελθόντων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀτμῶν τε καὶ χυμῶν ὑπολείποιο τι λείψανον ἐσφηνωμένον πόροις λεπτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο παραμένει τι τῆς κεφαλαλγίας, ἀφίστασθαι μὲν τοῦ ῥοδίνου, ἐμβρέχειν δὲ τῷ χαμαιμηλίνῳ συμμέτρως θερμῷ, καὶ μετὰ ταῦτα ἱρίνῳ μεγάλως ὠφελοῦντι τὰς τοιαύτας διαθέσεις· μηδενὸς δὲ τούτων ὄντος, οἶνῳ χρῆσθαι. [Περὶ τῆς ἐκ πληγῶν καὶ συμπτωμάτων κεφαλαλγίας.] Ἐπεὶ δὲ καὶ διὰ τινα συμπτώματα καὶ πληγὰς γίνονται κεφαλαλγαίαι, χρήσιμον βραχέα καὶ πρὸς ταῦτα ὑποσχέσθαι. ἀρμόζει τοίνυν ἢ διὰ σπόγγων πυρία καὶ μαλακῶν ἐρίων ἐλαίῳ θερμῷ δεδευμένων. πρὸς δὲ τούτοις ἡσυχία, ὑποστολή τροφῆς, κένωσις τοῦ κάτω γαστρός. φυλακτέον δὲ ἥλιον, λουτρὸν, οἶνοποσίαν, κραυγὴν καὶ διάτασιν, καὶ τῶν ἐν τροφῇ προσφερομένων τὰ δριμέα καὶ ὀξέα καὶ ἀλικά· δηλὸν δ' ὡς σκοποὶ πλείονες ἔσσονται τῆς τῶν ἱαμάτων εὐρέσεως κατὰ τὰς ποιοῦσας τὰ πάθη αἰτίας. ^[15]

14 320 [Περὶ τῆς ἐκ θλασμάτων κεφαλαλγίας.] Καὶ γὰρ κεφαλὴν καὶ θλάσθαι συμβαίνει, καὶ ποτὲ μὲν μετὰ τραύματος, ποτὲ δὲ καὶ χωρὶς τραύματος γίνεσθαι τὴν θλάσιν, ὡς καὶ τούτων ἐπιπλέκεσθαι σκοποὺς θεραπείας. θλάσει μὲν οὖν οἰκεῖα τὰ παρηγορικά τῶν βοηθημάτων οἷον θερμοῦ κατάχυσις ὕδατος καὶ ἐπίβλημα ἐλαιοβρεχές. τὴν δὲ διαίρεσιν περιστάσις παροῦσα εἰ μὴ κωλύει κολληθήσεσθαι, σιδηρίτην βοτάνην λειώσας καὶ ἀποσπογγίσας οἶνῳ ἐπιδέσμει. Ἄλλο. ῥητίνην φρυκτὴν καταπλάσας τὸ ἔλκος ἐπιδέσμει. Ἄλλο. ἀλόην λειώσας καὶ μέλι προσμίξας ἐπιτίθει. Ἄλλο. γῆς ἔντερα κόψας ἐπιτίθει. Ἄλλο. πτελέας φύλλα χλωρὰ κόψας ἐπιτίθει, πρότερον τρίψας. καὶ ὁ φλοιὸς δὲ τοῦ αὐτοῦ δένδρου περιειληθεὶς ὡς ἐπίδεσμος τὸ αὐτὸ ποιεῖ. [Πρὸς καταφοράν.] Πιτύαν ἐρίφων βάλε εἰς ἄκρατον οἶνον Αἰγύπτιον καὶ δὸς ἴσον καὶ δίδου πίνειν νηστικῶ ἐπὶ ἡμέρας γ'. [Πρὸς τὰς ἐκ μέθης καὶ ἐγκαύσεως κεφαλαλγίας. ^[15]

14 321] Ἐπεὶ δὲ τὰ περίαπτα ἔγραψεν ὁ Ἀρχιγένης τοῖς κεφαλαλγοῦσιν, οὐκ ἄτοπον ᾤθηται καὶ ταῦτα ἀναγράψαι πρὸς τὰς ἐκ μέθης καὶ ἐγκαύσεως κεφαλαλγίας, πολυγόνου δύο κλωνία πλέξας στεφάνωσον. ἄλλο. πολύγονον τρίψας μετὰ κορυφῆς γάλακτος καὶ ἀλείψας τὴν κεφαλὴν τῷ βάθει τῆς ἐσπέρας καὶ ἐπάνω λαγωῦ δέρμα βαλὼν, ἕως πρωῆς, ἄρον τὸ δέρμα καὶ ἰαθήσῃ. ἄλλο. κιχώριον τὸ Ῥωμαῖστὶ λεγόμενον ἰντυβολάχανον, ἐπιτίθει τοῦ πάσχοντος τὴν κεφαλὴν. ἄλλο. ῥόδιον στεφάνον ἐπιτίθει τῇ κεφαλῇ, νέα ἄνθη ῥόδου ἐκ νεαρῶν ῥόδων. ἄλλο. καλλιτρίχῳ στέφε τὴν κεφαλὴν, ὃ τινὲς καλοῦσιν ἀδιάντον, ἔνιοι δὲ τριχομανές. ἄλλο. ἄκρως δὲ ἀπαλλάσσειν τῆς κεφαλαλγίας φησὶν Ἀρχιγένης περιστερεῶνα, ἣν τινες ἱερὰν βοτάνην καλοῦσι, καὶ στεφομένην καὶ καταχριομένην μετ' ὄξους καὶ ῥοδίνου. ἄλλο. χελώνης λιμναίας

ἦν τινες ἀμύδα καλοῦσιν, αἷμα ἐπίσταζε ἐπὶ τὸ βρέγμα. κε φ . β'. [Περὶ εὐπορίστων πρὸς τὰ ἐκτὸς τῆς κεφαλῆς πάθη, καὶ πρῶτον πρὸς ῥεούσας τρίχας. ^[15]

14 322] Λάδανον ἀποβρέχων οἶνω εὐώδει καὶ στύφω λαίου, παραχέων καὶ μύρσινον, καὶ γλοιῶδες ποιήσας κατάχριε. ἄλλο. κάρυα χλωρὰ, ἀκμάζειν ἀρξάμενα, θλάσας ρ'. μίξας τε ἐλαίου ξέστας β'. στυπτηρίας ὑγρᾶς λίτρας γ'. καὶ βαλὼν εἰς σκεῦος καινὸν ὀστρακινὸν προβραχέν, ὡς μὴ ἀναποθῆναι τὸ ἐμβληθὲν ὑγρὸν, ἐπιμελέστατα περιχρίσον, καὶ καταθέμενος ἐν εὐαέρῳ οἴκῳ ἐπὶ ἡμέρας μ'. καὶ μετὰ τοῦτο ἀνελόμενος, χρῶ τῷ ἐλαίῳ. ἄλλο. λάδανον καὶ ἀψίνθιον καὶ ἀρκευθίδας λειώσας, εἰς ὀθόνην ἔνδησον, καὶ ἔμβαλε εἰς ἔλαιον καὶ μετὰ ἡμέρας ε'. χρῶ. ἢ μυρσίνης μελαίνης, ἢ κηκίδος μέρη β'. μετ' ἐλαίου. τὸ αὐτὸ δὲ πιτυρίασιν ἰᾶται. ἄλλο. λάδανον λειώσας μετὰ γλυκέος οἶνου γλοιῶδες ποιήσας χρῖε. ἄλλο. ἀνεμώνης τὸ ἄνθος λειώσας μετ' ἐλαίου κατάχριε, τὸ αὐτὸ καὶ μελαίνει. ἄλλο. περιστερεῶνα τὸ ὀρθὸν σὺν ταῖς ρίζαις ξηράνας καὶ εὖ μάλα λειώσας μίξον ἐλαίου, ὡς πάχος ἔχειν γλοιοῦ καὶ ἐάσας σαπῆναι κατάχριε. [Περὶ πιτυριάσεως. ^[15]

14 323] Προσμήξας τὴν κεφαλὴν σεύτλου χυλῷ καὶ τηλίνοις ἀλεύροις, καὶ νίτρῳ λείοις ἴσοις σμῆχε. ἄλλο. κιμωλία γῆ ὅξει καὶ βοεῖα χολῇ φυραθεῖσα, χρῖε. ἄλλο. ἀμυγδάλοις πικροῖς μετ' ὀξυκράτου ἀπόσμηχε. ἄλλο. ἀφρόνιτρον καὶ χάλκανθον ἴσα λειώσας μετ' οἶνου χρῶ. ἄλλο. βολβοῖς ὀπτοῖς καὶ νίτρῳ λείοις ἴσοις σμῆχε. [Περὶ φθειριάσεως.] Σταφίδος ἀγρίας μέρη β'. σανδαράχης μέρος α'. νίτρου μέρος α'. σὺν ὅξει καὶ ἐλαίῳ ἄλειφε τὴν κεφαλὴν. ἄλλο. στυπτηρίῳ σχιστῇ μετ' ἐλαίου χρῶ. [Περὶ ἀχώρων καὶ κηρίων.] Ἀχώρες συνίστανται περὶ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ συμπτώματος, λεπτὰς γὰρ ἔχει κατατρήσεις, δι' ὧν ἀπορρέει ἰχώρ γλίσχρος. ὅμοιον δ' αὐτῷ πάθος ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον κηρίον, τὰς κατατρήσεις μείζονας ἔχον, ὑγρὸν ἐχούσας μελιτώδες· ἐστὶ δ' ἐκατέροις ἡ γένεσις ἐξ ὑγρότητος περιττωματικῆς. συμβαίνει δ' αὐτοῖς τὸ πρῶτον κνησμός, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ εἰς ὄγκον ἐπανάστασις. θεραπεία δὲ, μεγάλης οὔσης τῆς διαθέσεως προηγουμένη μὲν κάθαρσις τῶν καταποτίων διὰ σκαμμωνίας καὶ ἀλόης, καὶ κολοκυνθίδος, ἐκάστου δ' αὐτῶν ἴσον, λειωθέντα δὲ ἀναλαμβάνεται χυλῷ κράμβης, καὶ ἀναπλάσσεται καταπότια ὁρόβου μέγεθος ἔχοντα. ^[15]

14 324] δέδοται δὲ τοῖς ἰσχυροτέροις ἑπτακαίδεκα τῆς τελείας δόσεως, τοῖς ἄλλοις πρὸς ἀναλογίαν τοῦ σώματος. ἐπὶ δὲ τῶν μικρῶν διαθέσεων ἀρκεῖ καὶ τὰ τοπικὰ τῶν βοηθημάτων. ἔστι δὲ ταῦτα κιμωλία μετὰ ὄξους δριμυτάτου καταχριομένη. ἄλλο. κρήταν μετὰ ὄξους δριμυτάτου κατάχριε. ὁμοίως δὲ καὶ Σαμία γῆ καὶ πομφύλυξ. ἄλλο. λιθαργύρου καὶ χάρτης κεκαυμένης λύχνῳ, χρῶ μετ' ὄξους. ἐφ' ὧν μέντοι ἔλκωσις ἐστὶν ὀδυνώδης, ὕδατι ἀπαντλεῖν αὐτοὺς θερμῷ προσήκει ἐκάστης ἡμέρας, ἀφηψημένης ἐν αὐτῷ μυρσίνης, βάτου, συκαμίνου, ἢ ἀσπαράγου ρίζης, καὶ κατάχριε. ἄλλο. ἰτέας φύλλοις μεθ' ὕδατος, ἢ φακῶ μετὰ μέλιτος, ἢ ἀσπαράγου ρίζῃ ἐφθῇ ἀπόσμηχε, ἢ σεῦτλον χυλῷ ἔχοντι τήλινον ἄλευρον. φάρμακα δ' ἐπιτήδεια πίτυος φλοιὸς μετὰ κηρωτῆς, ἢ καδμεία μετ' ἐλαίου, ἢ λιθάργυρος, ἢ ψιμύθιον. σμῆχειν δὲ ἐν βαλανείῳ τεῦτλον χυλῷ μετὰ κιμωλίας. ^[15]

14 325] δῆλον δὲ ὡς ἐπὶ τῶν ἀπαλοσάρκων γυναικῶν φυλάττεσθαι μὲν δεῖ τὸ ὄξος, οἶνῳ δὲ καταχρίειν τὰ φάρμακα. [Περὶ ἀλωπεκίας καὶ ὀφιάσεως.] Συμβαίνει διττὸν πάθος περὶ τὰς ἐν κεφαλῇ τρίχας, ὅτε μὲν ἔκλειψις αὐτῶν, ὅτε δὲ εἰς ἐτέραν χροιάν μεταβολή. ἔκλειψις μὲν ἐν ταῖς φαλακρώσεσιν, ἐτεροχροία δὲ ἐν ταῖς ἀλωπεκίαις τε καὶ ὀφιάσεσιν, ἀπρεπεστάτη βλάβη τῶν τριχῶν. ἔστι δ' αὐτοῖς ἡ βλάβη παραπλησία τοῖς φυτοῖς. καθάπερ γὰρ ἐκεῖνα παραπλησίαν τῷ τρέφοντι ὑγρῷ τὴν γένεσιν ἔχει· ὁμοίως δὲ ταῖς τριξίν ἡ παθητικὴ κατασκευὴ. ὅτε μὲν ἐνδεία τοῦ τρέφοντος ὑγροῦ ἀφαιρούμενα φθίρεται, ἢ ἀλλοτριώσῃ τὴν κατὰ φύσιν ὑπαλλάττει διάθεσιν. ἔστι δὲ ἀλωπεκία καὶ ὀφίασις ἐκάτεραι μὲν διαθέσεις παρὰ φύσιν τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἔχουσαι τῆς γενέσεως, κοινὴν δὲ καὶ τὴν ἴασιν, ὀνόμασι δὲ διαφόροις ὠνομασμέναι κατὰ τὸ

σχῆμα. ἐπὶ τε γὰρ τῆς ὀφιάσεως παραπλήσιον ὄφει το σχῆμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φαίνεται, ἢ δ' ἄλωπεκία, ὥς φασιν, ὠνόμασται διὰ τὸ συνεχὲς ταῖς ἄλώπεξι συμβαίνειν τὴν διάθεσιν, ψίλωσιν οὖσαν τριχῶν, μετὰ τοῦ ἀναιμόχρουν φαίνεσθαι τὸν πεπονθότα τόπον. ^[15]

14 326 ἡμεῖς δὲ διὰ τί οὕτως ὠνόμασται οὐ πολυπραγμονοῦμεν. μοχθηρὸν δὲ πλῆθος ὑγρῶν αἷτιον τῆς γενέσεως εὐρόντες τῷ φυσικῷ λόγῳ ἐξῆς ἐπὶ τὰς θεραπείας χωρήσομεν. εἰσὶ δ' αὐτῷ διαφοραὶ πλείους κατὰ τὴν χρόαν. αἱ μὲν γὰρ λευκότεραι, αἱ δὲ ὠχρότεραι, ἕτεροι δὲ μελάντεροι. δῆλον δὲ ὡς κακοχυμίας ἐστὶν ἅπαντα ἔγγονα τοιαῦτα. αἱ μὲν οὖν λευκότεραι ὑπὸ τῆς τοῦ φλέγματος κακοχυμίας γίνονται, καὶ ἰώνται τοῖς φλεγμαγωγοῖς τῶν καθαρτηρίων καὶ τοῖς ἀποφλεγματισμοῖς, αἱ δὲ ὠχρότεροι τοῖς τὴν τοιαύτην καθαίρουσι χολὴν, αἱ δὲ μελάντεροι τοῖς τὸν μελαγχολικὸν καθαίρουσι χυμόν. χρὴ γὰρ πρὸ τῆς τοῦ πεπονθότος μορίου θεραπείας ἅπαν προκαθαίρειν τὸ σῶμα, ὡς μηκέτι ἐπιρρεῖν ἐξ αὐτοῦ τὴν κακοχυμίαν τῷ πεπονθότι μέρει, καὶ εἴθ' οὕτως ἐξῆς ἐπὶ τὸ πεπονθὸς μόριον παραγίγνεσθαι. ἔστι δὲ ἀποφλεγματικά μὲν πύρεθρον καὶ σταφίς ἀγρία· θάτερον δ' αὐτῶν ἢ καὶ ἄμφω μετὰ μαστίχης μαλασσόμενα καὶ ἄλλας βωλικὸν μετὰ γλήχωνος, ἢ νᾶπυ λελειωμένον μετ' ὀξυμέλιτος καὶ διακρατούμενον ἐπὶ πλέον καὶ ἀναγαργαρίζομενον. ^[15]

14 327 ἰδίως μὲν οὖν ἕκαστον τῶν καθαρτηρίων φαρμάκων ἔλκει καὶ καθαίρει τὸν οἰκεῖον ἑαυτῷ χυμόν· τὰ μὲν φλέγμα, τὰ δὲ ξανθὴν, τὰ δὲ μέλαιναν χολήν. καὶ μακρὸν ἂν εἴη ἕκαστον κατ' εἶδος διεξιέναι, ἐτέρας ὄντα πραγματείας. κοινῶς δὲ ἐπὶ τε τῶν ἄλλων ἄλωπεκιῶν καὶ ὀφιάσεων ὠφελεῖν εἴωθε πρῶτα μὲν τὰ διὰ τῆς ἀλόης καταπότια· ἔχει δὲ ταῦτα κολοκυνθίδος ἐντεριώνης μέρος α'. ἀλόης τε καὶ σκαμμωνίας μέρη δύο, χυλοῦ ἄψινθιου μέρος α'. ἀναλάμβανε χυλῷ μήλων, δίδου πρὸς τὴν δύναμιν. μικρὸν δ' ἐπ' αὐτοῖς διαλείποντα ἡμερῶν που ζ'. χρῆσθαι τῇ ἱερᾷ τῇ διὰ κολοκυνθίδων· ἔστι δ' αὐτῆς ἡ σύνθεσις ὥδε. 4 κολοκυνθίδος ἐντεριώνου τοῦ ἐντὸς ἀπαλοῦ γο. ιστ'. χαμαιπίτυος γο. στ'. σχοίνου ἄνθος γο. στ'. κασσίας, κινναμώμου ἀνὰ γο. στ'. ναρδοστάχυνος, σμύρνης ἀνὰ γο. δ'. κρόκου ἐξάγια ζ'. ὀποπάνακος γο. γ'. πεπέρεως μακροῦ καὶ μέλανος ἀνὰ γο. γ'. πρασίου, στοιχάδος, ἀνὰ γο. ζ'. γεντιανῆς, ἀγαρικοῦ, ἀνὰ γο. ^[15]

14 328 ε'. σαγαπηνοῦ γο. ι'. κοπτὰ, λεῖα μέλιτι Ἀττικῷ ἀναλάμβανε, καὶ δίδου καρύου Ποντικοῦ τὸ μέγεθος, εἰς ὕδωρ εἰ πυρέττοιεν, εἰ δὲ μὴ, μετὰ οἰνομέλιτος. ὁ μὲν οὖν κατ' ἀρχὰς τῆς θεραπείας τρόπος τοιόσδε, ἀρκῶν πολλάκις μόνος πρὸς θεραπείαν. ἐπὶ γὰρ τῶν χρονίων δυσίατον ἡδη γίνεταί τὸ πάθος καὶ τοπικῶν δεόμενον φαρμάκων· ὅταν οὖν, ὡς ἐνὶ μάλιστα καθάπερ προεῖρηται, ἀπερίττον ἐκ τῆς καθάρσεως ἅπαν γένηται τὸ σῶμα, τότε ἡδη θαρρόντα καὶ τῇ τοῦ βεβλαμμένου μέρους ἐγχειρεῖν θεραπεία, τοῖς τοπικοῖς χρώμενον βοηθήμασι. ἔστι δ' ἅπαντα τῷ γένει θερμὰ καὶ διαφορητικά. ταύτη γὰρ τῇ δυνάμει καὶ τὴν κακοχυμίαν κενοῦντα διαφορεῖν πέφυκεν. ἔστι δὲ τάδε, θαψίας χυλὸς μετὰ κηρωτῆς καταχρίόμενος. ἄλλο. εὐφόρβιον λεῖον μετὰ ἐλαίου καταχρίόμενον. ἄλλο. θεῖον ἄπυρον καὶ νίτρον Ἀλεξανδρινὸν σκευάσας ὄξει κατάχριε. ἄλλο. δάφνινον ἀλειφόμενον, καρδάμον σπέρμα μετ' ἐλαίου. ἄλλο. εὐζώμου σπέρμα λειώσας μετὰ στέατος ἀρνείου κατάχριε. ἄλλο. ἀλκυόνιον τραχὺ καύσας καὶ λειώσας ὄξει, ἢ κεδρία, κατάχριε. ^[15]

14 329 ἄλλο. καλάμου ρίζαν, ἢ φλοιὸν καύσας μετὰ κέδρου χρῶ, ἢ μετὰ ὑγροπίσεως. ἄλλο. μυῶν κόπρον λειώσας ὄξει κατάχριε. ἄλλο. ἀμύγδαλα ὀλόκληρα καύσας, κατάβρεχε ὄξει δριμεῖ. ἄλλο. ἐχίνου χερσαίου τὸ δέρμα μετὰ τῆς κεφαλῆς κατάκαυσον, καὶ λειώσας μέλιτι κατάχριε. ἄλλο. κρομμύω παλαιῷ συνεχῶς ἀπότριβε τὸν τόπον, ὁθόνῃ προανατρίψας, ἕως οὗ ἐρυθρὸν γένηται. ἄλλο. ῥαφάνου φλοιὸν λειώσας μετὰ μέλιτος κατάχριε. ἄλλο. σιδήρη στομώματος λεπίδα ὀξελαίῳ τρίψας ἄλειφε, ἕως οὗ ἐρυθρὸν γένηται. ἄλλο. κριθῶν κεκαυμένων καὶ μυοχόδων ἴσον μετὰ ὄξους κατάχριε. ἀπάντων δὲ τῶν εἰρημένων φαρμάκων, τῶν μὲν

θερμοτάτων ὄντων, τῶν δ' ἀσθενεστέραν ἔχόντων τὴν θερμασίαν, δῆλον ὡς τοῖς μὲν ἰσχυροῖς φαρμάκοις ἐπὶ σκληρῶν σωμάτων καὶ τῶν κεχροτισμένων διαθέσεων χρηστέον, τοῖς δ' ἀσθενεστέροις ἐπὶ τε προσφάτων διαθέσεων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ μαλακωτέρων. κοινὸς ἔστω ὁ τοιοῦδος λόγος ἐπὶ πάντων βοηθημάτων. προανατρίβειν χρὴ τὸ πεπονθὸς μέρος ὁθόνῃ μὴτ' ἄγαν σκληρῶς, ὡς ἀναδέρεσθαι τὰ σώματα, μὴτ' ἄγαν μαλακῶς, ὑπὲρ τοῦ ἐρυθραίνεσθαι συμμέτρως πρὸ τῆς χρήσεως τῶν φαρμάκων. ^[15]

14 330 χρὴ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δέρμα ξυρᾶν συνεχῶς· εἰ δέ ποτε ἔλκωθῇ τὸ μέρος ὑπὸ τῶν φαρμάκων, ἰᾶσθαι χοιρείῳ στέατι ἢ χηνείῳ ὑπαλείφοντα, ἢ ῥοδίνῳ. Κε φ . γ'. [Πρὸς τὰ τῶν ὠτων πάθη, καὶ πρῶτον πρὸς τὰς ὠταλγίας.] Ὡτων πόνοι γίνονται κατὰ ψύχωσιν ὑπὸ ἀνέμων ψυχρῶν, ἢ λουτροῦ ψυχροῦ, καὶ ὑδάτων φαρμακωδῶν εἰσρυσέντων, ἢ διὰ φλεγμονήν, ποτὲ μὲν αὐτοῦ μόνου κατὰ τὸν πόρον τοῦ δέρματος, ποτὲ δὲ καὶ διὰ βάθους τοῦ ἀκουστικοῦ πόρου ἢ μέρους φλεγμῆναντος καὶ διατείναντος τὰ μόρια, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ διὰ πνεύματος φουσώδους οὐκ ἔχοντας διέξοδον ὀδυνηρὸν γίνεται. ὀδυνῶσι δὲ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὠσὶ διὰ τινα πρόφασιν γεννηθέντες ἰχώρες. τὰς μὲν οὖν ἀπὸ ψύξεως μόνης γινομένας ὀδύνas τὰ θερμαίνοντα θεραπεύει τάχιστα· ἔστι δὲ ταῦτα κρόμμυον ἐλαίῳ ζέσας ἔγχει τοῖς ὠσίν. ἄλλο. πέπερι εὖ μάλα λελειωμένον μετ' ἐλαίου. ^[15]

14 331 ἄλλο. νάρδος ἐγχεομένη θερμή. ἄλλο. πήγανον ἐνεψημένον ἐλαίῳ. [Πρὸς τὰς ἐκ τῶν ὑδάτων βλάβας τῶν ὠτων.] Ἐλαιον ἐγχεῶν συνεχῶς θερμὸν δι' ἐρίου μαλακοῦ σπόγγιζε, εἴτ' αὐθις ἔγχει. ἄλλο. ὠοῦ τὸ λευκὸν, ᾧ καὶ πρὸς τὰς ὀφθαλμίας χρώμεθα, ἢ γάλα γυναικεῖον χλιάνας χρῶ. ἄλλο. στέαρ χήνειον, ἢ ἄλωπέκειον, ἢ ὀρνίθειον. [Πρὸς τὰς ἐν ὠσὶ φλεγμονάς.] Νάρδος μετὰ βασιλικοῦ φαρμάκου ἐγχεομένη· εἰ δ' ἀνύποιστος εἴῃ ὀδύνη, καστόριον γάλακτι γυναικεῖῳ, ἢ ὠοῦ τὸ λευκὸν χλιάνας χρῶ. ἄλλο. ὅπιον ἐλάχιστον μετὰ ἐψήματος. οὐ χρὴ δὲ ἐνοχλεῖν τῷ πόρῳ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀδύνης, ἀλλὰ καὶ διὰ μηλωτίδος περικείμενον ἐχούσης ἔριον μαλακὸν ἐκμάσσειν· καὶ πυριᾶν δὲ σπόγγοις τρυφεροῖς ἐν ὕδατι ἠψημένην ἔχοντι ἀλθαίαν, ἣν καὶ δενδρομαλάχην καλοῦσιν, ἢ πιτύροις ἐλαφροῖς. εἰ δὲ φουσῶδες εἴῃ τὸ ἀπολειφθὲν, καὶ ἔμφραξις μᾶλλον ἢ πόνος, ἀφρονίτρῳ μετ' ὄξους χρῶ, ἢ δρακοντίου βοτάνης χυλῶ, ἢ κενταυρίου, ἢ πολίου. ^[15]

14 332 [Περὶ πυρώσεως τῶν ὠτων.] Ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς πυρώδους αἰσθήσεως περὶ τὸν ἀκουστικὸν πόρον γινομένης, χωρὶς σφυγματώδους ὀδύνης, ὄξος μετὰ ῥοδίνου ὠφελεῖν εἶωθεν. [Περὶ τῶν ἐν τοῖς ὠσὶ ἐλκῶν.] Γλαύκιον μετ' ὄξους ἀποτρίψας ἔγχει. εἰ δὲ ὑγρὰ πάμπολλα φέροιτο χωρὶς πόνων, σκωρίαν σιδήρου ὄξει λειώσας ἐπιμελῶς ἐν ἡλίῳ χρῶ. [Πρὸς δυσηκοίας καὶ ἤχους.] Ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης ἤχων ὄξος μετὰ ναρδίνου ἔγχει. ἄλλο. κύμινον καὶ ἔλαιον ὡς μέλιτος πάχος ποιήσας ἔγχει. ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ νόσου ἤχων ἀψινθίου ἀφεψημάτι πυρίασας τὸ ὄξος καὶ τὸ ῥοδίνον ἔγχει, ἢ ῥαφάνου χυλὸν μετὰ ῥοδίνου, ἢ ἐλλέβορον μέλαν μετ' ὄξους, ἢ ὄξος δριμύ καθ' ἑαυτὸ χλιαίνων ἔνσταζε, ἢ μέλι καθ' ἑαυτὸ, ἢ ὀξύμελι, ἢ ὀξέλαιον. ἄλλο. πράσου χυλὸν μετὰ γάλακτος γυναικεῖου ἢ ῥοδίνου ἐγχυμάτιζε. ἄλλο. ἀμυγδάλων πικρῶν ἔλαιον μίξας ἐλαίῳ ἔμβαλε εἰς φλοιὸν κρομμύου, καὶ χλιάνας ἔνσταζε. ^[15]

14 333 ἄλλο. κρόμμυον καὶ σκόροσον καὶ στέαρ χήνειον ἴσα τρίψας καὶ διηθήσας ἔγχει. ἄλλο. φακοῦ ἀφέψημα μετὰ μέλιτος ἔγχει. ἄλλο. μυρσίνην ἀψηψημένην ἐν οἴνῳ γλυκεῖ ἔνσταζε, ἢ ἐλαίας φύλλα χυλώσας καὶ μέλιτι μίξας συνέψησον καὶ τούτῳ χρῶ. ἄλλο. κρομμύων χυλίσματι μετὰ μέλιτος χρῶ. ἄλλο. κάρδαμον τρίψας ῥοδίνῳ διεῖς χρῶ. ἢ ἔντερα γῆς ἐψήσας τῷ ἰχώρῳ ἐγχυμάτιζε. [Πρὸς δυσηκοίας.] Χρῶ μὲν περὶ τὰς ἀρχὰς ἀποφλεγματισμῶ διὰ πυρέθρου καὶ μαστίχης, καὶ τὴν γαστέρα ὕπαγε διὰ τῆς κολυκινθίδος καταποτίοις. εἰς αὐτὸ δὲ τὸ οὖς χρῶ πυρίᾳ διὰ καλάμου, ἀψίνθιον μετὰ ὕδατος ἐψήσας χρῶ. κλύζε δὲ μετὰ τὴν πυρίαν τὸ οὖς ὄξει λευκῶ καὶ ὕδατι ἴσοις, ἐμβληθέντος νίτρου συμβρασθέντος. ἄλλο. δάφνης φύλλα, ἢ δαφνίδας

ὁμοίως ἐψήσας χρῶ. [Ἐγχύματα εἰς τὰ ὦτα.] Πράσου χυλὸν καὶ ἴρινον μύρον μίξας ἐγχυμάτιζε. ἄλλο. χολὴν βοεῖαν, ἢ αἰγείαν μετὰ ῥοδίνου μίξας ἔνσταζε. ^[15]

14 334 ἄλλο. φλοιοῦ τοῦ ῥαφάνου τὸν χυλὸν σὺν τῷ ῥοδίνῳ λεάνας ἔνσταζε. [Πρὸς τοὺς ἐν ὠσὶ σκώληκας.] Ἐφ' ὧν δὲ σκώληκές εἰσι, βοεῖου κρέατος παρωπτημένου τὸν ἰχώρα λαβὼν ἔνσταζε, ἢ ἀριστολοχίαν λειώσας ἔμπλαττε· ἢ καλαμίνθην ἔνσταζε, ἢ βάτου χυλόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἀψινθίου χυλὸν ἔνσταζε. [Περὶ παρωτίδων.] Αἱ ἐκ νόσων συμβαίνουσαι παρωτίδες διαφέρουσι τῶν ἄλλως γινομένων φλεγμονῶν· διάφορον δὲ καὶ τὴν θεραπείαν ἀπαιτοῦσιν. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν διὰ ρεύματος ἐπιφορὰν γινομένων, εἰ μήτε πολὺ εἴη τὸ ἐπιρρέον, μήτε κακότηδες, μήτε πληθωρικοῦ τοῦ ὅλου σώματος ὑπάρχοντος, σπόγγος μόνος ἐπιτεθεὶς ὀξυκράτῳ καταστέλλει τὰς ἀρχομένας φλεγμονάς. ἐπὶ δὲ τῶν παρωτίδων τῶν ἄλλου νοσήματος ἐκγόνων πᾶν τούναντίον ἐργαζόμεθα, φαρμάκοις ἐλκτικοῖς χρώμενοι καὶ σικύαν προσφέροντες. βουλόμεθα γὰρ ἐκ τοῦ βάθους ἐπὶ τὸ δέρμα τὸν λυποῦντα χυμὸν ἐπισπάσασθαι. ὅταν μέντοι σφοδρὰν ὀρμὴν ἐξ ἑαυτοῦ ἔχη τὸ ἐπιρρέον, οὐδὲν ἡμεῖς τηνικαῦτα προσπεριεργαζόμεθα τῇ φύσει. ^[15]

14 335 ἐν τούτῳ γὰρ, ἐὰν ἦτοι σικύαν ἢ φάρμακον ἔλκον ἐκ τοῦ βάθους ἐπὶ τὸ δέρμα τοὺς χυμοὺς ἐπενέγκωμεν, ὀδύνη σφοδρὰ καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον, ὡς δι' αὐτὴν ἀγρυπνίας τε γίνεσθαι καὶ πυρετοὺς ἐπιγίνεσθαι καὶ τὴν δύναμιν καταλύεσθαι. παρηγορεῖν οὖν τηνικαῦτα μᾶλλον, οὐ συμπράττειν τῇ ῥοπῇ τῶν χυμῶν προσήκει, καταπλάσμασι χρωμένους παρηγορητικωτάτοις· ἔστι δὲ τάδε. [Πρὸς ἐπωδύνους παρωτίδας.] Ἄρτον μετ' ἐλαίου κατάπλασσε. ἄλλο. πύρινον ἄλευρον μετ' ἐλαίου κατάπλασσε. ἄλλο. κρίθινον ἄλευρον μετὰ ἀξουγγίου κατάπλασσε. ἄλλο, ὑοσκύαμον βοτάνην μετὰ βουτύρου κατάπλασσε. ἐὰν δὲ ἐκπυήσῃ, διὰ τομῆς ἐκκρίναι χρὴ τὸ πῦον, καὶ ἰᾶσθαι τὸ ἔλκος κοινῶς, ἢ πειρᾶσθαι διαφορεῖν αὐτὸ φαρμάκοις ἐλκτικὴν τε ἅμα καὶ λεπτομερῇ δύναμιν ἔχουσιν, ἀφαιροῦντας δις τῆς ἡμέρας αὐτά, καὶ πυριᾶν, μέχρις ἂν ἐνδῶσιν αἱ ὀδύναι. ἔστι δὲ παυσαμένης τῆς ὀδύνης διαφορητικὰ τάδε. ἀρνογλώσσω λείῳ μεθ' ἁλῶν κατάπλασσε, ἢ λαπάθου ρίζης ἠψημένης ἐν οἴνῳ, ἢ θείῳ ἀπύρῳ καὶ κιμωλίᾳ μεθ' ὄξους, ἢ σύκων ἐν ἄλμῃ ἠψημένων καὶ ἐπιτιθεμένων λείων, ἢ πράσιον μεθ' ἁλῶν· ἢ ἅλας λείῳ μετὰ βουτύρου οἰσυπηρῷ ἐρίῳ ἐπιθέντος, μάλιστα πρὸς τὰς ἀρχομένας παρωτίδας, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ἀπαλοσάρκων· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνωδύνων καὶ ἐσκιρῶμένων κόπρος αἰγείᾳ μετ' ὄξους καταπλασσομένη. ^[5]

14 336 ἐφ' ὧν μέντοι ἐκπυῆσαι ταχέως βουλόμεθα, ἀπαντλήσομεν ὕδατι θερμῷ συνεχῶς καὶ κριθίνους ἀλεύροις καταπλάσομεν. Κε φ . δ'. [Περὶ τῶν ἐν τῇ ῥινὶ παθῶν, καὶ πρῶτον ὀζαινῶν καὶ πολυπόδων.] Ῥινῶν θεραπεία κοινὴ ὀζαινῶν πολύπων. ξηρᾶναι πρῶτον καὶ ῥῶσαι τὴν κεφαλὴν, ἐπιτιθέντας ἢ τὴν δι' ἰτεῶν, ἢ ἀνεμωνίτην, ἢ τὴν διὰ κοχλιῶν. ἢ δὲ σύνθεσις ἐστὶν ἡδε. ς συμύρνης γο. α'. λιβάνου γο. α'. κοχλίας ὀλοκλήρους β'. ὧν τὰ λευκὰ β'. ὀλμοκοπήσας μίξας ἅπαντα κατάχριε, ἐντιθεὶς ὀθόνῃ ἐπὶ ἡμέρας θ'. καὶ οὕτως τοῖς τοπικοῖς χρῶ. ^[15]

14 337 ἔστι δὲ τάδε. καλαμίνθης χυλῷ ἐγχυμάτιζε. ἢ αὐτὴν ξηράνας τὴν καλαμίνθην ἐμφύσα διὰ καλάμου. ἄλλο. βατραχείῳ χυλῷ μετὰ μέλιτος ἐγχυμάτιζε εἰς τὴν ῥῖνα ὕπτιον κατακλίνας καὶ κέλευε ἀνασπᾶν. ἄλλο. ῥοιᾶς χυλὸν ἐν χαλκῷ ἀγγεῖῳ ἐψήσας, ἕα παχυνθῆναι, εἴτα ἐγχυμάτιζε. ἄλλο. κηκίδας καὶ συμύρναν ἴσα κόψας προσφύσα. [Περὶ πολύπων.] ς Χαλκάνθου κεκαυμένου λίτρας δ'. μίλτου γο. α'. λεάνας ἐμφύσα διὰ καλάμου. ἄλλο. βρυωνίας ρίζης κεκαυμένης ἐμφύσα. ἄλλο. χαλκάνθου καὶ σανδαράχης ἴσα, λεῖα ἐμφύσα. ἄλλο. κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου καὶ σανδαράχης ἐμφύσα. ἄλλο. μόλυβδον κατακαύσας, καὶ οἴνῳ ἀναλαβὼν κατάχριε. ἄλλο. ῥοιᾶς ὀξείας χυλὸν ἐν χαλκῷ ἀγγεῖῳ βαλὼν, ἐψήσας, ὡς μέλιτος πάχος ἔχη, καὶ διάχριε. ἄλλο. ἀρσενικὸν τρίψας μήλῃ προσάπτου. ἄλλο. ἀρσενικὸν καὶ ἄσβεστον ἴσα λειώσας πρόσαπτε. [Περὶ τῆς ἐκ ῥινῶν αἱμορραγίας.] Τοὺς θρόμβους πρότερον ἐκκαθάρας τοῦ

στόματος μηλωτῇ ἔριον ἐχούση βεβρεγμένον ὕδατι, οὕτως λύκιον ἀναλύσας, ὕδατι διάβρεχε, καὶ στρεπτὸν ποιήσας δι' ὀθόνης καὶ βρέξας λυκίῳ διασφήνου. ^[15]

14 338 ἄλλο. στρεπτὸν καύσας ἐναπόσβεσον χυλῶ πολυγόνου ἢ πράσου καὶ θές εἰς τὸν μυκτῆρα. ἄλλο. ὄξος δριμύτατον ζέσας καὶ ἀποβρέξας σπόγγον, διασφήνου τοὺς μυκτῆρας, ἵνα δὲ εὐχερῶς ἔχῃς ἐξέλκειν τὸν σπόγγον, ὅτε βούλει, λίνῳ ἀπόδησον, ὡς ἀπηρτῆσθαι τοῦ μυκτῆρος. ψῦχε δὲ τὸ μέτωπον σπόγγοις καὶ μετέωρον ἔχειν τὴν κεφαλὴν κέλευε. διαδέσμι δὲ χεῖρας καὶ πόδας καὶ ὦτα ἔμφραττε. ἄλλο. γύψῳ ἢ πηλῶ κεραμικῶ τὸ μέτωπον κατάχριε. ἄλλο. σικύαν σφοδρὰν ἐὰν μὲν ἀπὸ δεξιοῦ μυκτῆρος φέρηται, τῷ ἥπατι πρόσβαλε, ἐὰν δ' ἀπὸ ἀριστεροῦ τῷ σπληνί, ἐὰν δ' ἀπὸ ἀμφοτέρων, εἰς ἑκάτερα πρόσβαλε. [Πρὸς τὰς ἀπὸ μυκτῆρων αἰμορράγιας.] Πύρινα ἄλευρα χυλῶ πράσου ἀναλαβὼν καὶ στρεπτὸν ποιήσας καὶ χρίσας ἐντίθει τῷ αἰμορράγοῦντι μυκτῆρι. ἄλλο. στρεπτὸν δι' ὀθόνην ποιήσας συναπόβρεχε ὄξει δριμεῖ καὶ λύχνῳ καύσας ἔμβαλε τῷ μυκτῆρι. ^[15]

14 339 ἄλλο. ὀνίδος θερμῆς χυλὸν ἴσω ὄξει μίξας καὶ ἐπιβαλὼν πύρινα ἄλευρα, ποίει γλοιῶδες καὶ χρίσας στρεπτὸν ἐπιτίθει. χρῶ δὲ καὶ διαδέσμοις κατὰ τε τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν καὶ ψῦχε τὴν κεφαλὴν. καὶ σικύαις χρῶ κατὰ τῶν ὑποχονδρίων· δεξιῷ μὲν μυκτῆρος αἰμορράγοῦντος, ἐπὶ τοῦ ἥπατος σφοδρὰν τίθει τὴν σικύαν· ἐπὶ δὲ ἀριστεροῦ κατὰ τοῦ σπληνός, περὶ δὲ ἀναγωγῆς αἵματος μικρὸν ὕστερον εἴρηται. [Περὶ τῆς ἐκ τραυμάτων αἰμορράγιας.] Εἰ δὲ ἐπὶ τραύματος αἰμορράγια γένηται, λειώσας σμύρναν καὶ λίβανον καὶ ἀναλαβὼν ὡοῦ τῷ λευκῷ ἐπίβαλε, χρώμενος ἐπεικασμῶ πρὸς τετυπωμένον. ἄλλο. βάτραχον καύσας τῇ σποδιᾷ τὸ τραῦμα κατάπλασσε. χρῶ δὲ καὶ ὀξύκρατῳ, ὡς σπόγγους ἐπιτιθεῖς συνεχῶς περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ξηροῦ. ἄλλο. ὀνίδα θερμὴν καταπλάσας ἐπιδέσμι. εἰ δὲ ξηρὰ εἴη, ὄξους πρόσβαλε βραχέως. Κε φ . ε'. [Πρὸς τὰ τῶν ὀφθαλμῶν πάθη.] Ἄπαντα μὲν τὰ μόρια τοῦ σώματος ἀκριβεστάτων χρήζει διορισμῶν ἐν ταῖς θεραπαίαις, εἰ μέλλοιεν ὄντως ἰαθήσεσθαι. ^[15]

14 340 ὀφθαλμοὶ δ' ὅσον κυριωτάτην ἔχουσι τὴν χρεῖαν, καὶ οὐκ ὀλίγον τῶν ἄλλων διαφέρουσιν, ἀκριβεστάτης ἐπισκέψεως δέονται, συχνῶν τῶν περὶ αὐτοὺς παθῶν γιγνομένων, καὶ ἐπὶ ποικίλαις καὶ διαφόροις αἰτίαις συνισταμένων τε καὶ παροξυνομένων. ἀλλ' ὁ μὲν τελειότατος καὶ ἀκριβεστάτος περὶ αὐτῶν λόγος ἑτέρας ἐστὶ πραγματείας· ὁ δὲ ἐνεστὼς τῆς προκειμένης πραγματείας στοχαζόμενος διδάσκει τὸ χρήσιμον κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον. αἱ τοίνυν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς διαθέσεις ὅτε μὲν μετὰ πυρώσεως συνίστανται, ὅτε δὲ μετὰ ψύξεως καὶ ναρκώδους αἰσθήσεως, καὶ ποτὲ μὲν μετὰ φλεγμονῆς, ποτὲ δὲ χωρὶς φλεγμονῆς, καὶ ἔσθ' ὅτε μὲν μετὰ δαψιλοῦς ρεύματος, ἔσθ' ὅτε δὲ χωρὶς ρεύματος, καὶ ποτὲ μὲν μετὰ βάρους καὶ ὀδύνης, ποτὲ δὲ καὶ χωρὶς τούτων. τὰς μὲν οὖν μικρὰς καὶ πυρώδεις ταραξεῖς ἱκανὸν καὶ ὀξύκρατον ἀποκρούσασθαι, ὥσπερ τὰς ἐκ ψύξεως αἱ διὰ σπόγγων ἐξ οἴνου κεκραμένου λευκοῦ πυρίαι· τὰς δὲ ἰσχυρὰς διαθέσεις καὶ σὺν φλεγμονῇ μεγάλη καὶ βαρεία, ἐὰν μὲν τὰ κατὰ τὸ μέτωπον ἀγγεῖα πλήρη ᾖ, καὶ διατεταμένα, καὶ αὐτόθεν ἐμφαίνει τὸ πλήθος τοῦ αἵματος, φλεβοτομία μὲν ἐν ἀρχῇ, εἰ μὴ τι κωλύει· τὰς δ' ἐφ' ἑτέρας γιγνομένας καὶ παροξυνομένας διὰ ἔμφραξιν ἢ διὰ τῆς κάτω γαστρὸς κάθαρσις· χρῆσθαι δὲ δεῖ τοῖς ἐγχύτοις τήξεως χυλῶ μάλα καλῶς κατεσκευασμένῳ. ^[5]

14 341 καλῶς δ' ἂν γένοιτο, εἰ πλυθεῖν ἢ τῆλιν ἐπιμελῶς ὕδατι γλυκεῖ, ἐψηθεῖσά τε ἐπ' ὀλίγον, ὡς ἅπαν τὸ ἐν αὐτῇ δριμὺ ἀποθέσθαι, εἴτ' αὖθις ἑτέρῳ ὕδατι ἐψηθεῖσα ἀποχυθέντος τοῦ προτέρου. χρήσιμον δὲ καὶ τοῦ ὡοῦ τὸ λευκὸν καὶ λεπτόν, συνεχῶς ἐγγεόμενον, καὶ γάλα γυναικεῖον ἐκ τῶν μαζῶν αὐτῶν ἐκθλιβόμενον τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἔστω δὲ εὐχυμον τὸ γάλα. παρηγορεῖν δὲ καὶ καταπλάσμασι κούφοις τὰς φλεγμονὰς διὰ τε ὡοῦ λεπτοῦ καὶ λεκίθου καὶ μελιλώτου καὶ ἄρτου καὶ ροδίνου. εἰ δὲ καὶ κολλυρίων εὐπορία ἐπιτηδεῖων, ἃ διὰ τῆς μακρᾶς πείρας σχεδὸν πᾶσιν ἐστὶ γνῶριμα, ἄλλων ἄλλοις συνειθισμένων χρῆσθαι, καὶ τούτοις μετὰ τοῦ λεπτοτάτου

ώου, κούφως δὲ καὶ ἀθλίπτως φέρειν· καὶ τὰς ἐμφερομένας τοῖς ὀφθαλμοῖς λήμας σπόγγω ἀπαλῶ δι' ὕδατος θερμοῦ ἀφαιρεῖν, καὶ λεπτοτάτῃ διαίτῃ χρῆσθαι. ^[15]

14 342 εἰ δ' ἄμετρον εἴῃ τὸ τῆς κεφαλῆς βάρος, ἀφαιρεῖν τε τὰς κόμας καὶ σικύα χρῆσθαι πατὰ τοῦ ἰνίου μετ' ἐγγαράξεως, συχνὸν τοῦ αἵματος ἀποσχέοντας. ἀτμῶν δὲ πεπληρωκότων τὴν κεφαλὴν καὶ φλέγματος ὄντος τοῦ ἐμφράττοντος τὰς διεξόδους τῶν πόρων, παρμικοῖς τε τοῖς ἐπιεικεστέροις, καὶ δι' ἀποφλεγματισμῶν κενώσομεν καὶ διαλύσομεν τὴν σφήνωσιν, παρμικῶ μὲν πεπὲρι λείψ χρώμενοι, κελεύοντες τοῖς μυκτῆρσιν ἀνέλκειν τοὺς πεπονθότας, ἀποφλεγματισμοῖς δὲ τοῖς διὰ νάπυος λειουμένου εὖ μάλα τοῦ νάπυος, καὶ προσλαμβάνοντος ὄξους λευκοῦ συμμέτρου, καὶ μέλιτος καὶ ὕδατος, ὅπως ὑγρὸν γενόμενον διακρατεῖτο καὶ ἀναγαργαρίζοιτο· ῥαδίως γὰρ δύνανται ὄντως καὶ αὐτῶν διὰ τῶν μυκτῆρων καὶ τοῦ οὐρανίσκου τῆς κενώσεως δαψιλοῦς γενομένης, τὰς περὶ τὴν κεφαλὴν σφηνώσεις διαλυθῆναι. ὅτι δὲ τὸ προηγούμενον καὶ οἷον κεφάλαιον τῆς θεραπείας οὐκ ἐπὶ ὀφθαλμιῶντων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντων σχεδὸν τῶν ἄλλων παθῶν, ἐν τῇ ἀκριβεῖα μάλιστα τῆς διαίτης κεῖται, οὐδένα οἶμαι τοῦτο ἀγνοεῖν. χρώμεθα δὲ πρὸς τὰς θερινὰς ὀφθαλμίας καὶ ρόδων ἀφεψήματι ξηρῶν, τούτῳ συνεχῶς ἀποσπογγίζοντες τὰ βλέφαρα. ^[15]

14 343 [Πρὸς τὰς ἐκ χρόνων ὀφθαλμίας.] Πυρῆνα μήλης καθέντες εἰς σκόροdon, ὡς χρωσθῆναι τῷ χυλῶ ἐγχρίομεν. ἄλλο. πυροὺς ἐπὶ διαπύρων σιδήρων ὀπτήσαντες σὺν οἴνῳ καταχρίομεν τὰ βλέφαρα. ἄλλο. χάλκανθον λειώσαντες ἐν μέλιτι, χρίομεν τὸ μέτωπον καὶ τὰ βλέφαρα. [Ἀρχιγένους ἐκλογαὶ ἐκ τῶν συνθέτων περὶ τῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ρευμάτων.] Ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ρευματισμῶν ἐν ἀρχῇ μὲν ἀρμόζει ὀλιγοσιτία καὶ ὕδροποσία καὶ πάντων μᾶλλον συνουσίας ἀποχή, καὶ ἡ κοιλία ὑποσυρέσθω, καὶ πολὺ ψυχρὸν τὸ ποτὸν, εἴτα καὶ ὀλίγου ὄξους ὕδατι μιγέντος, συνεχῶς τὸ πρόσωπον προσκλυζέσθωσαν. ἔνιοι δὲ χάλκανθον ὕδατι δεύοντες διδόασι προσκλύζεσθαι. περικαμπτέσθωσαν ὁσμάς δριμείας, κονιορτοῦς, καπνόν τε καὶ τὴν ἀφ' ἡλίου καὶ τὴν ἀπὸ λύχνου αὐγὴν. εἰς νύκτα δὲ ἔρια καθαρὰ ἐξ οἴνου, ἢ ῥυπαρὰ ἐξ ὕδατος ψυχροῦ ἐπιτιθέσθωσαν, ἔωθεν δὲ, ὡς εἴρηται, προκλυζέσθωσαν. εἰ δ' ἐπιτείνοιτο ὁ ρευματισμὸς καὶ ἀλγηδὼν ἐπιγένηται, φλεβοτομία τε ἀρμόζει, καὶ τελέως ἀσιτία καὶ δίψα, εἰ μὴ ἐκκενοῖτο καὶ ἐπιτείνοιτο· κοιλίας εὐτονός λύσις, ἥτοι διὰ συμφώνου καθαρκικοῦ, ἢ διὰ κλυστήρων εὐτόνων. ^[15]

14 344 μετὰ ταῦτα δὲ κατὰ τοῦ μετώπου ἀμπέλου φύλλα χλωρὰ συνεχῶς ἐπιτιθέμενα ὠφελεῖ, ἢ μυρσίνης, ἢ σχίνου, ἢ βάτου χύλισμα, ἢ κράμβης, ἢ ἀμπέλου φύλλα μετὰ λεπτοῦ ἀλφίτου, ἢ σαμψύχου, ἢ ἀειζώου, ἢ ἀνδράχνης, ἢ κυδωνίων. τὰ δ' ἀπαλὰ φύλλα ἕκαστα αὐτῶν μετ' οἴνου, καὶ τοῦ λεπτοῦ τῶν ἀλφίτων ἐπὶ τοῦ μετώπου καταπλασσόμενα. κατ' αὐτῶν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν καθαρὸν ἔριον ὡς τῷ λευκῷ διαβρέχων, καὶ ὡς λέκυθον ἐφθῆν μετ' οἴνου, καὶ τοῦ λεπτοῦ τῶν ἀλφίτων ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐπιπλαττόμενα, ἢ καὶ ἐπ' αὐτοὺς ἐπιτιθέμενα τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἡρυγγίου ρίζαν λείαν μεθ' ὕδατος, καὶ κωνείου σπέρμα τὸν αὐτὸν κατασκευαζόμενα τρόπον ὠφελεῖ. καὶ τυρὸς ἀπαλὸς νεαλῆς μετὰ σελίνου φύλλων καταπλασσόμενος, καὶ ἄρτος ἐξ οἴνου, ἢ ροδίνου φυραθεὶς ὠφελεῖ θαυμαστῶς. καὶ καθόλου πᾶν τὸ τῶν στυφόντων γένος, καὶ ἀποκρουομένων ἐν ἀρχαῖς, ὅσα ἐστὶ κώνειόν τε καὶ ψύλλιον, σέλινον, στρύχνον καὶ οἱ ἐπὶ τῶν τελμάτων φακοὶ, ἔρπυλλον, σάμψυχον, φύλλα ἀμπέλου, κόριον, ἀνδράχνη, φακὸς ὁ ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ^[15]

14 345 τούτων ἕκαστον λεαίνων μετ' οἴνου κατάπλασσε. τὸ δὲ ψύλλιον μεθ' ὕδατος καὶ τὸν ἀπὸ τῶν τελμάτων φακόν. [Πρὸς θερμὰ ρεύματα.] Κράμβη λεῖα μετ' ἀλφίτου λείου σὺν ὕδατι καταπλασθεῖσα· καὶ ὠκίμου φύλλα ὁμοίως, ἢ σαμψύχου πέταλα λεῖα κατάπλασσε. ἴσθησι δὲ πολὺ ρεῦμα, κωδεῖα καὶ ὑοσκύαμος μετὰ ἀλφίτου λεπτοῦ σὺν οἴνῳ, προπυρία δὲ καὶ οὕτως κατάπλασσε. εἰ δὲ διάτασις εἴῃ τῶν δύο βλεφάρων, ὁθόνην βουτύρῳ βρέξας ἐπιτίθει τοῖς

ὀφθαλμοῖς, ἐφ' ὧν δὲ χύμωσις ἰσχυρὰ γέγονε, καλεῖται δὲ χύμωσις ἢ ἐπὶ τῷ κερατοειδεῖ ἐρυθρὰ καὶ σαρκώδης φλεγμονή, σάρκας μυῶν ἐπιμελῶς λεάνας, καὶ προσβαλὼν ὡοῦ λέκυθον, ὡμὴν συλλεῖου, καὶ ὅταν κερατοειδὲς γένηται, εἰς ὀθόνην ἐμπλάσας ἐπιτίθει, καὶ παραχρῆμα παύει. [Περίχρισμα ὀφθαλμῶν. ^[15]

14 346] Ἄρτος καθαρὸς κεκαυμένος, μιγείς ἀκακία καὶ κυτίνῳ σὺν ὕδατι. [Πρὸς τὰς περιωδυνίας.] ῥόδα ξηρὰ ἢ χλωρὰ ἐν γλυκεῖ βρέξας ὕδατι λέαινε, μίξας ὡοῦ λευκοῦ λέκιθον καὶ κρόκου τὸ ἄρκουν κατάπλασσε· ἢ κρίθινα ἄλευρα ἐν γλυκεῖ ἡψημένα. ἐὰν δὲ μείζων εἴη ἡ ὀδύνη, πρόσμιγε ὕοσκυάμου φύλλα, ἢ πέπονος, ἢ σικύου τὴν σάρκα μετ' ὡοῦ ὀπτοῦ ἢ λεκίθου, καὶ ὀλίγου οἴνου, κατάπλασσε. [Κατάπλασμα ὀφθαλμῶν.] Καλῶς ποιεῖ πίτυος φλοιὸς καὶ ἄλφιτα σὺν οἴνῳ. [Πρὸς σφοδρὰς περιωδυνίας.] Κορίου χυλὸν μετὰ γυναικείου γάλακτος εἰς τοὺς κανθοὺς ἔνσταζε, ἢ φύλλα πλατάνου λεῖα μετὰ τῶν λεπτῶν ἀλφίτων, ἄνωθεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐμπλαττόμενα. [Ἐπὶ τῶν ρευμάτων καταπλάσματα.] Κυπάρισσος χλωρὰ ἢ βράθυ χλωρὸν μετ' οἴνου· ἢ παλιούρου φύλλα, ἢ ἀνδράχνη λεῖα μετὰ στέατος χηνείου καὶ κρόκου, ἢ ἴρις ξηρὰ μετὰ μέλιτος, ἢ σελίνου φύλλα μετὰ ἀλφίτων. ^[15]

14 347 ἐπὶ δὲ τῶν μεγάλων ρευμάτων γλήχωνος προσφάτου καρπὸν, καὶ μάλιστα χυλὸν σὺν ὄξει, μαλαγατῶδες ποιήσας ἐπιτίθει κατὰ τοῦ βρέγματος, καὶ ἐπάνω ἔρια, καὶ ἐπιδέσκει ἐλαφρῶς· ἢ ῥόδα καὶ μελίλωτα ἐφθὰ μετὰ ἀμύλου αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς κατάπλασον, ἢ ἄμυλον σὺν οἴνῳ λευκῷ, ἢ ὡοῦ λευκῷ. [Ἀνακολλήματα πρὸς ρεύματα.] Κοχλίαν μετὰ τοῦ ὀστράκου κόψας, ἀπὸ τοῦ κροτάφου ἐπὶ τὸν κρόταφον κατάχριε. [Πρὸς τὰς αἰμάλωπας καὶ ὑποσφάγματα.] Πρὸς τὰς περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς γινομένης πληγὰς καὶ διὰ τοῦτο συμβαινούσας αἱματώδεις ὑποχύσεις, εὐθέως ἐν ἀρχῇ πρὸς τὰς φλεγμονὰς καὶ τὸ ἄλγημα, ποιεῖ περιστερεῖς ἐνσταζόμενον αἷμα, καὶ μάλιστα τὸ ἐκ τῶν ἀπαλῶν πτερῶν ἐκπιεζόμενον, καὶ τὸ λευκὸν τοῦ ὡοῦ, τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἐγχεόμενον, ἔτι δὲ ἐρίῳ καθαρῷ προσαναλαμβανόμενον, καὶ ἄνωθεν ἐπιτιθέμενον. εὐθετεῖ δὲ καὶ λέκιθος ὡοῦ κατωπτημένη, καὶ μετὰ οἴνου καταπλασσομένη. ἔτι δὲ ῥόδων τὰ φύλλα καὶ τὸ ἄνθος ἰδίᾳ, καὶ μετ' οἴνου ὁμοῦ τριβόμενα, καὶ μετὰ χνοώδους ἀλφίτου καταπλασσομένα. ^[15]

14 348 [Πρὸς τὰ γινόμενα περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα διὰ πληγὰς.] Λίαν ἀρμόττει πυρία ἐξ ὀξυκράτου μαλακῷ σπόγγῳ συνεχῶς γινομένη, εἴτ' ὄξει βρεχόμενος καὶ κεκραμένος καινὸς σπόγγος, καὶ ἐπιτιθέμενος. [Πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τὸν ἥλιον καὶ κονιορτὸν ψωροφθαλμιῶντας.] Ὑδὼρ πλεῖον προσκλυζόμενον, θέρους ψυχρὸν, χειμῶνος θερμὸν, καὶ πυρία διὰ σπόγγων ἀρμόζει ἐκ φακῶν ἀφεψήματος. καὶ αὐτοῖς δὲ προσάγειν τοῖς κανθοῖς, ἢ βάτου, ἢ ῥόδων χυλὸν κατ' ἰδίαν ἐκάστου σὺν ὕδατι· ἢ ῥόδα ξηρὰ τριβόμενα σὺν οἴνῳ. χριέσθωσαν δὲ καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ καθεύδοντες, ἀπεχέσθωσαν δὲ πάντων τῶν δριμέων καὶ ὀξέων. [Πρὸς τὰς χρονίας περὶ τὰ βλέφαρα διαθέσεις καὶ τετυλωμένας.] Ἀμόργην ἐφθὴν καὶ μετὰ ἐλαίου λειοτριβουμένην ἔγχριε. [Πρὸς πτίλους καὶ τρίχας μὴ ἔχοντας, ἄκρως ποιεῖ, καὶ τρίχας ἀνάγει. ^[15]

14 349] Μυόχοδα καὶ κόπρους τράγου ἴσα κεκαυμένα καλάμου Ἑλληνικοῦ διπλοῦν σὺν μέλιτι ἐγχριόμενα. τοῦτο καὶ ἀλφουὺς ὠφελεῖ. [Πρὸς τὰς ἐπιφυομένας ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχας.] Προεκτίλας τὰς τρίχας ἐκ ριζῶν αἵματι κόρεως κατάχριε, καὶ οὐ μὴ φυήσονται· ἢ κρότωνος ἀπὸ κυνὸς αἵματι ἄκρως ποιεῖ. χρῶ δὲ ἐκ ριζῶν τίλλων τρίχας, ἢ χολῇ τραγείᾳ, τίλλων εὐθέως κατάχριε· ἢ αἰγείᾳ χολῇ μετὰ χυλοῦ κράμβης. [Πρὸς λευκώματα.] Ταχέως ἰᾶται νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιοῦ λεανθὲν ἐπιμελῶς καὶ ἐπιχριόμενον· ἢ σαύρας ἀφόδευμα ἔγχριε· ἢ νυκτικόρακος ὠδὸν ἔγχριε, καὶ βάψεις αὐτούς. [Πρὸς ἀμαύρωσιν ὀφθαλμῶν.] Ἀμαύρωσιν πᾶσαν καὶ ἀρχομένην ὑπόχυσιν θεραπεύει γυπὸς χολῇ μετὰ πρασίου χυλοῦ καὶ μέλιτος Ἀττικοῦ· εἰ δὲ μὴ παρείη καὶ τῷ ἀπαλῷ χρῆσθαι μέλιτι. ἔστω δὲ ὅ τε χυλὸς τοῦ πρασίου, καὶ τὸ

μέλι ἐκάστου διπλάσιον τῆς χολῆς· ἢ μαράθρου χυλὸν καὶ χολὴν ταυρείαν ὑγρὰν ἴσα, μετὰ διπλασίονος μέλιτος ἔγχριε· ἢ χολὴ ἀρκεία μετὰ ὕδατος διπλασίου. ^[15]

14 350 [Πρὸς περὺγια.] Αἰγείρου ὁπῶ μετὰ μέλιτος διπλοῦ ἔγχριε. [Πρὸς νυκτάλωπας.] Ἦπαρ τράγειον ὁπτῆσας, τὸν ἐν τῇ ὁπτῇσι ἀπορρέοντα τὸν ἰχώρα συναγαγὼν ἔγχριε, καὶ αὐτὸ τὸ ἦπαρ δίδου ἐσθίειν. ὠφελεῖ καὶ αἷμα περιστερᾶς ἐγχριόμενον, καὶ χολὴ αἰγεία· ἢ ἦπαρ αἰγὸς ἐνέψων κέλευε αὐτοὺς περικαλυψαμένους ἀτενίζειν εἰς τὴν χύτραν, καὶ δέχεσθαι τὴν ἀμίδα τοῖς ὀφθαλμοῖς· ἢ ὀνίδα πρόσφατον χυλῶσας ὑπάλειφε. [Πρὸς τὰς ἐπιγενομένας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν κριθάς.] Κηρῶ λευκῶ πυρία· ἢ μυιῶν τὴν κεφαλὴν ἀποβαλὼν, τῷ λοιπῷ σώματι παράτριβε τὴν κριθήν. [Πρὸς ὑπώπια.] Ὑπώπια παραχρῆμα καταπλασσομένη ἢ ῥάφανος λεῖα αἶρει· αἶρει δὲ αὐτὴν ὅταν ἄρξηται δάκνειν· ὁ τυρὸς νεαλῆς καταπλασσομένης ἢ κηρωτῇ μετὰ ἀψινθίου, ἢ χυλῷ ῥαφάνου ἀναλειφθεῖσα· ἄκρως ποιεῖ πρὸς τὰ πρόσφατα καὶ πέλια τῶν ὑπωπίων σπόγγος ἐν ἄλμῃ ἀποβαπτόμενος καὶ συνεχῶς προστιθέμενος. ^[15]

14 351 μετὰ τοῦτο δὲ πυρία συνεχῆς διὰ ὕδατος θερμοῦ. ταῦτα πρὸς τὰ πέλια τῶν ὑπωπίων· ἐφ' ὧν δὲ αἱματώδη εἰσὶν, ἢ ὑπόξανθα, ἢ ὑπωχρα, φεύγειν χρὴ τὴν ἄλμην, καταπλάσσειν δὲ βατίνῳ, ἢ ἀψινθίῳ, ἢ ὑσσώπῳ καὶ ὀριγάνῳ, ἢ ῥαφάνου φλοιῷ, ἢ σταφίδι χωρὶς τῶν γιγάρτων· κατ' ἰδίαν ἕκαστον μετὰ μέλιτος, ἢ ὄξους, ἢ ὕδατος ἀνέφθου καὶ λευκὸς βολβὸς μετ' ὡοῦ καὶ μέλιτος, ἢ κυκλάμινος μετὰ σταφίδος. ἐπὶ δὲ τῶν κεχρονισμένων καὶ μεμελανωμένων νᾶπυ μετὰ στέατος προβατείου διπλασίονος· ἢ κυάμινον ἄλευρον μετὰ μέλιτος φυραθὲν, καὶ μασθὲν, καὶ σὺν σιέλῳ καταχρισθὲν· ἢ κύμινον ῥάκει ἐνδήσας, καὶ εἰς ζεστὸν ἀποβάπτων πυρίαζε. ἢ κρίθινον ἄλευρον μετ' ὄξυμέλιτος ἐψημένον· μαράθρῳ λείῳ μετὰ κηρωτῆς. [Πρὸς ὑπώπια μετὰ οἰδήματος.] Σπόγγον ὄξει καταβρέξας ἐπιτίθει, καὶ κατάπλασσε ἀλεύρῳ κριθίνῳ μετ' ὄξυμέλιτος ἠψημένου μέχρι καταστολῆς, καὶ ὕστερον ἐπιτίθει φακὸν ἐφθὸν λεῖον μετὰ μέλιτος. ^[15]

14 352 [Πρὸς ὑπώπια πρόσφατα.] Κώνειον λεῖον μετὰ ὕδατος κατάπλασσε, ἢ βρυωνίας ῥίζαν τρίψας, μετ' οἰνομέλιτος ἐπιτίθει. Κε φ . στ'. [Περὶ τῶν κατὰ τὸ πρόσωπον παθῶν, καὶ πρῶτον περὶ ἰόνθων.] Ὅγκος μικρὸς καὶ σκληρὸς ἐν τῷ κατὰ τὸ πρόσωπον δέρματι καλούμενος ἰονθος γίνεται. διαφέρει δὲ τῶν συκωδῶν ὄγκων ἐπὶ τοῦ γενείου γιγνομένων τῷ μὴ μόνον παχὺν εἶναι τὸν ἐργαζόμενον χυμὸν, ἀλλὰ καὶ λεπτότητος ἰχωρώδους μετέχειν, δι' ἣν καὶ ταχέως ἐλκοῦται, μὴ θεραπευόμενος ὡς προσήκει. [Πρὸς ἰόνθους τοὺς ἐν τοῖς προσώποις.] Ὅξους δριμυτάτου μετὰ ἴσου μέλιτος μίξας ἐπιμελῶς ἐπίχριε, τῷ δακτύλῳ διατρίβων. ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ ὄξει διαλύσας καὶ τρίψας ἐπιμελῶς ἀνάπλασσε τροχίσκους, καὶ ξήραινεν ἐν σκιᾷ. ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως ὄξει διαλύων ἐπίχριε, ὅταν δὲ ξηρανθῇ, σαπῶνι ἀπόσμηχε. ποιεῖ τοῦτο πρὸς τὰς ὀχθῶδεις διαθέσεις, καὶ τοὺς ἐπὶ προσώπου κνησμούς καὶ τὴν ἀρχὴν ἐλεφαντιάσεως. ^[15]

14 353 [Πρὸς τὰς ἐπὶ γενείου συκώδεις ἐπαναστάσεις.] Ἄλας ὀρυκτοῦς μετ' ὄξους κατάπλασσε, ἢ λεπίδος χαλκοῦ καὶ χαλκάνθου, ἢ κόλλαν τεκτονικὴν μετὰ μίλτεως κατάχριε. [Πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῦ γενείου λειχήνας.] Πυροὺς πολλοὺς λαβὼν ἐπιτίθει ἐπὶ ἄκμονος, εἴτα πλάτυσμα χαλκοῦ πυρώσας ἐπιτίθει τοῖς πυροῖς, καὶ τὸ ἀνιέμενον ἐξ αὐτῶν ὑγρὸν ἔτι θερμὸν ἐπίχριε. [Πρὸς χρονίους λειχήνας.] Καμπάρεως φύλλα τρίψας μετ' ὄξους δριμυτάτου μετὰ ἴσου μέλιτος ἐπιτίθει. ἄλλο. λαπάθου φλοιὸν τῆς ῥίζης μετὰ ὄξους λειώσας, κατάπλασσε προεκνιτρώσας. ἄλλο. χαμαιλέοντος ῥίζαν ἐν ὄξει ἐψήσας καὶ τρίψας κατάπλασσε. ἄλλο. λαπάθου ῥίζαν λεάνας καὶ κρίθινα ἄλευρα μετὰ ὄξους δριμυτάτου κατάπλασσε. [Πρὸς ψωρώδεις λειχήνας.] Ἀμύγδαλα πικρὰ λειώσας κατάχριε συνεχῶς. [Πρὸς λειχήνα. ^[15]

14 354] Τηλέφιον καὶ σκόροδον καὶ ὄξος δριμὺ λειώσας, προτρίψας ἐρίῳ ἢ ῥάκει, τὸν λειχήνα περιχρίε. [Πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν γενείων ἐξανθήματα.] Σίδηρον πεपुरακτωμένον ἐπίβαλε ξύλῳ

καλουμένῳ παλιούρῳ, καὶ τὸ ἐπιγιγνόμενον ὕγρον λαβὼν κατάχριε. ἄλλο. μύρτα λειώσας σὺν οἴνῳ κατάχριε. Κε φ . ζ'. [Πρὸς τὰ ἐν τοῖς ὁδοῦσι πάθη καὶ πρῶτον πρὸς ἀλγήματα.] Ἀλγοῦντες ὀδόντες διακλυζέσθωσαν ὅξει θερμῷ μετὰ κηκίδων, ἢ δαδίῳ λιπαροῖς ἀνεξεσμένοις ἐν ὅξει, ἢ ὑοσκύαμου τῷ σπέρματι καὶ τοῖς φλοιοῖς σὺν ὅξει, ἢ κεδρεῖα, ἢ προπόλει, ἢ στρύχνῳ, ἢ καππάρει, ἢ σκορόδοις, ἢ μυρσίνης κλωνίοις μετ' ὅξους ἀνεξεσμένοις, ἢ οἴνου τρυγὶ θερμῇ, ἢ πολίου φλοιῷ, ἢ καὶ αὐτῇ τῇ βοτάνῃ, ἢ πρασίῳ, ἕκαστον αὐτῶν ὠφελεῖ σὺν ὅξει. ἢ πλατάνου σφαιρία, ἢ ῥόδα ξηρὰ ἔψει ἐν οἴνῳ λευκῷ μέχρι τὸ τρίτον ἀπολειφθῇ, καὶ συνεχῶς δίδου διακλύζεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ εὐπατορίου ῥίζα καθεψηθεῖσα ἐν οἴνῳ, ἢ γλήχων βοηθεῖ. ^[15]

14 355 ἢ κέρας ἐλάφειον ἐν ὀξυγάρῳ ἐψήσας ἐπὶ πολὺ διακλύζου. ἢ σκίλλης τὸ ἐντὸς εἰς λεπτὰ τεμὼν ἐπὶ τὸν ξέστην τοῦ ὅξους βαλὼν εἰς ἄγγος ταρίχευσον ἐν ὀνίδι κατορύξας ἐφ' ἡμέρας λ'. καὶ χρῶ διακλύσματος. ἢ ὀνείῳ γάλακτι διακλύζου, τοῦτο καὶ τοὺς κινουμένους ὀδόντας στερεοῖ. ἢ τιθυμάλλου ῥίζαν ἐν ὀξυμέλιτι ἐψήσας μέχρι τὸ ἥμισυ λειφθῇ, ἢ ὑοσκύαμου ῥίζαν ἐν ὀξυμέλιτι ἐψήσας διακλύζου. ἢ συκαμίνου γάλα εἰς οἶνον ἐγχέας ἐναπόθλιβέ τε καὶ χλιάνας διακλύζου. ἄλλο. σκορόδου καὶ εὐζώμου σπέρματος, καὶ νίτρου ἀφεψήματι διακλύζου. [Περὶ πυρίας πρὸς ὀδονταλγίαν.] Πυρίαν δὲ ποιοῦσι πρὸς ὀδονταλγίαν ἔξωθεν μὲν αἱ δι' ἁλῶν πεφρυγμένων, ἢ κέγχρων εἰς μαρσύππιον βεβλημένων, ἢ καὶ διὰ ῥυπαρῶν ῥακίδων εὖ μάλα θερμανθέντων. καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀλγοῦντος ὀδόντος πυρίᾳ οὕτως χρηστέον. ὀριγάνου ξηροῦ κλωνίον εἰς ζεστόν ἔλαιον βάπτων, τῷ πονοῦντι ὀδόντι ἄνωθεν ἐπέρειδε. ἢ κίκεως καυλὸν ὁμοῦ καὶ κηρὸν ἐπιτίθει τῷ ἀλγοῦντι ὀδόντι. ^[15]

14 356 ἢ πυρῆνι μῆλης θερμοτάτῳ προσάπτου συνεχῶς. χρῶ δὲ καθόλου ταῖς πυρίαις ταῖς τε ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν, ἢ πρὸ τροφῆς, ἢ πολὺ λίαν ἀποστησάντων ἀπὸ τροφῆς. [Ἀποφλεγματισμοὶ ὀδόντων.] Ἀποφλεγματισμοὶ ἄριστοι τοῖς ὀδονταλγοῦσιν, σταφῖς ἀγρία διαμασηθεῖσα ἰδίᾳ καὶ μετὰ γλήχωνος ἢ κηκίδος τὸ ἔνδοθεν μέλαν δακνέτω τῷ ἀλγοῦντι ὀδόντι, καὶ ἐάτω ἀπορρεῖν. ἢ σκορόδων πυρῆνας ε'. καὶ μυρσίνης μελαίνης φύλλα ὀλίγα ἔψει σὺν ὅξει, σπάθη κινῶν δαδίνῃ μέχρι ἡμίσεος, καὶ δίδου διακλύζεσθαι καὶ διακρατεῖν, εἴτα χήναντες ἐάτωσαν ρεῖν τὸ φλέγμα, καὶ μετὰ τοῦτο ῥοδίνῳ διακλυζέσθωσαν. [Ἐγχυτον εἰς τὰς ῥῖνας πρὸς ὀδονταλγίαν.] Σεύτλου ῥίζης τὸν χυλὸν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ἔγχεε εἰς τὰς ῥῖνας, καὶ λύσεις τοὺς πόνους τῶν ὀδόντων. [Πρὸς ὀδόντας μεμελασμένους.] Ἄλας ὀρυκτὸν μέλιτι φυράσας, ὀπτῃσον ἐπὶ κληματίδων, καὶ τρίψας μίξον σμύρνης βραχὺ καὶ χρῶ ἀποτρίβων τοὺς ὀδόντας. [Διάκλυσμα ὀδόντων. ^[15]

14 357] Διακλύσματος δὲ χρῶ ἀπὸ τούτων οἴνῳ εὐώδει, ἐν ᾧ ἀφέψηται ἡ ἴρις ξηρά. [Οὐλῶν διάκλυσμα.] Ὅξος, ἐναφησημένης ὑοσκύαμου ῥίζης, διακλύζου. [Προφυλακτικὸν ὀδονταλγιῶν.] Τιθυμάλλου ῥίζας ἐψήσας ἐν οἴνῳ μέχρι ἡμίσεος, δις τοῦ μηνὸς διακλύζου, καὶ οὐδέποτε ἀλγήσεις. [Ἄριστα ποιεῖ πρὸς τε φυλακὴν ἀλγημάτων, καὶ ῥῶσιν τῶν οὐλῶν καὶ τῶν ὀδόντων, ἔτι τε εὐπρέπειαν καὶ τὰ ὑποτεταγμένα σμήγματα.] Ἐρια οἰσυπηρὰ ὀθονίῳ ἐνδήσας, καῦσον, εἴτα ἁλῶν τὸ τρίτον μίξας καὶ λειώσας, εὖ μάλα σμῆχε. ἢ δασύποδος κεφαλὴν κεκαυμένην λειάνας χρῶ. ἄλλο. ἄλας καὶ μέλι λειάνας μέχρι κηρῶδες γενέσθαι καθαρῷ ὀθονίῳ ἐνδήσας καὶ καύσας, εἴτα μίξας ἴριν ὀλίγην, σμῆχε τοὺς ὀδόντας. [Πρὸς στόματος δυσωδίαν.] Κριθὰς λεάνας μέλιτι καὶ οἴνῳ δεύσας ἐνδησον χάρτη, καὶ καύσας, καὶ λειώσας τρίβε τὰ οὐλα. ^[15]

14 358 [Πρὸς ὀδόντας σειομένους ἵνα παγῶσι.] Χάλκανθον τρίψας μετὰ ἐλαίου, παράπτου τῶν ῥιζῶν ἔριον ἀποβρέξας. ἢ πετελέας φλοιὸν ἐν οἴνῳ ἐψήσας διακρατεῖτω στερεοῖ γὰρ τοὺς ὀδόντας. [Πρὸς βεβρωμένους ὀδόντας.] Καππάρεως φύλλα ἐν ὅξει δριμεῖ ἔψει εἰς ἥμισυ, καὶ χλιαρῷ διακλύζου. ὁμοίως δὲ ποιεῖ ὁ φλοιός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πρὸς πόνους ποιεῖ. [Ἄλλο σπουδαῖον.] Μελάνθιον φρύξας, καὶ τρίψας μετ' ὅξους δριμέος, κατάπλασσε τὸ βρῶμα, καὶ οὐκέτι

βρωθήσεται, ἀλλὰ μενεῖ οἶόν ἐστιν. [Πρὸς βεβρωμένους ὀδόντας.] Θαλάσσιον σκορπίον λευκὸν
θὲς ἐπ' ἀνθράκων, χερσαῖον δὲ καὶ πῶμαζε χωνεῖω ὀστρακίνῳ, καὶ κέλευε τὸν πάσχοντα
δέχεσθαι τὸν ἀτμὸν τοῦ σκορπίου διὰ τῆς ὀπῆς τοῦ χωνείου, καὶ πάντοτε ἄπονος ἔσται. Κε φ .
η'. [Πρὸς πάσας τὰς ἐν τῷ στόματι καὶ τῷ κίονι καὶ τῷ φάρυγγι φλεγμονὰς καὶ διαθέσεις, κᾶν
ἔλκος γένηται, καὶ ἐσχάρα καὶ σηπεδών. ^[15]

14 359] Κοινὸν μὲν παράγγελμα, ὡς τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐπιρρέον κατ' ἀρχὰς ἀναστέλλειν καὶ
ἀποκρούεσθαι προσήκει, τὸ δὲ μετὰ τὴν ἀρχὴν ἄχρι τοῦ τέλους ἐκ μικτοῦ τινος εἶναι, τοῦ τε
ἀποκρουομένου καὶ τοῦ διαφοροῦντος. χρή δὲ ἀποκρούεσθαι βουλομένους τῷ διὰ μόρων
ὀνομαζομένῳ φαρμάκῳ. χρήσι δὲ καὶ ὀμφακος χυλῷ, μέλιτι βραχεῖ προσπλέκων, ἢ ῥόδων
ἄνθος, ἢ αὐτὰ τὰ ῥόδα ξηρὰ ὕδατι ἀφέψων, ἢ πίτυος φλοιοῦ ἀφεψήματι. μετὰ δὲ τὴν ἀρχὴν,
ὅτε καὶ τῆς κεφαλῆς ἐπιρρέοιτο ῥεῦμα, ἄλλης διαφορήσεως χρεῖα, προσπλέκων ἀφρόνιτρα ἐνὶ
τῶν εἰρημένων, ἢ νίτρον, τὸ βερονικάριον λεγόμενον· ἢ ἐψήματι ἐνεψούμενον γλήχωνα, ἢ
θύμβραν, ἢ θύμον, ἢ καλαμίνην. δυνήσεται γάρ τις καὶ ἀθρόως ἐμπίπτοντος τοῦ χυμοῦ
γινώσκειν τὰ τοσαῦτα τῶν βοηθημάτων, ἐάν τε κυνηγετῇ κατ' ἀγρὸν, ἐάν τε διαπράττῃται τι
τῶν κατ' ἀγρὸν ἔργων, ἐάν τε ἐν ὁδοιπορίαις τότε ἀπορῇ φαρμάκων, ἢ διὰ βάτου χυλοῦ, ἢ διὰ
τινος τῶν εἰρημένων δύναται πορίσασθαι παραμυθίαν, καὶ καθόλου σχεδὸν τὰ στύφοντα τοῖς
στοματικοῖς πάθεσιν ἐπιτήδεια. ^[15]

14 360 χρησιμώτατον δὲ φάρμακον ταῖς περὶ στόμα διαθέσεσι καρύων χλωρῶν τοῦ φλοιοῦ χυλὸς
ὀλίγῳ μέλιτι συνεψούμενος. χρήσιμον δὲ καὶ τὸ τῶν κυδωνίων ἀφεψήμα, εἰ προσβάλῃς βραχὺ
τι μέλιτος· χρησιμώτατον δὲ καὶ τὸ διὰ τοῦ χλωροῦ τῶν καρύων, καὶ πρὸς τὰς σφοδρὰς
φλεγμονὰς τῶν ἀντιάδων καὶ τοὺς πνιγμούς. ἄλλο. ῥοιὰς γλυκείας σὺν τοῖς λεπύροις κόψας,
καὶ ἐκλειώσας διήθησον, καὶ ἕξ μέρεσι τοῦ χυλοῦ πρόσβαλε μέρος ἐν μέλιτος καὶ ἐψήσας ὡς
μέλιτος πάχος ἔχειν, χρῶ. ἄλλο. γλεύκους ξέστην ἔψει μέχρις ἂν τὸ τρίτον λειφθῇ, καὶ μίξον
ῥοὸς βυρσοδεψικοῦ γο. δ'. καὶ ἀπάρας χρῶ. ἄλλο. κηκίδας λ'. κόψας, καὶ ἐνεψήσας ξέστην α'.
μέλιτος, χρῶ. [Στοματική καλλίστη.] Ἄνθους ῥόδων γο. β'. πιτυίδων γο. α'. λεάνας σὺν μέλιτι
χρῶ. [Πρὸς παρίσθμια καὶ σταφυλὴν φλεγμαίνουσας καὶ σηπεδόντας τὰς ἐν στόματι.] Μόρων
χυλοῦ ἢ βάτου γο. α'. ῥόδων ξηρῶν γο. ^[15]

14 361 α'. μέλιτι μίξας, καὶ ἐπ' ὀλίγον ἐψήσας, διάχριε. ἄλλο. κυδωνίων στύφων χυλὸν ἐν ἴσῳ μέλιτι
ἐψήσας διάχριε. ἄλλο. ῥοιὰς στυφούσας μετὰ τοῦ λέπους κόψας ἔψει ἐν γλυκεῖ, διηθήσας, χρῶ.
ἄλλο. εἰς ἔψημα ἐμβαλὼν γλήχωνα ἢ θύμον ἢ ὀρίγανον ἢ ὕσσωπον ἢ καλαμίνην, καὶ
συνεψήσας αὐτάρκως καὶ διηθήσας δίδου διακρατεῖν. [Πρὸς τὰς ἐν τῷ στόματι σηπεδόντας καὶ
ἐσχάρας.] Κυνείαν λευκὴν τινα (ἔστω δὲ τοῦτο ἐάν ὅστ' αὐτὴ μόνα πρὸ μιᾶς οἱ κύνες φαγόντες
φλαχθῶσι) μετὰ μέλιτος διάχριε, ἢ ῥοὸς τοῦ βυρσοδεψικοῦ τὸ ὕδωρ μέχρι γλοιῶδες γίνηται,
ἐψήσας μέλιτι. ἢ χελιδόνων κεκαυμένων μετὰ μέλιτος διάχριε. [Πρὸς κιονίδας φλεγμαινούσας
καὶ κεχαλασμένας.] Φοίνικας ἐψήσας ἐν ὕδατι καὶ βραχέος μέλιτος προσβαλὼν, δίδου
ἀναγαργαρίζεσθαι καὶ διακρατεῖν. ἢ ῥόδων, ἢ ἐλίκων ἀμπέλου, ἢ βάτου, ἢ κυνοσβάτου, ἢ
μήλων στύφων, ἢ οὔρων ἁώρων, ἢ ῥοῦ, τοῦ τ' ἐπὶ τὰ ὄψα καὶ τοῦ βυρσοδεψικοῦ, ἢ μυρίκης
καρποῦ, καθ' ἑαυτὸ τε ἕκαστον καὶ σὺν ἀλλήλοις ἀφεψηθὲν ἐν ὕδατι ἀνακογχυλιαξέσθω ἢ
ξηρῷ τινὶ τῶν προειρημένων εὖ μάλα λειωθέντι προσάπτεσθαι τοῦ γαργαρεῶνος, ἡρέμα πως
ἀνάγονται. ^[15]

14 362 ἐμβάλλειν δὲ αὐτὰ κοχλιαρίῳ, καὶ οὕτως προστιθέναι τῇ κιονίδι. καὶ οἱ χυλοὶ δὲ τῶν
προειρημένων ἀπάντων τῶν τε φυτῶν καὶ τῶν καρπῶν αὐτῶν ὁμοίως μέλιτι ὀλίγῳ
μιγνύμενοι καὶ διαχρίομενοι ὠφελοῦσιν. ἄλλο. ποιοῦσι πρὸς τὰς κιονίδας φλεγμονὰς ἄλλες
λεῖοι μετὰ μέλιτος διαχρίομενοι. ἄλλο. φοινίκων ὅστ' αὐτὴ καὶ καρύων ἀπαλῶν χλωρῶν καὶ
ξηρῶν, ἐκατέρου ἴσον, καύσας καὶ λειοτριβήσας, χρῶ ἀπτόμενος. ἄλλο. ῥόδα ξηρὰ πάνυ

λειώσας σὺν μέλιτι διάχριε. [Πρὸς ἄφθας.] Ἀνδράχνην εἰς μέλι βάπτων μασάσθω, ἢ ἐλαίας φύλλοις ἐν οἴνῳ ἠψημένοις διακλυζέσθω. [Πρὸς ἄφθας μελαίνας καὶ νεμομένας.] Ἀποσμήξας ὀροβίνοις ἀλεύροις καὶ κηκίδος διάχριε μετὰ μέλιτος, ἢ λυκίου ἀφεψήματι ἀναγαργαρίζεσθω, ἢ τρυγὶ οἴνου μετὰ μέλιτος διαχρίεσθω. ^[15]

14 363 ἢ μυρίκης καρπὸν λειώσας μετὰ μέλιτος διάχριε. [Πρὸς νεμομένας ἄφθας.] Κηκίδων ἀφέψημα εἰς ἴσον μέλιτι μίξας καὶ ἀναζέσας χρῶ. [Πρὸς λευκάς ἄφθας.] Χαλκίτιν ἐλαίῳ ζέσας διάχριε πτερῶ, καὶ παραχρῆμα αἶρει. ἐπὰν δὲ καθαρὰ γένηται, μυρίκης καρπὸν λεάνας καὶ διεῖς μελικράτῳ ἢ οἴνῳ διάχριε πτερῶ, καὶ παραχρῆμα αἶρει. [Πρὸς μελαίνας ἄφθας.] Σταφίδι ἐκγεγιγαρτισμένη καὶ ἀνίσῳ λείοις κατάχριε μετὰ μέλιτος. ἢ φύλλα κοκκυμηλέας κόψας καὶ γάλακτι μίξας ὀνείῳ, διάκλυζε. ποιεῖ καὶ πρασίον χυλὸς ἢ φακοῦ ἀφέψημα, ἢ βάτου, ἢ κέρας ἐλάφειον λεάνας παράτριβε. [Πρὸς ἄφθας βρεφῶν.] Φακὴν μετὰ βραχέος ἄρτου καὶ κυδωνίων ὁπῶ μίξας, δίδου, καὶ ρόδων ἄνθος, καὶ αὐτὰ τὰ ρόδα ξηρὰ, καὶ διακλύσματι διὰ τῶν μετρίως στυφόντων. ἔλαιον δὲ ἐναντιώτατόν ἐστι τῇ διαθέσει τῆς ἄφθης, καὶ τὰ πάνυ δριμέα· τὸ μὲν γὰρ ὑγραίνει τε καὶ ρυπαίνει, τῇ τήξει δὲ τὰ δριμέα βλάπτει. ^[15]

14 364 Κε φ . θ'. [Πρὸς τὰ πάθη ὀργάνων τῶν τῇ φωνῇ καὶ ἀναπνοῇ ὑπηρετεόντων καὶ πρώτως πρὸς τραχύτητος τῆς ἀρτηρίας.] Γλυκυρρίζης γο. γ'. λειώσας πάνυ, καὶ ἀποβρέξας κόμμεως τραγακάνθης γο. α'. γλυκεῖ ἀναλάμβανε, καὶ ποιήσας κυαμιαῖα, δὸς ὑπὸ τὴν γλῶσσαν καθεύδοντι. [Πρὸς ἀποκεκομμένην φωνήν.] Σῦκα καὶ ἡρύγγια ἐψήσας καλῶς, τῷ ἀφεψήματι μίσγε κόμμεως βραχὺ, ὥστε γενέσθαι μέλιτος σκληρότερον, καὶ δίδου εἰς νύκτα. ἄλλο. κράμβης χυλὸν μετὰ μέλιτος ἐψήσας δίδου ἐκλείχειν, ποιεῖ καὶ πρὸς βῆχα. ἄλλο. λινοσπέρμου κεκαυμένου καὶ σεσημένου, σταφίδων λιπαρῶν χωρὶς τῶν γιγάρτων, στροβίλων πεφρυγμένων, καρύων Ποντικῶν κεκαθαρμένων ἴσα λεάνας, καὶ μέλιτι ἀπέπτω ἀναλαβὼν, δίδου κοχλιάριον ἔν. [Βηχικὸν ἐκλεικτόν.] Πυρήνων, ἥτοι στροβίλων γο. ιβ'. ^[15]

14 365 φοινίκων σάρκας β'. εὖ μάλα λειώσας ἀναλάμβανε μέλιτι ἀπέπτω. [Πρὸς τὰς ξηρὰς βῆχας.] Ἴριν ὕδατι ἀφέψας πρόσβαλε μέλιτος βραχὺ καὶ δίδου καταρρόφεϊν συνεχῶς. [Πρὸς αἵματος ἀναγωγὴν καὶ αἱμοποϊκοῦς.] Ῥόδων ξηρῶν γο. η'. κόμμεως τραγακάνθης ἐξάγια γ'. λείου μετὰ ὕδατος καὶ τροχίσκους ποιεῖ ἀνὰ γο. α'. καὶ δίδου ὕδατι. ἄλλο. σικύων ἡμέρων κοιλίαν καὶ ὕδατος ἐπιβαλὼν ξέστην, ἔψει ἕως ἀποτριτωθῇ, καὶ καταπλάσας δίδου καταρρόφεϊν. ἄλλο. μίλτου Σινωπικῆς γο. β'. γῆς Σαμίας γο. ιβ'. ἀμύλου γο. γ'. ἀναλάμβανε πολυγόνου χυλῶ καὶ δίδου τριώβολον. ἄλλο. λινοσπέρμου πεφρυγμένου γο. η'. κόμμεως τραγακάνθης γο. ιβ'. ὁμοίως χρῶ. ἄλλο. πολυγόνου ρίζας ἐψήσας ὕδατι ἀποτριτωθῆναι ποίησον καὶ βραχὺ λείου κόμμεως ἐπιβάλλων, δίδου καταρρόφεϊν. [Πρὸς φθισικοὺς καὶ τὰ περὶ θώρακος πάθη.] Ἴρεως ἀφέψημα μετὰ μέλιτος πότισον. ἢ ὕσώπου ἀφέψημα μετὰ μέλιτος δίδου καταρρόφεϊν. ^[15]

14 366 ἢ πρασίον βοτάνης χυλὸν σὺν μέλιτι ἐψήσας. ἢ ὀρόβους κίρρους φρύξας καὶ λειοτριβήσας εἰκοσαπλασίῳ μέλιτι, δίδου ἔκλειγμα. ἢ ἀμύγδαλα πικρὰ λειώσας σὺν μέλιτι δίδου. ἄλλο. σελίνου σπέρματος γο. στ'. πεπέρεως μέλανος γο. α'. μέλιτος λίτραν α'. λειώσας καὶ ἡρέμα ἐψήσας, δίδου κοχλιάριον. ἄλλο. βούτυρον μέλιτι μίξας καὶ ἡρέμα ἐψήσας δίδου. ἄλλο. σελίνου γο. α'. πεπέρεως κοινὸν, μέλιτος λίτραν α'. λειώσας καὶ ἡρέμα συνεψήσας δίδου. ἄλλο. σκίλλης ὠμῆς τὸν χυλὸν ἐκθλίβε καὶ μίσγε μέλιτος ἴσῳ, καὶ θεῖς ἐπ' ἀνθράκων ἔψε καὶ δίδου μύστρον πρὸ τροφῆς καὶ μετὰ τροφήν. ἄλλο. ἀβροτόνου, σταφίδων ἐκγεγιγαρτισμένων λιπαρῶν, πηγάνου ἀκρεμόνων ἐψήσας ἐν ὕδατι καὶ διηθήσας, πρόσβαλλε μέλιτος καὶ πάλιν ἐψήσας δίδου. [Βοήθημα πρὸς δύσπνοϊαν.] Ἀρσενικὸν κάπνισον εἰς βόλβιτα βοϊκὰ, μὴ ἀπὸ τοίχου ξηρανθέντα, καὶ κάπνιζε τὸν κάμνοντα διὰ χωνείου. χανέτω δὲ τὸ στόμα ὅσον δύναται, καὶ μετὰ τοῦτο δίδου αὐτῷ ἄκρατον Αἰγύπτιον. τέταρτον τοῦτο ποιεῖ ἐπὶ ἡμέρας γ'. ^[15]

14 367

ἐὰν δὲ νοσερὸς εἴη ὁ κάμνων, τοῦτο ποίει· τὸ ἀρσενικὸν κόψας καὶ τρίψας σύμμισε τῷ ἀκράτῳ καὶ δίδου αὐτῷ ἐπὶ ἡμέρας γ'. νήσται πιεῖν, καὶ ὅτε εὐρήσῃς αὐτὸν ἐλαφρότερον, κάπνισον ὡς προεῖρηται. Κε φ . ι'. [Περὶ τῶν κατὰ τὸ στόμα τῆς κοιλίας παθῶν καὶ τῶν αὐτοῖς ἐυπορίστων.] Αἱ τοῦ στόματος τῆς κοιλίας φλεγμοναὶ καὶ τοῦ ἥπατος δέονται τῆς τῶν στυφόντων παραπλοκῆς. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς χαλαστικῆς ἀγωγῆς μόνῃς θεραπεύονται, κίνδυνον ἐπάγουσι, περὶ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦτο πάντων μὲν τῶν ἐμπειρικῶν ὑπὸ τῆς πείρας δεδιδαγμένων καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς τέχνης φυλαττόντων. οὐκ ὀλίγοι τῶν νῦν μεθοδικῶν μυρίοις μὲν στομαχικῆς συγκοπῆς αἴτιοι γεγόνασιν, οὐκ ὀλίγους δὲ καὐτῶν ἥπατικῶν ἀναιροῦσι, μόνῃ τῇ ἀγωγῇ τῇ χαλαστικῇ χρώμενοι, ὡς λυθῆναι πολλοῖς τὸ ἥπαρ. εἰ τοίνυν εἴτε ἔλαιον εἴη τὸ ἐπαντλούμενον τοῖς πεπονθόσι τόποις, εἴτε κατάπλασμα, παραπλέκειν τι τῶν στυφόντων, οἷον ἀψίνθιον ἢ νάρδιον μύρον ἢ ἀλόην ἢ μήλινον ἔλαιον ἢ κυδώνιον ἀνέψοντες. ^[15]

14 368 καὶ κηρωταῖς δὲ χρηστέον διὰ τῆς ἀλόης καὶ μαστίχης καὶ κηροῦ καὶ νάρδου. σκευάσειας δὲ τὴν κηρωτὴν, βαλὼν κηροῦ γο. α'. μαστίχης γο. δ'. ἀλόης γο. β'. καὶ νάρδου τὸ ἀρκοῦν. εἰ δὲ πλείων εἴη ἡ ἀτονία, ὡς μηδὲ τὰς τροφὰς κατέχειν, μιγνύτωσαν τοῦ ὀμφάκου γο. β'. παρόντος δὲ καὶ ἀψινθίου χυλοῦ, προσπλέκειν καὶ αὐτοῦ γο. α'. ἢ οἰνάνθη, ἢ ῥοῦ χυλόν. [Περὶ τῶν θερμῶν τοῦ στομάχου δυσκρασιῶν.] Ἐπὶ δὲ τῶν θερμῶν τοῦ στομάχου δυσκρασιῶν καὶ διὰ στόματος δοτέον τὸ φάρμακον τοῦτο. μαστίχης γο. β'. ἡδυόσμου γο. α'. ἀναλάμβανε χυλῷ ἀρνογλώσσου, καὶ δίδου κυάμου μέγεθος μετὰ ὕδατος. ἐφ' ὧν δὲ καταψύχεται ὁ στόμαχος, τῇ προειρημένῃ σκευασίᾳ προσπλέκειν δεῖ καστορίου γο. α'. καὶ διδόναι ὁμοίως. ἐπιγνώσθησεται δὲ ἡ θερμὴ δυσκρασία, ἐκ τοῦ ποτὲ μὲν καὶ χολῳδὲς τι ἀνάγεσθαι αὐτοὺς, καθόλου δὲ χολῳδούς δῆξεως αἰσθησιν ἔχειν τοῦ στόματος τῆς γαστρὸς, καὶ ἀπτομένοις εἶναι θερμόν. [Περὶ τῶν κατεψυγμένων στομάχων. ^[15]

14 369] Ἐπὶ δὲ τῶν κατεψυγμένων στομάχων, καὶ ἐπὶ τῶν διὰ πάχους τοῦ φλέγματος θερμαίνεσθαι τε καὶ τέμνεσθαι δεομένων, χρήσιμόν ἐστι μαράθρου ρίζης φλοιοῦ γο. στ'. ὄξους λίτραν α'. μέλιτος λίτραν α'. αἱ ρίζαι σὺν τῷ ὄξει ἔψονται, εἴθ' ὅταν ἐφθαῖ γένωνται, ἐκθλιβόμεναι ῥίπτονται, καὶ ἐπιχεομένου τοῦ μέλιτος αὐθις ἔψεται τὸ φάρμακον μέχρι συστάσεως, καὶ δίδεται κοχλιάρια γ'. σὺν ὕδατι. [Περὶ τῶν ἀποξυνόντων τὴν τροφήν.] Ἐπὶ δὲ τῶν ἀποξυνόντων τὴν τροφήν χρήσιμον τόδε τὸ φάρμακον. πεπέρως γο. α'. ἀνήθου σπέρματος γο. α'. κυμίνου γο. δ'. εὖ μάλα λειώσας, δίδου εἰς κοίτην κοχλιάριον ὕδατι ἐν οἴνῳ κεκραμένῳ. [Πρὸς ἀνατροπὰς στομάχων.] Πρὸς δὲ τὰς ἀνατροπὰς καὶ ναυτίας τοῦ στομάχου, ῥοιᾶς ὀξείας πυρήνων τεθλασμένων τοῦ χυλοῦ μέρη γ'. ἡδυόσμου χυλοῦ μέρος α'. μέλιτος Ἀττικοῦ μέρος ἕν· βαλὼν εἰς κεράμειον ἀγγεῖον ἔψει, κινῶν συνεχῶς. ^[15]

14 370 καὶ ὅταν συστραφῇ, ἄρας ἀπόθου. ἐν δὲ τῇ χρήσει δίδου πρὸ τροφῆς μύστρον α'. ἥτοι γο. β'. [Πρὸς δυσεντερικοὺς καὶ τὴν τροφήν ἐμοῦντας.] Κυδωνίας μηλέας τῆς ρίζης λίτραν α'. οἴνου μυρτίτου ξ. γ'. ἔψει μέχρις ἂν ἀποτριτωθῇ, ἔπειτα ἐκθλίψας τὸ ὑγρὸν, ἐπίβαλε μέλιτος ἡμίλιτρον, καὶ πάλιν ἔψει κινῶν συνεχῶς, καὶ ἀνελόμενος, δίδου πρὸ τροφῆς μύστρον. [Πρὸς στομάχου ἀνατροπὴν, καὶ κοιλιακοὺς, καὶ δυσεντερικοὺς.] Μῆλα κυδώνια ἀριθμῷ δ'. ῥοὰς ὀλοκλήρους ι'. οὕα ἀριθμῷ η'. ὕδατος Ἰταλικοῦ ξ. γ'. καὶ ἔψει φιλοπόνως, καὶ ὅταν διαλυθῇ, ἐκθλίβε τὸ ὑγρὸν· καὶ πᾶν τὸ ἀχυρῳδες τῶν ὀπωρῶν ἐκβαλὼν, πάλιν ἔψει, καὶ ὅταν τὸ τρίτον τοῦ ὑγροῦ ἀπολειφθῇ, βάλε μέλιτος καλοῦ λίτρας δ'. καὶ ἔψει ἐπ' ἀνθράκων, κινῶν συνεχῶς, καὶ ὅταν συστραφῇ, ἀπόθου, καὶ χρῶ ὁμοίως. [Πρὸς χολέραν.] Εἰ χωρὶς πυρετοῦ γένοιτο καὶ τῆς ἄλλης καθάρσεως, δίδου ψωμοὺς ἐν οἴνῳ κεκραμένῳ, καὶ ψυχρῷ πότιζε, καὶ σικύας τίθει σφοδρὰς κατὰ τοῦ μέσου. ^[15]

14 371 εὐέκτου δὲ ὄντος τοῦ πάσχοντος, καὶ εἰς ψυχρὰν δεξαμένην ἐπὶ πλεῖστον ἐγκάθιζε. δίδου δὲ καὶ τροφὰς στυφούσας, καὶ τῶν ὀπωρῶν, μῆλον κυδώνιον, καὶ ῥοὰς στυφούσας. [Πρὸς

ἐκκαιομένους ἄδιψον καταπότιον.] Σικύου ἡμέρου σπέρματος γο. η'. ἀνδράχνης σπέρματος γο. η'. τραγακάνθης γο. δ'. διάλυε τὴν τραγάκανθαν ὠων ὠων προσφάτων τῷ λευκῷ, καὶ ὅταν διαλυθῇ, τρίψας ἐπιμελῶς, ἐπίβαλε τοῖς λοιποῖς, καὶ μίξας ἀνάπλαττε καταπότια, καὶ ξήραινεν ἐν σκιᾷ, καὶ δίδου ἐν ὑπὸ τὴν γλῶτταν κατέχειν, καὶ τὸ διαλυόμενον ὑγρὸν καταπινέτω. [Πρὸς ἀνατροπὴν στομάχου, ἢ καυσώδεις ἀναθυμιάσεις.] Ἀνίσου γο. β'. σελίνου γο. β'. κυμίνου γο. α'. λειώσας ἐπιμελῶς δίδου ὅτε μὲν νήσκει κοχλιάριον α'. ἐν ὕδατι, ὅτε δὲ πρὸς τὴν κοίτην, ἐν οἴνῳ. ἄλλο. ἀψινθίου ἀπόβρεγμα τριῶν ἐφεξῆς ἡμερῶν πότιζε. [Πρὸς καταψύξεις καὶ λυγμοὺς τοῦ στομάχου.] Πεπέρεως γο. ^[15]

14 372 β'. καστορίου γο. α'. δίδου κοχλιάριον σύμμετρον νήσκει ἐν ὕδατι. εἰ δὲ ἀπὸ θερμῶν χυμῶν τῶν κατὰ τὴν πέψιν διεφθορότων ὁ λυγμὸς γίνεται, ὃ καὶ διὰ καύσεως καὶ δηγμοῦ τοῦ στομάχου αἰσθάνοιτο, ὕδωρ χλιαρὸν πίνοντας κέλευε πολυμεῖν, καὶ αὐτίκα παύσεται ὁ λυγμὸς. καὶ πταρμὸς ἐπιτηδευθεὶς παύει λυγμὸν καὶ ὄξος καταρρόφούμενον. [Πρὸς καυσούμενον στόμαχον.] Τοῖς δ' ἐγκαυσουμένοις τὸν στόμαχον μετ' ἐκλύσεως ἢ λειποθυμίας, εἰ μὴ πυρέττοιεν, κυάθους γ'. ἢ δ'. δίδου ψυχροῦ ὕδατος καταπίνειν ἐκ διαλειμμάτων, καὶ εἰ μὲν παρηγοροῖτο τοῦτο, αὐτὸς ἀνακτησάμενος τροφὴν δίδου. εἰ δὲ ἐπιμένει, διακρατουμένων τε καὶ ἡνωμένων τῶν ἄκρων, καὶ ἀπόβρεγμα συνεχῶς καταρρόφεῖν δίδου, ἢ μήλων κυδωνίων, ἢ ἀπίων, ἢ μεσπίλων, ἢ ἀρκευθίδων, ἢ ἐλίκων ἀμπέλου, ἢ ρόδων, ἢ ῥοᾶς χυλοῦ, ἢ ὄμφακος χυλοῦ, ἢ κλώνιον ἡδυσμίου λεάνας, δὸς πιεῖν, ἢ οἰνάνθην, καὶ ἕα ἡρεμεῖν. [Πρὸς σιελίζοντας ἐκ στομάχου.] Τοῖς δὲ σιελίζουσιν ὄρουσαν ξηρὰν δίδου μασάσθαι. ^[15]

14 373 ἐπιτίθει δὲ καὶ ἔξω ἐπὶ τὸν στόμαχον ἀμπέλου φύλλα χλωρὰ λεῖα, ἢ μῆλα κυδώνια, ἢ χλωρὰν ἀνδράχνην, ἢ κολοκύνθης ξύσμα. [Πρὸς πόνον στομάχου.] Τὰ δὲ ἀλγήματα τοῦ στομάχου πραῦνει καὶ μαλάσσει, ἐφ' ὧν δυσφορία τις ἢ ἀπορία τρέπεται, γάλα βόειον ἢ ὄνειον, κοχλάκων ἐναφηψημένων πινόμενον· ἢ ἀπόζεμα ρόδων, ἢ ὠοῦ λέκυθον ὁπτήν μετὰ ἀλφίτου πότιζε. [Πρὸς στόμαχον ἐμοῦντα χολὴν μέλαιναν.] Ἐπὶ δὲ τῶν χολὴν μέλαιναν γεννώντων καὶ ἐμοῦντων, καὶ φουσμένων τὸν στόμαχον, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐκμασῆσεσι, σπόγγους ὄξει δριμυτάτῳ θερμῷ βεβρεγμένους στομάχῳ ἐπιτίθει, ἢ κισσοῦ φύλλοις ἐφθοῖς ἐν οἴνῳ κατάπλασσε, καὶ τροφὴν εὐχυμον δίδου. ἔστι δὲ εὐχυμος τροφή διὰ τε τῶν ὠων, καὶ ἄλικος, καὶ ζωμῶν, οἷς ἐνήψηται ἢ ὀρνίθια, ἢ ὄνυχες χοίρων, ἢ φασιανοῦ κρέας, ἢ νεαροῦ πέρδικος, καὶ πάντων τῶν τούτοις ὁμοίων. [Πρὸς πνευμάτωσιν στομάχου.] ^[15]

14 374] Τοὺς δὲ πνευματουμένους καὶ διατεινομένους τὸν στόμαχον πολίου δεσμίδιον κατέχων καὶ καθέψων πότιζε. ἢ καλαμίνθης ἀφέψημα μίξας ὀλίγον μέλιτος καὶ πεπέρεως γο. α'. χρῶ. [Ἀνώδυνον στομαχικοῖς.] Κύμινον πεφρυγμένον καὶ σέλινον ὀλίγον ποτιζόμενον ἐν ὕδατι, ἢ ἄβροτόνου καὶ θύμου ἀνὰ δύο ὀβολοὺς δὸς πιεῖν. [Πρὸς τοὺς βουλιμιῶντας ἐν ταῖς ὁδοῖς.] Τοὺς δὲ βουλιμιῶντας ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἢ ἄλλως πως, ἀνακτησόμεθα ὄξει ὁσφραίνοντες, ἢ γλήχωνι, ἢ γῆν ὄξει βρέξαντες, ἢ μήλοις, ἢ ἀπίοις, ἢ ἄλλοις καρποῖς ὁμοίοις τοῖς παροῦσιν, ἢ ἄρτον μετὰ οἴνου προσφέρεσθαι ἀναγκάζοντες. [Πρὸς τοὺς λύζοντας.] Ἐπὶ δὲ τοῖς λύζουσι πῆγανον μετὰ οἴνου δίδου καταρρόφεῖν, ἢ νίτρον ἐν μελικράτῳ, ἢ σέλινον, ἢ καστόριον, ἢ ἄβρότονον, ἢ ἀριστολοχίαν, ἢ κύμινον, ἢ ἄνισον, ἢ καλαμίνθην. Κε φ . ια'. [Πρὸς τὰ ἥπατος πάθη, καὶ πρῶτον πρὸς ἔμφραξιν ἥπατος.] Ἀμυγδάλων πικρῶν γο. γ'. κυμίνου γο. α'. ^[15]

14 375 σελίνου σπέρματος γο. α'. δίδου πιεῖν κοχλιάριον ἐν οἴνῳ. ἄλλο. πάνακος ρίζης γο. γ'. ἐρυθροδάνου < α'. σελίνου < α'. πεπέρεως < β'. ἀριστολοχίας < α'. γεντιανῆς ρίζης ἐπιμελῶς λειωθείσης, κοχλιάριον α'. ἐν οἴνῳ δίδου. ἄλλο. ἀρκευθίδων γο. γ'. κράμβης σπέρματος γο. α'. εὐζώμου σπέρματος γο. β'. μέλιτι ἀπέπτω ἀναλαβὼν, δίδου κοχλιάριον ἐν. ἄλλο. κιχωρίου χυλίσματος κύαθον δίδου μετὰ ὕδατος θερμοῦ κυάθων β'. ἐπιβάλλων μέλιτος κοχλιάρια β'. μετὰ ὕδατος θερμοῦ. ἄλλο. ἀνήθου χυλοῦ κύαθον μετὰ μελικράτου θερμοῦ κυάθων γ'. καὶ

ξηρὰ δὲ γενόμενα τὰ προειρημένα, καὶ κοπτόμενα καὶ ἐπιπασσόμενα, ἀφεψήσας ἕκαστον αὐτῶν πινέτω. ἄλλο. χαμαιπίτυος ἀφεψήμα μετὰ βραχέος μέλιτος δίδου πιεῖν. ἄλλο. χαμαιπίτυος ἀφεψήματος γο. η'. κιχωρίου ρίζης γο. δ'. κόπτε καὶ ἀναλάμβανε μέλιτι ἐφθῶ, καὶ δίδου καρύου Ποντικοῦ μέγεθος μεθ' ὕδατος θερμοῦ. [Τροχίσκος ἥπατικός.] Ἀνίσου, σελίνου σπέρματος, ἄρου, ἀμυγδάλων πικρῶν κεκαθαρμένων, ἀψινθίου ἀνὰ γο. α'. ὕδατι ἀναπλάττων τροχίσκους ἔχοντας ἀνὰ < α'. ^[15]

14 376 ἀπυρέτοις μετὰ οἴνου κεκραμένου δίδου, πυρέσσουσι μετὰ ὕδρομέλιτος. ἄλλο. ἡριγέροντος ἀφεψήμα δίδου πιεῖν. ἄλλο. ἀριστολοχίας ἡμίδραχμον λειώσας, πότιζε πυρέσσοντας ὕδατι, ἀπυρέτους μετ' οἴνου. ἄλλο. τρίφυλλον βοτάνην ἀποτριτώσας δίδου πιεῖν. [Πρὸς ἰκτεριῶντας.] Λοῦε αὐτοὺς ἐν λουτροῖς ὕδατων ποτίμων, καὶ τριῖβε αὐτῶν ὅλον τὸ σῶμα ἐλαίῳ ἀνηθίνω. εἰ δὲ μὴ πυρέττοιεν, εἰς κολοκυνθίδος κέλυφος ἐμβαλὼν οἶνον καὶ θερμάνας δίδου πιεῖν. ἄλλο. στρουθίον λειώσας δίδου κοχλιάριον α'. ὕδατι ἢ οἶνομέλιτι ἀπυρέτοις. ἄλλο. κιχωρίου κυάθους γ'. δίδου πυρέττουσι μὲν καθ' ἑαυτὸ, ἀπυρέτοις δὲ μετὰ οἶνομέλιτος κεκραμένου. ἄλλο. ἐρεβίνθους τοὺς καλουμένους κριοὺς, καὶ μάρathon ἐψήσας, δίδου τὸν χυλὸν, ἀπυρέτοις μετ' οἴνου κεκραμένου. ἄλλο. καρδάμου χλωροῦ τὰ ἀπαλώτατα φύλλα, λιβανωτίδος χλωρᾶς τὰ ἀπαλώτατα φύλλα τρίψας, καὶ τούτων τὸ ὑγρὸν ἐκθλίψας, χρῶ μετ' οἶνομέλιτος ἐπὶ τῶν ἀπυρέτων. ἄλλο. ἐλατήριον μετὰ γάλακτος γυναικείου τρίψας, ἐγχυμάτιζε εἰς τοὺς μυκτῆρας, κελεύων ἀνασπᾶν. ^[15]

14 377 ἄλλο. κυκλαμίνου χυλὸν ὕδατι διαλύσας, χρῶ καθὰ προεῖρηται. ἄλλο. τὸν πυρρὸν καρπὸν τῆς κυνοσβάτου ἐσθίειν δίδου. ἄλλο. χελιδονίας βοτάνης χυλὸν μετὰ οἴνου καὶ ὕδρομέλιτος δίδου τοῖς ἀπυρέτοις. ἄλλο. ὑπερικοῦ < α'. πότιζε μετὰ ὕδρομέλιτος καὶ ἀσίτοις δίδου ἐσθίειν ἀμύγδαλα πικρά. Κε φ . ιβ'. [Πρὸς σπληνικούς.] Χαμαίδρυος ἀφεψήματι πότιζε, ἢ χαμαιπίτυος, ἢ πολίου, ἢ ἐρυθροδάνου, ἢ καθ' ἑαυτὰ, ἢ ὀξυμέλιτος τοὺς ἀπυρέτους. ἄλλο. κισσοῦ λευκοῦ τῶν κορύμβων δίδου κόκκους γ'. καταπιεῖν, καὶ ὀξύμελι ἐπιπίνειν. ἄλλο. καππάρεως ρίζαν ἐψήσας, πότιζε μετ' ὀξυμέλιτος τοὺς ἀπυρέτους. ἄλλο. μυρίκης καρποῦ κόψας καὶ σήσας, δίδου κοχλιάρια β'. μετ' ὀξυμέλιτος. ἄλλο. σίδηρον πυρακτώσας ἐναπόσβεσον ὕδατι, καὶ δίδου πιεῖν ἀπυρέτοις ἐν οἴνῳ. [Ἐπίθεμα σπληνικόν.] Τήλεως γο. δ'. κριθῶν ἀλεύρων γο. γ'. καρδάμου σπέρματος γο. γ'. πυρέθρου γο. β'. λιβάνου γο. ^[15]

14 378 [?] ". σινάπεως γο. [?] ". σύκων λιπαρῶν λίτραν α'. περιστερεῶνος βοτάνης γο. α'. ἀποβρέξας τὰ σῦκα ὅξει δριμεῖ, καὶ εὐτόνως κόψας ἐν ὄλμῳ, ἐπίβαλε τὰ λοιπὰ καὶ ἐνώσας χρῶ. ἄλλο. μώλυος βοτάνης χλωρᾶς ἔτι μετὰ τοῦ σπέρματος ἐμβαλὼν ἐν χύτρᾳ, καὶ διαμάξας ἐπιμελῶς ἐπίπλασσε καὶ ἔψει μαλακῶ πυρὶ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ὅταν καθεψηθῇ, ὀλμοκοπήσας ἐπιτίθει, μὴ λύων μέχρι τῆς τρίτης. [Πρὸς σπληνῆνα.] Σκορόδου ὄνυχας ζ'. λεπτὰ λεπίσας εἰς ἄκρατον ἐξαθιρίασον, καὶ πρῶτ' νῆστις λάμβανε α'. συνθλάσας αὐτὸν, καὶ κατάπτε ἐφ' ἑκάστου ὄνυχος βρόχθον α', πεπεύραται, συνεχῶς ποίει. εἰ δὲ γε θέλεις καὶ κατάπλασμα πεπειραμένον, ἔμβαλε ρίζας καππάρεως ἐν ὀξει καὶ ἰσχάδας καὶ ζέσον, μετὰ δὲ ταῦτα κρίθινον ἄλευρον καὶ μέλι προσβαλὼν τῷ ὀξει, καὶ τὰς ἰσχάδας λελειωμένας εὖ μάλα ἐψήσας οὕτως κατάπλασσε. Κε φ . ιγ'. [Πρὸς ἄλλα τοῦ ἐπιγαστρίου πάθη, καὶ πρῶτον πρὸς ὕδρωπικούς. ^[15]

14 379] Τήλεως γο. α'. κριθῶν ἀλεύρων γο. γ'. κόπρου περιστερᾶς γο. δ'. ῥητίνης φρυκτῆς λίτραν α'. πίσσης λίτραν α'. κηροῦ λίτραν α'. ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτρας β'. τὰ τηκτὰ τήξας κατάχεε, τῶν ἄλλων προλελειωμένων ἐν ὀξει, καὶ χρῶ. ἄλλο. βολβίτου αἰγείου ξηροῦ λίτρας β'. ἔψει ἐν ὀξυκράτῳ καὶ κατάπλασσε. [Πρὸς κωλικούς.] Ἄνηθον καὶ κύμινον ἐνεψήσας εἰς ἐλαίου γο. γ'. δίδου ἅμα καὶ διάκλυζε. ἄλλο. πηγανὸν ὁμοίως ἐνεψήσας ἴσῳ ἐλαίῳ, καὶ ἐμβαλὼν ῥητίνης τερμινθίνης ὅσον κοχλιάριον χρῶ. [Πρὸς τοὺς ὄντας κατεψυγμένους.] Ἄνηθίνω ἐμβαλὼν κοχλιάριον καστορίου λελειωμένου χρῶ. [Πρὸς τὰς φλεγμονάς.] Ἄνηθίνω ἀναμίξας κοχλιάρια

β'. ἀνάλου τυροῦ χρῶ. ὁμοίως καὶ στέαρ χήνειον, ἢ μυελὸν ἐλάφου. [Πρὸς δυσεντερικούς.] Ἐπὶ δὲ δυσεντερικοῖς εἰδέναι ἀναγκαῖον ὅτι ἐξαίρετον δυσεντερίας ἐστὶ φάρμακον, ὀλιγοσιτία. χρὴ δὲ καὶ τὰ προσφερόμενα ὡς ἐνὶ μάλιστα κοῦφα καὶ ἀβαρῆ τυγχάνειν, καὶ πρὸς τὰς πέψεις εὐκόλως ἔχοντα. ^[15]

14 380 ποτίζειν δὲ καὶ ἐνιέναι τούτοις ῥοᾶς ὀλοκλήρους καὶ κυδῶνια ἀφεψήσαντας ἐνιέναι τῷ ἀφεψήματι, καὶ καταρρόφεῖν διδόναι. ἄλλο. ἀρνόγλωσσον βοτάνην ὀρύζῃ συνεψήσαντας ἐπιμελῶς ἐσθίειν διδόναι, καὶ τῷ χυλῷ δὲ τῷ αὐτῷ προσπλέξαντας στέαρ τράγειον διδόναι. ἄλλο. μυρσίνας ἐψήσαντας οἴνῳ, εἰ ἀπύρετοί εἰσιν, ἐνιέναι· εἰ δὲ πυρέττοιεν, ὕδατι. ἄλλο. κοχλιῶν ὀλοκλήρων κεκαυμένων γο. α'. κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου γο. β'. ἀναλάμβανε χυλῷ ἀρνογλώσσου, καὶ δίδου κυάμου μέγεθος, ἀπυρέτοις οἴνῳ, πυρέσσουσιν ὕδατι. [Πρὸς κοιλιακοὺς καὶ δυσεντερικούς.] Μύρτων ξηρῶν κεκομμένων γο. α'. ῥόδων ξηρῶν γο. α'. ἀρκευθίδων τὸν ἀριθμὸν ι'. ἀπίων ξηρῶν κεκομμένων κγ'. κερατίων κεκομμένων γο. α'. πίτυος φλοιοῦ γο. δ'. δίδου ξηρὸν ἐν οἴνῳ κοχλιάριον. τὸ δὲ ἀδρομερές φοῖνιξι λιπαροῖς ἀναλαβὼν ἐπιτίθει τῇ γαστρὶ. ^[15]

14 381 ἄλλο. πιτύαν λαγωῦ ἢ νεβροῦ ἢ αἰγάγρου οἴνῳ πότιζε, καὶ ἐνιέμενον δὲ μετὰ χυλοῦ ὀρύζης βοηθεῖ. [Πρὸς τὰς κεχρονισμένας δυσεντερίας.] Χάρτου κεκαυμένου γο. α'. ἀσβέστου γο. α'. ὄμφακι σταφυλῆς ἀναλαβὼν, ποίει τροχίσκους ἔχοντας < γ'. καὶ β'. καὶ α'. ὡς ἐπὶ πάσης ἡλικίας ἔχειν τὸ μέτρον. ἐπὶ δὲ τῆς χρείας οἴνῳ αὐστηρῶ λύσας, καὶ μίξας ὀρύζης χυλὸν, ἐνίεσθαι κέλευε. ἄλλο. ὠοῦ χηνείου ἐψηθέντος τὸ λέπυρον λειώσας ἐπιμελῶς, πότιζε ἡμίδραχμον οἴνῳ. Κε φ . ιδ'. [Περὶ τῶν τῆς ἔδρας παθῶν, καὶ τῶν ἐδρικῶν φαρμάκων.] Περὶ τὴν ἔδραν γίνεται διάφορα πάθη, ῥαγάδες τε καὶ κονδυλώματα, καὶ ἄλλαι φλεγμοναί. ἀρμόζει δ' ἐπ' αὐτῶν τὰ ἀπαλὰ τῶν φαρμάκων καὶ ἄδηκτα διαχρίόμενα. [Ἐδρικὸν πρὸς τὰς πυρώδεις ὁδύνας.] Ὡοῦ τὸν λέκυθον λειώσας οἴνῳ λευκῷ καὶ ῥοδίνῃ κηρωτῇ ἀναλαβὼν, διάχριε, καὶ ἐμπλάστρῳ χρῶ. ἀρμόζει δ' ἐπ' αὐτῶν τὰ ἀπαλὰ τῶν φαρμάκων καὶ ἄδηκτα διαχρίόμενα. ^[15]

14 382 ἄλλο. στέαρ χήνειον νεαρὸν διάχριε καὶ ἐμπλάστρῳ χρῶ. ἀρμόζει δ' ἐπ' αὐτῶν καὶ κατάπλασμα ἄρτου καθαροῦ λυομένου καὶ ἐψομένου ὕδατι καὶ ῥοδίνῳ· κάλλιον δὲ γίνεται, εἰ προσβάλλῃς καὶ λεκύθους ὠν ὠπτημένους. ἄλλο. τῆλιν ἐψήσας καὶ λείωσας κατάπλασσε, προσβάλλων καὶ βούτυρον. ἄλλο. στέατι χηνεῖῳ διάχριε. ἄλλο. ῥόδων γο. γ'. ὠν ὀπτῶν λεκύθους β'. οἴνῳ λευκῷ λείωσας καὶ ῥοδίνῃ κηρωτῇ ἀναλαβὼν διάχριε. [Πρὸς τοὺς ἐν δακτυλίῳ κνησμούς.] Γῆν τὴν καλουμένην κιμωλίαν οἴνῳ λειώσας, ἀναλάμβανε κηρωτῇ μυρσίνῃ καὶ χρῶ. [Πρὸς τοὺς προσπίπτοντας ἀρχούς.] Σκωρίας μολύβδου γο. α'. ῥόδων ξηρῶν γο. δ'. εὔ μάλα λειώσας ξηρὰ προσάπτου, προαπονίπτων οἴνῳ μυρσίνῳ. ἄλλο. κυκλαμίνου χυλοῦ καὶ μέλιτος ἴσον ἔψει ἐν ἀγγεῖῳ χαλκῷ, ὥστε κηρωτῆς ἔχειν πάχος, καὶ κατάχριε. Κε φ . ιε'. [Περὶ τῶν ἐν νεφροῖς τε καὶ κύστει παθῶν. ^[15]

14 383] [Πρὸς τὰς φλεγμονώδεις διαθέσεις καὶ ἐλκώσεις τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως πότιμα.] Λινοσπέρμου γο. β'. ἀμύλου γο. α'. δίδου ἐν ὕδατι κοχλιάριον. [Πρὸς ἡλκωμένην κύστιν καὶ δυσουρίαν.] Στροβίλους, ἀμύγδαλα ἀνὰ κ'. φοινίκια ιε'. τραγακάνθης γο. δ'. δίδου μεθ' ὕδατος. [Πρὸς ἔμφραξιν νεφρῶν.] Σελίνου ἀφέψημα πότιζε ἀπυρέτους κονδίτῳ, πυρέσσοντας ὕδατι. ἄλλο. ἐρεβίνθων τῶν καλουμένων κριῶν ἀφέψημα μετὰ κονδίτου προπότιζε. [Πρὸς λιθιῶντας.] Λινόςπερμον λειώσας ἐπιμελῶς, πότιζε μετὰ κονδίτου. ἄλλο. σικύου ἡμέρου σπέρματος πεφρυγμένου γο. στ'. μαλάχης καρποῦ γο. ε'. στροβίλων πεφρυγμένων γο. στ'. σελίνου σπέρματος γο. η'. ἀμυγδάλων πικρῶν κεκαθαρμένων γο. θ'. ἀναλάμβανε γλυκεῖ καὶ δίδου κοχλιάριον καθὰ προεῖρηται. Κε φ . ιστ'. [Πρὸς ἰσχιάδας καὶ ποδάγραν καὶ ἀρθρίτιν.] Ὁμογενῆ εἰσὶ ταῦτα ἀλλήλοις τὰ νοσήματα, διὸ καὶ τῆς αὐτῆς σχεδὸν θεραπείας χρῆζει, διαφορὰ δὲ τῶν ποιούντων αὐτὰ ρευμάτων. ^[15]

- 14 384 τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ θερμὰ, τὰ δὲ ψυχρά. διάγνωσις δ' αὐτῶν ἐπὶ μὲν τοῖς θερμότεροις, ἔρευθος καὶ πύρωσις, κᾶν ἢ φλεγμονή τε καὶ ἀλγήματα σφοδρά. ἐπὶ δὲ τῶν ψυχροτέρων οἴδημα λευκὸν ἔνσομφον. ἐκατέρων δὲ ἴσας αὕτη ἐστί. ἐπὶ μὲν τῶν θερμῶν τὰ ψύχοντα, ἐπὶ δὲ τῶν ψυχρῶν τὰ θερμαίνοντα καὶ διαφοροῦντα. εἰ μὲν οὖν πολὺς εἴη ὁ ἐνοχλῶν χυμὸς, καθάρσει πρῶτον χρηστέον τοῦ λυποῦντος χυμοῦ. εἰ δὲ πληθωρικὸν εἴη τὸ σῶμα, πρώτης ἀπάντων παραλαμβανομένης φλοβοτομίας, ἀποκρουομένων τὰ ρεύματα ὀξυκράτω, καὶ τοῖς ψυχροτέροις φαρμάκοις χρωμένων. (εἴρηται δὲ ἡμῖν περὶ τούτων ἐπὶ πλείστον ἐν τοῖς ἐμοῦ πρὸς Γλαύκωνα θεραπευτικοῖς γεγραμμένοις δυσὶ βιβλίοις, καὶ ἐν ἄλλοις πλείοσι, διὸ βραδύνειν οὐ χρὴ ὥς ἐν εὐπορίστοις περὶ τούτων λέγοντα.) ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἰσχίον διαρθρώσεως φυλαττομένων τοῦτο δρᾶν. ἐν βάθει γὰρ οὔσης αὐτῆς, συνελαύνεται τὸ ἐκ τῶν περιεχομένων ἀγγείων τε καὶ μυῶν αἷμα πρὸς ἐκείνην καὶ ἄγαν λυπεῖ. ^[15]
- 14 385 παρηγορικῶν γοῦν δέονται φαρμάκων· ἐπὶ γὰρ τῆς κατ' ἰσχίον ὀδύνης οὔτε ψυχρῶν σφοδρῶς οὔτε θερμαίνόντων ἰσχυρῶς χρεῖα. παροξύνεται γὰρ ὑπ' αὐτῶν τὰ ρεύματα, τῆς μὲν πολλῆς θερμασίας ἐλκούσης αὐτὰ μᾶλλον τε κωλυούσης διαφορεῖσθαι, τῆς δὲ ψύξεως πῆξει τι ὅμοιον ἐργαζομένης καὶ δυσδιαφόρητα ποιούσης τὰ ρεύματα, ὠφελοῦσι δ' ἔμειοι μᾶλλον τοὺς ἰσχιαδικούς τῶν διὰ τῆς ἄνω γαστρὸς κενώσεων ἀντισπῶντες τὴν κάτω ῥοπὴν τῶν χυμῶν. χρηστέον δ' αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ μετὰ τὴν τροφήν, ὕστερον δὲ καὶ διὰ ἐμετικῶν βολβῶν τε καὶ ῥαφανίδων. δεῖ δὲ τοὺς μὲν βολβούς ἐν ὕδατι ἔψοντας μετ' ὀξυμέλιτος προσφέρειν, τὰς δὲ ῥαφανίδας εἰς λεπτὰ κόψαντας καὶ ἐναποβαλόντας ὀξυμέλιτι ἐσθίειν, καὶ ὥραν πολλὴν διαλιπόντας ἐπὶ τοὺς ἐμέτους ἄγειν, κᾷπειτα ἐξῆς μακρὸν διαλιπόντας χρόνον λούειν· εἴτ' αὖθις διαλιπόντας ὥς ἅπασαν καταστῆναι τὴν ταραχὴν λεπτῶς διαιτᾶν. [Πρὸς παροξυσμοὺς ποδαγρικούς.] Κράμβης φύλλα καθεψήσας καὶ λειώσας πρόσβαλε τρύγα ὄξους καὶ ὠν ἀνέφθων λεκύθους β'. ^[15]
- 14 386 καὶ βραχὺ ῥόδιον καὶ μίξας ἐπιμελῶς καὶ χλιάνας κατάπλασσε ἀμείβων συνεχῶς. ἄλλο. τῷ καταπλάσματι τῷ συνήθως διὰ τῶν σύκων ἠψημένῳ πρόσβαλε ὑοσκυάμου φύλλα καὶ συνεψήσας κατάπλασσε. [Πρὸς πυρῶδεις φλεγμονάς.] Φακὸν τὸν ἐπὶ τῶν τελεμάτων ὄξει καὶ ῥοδίνῳ κατάπλασσε. ἄλλο. πτελέας φύλλα χυλίσας καὶ ἐψήσας κηρωτῇ κατάχριε. [Πρὸς τὰς ὑπερβαλλούσας πυρώσεις.] Θριδακίνης φύλλα ἐπιμελῶς τρίψας σὺν ἄρτῳ κατάπλασσε συνεχῶς ἀμείβων. ἄλλο. κορίανδρον τὸ χλωρὸν λειώσας σὺν ἀλφίτῳ κατάπλασσε. [Πρὸς τὰς χαύνας φυσιώσεις.] Ἀλέλαιον ἐπιμελῶς λειώσας κατάπλασσε, ἐπιτιθεῖς οἰσυπηρὸν ἔριον. [Πρὸς ἰσχιαδικούς.] Σκορόδων ὄνυχας τρεῖς καθάρισας ὑγιεῖς κατάπιε μετὰ τὸ δειπνῆσαι πίνων συγκεραστικόν· τοῦτο συνεχῶς ποιεῖν πεπεύραται. ἄλλο. χελιδόνιον ἄγρευσον, καὶ ἐὰν ἢ ὁ δεξιὸς πούς ὃν πάσχεις, τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὰ πτερὰ πατήσας τῷ πάσχοντι καὶ κνήσας ἔλκε τὸ αἷμα ἀπὸ ἄνωθεν τῆς κοτύλης ἕως τοῦ ἀστραγάλου σύρων τὸ αἷμα ὅλῳ τῷ χελιδονίῳ, καὶ λεπίσας καὶ ὀπτήσας φάγε μηδὲν βαλὼν ἔξω καὶ φαγὼν παραυτίκα ἄλειψον ἐλαίῳ ἕως ἐπὶ τὸν ἀστράγαλον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ θαυμάσεις. ^[5]
- 14 387 πεπεύραται δὲ πάνυ καὶ τοῦτο. ἄλλο. κορώνην ἀγρεύσας σπούδασον ἀσινῇ διαφυλάξαι, καὶ ἐὰν μὲν τὰ δεξιὰ μέρη τὰ πάσχοντα ἦ, τὸν μικρὸν δάκτυλον τὸν ὀπισθεν τῆς κορώνης τοῦ δεξιοῦ ποδὸς κόψας περιτίθει. μύρω δὲ χρίσας τὰς πτέρυγας τῆς κορώνης ἕα ἵπτασθαι. ἐὰν δὲ ἀριστερὰ μέρη πάσχη, τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς τὸν προδεδηλωμένον κόψας περιτίθει. ποίει δὲ τᾶλλα ὡσαύτως, πεπεύραται δὲ τοῦτο συνεχῶς. Κε φ . ιζ'. [Περὶ θανασίμων φαρμάκων.] Περὶ τῶν θανασίμων φαρμάκων οὔτε ἀδιορίστως ἐνθάδε γράφειν ἀσφαλὲς καὶ ἕκαστον αὐτῶν ἐκτιθέμενον κατὰ τῶν ἐπομένων συμπτωμάτων ἐπάγειν οὕτως τὰς θεραπείας χαλεπὸν. παρέχοι γὰρ ἂν ἡ τοιαύτη πραγματεία ἀφορμὴν κακίας τοῖς κακουργεῖν βουλομένοις. ^[15]
- 14 388

ἃ δὲ κοινῶς βοηθεῖν πεπίστευται τοῖς εἰληφόσι τὰ δηλητήρια, ταῦτα γράφω. παραυτίκα μὲν πεπωκότας ἐμεῖν κέλευε, ποτίζων πλεῖστον ὑδρέλαιον συνεχῶς καὶ παντοδαπὰ σιτία δίδου, εἰς καιρὸν αὐθις δ' ἐμεῖν κέλευε· ἥ γὰρ συνεξεργασθήσεται τὸ φάρμακον, ἥ ἐπικραθὲν ἀμβλυωτέραν ἔξει τὴν δύναμιν. εἰ δὲ διακαίοντο τὴν γαστέρα μετὰ τὸν ἔμετον, ὑδροροδίνῳ ποτίσας αὐθις ἐμεῖν κέλευε. δίδου δὲ, εἰ χρή, καὶ τῆς θηριακῆς μετὰ οἴνου ἢ ἀρκευθίδας θ'. καὶ πηγάνου κ'. φύλλα λειώσας ποτίζειν, ἢ χαμαιπίτυος βοτάνης. καὶ ὕπνου παντελῶς εἶργε καὶ ψηλαφίᾳ τῶν ἄκρων χρῶ. εἰ δὲ καὶ ὑποβιασθῆναι τὸ κακὸν ἔμφασιν ἔχοι, δακνομένης καὶ ἐρεθιζομένης τῆς κάτω γαστρὸς, κλυσμοῖς δριμέσι χρηστέον, μέλι δαψιλὲς καὶ ἀφρόνιτρον ἢ ἕτερόν τι τῶν συνταραπτόντων συμπλέκοντας. τοὺς δ' ἀπὸ μυκήτων πνιγμοὺς κουφίζει ὀξύμελι μετὰ νάρδου πινόμενον καὶ ὀρνίθων τῶν κατοικιδίων ἄφοδος μετ' ὀξύμελιτος. ^[15]

14 389 ^[t2] ἐπὶ δὲ τυρωθέντος γάλακτος καὶ διὰ τοῦτο πνιγμὸν ἐπάγοντος πιτύαν ἐν οἴνῳ διεῖς πότιζε. Ὁ μὲν οὖν τέταρτός μοι λόγος, ὦ Γλαύκων, ἐνθάδε πέρας ἔχέτω· εἰ δέ σοι χρεῖα γένηται καὶ τοῦ πρὸς Σαλομῶντα τὸν ἀρχιήτρον γεγραμμένου ἡμῖν συντάγματος, δηλώσας ἐτοίμως λήψη, θαυμάσεις δὲ πάνυ δεξάμενος. ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΕΥΠΟΡΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

14 390 ^(t1) Προοίμιο ν. Ἐπειδὴ μὲν ἡξίωσας ὡς περὶ εὐπορίστων σοι γράφειν, ὦ Σόλων τιμιώτατε, χαρίζεσθαί σοι νενόμικα τά μοι διὰ τῆς πείρας ἐγνωσμένα γράφειν τε καὶ σοι ἐπιστέλλειν, ἀπὸ τῶν τριχῶν πρὸς τὰς πόδας προβαίνων, ὅπως ἄνθρωπος ῥαδίως αὐτὰ προσλαμβάνειν δύνηται. ἀρχόμεθα μὲν οὖν πρῶτον ἀπὸ τῶν τριχῶν. Κε φ . α'. [Περὶ εὐπορίστων τῶν ταῖς ἔξωθεν τῆς κεφαλῆς διαθέσει θεραπευομέναις προσηκόντων.] [Περὶ βαμμάτων τῶν τριχῶν.] Καταχρίσεις τῶν τριχῶν, ὡς αἱ πολιαὶ μελάνοχροι γένηται. ^[5]

14 391 σκορίαν σιδηροῦ καὶ μόλυβδον ἐν ὄξει ἐψήσας μέχρι τὸ τρίτον λειφθῇ ἐπιχρίου, ἐλαίου ἀπεχόμενος τῶν τριχῶν ἄπτεσθαι. ἄλλο. καππάρεως ρίζα λεῖα σὺν γάλακτι ὀνείῳ μέχρι τὸ τρίτον λειφθῇ ἐψήσας καὶ χρῶ. τοῦτο φύλαττε, τελέως γὰρ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας μελαίνει. ἄλλο. χολὴν τῆς χελώνης θαλασσίας διαλύσας σὺν ἐλαίῳ καὶ τὰς τρίχας κατάχριε. ἄλλο. ἀπὸ καρύας τὰ ὡσανεὶ βοτρυδία ἐλαίῳ ἐψήσας ὑγρὰν ἄσφαλτον μίξον καὶ κατάχριε. ἄλλο. μόλυβδον σὺν ἐλαίῳ ἐν τῷ ἀγγεῖῳ ἀπολαβὼν αὐτῷ τὰς τρίχας κατάχριε. ἄλλο. χερσαῖον ἔχινον κατακαύσας καὶ σὺν ἐλαίῳ διαλύσας τὰς τρίχας κατάχριε καὶ ἕα διὰ τῆς ὅλης νυκτός. ἄλλο. προφυλακτικὸν ὥστε μὴ γενέσθαι πολιάς. κολοκυνθίδα ἀγρίαν τρυπήσας κάθαρον τὰ ἔσω εὖ μάλα. εἴτα πλήρωσον αὐτὴν ἐλαίου δαφνίνου καὶ πρόβαλλε ὑοσκυάμου λευκοῦ σπέρματος μὴ τρίψας· καὶ ἄφες αὐτὸ μίαν ἡμέραν, καὶ ἄλειφε χρησίμως ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. πρὸς τὸ λευκάς ποιῆσαι τρίχας. χελιδόνος κόπρον τρίψας σὺν χολῇ ταυρεῖα μίσγε, καὶ γίνονται λευκαί. ^[15]

14 392 ἄλλο. φλόμου λευκῆς τὸ ἄνθος καύσας ὄξει σβέσον καὶ συμμίξας καὶ σμῆγματι χρῶ. πρὸς τὸ πυρρὰς ποιῆσαι τρίχας. τὴν στυπτηρίαν ἐν ὕδατι ἐψήσας καὶ διάβρεχε δυοῖν ἡμερῶν τὰς τρίχας, καὶ μετὰ τοῦτο διάκλυζε σὺν ὕδατι, ἐν ᾧ τρυγίας κεκαυμένος διαλελυμένος ἦ. ἄλλο. ἐψήματι τῶν θερμῶν πικρῶν τὰς τρίχας διάβρεχε, ἢ αὐτοὺς θερμοὺς πικροὺς τρίψας καὶ διαμίξας σὺν ὕδατι κατάχριε. ἄλλο. τρυγίαν οἴνου παλαιοῦ κεκαυμένην καὶ σὺν ἐλαίῳ βαλανίνῳ λειουμένην συμμίξας πρὸς τῆς κηρωτῆς πάχος καὶ τρίχας σύγχριε, ὅταν μέλλης καθεύδειν. ἄλλο. κύπρου φύλλα λεῖα τῷ στρουθίου χυλῷ ἐπίβρεχε καὶ χρῶ τούτῳ ἀποβρέγματι. ἄλλο. ἐρυθρόδανον, στοιχάδα κιτριοειδῆ, πολύτριχον, ἀψίνθιον καὶ θερμοὺς ἐς τὸ ὕδωρ κατάβαλλε, ἀναθήσας ἐν τῷ ἀγγεῖῳ ὑαλίνῳ, καὶ ἄφησης ἡμερῶν ἐννέα, ἀνακινέων δις ἐν ἡμέρᾳ· τῷ δὲ χρήσεως χρόνῳ ἀπολαβὼν τὸ προειρημένον ὕδατος ἱκανὸν, ἐπιβάλλων εἰς τὸ τοῦτο σπογγίαν καὶ τὴν ἀφήσας τὸ ὕδωρ ἐναποληψομένην· καὶ ὅταν ἐξηρανθεῖσαι τρίχες ὦσιν αἱ τούτῳ ὕδατι προκαταβραχεῖσαι, αὐτὰς μετὰ τοῦ θερμοῦ ὕδατος καὶ σάπωνος ἔκκλυζε. [β']. ^[15]

14 393

Περὶ ῥεουσῶν τριχῶν.] Πρὸς ῥύσιν τριχῶν τὴν πετέας ῥίζαν τε καὶ φύλλων δράγμα α'. ἐναποβρέξας τοῖς ὕδατος κυάθοις δ'. κατάχριε καὶ μετὰ τοῦτο τῷ ἐλαίῳ σύγχριε. ἄλλο. ἀκτὴν καύσας καὶ μετὰ κηρωτῆς ὑγροτάτης μίξας χρῖε. ἄλλο. ἀλόην μίξας σὺν οἴνῳ αὐστηρῶ μέλανι ἐπίχριε. ἄλλο. σμύρναν καὶ λάδανον σὺν οἴνῳ ἢ ἐλαίῳ μυρσίνῳ κατάχριε. ἄλλο. λαβὼν μελίσσας τὰς πλείστας καὶ συγκαύσας καὶ μίξας ἐλαίῳ καὶ τὰς τρίχας κατάχριε, φυλάττων ἵνα μὴ τὰ πέριξ καταχρίῃς. ἄλλο. μελάνθιον καύσας καὶ μετὰ ὕδατος τρίψας καὶ μίξας κατάπλαττε· μάλιστα δὲ τοῦτο τοῖς ὀφρύσιν συμφέρει. [γ'. Πρὸς τὰς ἐκ νόσου ἀπορρέουσας τοῖς ἀναλαμβανομένοις τρίχας.] Λάδανον σὺν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ῥοδίνῳ ἐψήσας πρὸς τῆς κηρωτῆς πάχος καὶ κατάχριε. ἄλλο. ῥίζαν τῆς μορέας φλοισθεῖσαν σύγκαιε καὶ ἔψε, ὡς εἴρηται. ἄλλο. τὸ ψυλλίου σπέρμα τρίψας τίθεται ἐν τῇ κονίᾳ καὶ τὴν κεφαλὴν σύγκλυζε. ἄλλο. ὧ ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ πυρὸς περικεκαυμένῳ τόπῳ αἱ γίνωνται τρίχες. φύλλα τῆς συκέας τριβέσθωσαν καὶ εἰς ἄλευρον στρεφέσθωσαν καὶ τόπῳ ἐπιτιθέσθωσαν. ^[15]

14 394 [δ'. Ψίλωθρα.] Ἐγκέφαλον νυκτερίδος τρίψας μετὰ γάλακτος γυναικείου καὶ ἐπίχριε. ἄλλο. χολὴν θύννου κισσοῦ τοῦ δακρύου ἢ κόμμεως καὶ κατάχριε. ἄλλο. λαβὼν τὸ αἷμα λαγωῦ θαλαττίου νεογενὲς ἐπιτίθεται. ἄλλο. αἷμα τοῦ ἐλάφου συμμίζας ὅξει καὶ ἐπίχριε. ἄλλο. τὸ κνήδης ἀγριοστέρας σπέρμα λαβὼν, σὺν ἐλαίῳ τρίψας καὶ αὐτῷ τὸν τόπον τρίβε. ἄλλο. νυκτερίδας πλείστας ζωὰς τίθεται ἐν ἀσφάλτῳ καὶ ἔασας ὡς σήπωνται καὶ τόπον ὄντιναοῦ κατάχριε. [ε'. Πρὸς ἀλωπεκίας.] Μύα καύσας καὶ λεῖον ἀρκετῶ στεάτι μίξας κατάχριε, προανατρίβων κρομμύ λευκῷ τὸν τόπον. ἄλλο. κανθαρίδας κατακαύσας καὶ τρίψας, κόνιτρον τῷ μέλιτι ἀναλαβὼν, κατάχριε. ἄλλο. τοῖς φύλλοις συκίνους τριψὼν ἀκριβῶς, ἔπειτα χρῖε σὺν τῷ ἀρκετῶ στεάτι. ἄλλο. ἀφρόν θαλάσσης συγκαύσας καὶ τρίψας καὶ συμμίζας ἐλαίῳ κατάχριε. ἄλλο. βατράχιον τὸ μακροσκελὲς κατακαύσας καὶ λεῖον μετὰ πίσσης ὑγρᾶς καὶ προανατρίβων τὸν τόπον αὐτὸν κατάχριε. ^[15]

14 395 ἄλλο. ἵππου ποταμίου τὸ δέρμα συγκαύσας κατάχριε τὸν τόπον. ἄλλο. τῷ αἵματι χελώνης θαλασσίας τὸν τόπον κατάχριε. ἄλλο. λαβὼν μυόχοδον καὶ τρίψας καὶ συμμίζας τῷ ὀξει πρὸς τῷ μέλιτος πάχος καὶ προανατρίβων τὸν τόπον κατάχριε. ἄλλο. ἀσφόδελον τρίψας καὶ μίξας τῷ ὀξει ἢ τῷ οἴνῳ, καὶ προξυρεύσας, τόπον τρίβε τοῖς συκέας φύλλοις ἢ τῷ πανίῳ ὑφάσματι τραχεῖ καὶ κατάχριε. ἄλλο. ῥίζαν καλάμου καύσας καὶ μίξας τῷ ἀρκετῶ στεάτι καὶ κατάχριε. ἄλλο. τιθύμαλλον τρίψας κατάχριε τὸν τόπον. [στ'. Περὶ πιτυριάσεως.] Κιμωλίαν προβρέξας ὕδατι, μῖζον χυλὸν τεύτλου καὶ κατάχριε καὶ ἔα ἕως ἂν ἀποξηρανθῇ· εἴτα ἀποπλύνας λεῖον λιβανωτὸν σὺν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ κατάχριε καὶ ἔα ἕως ἂν ἀποξηρανθῇ· τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ σταφίδα ἀγρίαν βοτάνην σὺν ἐλαίῳ κατάχριε. ἄλλο. λαβὼν νίτρου καὶ τρυγὸς οἴνου καὶ μυροβαλάνων, ἀνὰ λίτραν α'. βοτάνης σταφίδος ἀγρίας λίτραν α'. καὶ [?] ". μίξας ἐλαίῳ παλαιῷ κατάχριε. ^[15]

14 396 ἄλλο. πρὸς δὲ τὰς ὑγροτέρας πιτυριάσεις ἄλμη ἀπόκλυζε, ἢ θερμῶν ἀποβρέγματι· πεπεύραται γάρ. ἄλλο. τῷ τῆς ἀνδράχνης χυλῷ τὴν κεφαλὴν ἀπόκλυζε. ἄλλο. κατάχριε τὴν κεφαλὴν χυλῷ τεύτλου ἐψηθέντι, ἢ ὡμῷ τῷ μέλιτι μεμιγμένῳ. ἄλλο. κιμωλίαν μίξας τῷ τήλεως ἐψήματι κατάπλασσε. ἄλλο. σικύου ἀγρίου ῥίζαν ἐψήσας τῷ ἀφεψήματι χρῶ. ἄλλο. σκίλλαν ὀπτήσας καὶ ὅταν μαλακὴ γένηται, ἐκπιάσας τὸν χυλὸν, καὶ μίξας ἐλαίῳ, κατάχριε. [ζ'. Πρὸς ψυδράκια καὶ ἐξανθήματα γιγνόμενα ἐν τῇ κεφαλῇ.] Ψυδράκιά εἰσι μικραὶ τῆς κεφαλῆς ὑπεροχαὶ φλυκτίσιν ὅμοιαι, ὑπερκείμεναι τῆς ἐπιφανείας. τὰ δὲ ἐξανθήματα κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἐπιπόλαιαι ἐλκώσεις ὑπέρυθροι καὶ τραχεῖαι. ἀμφοτέρωθεν δὲ θεραπεύονται δυνάμεσι ταῖς ὑποτεταγμέναις. πρῶτον λαβὼν τὸ λείωμα καὶ προσβαλὼν ἐν τῷ οἴνῳ καὶ ὧ κηρωτὴν προστιθέντι. ἄλλο. ποίει κηρωτὴν ἐκ κύπου καὶ τοῦ ψιμυθίου καὶ κατάχριε. ἄλλο. προσλαμβάνων ἀμύλου, ψιμυθίου, στυπτηρίας, πηγάνου φύλλων χλωρῶν ἀνὰ < δ'. ^[15]

- 14 397 σὺν ὄξει μίξας καὶ ἐλαίῳ μυρσίῳ κατάχριε. ἄλλο. προσλάμβανε λιθαργύρου, ψιμυθίου ἀνὰ < αβ'. θείου ἀπύρου < η'. ἐλαίῳ μυρσίῳ ἀναλάμβανε καὶ κατάχριε. [η'. Περὶ ἀχώρων καὶ κηρίων.] Ἀχὼρ πάθος ἐστὶν ἐν τῇ κεφαλῇ γινόμενον, τὸ λεπτοῖς πάνυ τρήμασι τὸ δέρμα κατατρήρον, δι' ὧν ἰχὼρ ἀποδίδεται γλίσχρος. ὅμοιον δὲ αὐτῷ πάθος κηρίον, ἀλλὰ τὰς κατατρήσεις ἔχει μείζονας ὑγρότητος μελιτώδους περιεκτικὰς. οὕτω δὲ θεραπεύονται. ξυρήσας τὰς τρίχας πυρία δις ἢ καὶ τρίς ἢ καὶ πλεονάκις ὕδατι θερμῷ ἐναφηψημένης μυρσίνης ἢ βάτου ἢ φακοῦ ἢ πικρῶν θερμῶν ἢ ἀσπαράγου ρίζης· ὅταν δὲ πλείονες ἰχῶρες ῥέωσι, κατάπλασσε φύλλοις ἰτέας μεθ' ὕδατος, ἢ φακῶ ἐν ὕδατι ἐψηθέντι. συμφέρει δὲ τὴν κεφαλὴν τῷ θείῳ τε καὶ περδικιάδος καὶ σάπωνι προχρίειν. λαβὼν λιθαργύρου < ιστ'. πηγάνου φύλλων < η'. σταφίδος ἀγρίας < δ'. χαλκάνθου < β'. ὄξει καὶ μυρσίῳ ἐλαίῳ ἀναλάμβανε. Κε φ. ^[15]
- 14 398 β'. [Περὶ τῶν τῆς κεφαλῆς παθῶν.] [α'. Περὶ τρυμοῦ τῆς κεφαλῆς.] Στοιχάδα δίδου πίνειν σὺν ὕδατι. ἄλλο. ἀρτεμισίας λεπτοφύλλου χυλὸν μίξας ἐλαίῳ ῥοδίνῳ καὶ τὰ τῶν νεύρων ρίζια κατάχριε. ἄλλο. ἀκάνθας λευκῆς σπέρμα δίδου πίνειν. ἄλλο. καστόριον ὕδατι διακλύσας δίδου πίνειν. [β'. Περὶ κεφαλαλγίας.] Κέρας ἐλάφου καύσας καὶ τρίψας καὶ μίξας ἐλαίῳ ῥοδίνῳ κατάχριε τὸ μέτωπον καὶ κροτάφους. ἄλλο. ἐγκέφαλον γύπειον τρίψας τὴν κεφαλὴν κατάχριε καὶ κροτάφους. ἄλλο. ψύλλιον κατάχρεε ἐλαίῳ ῥοδίνῳ μίξας καὶ χρῶ. τοῦτο δὲ συμφέρει καὶ πρὸς τὴν ἡμικρανίαν. ἄλλο. στύρακα τὴν ὑγρὰν μίξας ἐλαίῳ παράπλεκε. ἄλλο. ὀνίσκους τοὺς ὑπὸ ὕδρῃαις διαγομένους ἐν ἐλαίῳ ἐψήσας τὴν κεφαλὴν κατάχριε. ἄλλο. κυτίνους ἢ τὰ βαλάντια ἐν οἴνῳ ἐψήσας ἢ ὕδατι θαλασσίῳ μέχρι τῆς τρίτου τοῦ μέρους καταναλώσεως, καὶ τρίψας καὶ μετὰ κηρωτῆς μίξας κατάχριε. ἄλλο. τῷ γλήχωνι καὶ μαράθρου ρίζῃ σὺν ἀλεύρῳ κριθίνῳ τοὺς κροτάφους κατάχριε. ^[15]
- 14 399 ἄλλο. ἡδύοσμον ἢ σίνηπι σὺν ὄξει μίξας κατάχριε κροτάφους δις ἐν ἡμέρᾳ. [γ'. Πρὸς τῆς κεφαλῆς τε καὶ τῶν κροτάφων ἀλγήματα.] Προσλάμβανε ὀπίου τὸ κυάμου μέγεθος καὶ γλήχωνος καὶ σχίνου μερίδας ἕξ, καὶ ἀναλαβὼν ὄξει καὶ ἐλαίῳ ῥοδίνῳ κατάχριε. ἄλλο. ὀξυλάπαθον καὶ τὴν κικίδα τρίψας τὸ μέτωπον καὶ κροτάφους κατάχριε. ἄλλο. καστόριον διαλύσας ἐλαίῳ ῥοδίνῳ καὶ ὄξει κατάχριε μέτωπον καὶ κροτάφους. ἄλλο. ἴριδα ξηρὰν καὶ καρδάμωμον ἔλαττον ὄξει ἀναλύσας χρεὶ τρίχας ὡς γυναιῖκες ποιοῦσιν αὐτὰς καταχρίουσαι. ἄλλο. χυλὸν πευκεδάνου ἐλαίῳ ἱρίνῳ διαλύσας ἐπιτίθετι. ἄλλο. νεοττεῖαν χελιδόνων μὴ συγχωρῆς εἰς γῆν πίπτειν καὶ πηλὸν τὸν τῷ κόπρῳ μεμιγμένον λαβὼν καὶ τῷ ὄξει ἐν ἀγγεῖῳ ξυλίνῳ συμβρέξας καὶ ὑπάξας τὸ μέτωπον κατάχριε. ἄλλο. τὸ κόμμι κισσοῦ τῷ ὄξει τε καὶ ἐλαίῳ ῥοδίνῳ διαλύσας τοὺς κροτάφους κατάχριε. ἄλλο. βοήθημα σφυράθους, τουτέστιν ἀφοδεύματα αἰγὸς σὺν ὄξει καὶ ἐλαίῳ ῥοδίνῳ λειοτριβήσας κατάχριε τὸ μέτωπον καὶ κατάδησον φασκίᾳ· ποίει δὲ πρωτὶ καὶ δείλης καὶ ἰάση τὸν κεφαλαλοῦντα. ^[15]
- 14 400 ἄλλο. εὐφόρβιον καὶ μέλαν γραφικὸν λειώσας μετ' ὄξους κατάχριε τὸ μέτωπον. ἄλλο. παῖς ἄφθορος οὐρησάτω ἐπὶ τὴν οὐδὸν τῆς θύρας τοῦ πάσχοντος. σὺ δ' ἐπιβάλλων ὄξος τρίβε ἀμφοτέρω εἰς ἐν ἐπὶ τὴν οὐδὸν, ὡς γλοιοῦ γίνεσθαι πάχος, καὶ κατάχριε τὸ μέτωπον αὐθωρόν. ἄλλο. ἐάν τις τίκτουσα κεφαλὴν πονῇ, σποδὸν ὄξει φυράσας κατάχριε. ἄλλο. δάκρυον κισσοῦ, μετ' ὄξους καὶ ῥοδίνου λειώσας, κατάχριε τὸ μέτωπον καὶ κροτάφους. ἐπίθεμα πρὸς ταυτὰ. κάρδαμον φυράσας ὄξει καὶ ῥοδίνῳ καὶ ποιήσας κηρωτῆς τὸ πάχος ἐπιτίθει ἀπὸ κροτάφου ἐπὶ κρόταφον. παραχρῆμα τὴν ὀδύνην παύει. [δ'. Πρὸς ἑτεροκράνιον.] Ἀκακίαν λαβὼν κηρωτῇ ῥοδίνῃ χρῶ. ἄλλο. κιχώριον ἐπιτιθέμενον καὶ πόνους κεφαλῆς καὶ τὰς ἐγκαύσεις τὰς γινομένας ἀφ' ἡλίου παύει. [ε'. Πρὸς ἐπιληπτικούς πότημα.] Ἴκτινον καύσας ζῶντα ἐν χύτρᾳ, δίδου πίνειν τὴν τέφραν καὶ ὑγιάσεις. ἄλλο. ἦπαρ αὐτοῦ καύσας καὶ τρίψας δίδου δι' ὕδατος. ^[15]

ἄλλο. κόπρον ὀνείαν φρύξον καὶ λάμβανε ἀπ' αὐτῆς ὅσον κοχλιάρια β'. καὶ πότιζε καθ' ἡμέραν, καὶ ἀπαλλαγῆσεται τοῦ πάθους· τοῦτο τῶν λίαν πεπειραμένων ἐστίν. ἄλλο. οὔρον κάπρου ἐν κάπνῳ ξηρὸν ποιεῖ, ποτιζόμενον δι' ὀξύμέλιτος· ἔστω δὲ τοῦ οὔρου τὸ μέγεθος κυάμου Αἰγυπτίου, μάλιστα δὲ συάργου. ἄλλο. κόπρος τράγειος ποιεῖ διδομένη ἕως πεντεκαίδεκα σφυράθων. ἄλλο. μαλάχης ἀγρίας χυλὸν δίδου ἐπὶ ἡμέρας λ'. πίνειν νηστικῶ, καὶ ἰάση. ἄλλο. γαλῆς αἷμα κατάξηρον δίδου δι' ὕδατος. τοῦτο δὲ ποιεῖ, ὅταν ᾗ παραύτικα πεσοῦμενος ὁ κάμνων. ἄλλο. ὀλίγον ἐλαίου τῇ λαγῶν πητύα κατάχρεε καὶ καταπότια ποίεε, ἐξ ὧν ὅθ' ἐν, ὅτε δύο δίδου. ἄλλο. γαλῆς αἷμα περιέχρει καὶ τὴν γαλῆν δίδου φαγεῖν, ἀποκόπτων αὐτῆς τοὺς πόδας καὶ τὴν κεφαλὴν· ποιεῖ ὁμοίως καὶ πρὸς χοιράδας διδομένη γαλῆ. ἄλλο. μὴν ἀνατεμὼν ἐν ληγοσεληνίῳ δέξει αὐτοῦ τὸ ἥπαρ καὶ ὀπτήσας δὸς φαγεῖν τῷ πάσχοντι. ὠφελεῖ καὶ τὸ ὀξύμελι σκιλλιτικὸν καὶ τὸ Ἰουλιανοῦ καὶ ἡ θηριακὴ. [στ'. ^[15]

14 402 Ἄλλο ὁσφραντικὸν πρὸς ἐπιληπτικούς.] Τιθύμαλλον τρίψας μετὰ ὄξους καὶ ἀλφίτων, μαζία ποιήσας δίδου ὁσφραίνεσθαι τῷ ἐπιληπτικῶ καὶ οὐ πεσεῖται. καὶ συμφέρει τοῦ πευκεδάνου τε καὶ πίσεως ὁσφραῖσθαι. [ζ'. Ἐπιθυμίαμα τῷ γνῶναι εἰ ἔστιν ἐπιληπτικός.] Λίθον ἐπιθυμιάσον τὸν γαγάτην, αὐτῷ συμπεριβαλὼν, ὡς μὴ διασκίδνασθαι τὴν ὁσμὴν καὶ καταπεσεῖται εἴπερ ἑάλω τῷ πάθει. [η'. Πότημα πρὸς τὸ γνῶναι εἰ ἀθεράπευτοί εἰσιν οἱ ἐπιληπτικοί.] Ἀκακίας δραχμὴν ὕδατι διεῖς πότιζε· ἐὰν ἐμέση, ἀνιάτόν ἐστιν· ἐὰν δὲ πυρέξη, πότερον συμφέρει αὐτῷ. [θ'. Ἀστροπλήκτων θεραπεία.] Ὄνου οὔρον κατάχρεε αὐτοῖς καὶ θεραπεύονται. [ι'. Ἐὰν πεπτωκότα ἐπιληπτικὸν θέλῃς ἐγεῖραι παραχρῆμα.] Θύμον ἢ γλήχωνα τρίψας προσένεγκε αὐτοῦ τοῖς μυκτῆρσι. [ια'. Καθαρικὸν διὰ μυκτῆρων.] Ἀναγαλλίδος τῆς τὸ κυανοῦν ἄνθος ἐχούσης τὸν χυλὸν εἰς τοὺς μυκτῆρας ἐνθεῖς κέλευε ὕπτιον ἀνανεύσαντα. ^[15]

14 403 τοῦτο δὲ βοηθεῖ πᾶσι τοῖς περὶ κεφαλὴν ὀχλουμένοις. ἄλλο. χυλὸν τοῦ κισσοῦ λευκοῦ ἔγχει εἰς μυκτῆρας. ἄλλο. μελάνθιον χυλίσας μετὰ ὕδρομέλιτος καὶ ἴριν, οὕτως χρῶ, ἔλαιον παλαιὸν μίξας. ἄλλο. σεύτλου ρίζαν χυλίσας ἔγχει εἰς μυκτῆρας καὶ καθαίρει. Κε φ . γ'. [Πρὸς τὰ ὠτων πάθη.] [α'. Πρὸς τὰς διαθέσεις τὰς ἐν τοῖς ἀκουστικοῖς πόροις.] Ἐγκλύσας οἴνῳ κεκραμένῳ ἢ ὕδρομέλιτι τὸ οὖς ἔνσταζε λύκιον, λεάνας ἐν λεπυρίαις. [β'. Πρὸς φλεγμονὰς καὶ πόνους.] Σκορόδου τὸ ἐντὸς ἀμυγδαλοειδὲς θλάσας μετὰ ἐλαίου εἰς ξύστραν θερμάνας, ἔγχει τὸ ἔλαιον εἰς οὖς καὶ ἄπρονος ἔσται. [γ'. Πρὸς περιωδυνίαν.] Ἡπαρ χήνειον τεταριχευμένον τήξας μετὰ νάρδου καὶ ἀπομάξας εἰς τὸ οὖς ἐντίθει. [δ'. Πρὸς ὦτα πυορροοῦντα.] Στυπτηρίαν ὑγρὰν ἀνείς ὕδατι ἔμβαλον εἰς ὑέλινον ἀγγεῖον καὶ λειάνας ἔνσταζε. [ε'. ^[15]

14 404 Πρὸς τὰ πυορροοῦντα καὶ περιωδυνῶντα.] Πράσου χυλὸν μέλιτι διεῖς χρῶ. ἄλλο. ὄπιον ἀνείς γλυκεῖ εἰς τὸ οὖς ἔνσταζε χλιαίνων. ἄλλο. κεδρίαν ἐν ὀλίγῳ νάρδῳ ἔνσταζε. ἄλλο. μέλι καὶ ἔλαιον ἐν κενώμασι προχλιάνας ἔνσταζε. [στ'. Πρὸς τερηδόνας καὶ πυορροοῦντας.] Στυπτηρίαν σχιστὴν μετ' ὄξους καὶ γλυκέος ἐψήσας ἔνσταζε ποιῶν μέλιτος πάχος, ἐνεργὲς ἐπὶ προσφάτου καὶ ἐπὶ χρονίου. [ζ'. Πρὸς ἥχους καὶ περιωδυνίας.] Κεδρίαν μέλιτι μίξας ἔνσταζε. ἄλλο. ἀλόην ἥπατικὴν μετὰ οἶνομέλιτος, ποιῶν γλοιοῦ πάχος, ἔνσταζε. ἄλλο. ἀλώπεκος στέαρ ἀνειμένον ἔνσταζε. ἄλλο. νάρδον χλιαρὰν ἔνσταζε. ἄλλο. κασίαν μετὰ ροδίνου ἔνσταζε. ἄλλο. σίλφας τὰς κατοικιδίους μετὰ ροδίνου θερμαίνων ἔνσταζε. [η'. Πρὸς τὰς κατὰ μικρὸν περιωδυνίας.] Ἐρια οἰσυπηρὰ περιζέσας ὄξει ἐγχυματίζει καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐρίου ἐντίθει εἰς τὸ οὖς. ἄλλο. ροιᾶς ἁώρου τῷ χυλῷ μετὰ μέλιτος χρῶ, ἢ σχίνου τῷ χυλῷ ἢ περδικίου βοτάνης ἢ κύπρου ἢ βάτου. ^[15]

14 405 τούτων τὸν χυλὸν κατ' ἰδίαν ἐκάστου ἢ καὶ μετὰ μέλιτος μίσγων καὶ ἐψῶν χρῶ. ἢ ἄρνογλώσσου ἢ θριδακίνης ἢ πολυγόνου χυλοῦ ὁμοίως χρῶ. [θ'. Πρὸς πόνους χωρὶς ἐλκώσεως.] Θεῖον ἄπυρον ἐμφύσα διὰ συριγγίου. ἄλλο. ὄπιον ἀνείς γυναικείῳ γάλακτι ἔνσταζε. [ι'. Πρὸς δυσηκοοῦντας.] Ἀψίνθιον ἀφέψων διὰ ὕδατος κλύζε τὸ οὖς τῷ ἀφεψήματι.

[ια'. Πρὸς τοὺς ἐκ γενετῆς κωφούς.] Αἰγὸς νεωστὶ ἐσφαγμένης τὸ κέρας πλησον οὐρου αἰγὸς καὶ κρέμασον εἰς καπνὸν ἐπὶ ἡμέρας θ'. καὶ χρῶ. [ιβ'. Πρὸς τοὺς ἐκ βάθους ἤχους.] Ὅξος καὶ ῥόδινον, πήγανον, κύμινον λεάνας μετὰ μέλιτος χρῶ. [ιγ'. Πρὸς βόμβους καὶ ἤχους ἐξαπίνης γινομένους.] Ὅξος δριμὺ χλιαίνων ἔνσταζε. ἄλλο. βρυωνίας, μέλιτος καὶ ἐλλεβόρου λευκοῦ καὶ ῥοδίνου λεάνας ἔνσταζε. [ιδ'. ^[15]

14 406 Πρὸς ἀλγοῦντα καὶ πυορροοῦντα.] Ὅξος καὶ μέλι καὶ ῥόδινον μίξας χλιανάς χρῶ. [ιε'. Πρὸς περιωδυνίας.] Εὐθύπαστον ἐλαίῳ στέαρ ἔνσταζε, καὶ σπόγγῳ τόπον ἔπεχε· ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ νευρώδη μισγόμενον καὶ μετὰ ἀλωπεκίου στέατος καὶ ἴου, ἴσα ἴσοις. [ιστ'. Πρὸς ἀλγηδόνας καὶ φλεγμονάς.] Ἀσφοδέλου ρίζαν καθάρας βάλλε εἰς ἔλαιον ἐν ἀγγεῖῳ ὑελίνῳ καὶ ἡλίαζε ταῖς ὑπὸ κυνὸς καύμασιν ἡμέραις μ'. καὶ χρῶ. [ιζ'. Πρὸς τὰ ἡλκωμένα καὶ πυορροοῦντα.] Σαύρας τὰς μικρὰς λαβὼν τήξον ἐλαίῳ καθαρῷ, καὶ οὕτως ἐγχυμάτιζε καὶ ἐὰν σκώληκας ἔχη, ἰᾶται. [ιη'. Πρὸς τὰ ἐν ὧσὶ σκωλήκια παρεισδυόμενα εἰς τὰς ἀκοάς.] Κρόμμυα καὶ ὕσσωπον τρίψας οὐρῷ παλαιῷ ἐγχυμάτιζε. ἄλλο. κολοκυνθίδος τοῦ σπέρματος τῆς ἐντεριώνης, στυπτηρίας Αἰγυπτίας ἴσα, μετὰ κεδρίνου ἐλαίου λειώσας ἐγχυμάτιζε. [ιθ'. ^[15]

14 407 Πρὸς τὸ ῥύπον ἐξελεῖν.] Κροκίδα βρέξας μυροβαλάνῳ ἔνθες καὶ εὐρήσεις τὴν κροκίδα πλήρη τοῦ ῥύπου. ἄλλο, νίτρον λεπτὸν ἔμβαλλε εἰς τὸ οὖς καὶ ἐπίσταξον ὄξος καὶ πρόσθετες ἔριον, ἕασον ἐννυκτερεῦσαι· τῇ δὲ ἐπιούσῃ κλύσον ὕδρελαίῳ θερμῷ. [κ'. Πρὸς ὠταλγίαν.] Ἄλδος ἄνθος μετὰ ῥοδίνου καὶ ὄξους ἔνσταζε. [κα'. Πρὸς τὰ πυορροοῦντα καὶ περιωδυνῶντα.] Νίτρον μετὰ ῥοδίνου διεῖς ἐγχυμάτιζε τὸ οὖς. ἄλλο. ἐλλέβορον λευκὸν μετὰ οἴνου ἢ ὄξους ἔνσταζε σὺν στυπτηρίᾳ· καὶ χυλὸν καλαμίνθης ρίζης συλλειοτριβήσας μετ' ὄξους ἐγχυμάτιζε. [κβ'. Πρὸς τὰ χρόνια.] Λύκιον καὶ μέλι ἴσα μίξας χρῶ. [κγ'. Πρὸς φλεγμαίνοντα.] Σκωδειῶν κελύφη κόψας εἰς ὠμὴν λύσιν ἕως τρίτου μέρους, καὶ ἐψήσας ἐν γλυκεῖ κεκραμένῳ κατάπλασσε. [κδ'. ^[15]

14 408 Πρὸς τὰ πυορροοῦντα καὶ περιωδυνῶντα.] Μυελὸν μόσχειον χυλίσας ἔνσταζε. ἄλλο. σκωρίαν σιδήρου τρίψας ἐν τῷ ὄξει δριμυτάτῳ ἔνσταζε. [κε'. Πρὸς χοιράδας καὶ παρωτίδας.] Χοιράδας κοινῇ μὲν θεραπείᾳ τὰ τῶν σκιρῶν διαφορητικὰ διαφορέουσι· ἰδίᾳ δὲ οὕτως. ἄλευρον θερμῶν πικρῶν ἐψήσας ἐν τῷ ὄξυμέλιτι κατάπλασσε. ἄλλο. βοείαν κόπρον ἢ αἰγείαν ἐν ὄξει ἐφθὴν ἐπιτίθετι. ἄλλο. ἄσβεστον μέλιτι ἢ ἐλαίῳ ἢ στέατι χοιρείῳ ἀναληφθεῖσαν ἐπιτίθετι. ἄλλο. ἄλευρον ἱριδος καὶ κόπρον περιστερᾶς ἐψήσας οἶνῳ κατάπλασσε. ἄλλο. λαβὼν στέατος παλαιοῦ καὶ σπέρματος ὕοσκυάμου καὶ πίσης καὶ ἐλαίου παλαιοῦ καὶ κόπρου ἀλεκτόριδος μελίνης τὰ ἴσα συμμίξας κατάπλασσε. Κε φ . δ'. [Εὐπόριστα φάρμακα πρὸς τὰ τῶν ὀφθαλμῶν πάθη.] [α'. Πρὸς ὀφθαλμίαν ἀρχομένην.] Χυλὸν ἡδύσμου ἔνσταζε, διαλύει γάρ· ἔστι δὲ βέλτιον τὸ περιστερᾶς αἶμα. ἄλλο. μαράθρου χυλὸν ἐκπιέσας καὶ χρῶ· παλαιὸς μὲν ἐστὶν ἀμείνων. αὐτὸν δὲ τῷ ὕδατι μίξας χρῶ. ἄλλο. ^[15]

14 409 ἐκ τοῦ πηγάνου προσφάτου χυλὸν ἐκπιέσας τίθετι ἐν τῇ πυξίδι τοῦ χαλκοῦ ἐρύθρου καὶ χρῶ. ἄλλο. ἐκ κυδωνίων ἐψηθέντων καὶ ἀλφίτου καὶ οἴνου λευκοῦ κατάπλασμα ποιεῖ. ἄλλο. φύλλα μήκωνος καὶ σιδία σὺν παιπάλῃ κριθίνῃ ἐπιτίθετι. ἄλλο. ῥόδα ἐψήσας καὶ τρίψας κατάπλασσε. ἄλλο. ἀφέψημα μελιώτου ἔνσταζε. ἄλλο. ἐκ φύλλων κοκτόνου τετριμένων ποιεῖ κατάπλασμα σὺν οἶνῳ καὶ ἀλεύρῳ. [β'. Πρὸς ὄνυχα.] Ὅνυξ μὲν λέγεται ἡ ὀφθαλμοῦ νόσος, ὅταν κερατοειδὴς ποτὲ μὲν διὰ βάθος, ποτὲ δὲ ἐπιπολῆς, ὄνυχι προσεοικότος τοῦ πύου κατὰ τὸ σχῆμα, διὸ καὶ τὸ πάθος ὄνυχα προσαγορεύουσι. πρὸς τοὺς μὲν οὖν μετρίους ὄνυχας συντέλει μελίκρατον καὶ τῆς τήλεως ὁ χυλὸς καὶ κολλούριον τὸ διὰ λιβάνου γινόμενον· πρὸς τοὺς δὲ μερίζοντας λαβὼν ἀλόης, σμύρνης, κρόκου ἀνὰ μέρος α'. οἴνου μέρει γ'. μέλιτος μέρει στ'. λειοῦται ὁ κρόκος σὺν ὀλίγῳ οἶνῳ, εἴτα ἀλόη καὶ σμύρνα καὶ ἐπειδὰν παχυνθῇ ἐπίβαλλε τὸ μέλι καὶ ἐνώσας ἀπόθου ἐν ὑέλῳ ἀγγεῖῳ, χρῶ δὲ δις τῆς ἡμέρας· ὀφθαλμὸν γὰρ ἅμα καθαίρει, σαρκὶ ἀπουλοῖ. ^[15]

- 14 410 [γ'. Πρὸς ὑπώπια.] Σίνηπι λεῖαν κηρωτῇ ἀναλαβὼν ἐπιτίθεται. ἄλλο. ὄστρακα τῆς σηπίας λεάνας καὶ ὄξει μίξας νυκτὸς κατάχριε· ἀφαίρει γὰρ αὐτά. ἄλλο. ῥίζαν σίκυος ἀγρίου μέλιτι συμμίσας ἐπιτίθεται. [δ'. Πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν πελιώματα.] Ὑσσωπον τρίψας, εἰς ῥάκος ἐνδύσας καὶ εἰς ζέον ὕδωρ ἀποβάπτων ἡσυχῇ ἀποπυρία καὶ πελιώματα θίγε. ἄλλο. ἄλευρον ἱριδος μίξας τῷ μέλιτι καὶ κατάπλασσε. ἄλλο. κύμινον τετριμμένον συμμίσας γάλακτι γυναικείῳ ἐπιτίθεται· ἢ ὀρίγανον ἐπιτίθεται ὁμοίως. ἄλλο. εὐζώμου σπέρμα τρίψας σὺν χολῇ βοεῖα ἐπιτίθεται. [ε'. Πρὸς τὰ πτερύγια.] Τὸ πτερύγιον νευρώδης ἐστὶ τοῦ ἐπιπεφυκότος ὑμένος ὑπεροχή· ἐκφυομένη μὲν ἀπὸ τοῦ κανθοῦ, προϊούσα δὲ μέχρι τῆς στεφάνης. ὅταν δὲ ὑπεραυξηθῇ, καὶ τὴν κόρην καλύπτει. τὰ μὲν οὖν μεγάλα καὶ χρόνια τῶν πτερυγίων διὰ μόνης χειρουργίας ἐκτέμνεται· τὰ δὲ νεώτερα καὶ σύμμετρα τῷ μεγέθει τὰ σηκτικά δαπανᾷ, ὡς χαλκὸς κεκαυμένος ἢ χάλκανθος ἅμα χορεῖα χολῇ. ^[15]
- 14 411 ἄλλο δραστικώτερον. χαλκάνθου μέρος α'. κόμμεως Ἀραβικοῦ μέρος [?] ". οἶνῳ ἐκλείων κατάχριε. τινὲς δὲ χολὴν αἰγὸς μέλιτι μίξαντες ἐγχρίουσιν. ἄλλο. λύκιον καὶ κύπρον καὶ σὺν ὕδατι ποίει τὸ κολλύριον καὶ ἐπίχριε. [στ'. Πρὸς τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλὰς καὶ λευκώματα.] Τὰς ἐπιπολῆς μὲν γινομένας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ νεφέλια καλοῦσι, τὰς δὲ διὰ βάθους, λευκώματα. τούτων δὲ τὰ ῥυπτικά τε καὶ σηκτικά λεγόμενά εἰσιν ἰάματα. τὰ μὲν οὖν νεφέλια τῆς ἀνεμώνης ὁ χυλὸς ἀποσμήχει καὶ τοῦ μικροῦ κενταυρίου ὁ χυλὸς μετὰ μέλιτος. ἄλλο. ἀναγαλλίδος τῆς τὸ κυανοῦν ἄνθος ἐχούσης χυλὸν σὺν μέλιτι ἔγχριε· τὰ δὲ χρονιώτερα ἢ κεδρία λεπτύνει καὶ ὁ χαλκὸς μόνος ὕδατι λειοῦμενος ὡς κολλύριον. τὰ δὲ λευκώματα νίτρον μετὰ ἐλαίου παλαιοῦ λειωθὲν ἐπιμελῶς καὶ ἐγχρειόμενον καλῶς ἀποσμήχει. ἄλλο. ἐπιλαβῶν δρακουντίου χυλὸν καὶ μίξας μέλιτι ἀπέπτω ἐπίχριε. ἄλλο. χολῇ τραγείῳ κατάψηχε τὸν ὀφθαλμόν. ^[15]
- 14 412 ἄλλο. τῆς σηπίας τὸ ὄστρακον καυθὲν μετὰ μέλιτος καὶ λειωθὲν ἐπιτίθεται. ἄλλο. ἐκ κόπρου τῆς σαύρας ποιήσας κολλύριον σὺν ὕδατι προστίθεται. ἄλλο. χολῇ κυνὸς θαλασσίας κατάχριε, ἢ ῥαφάνου χυλῷ ἢ χολῇ τοῦ ἀλέκτορος. ἄλλο. λαβῶν χυλὸν τῆς ῥοίας καὶ ἐν τῷ κεραμίῳ τήσας καὶ τῷ ῥακέει κατακαλύψας ἡλίαζε ἕως ἔχῃ τὸ μέλιτος πάχος, καὶ τούτῳ ἴσον τοῦ μέλιτος καὶ τήρει. πεπαλαιωμένον γὰρ ἐστὶ δραστικώτερον· καὶ ὅταν καθευσόμενος ᾗ ὁ κάμνων, ὀφθαλμοὺς κατάχριε. ἄλλο. χολὴν λέοντος μετὰ μέλιτος ἐντίθεται. ἐὰν δὲ παιδίῳ σμικρῷ λευκῶμα γένηται, εἰς τὸν ὀφθαλμόν ἢ μήτηρ τοῦ παιδίου ἀμμωνιακὸν μασησαμένην, ἐμφυσάτω εἰς τὸν τοῦ παιδίου ὀφθαλμόν· ὁμοίως χριέτω ὀφθαλμόν καταμηνίῳ τῆς τινὸς ἐκ τῇ ἰδίᾳ συγγενείᾳ· καὶ ὁμοίως τούτου μήτηρ ἐντεμνέτω μικρὸν δάκτυλον ὄν, καὶ τῷ αἵματι ῥευθέντι τὸν ὀφθαλμόν καταβρεχέτω. [ζ'. Πρὸς τὰ νεφέλια καὶ ἀχλύας τῶν ὀφθαλμῶν.] Ὀφθαλμοὺς χυλῷ φύλλων τοῦ δρακοντίου κατάχριε. ἄλλο. χυλὸν τοῦ κέστρου σὺν μεμιγμένῳ οἶνῳ ἔνσταζε. [η'. ^[15]
- 14 413 Περὶ κριθῆς.] Τῷ ὕδατι ἀφεψήματος τῆς κριθῆς πυρία τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἢ τῷ κήρῳ λευκῷ. ἄλλο. μυίας τὴν κεφαλὴν ἀπολαβὼν τῷ λοιπῷ σώματι παράτριβε τὴν κριθήν. [θ'. Πρὸς μαδάρωσιν.] Μαδάρωσις καὶ μίλφωσις τοῦ βλεφάρου τριχῶν ἀπόπτωσις. θεραπεύονται δὲ τούτοις, προσλάμβανε πυρήνων τῶν φοινίκων κεκαυμένων < γ'. στάχυος < β'. τρίψας χρῶ. ἄλλο. στίμμεως κεκαυμένης πεπέρεως ἀνὰ < α'. ναρδοστάχυος < γ'. [ι'. Ἄλλο ποιεόν πρὸς ἀπόπτωσιν τριχῶν τῶν βλεφάρων.] Λεπτοκάρυα συγκαύσας καὶ μίξας στέατι ἀρκτεῖῳ ἢ αἰγὸς κατάχριε. [ια'. Ἄλλο καὶ τὸ συμφέρον πρὸς ἀλωπεκίαν τοῦ πώγωνος.] Ὑοσκυάμου < β'. μυοκόου < α'. πολυτρίχου < β'. ἐλαίου ἱρίνου κυάθους δ'. τρίψας καὶ διαμίσας ἐλαίῳ καὶ προπυριάσας ἐπίχριε. ἄλλο. ὄφεος γῆρας συγκαύσας ἐπίπασσε· γένεσιν γὰρ τῶν τριχῶν ποιεῖ. ἢ μελανθίου τρίψας καὶ ποίει ὁμοίως. [ιβ'. ^[15]

Πρὸς τὴν τῶν ὀφρύων τριχίασιν.] Ὅριγανον συγκαύσας καὶ τρίψας προεκτίλας τρίχας ἐπιτίθει. ἄλλο. σαῦραν χλωρὰν ἐν ἐλαίῳ ἐψήσας καὶ τρίχας προεκτίλας τόπον κατάχριε. ἄλλο. χαμαιλέοντος λευκοῦ ἢ τῆς χαμελαίας ῥίζαν διαμίζας τῷ αἵματι τοῦ βατραχίου τόπον κατάχριε. [ιγ'. Πρὸς γλαυκοφθάλμους ὥστε μέλανας ἔχειν τὰς κόρας.] Τὰς γλαυκοφθάλμους γυναικας ποιεῖ ὑοσκυάμου τὸ κυανοῦν ἄνθος ξηραίνόμενον ἐν σκιᾷ, ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως οἶνω αὐστηρῶ μειγμένον καὶ καταχρισθέν. [ιδ'. Πρὸς ὑποχύματα.] Θηριακὴν τὴν ἐξ ἔχων παρασκευαζομένην τῷ μέλιτι διαμίζας ἄνευ καπνοῦ ἐπιτίθει. συμφέρουσι καὶ οἱ ἀποφλεγματισμοὶ καὶ κάθαρσις σὺν ἱερᾷ καὶ πυρία σὺν ἀφεψήματι τοῦ μαράθρου καὶ σαγαπηνοῦ καὶ ἐλλέβορος λευκὸς σὺν μέλιτι παρατεθειμένος, ἢ τὸ μέλι σὺν χυλῷ τοῦ μαράθρου. [ιε'. Πρὸς τοὺς αἰγίλωπας.] Ὁ μὲν αἰγίλωψ ἀπόστημά ἐστι μικρὸν μεταξὺ τοῦ μεγάλου κανθοῦ καὶ τῆς ῥινὸς, καὶ εἰ ἀμεληθεῖ συριγγούμενον ἕως ὁστέου, πρὶν δὲ εἰς ἔλκος ἐκτραγῇ τὸ ἀπόστημα, ἀγχίλωψ καλῶ. ^[15]

14 415 ποιεῖ καὶ γλαύκιον καὶ κρόκος ἅμα χυλῷ περδικιάδος ἐπιτιθέμενα· συνεχῶς δὲ ἀλλάσσειν χρή. ἄλλο. κοιλίους μετὰ τῶν ὀστράκων λειώσας ἐπίθες· ἔνιοι δὲ μινῦσι καὶ ἀλόην ἢ σμύρνην. ἄλλο. χολὴν χοιρίαν ξηράνας ἐπίθες. ἄλλο. ἐκ περδικιάδος τὸ κατάπλασμα ποιεῖ. ἄλλο. ἐξ αἰγίλωπος βοτανίου κατάπλασμα ἐπίθες. ἄλλο. ἀνδράχνην ἀγρίαν καὶ λίβανον ἐπίθες. ταῦτα δὲ προμασσάου προμασσήση νῆστις. ἄλλο. κράνιον ἀνθρώπινον τρίψας ἐπιτίθει. [ιστ'. Πρὸς νυκτάλωπας.] Ἦπαρ τράγου καῦσον καὶ τῷ ἀπορρέοντι ἰχῶρι ὀφθαλμὸν ἔγχριε. ὠφελεῖ γὰρ ὁ δωδεκάκις καταχρισθεῖς. [ιζ'. Πρὸς τοὺς ἐν βλεφάροις φθεῖρας.] Θαλάσσω τῷ ὕδατι χλιαρῷ πυρία. Κε φ . ε'. [Πρὸς τὰ μυκτῆρων πάθη εὐπόριστα.] [α'. Πρὸς πολypoδας καὶ ὀζαίνας.] Χάλκανθον τρίψας σὺν ὄξει ἐπίθες· ἢ χάλκανθον ἀναλαμβανομένην μέλιτι ἐφθῶ ἐπίθες. ἄλλο. σιδίων < ιστ'. χολῆς ταύρου, ἀμώμου, σμύρνης, καλαμίνθης, πρασίου, ἀνὰ < η'. ^[15]

14 416 κρόκου < β'. ἐλλεβόρου λευκοῦ < β'. χρῶ ξηρῷ. [β'. Πρὸς δυσωδίαν μυκτῆρων.] Ἀμώμου, σμύρνης, κασίας, ῥόδων ξηρῶν ἐκάστου τὸ ἴσον μέρος κόψας καὶ μετὰ νάρδου μύρου ἀνέσας κατάχριε· συμφέρει δὲ καὶ κατάχρισις σὺν ἡδυχρῶ μαλάγματι. [γ'. Πρὸς τὰ ἐν μυκτῆρσιν ἔλκη.] Λιθαργύρου < δ'. πηγάνου νεαροῦ < δ'. στυπτηρίας σχιστῆς < β'. ἐλαίῳ μυρσυνίνῳ καὶ ὄξει διάκλυζε. ἄλλο. ψιμυθίου < α'. λιθαργύρου < γ'. σκωρίας μολίβδου ἢ μολίβδου κεκαυμένου < γ'. πάντα δὲ πεπλυμένα καὶ ἀναλαμβανέσθω ἐλαίῳ μυρσυνίνῳ. [δ'. Πρὸς τὸ ἐφέλκειν αἷμα ἀπὸ μυκτῆρων.] Ἀγρώστεως ἄνθος ἐντίθει. ἄλλο. ἐρυθρόδανον τρίψας σὺν ἐλαίῳ ἀναλαβὼν τὰς μυκτῆρας κατάχριε. [ε'. Πρὸς τὰς ἐκ ῥινῶν αἱμορραγίας.] Κέλυφος ὠοῦ συγκαύσας καὶ λαβὼν μέρος α'. καὶ κηκίδος μέρος ἥμισυ καὶ ἐμφύσα. ἄλλο. λύκιον ἐπίθες. ἄλλο. ὀνείαν κόπρον καύσας ἐμφύσα τὴν σποδὸν· ἢ χυλὸν ἐκπιέσας ἔνσταζε. ἄλλο. ^[15]

14 417 λίθον μυλίτην πυρώσας σβέννυε ἐν ὄξει δριμυτάτῳ καὶ πρόσαγε ταῖς ῥισὶ τὴν ἀτμίδα, καὶ στήσεται. ἄλλο. λίβανον καὶ τὴν ἀλόην ὠοῦ τῷ λευκῷ ἀναλαβὼν καὶ ποιεῖ τὸν μοτὸν καὶ ἐπιτίθει, προστίσας τὰς τοῦ λαγού τριχας. ἄλλο. σικύαν εὐμεγέθη πρόσβαλλε τῷ ὑποχονδρίῳ κατ' ἴξιν τῆς ῥινὸς πασχούσης· χρηστὸν δὲ τοῖς στύφουσί τε καὶ τοῖς τὴν αἱμορραγίας ὀρμὴν κωλύουσι. [στ'. Πρὸς μυκτῆρας ἡλκωμένους καὶ πολypoδας καὶ ὀζαίνας.] Ἀφρονίτρῳ παράπτου διαστέλλων τοὺς μυκτῆρας· καὶ πρὸς εὐωδίαν λευκοίου ἄνθους μήπω ἐκπεπτωκότος τοῦ βλαστοῦ ἐπιμύων, τρίβων τε μεθ' ὕδατος, πάχος ποιῶν μέλιτος ἀφάπτου τῶν ἡλκωμένων. ἄλλο. ἶον ἐφθὸν μετὰ μέλιτος παράπτου. [ζ'. Πρὸς τὰς ἐνδοτέρῳ φλεγμονάς.] Στέαρ χήνειον χυλῷ πράσου καὶ στρύχνου διεῖς ἴσον διάχριε τῆς ἡμέρας. [η'. Πρὸς τὰ ἐν μυκτῆρσιν ἔλκη σκληρώδη.] Μόλιβδον λεάνας ἐπίχεε οἶνον ἀπαράχυτον καὶ μυρσινελαίου τὸ ἀρκοῦν, ἵνα ἔχη μέλιτος πάχος. ^[15]

14 418 ἄλλο. λεπίδα ἐψήσας μετὰ μέλιτος χρῶ. [θ'. Αἷμα ἀπὸ μυκτῆρων ἀποσπᾶσαι.] Ἡδύοσμον ἀναλαβὼν μέλιτι καὶ κολλύρια ποιήσας θές εἰς τοὺς μυκτῆρας. [ι'. Πρὸς τοὺς ἀπὸ μυκτῆρων

αίμορράγοῦντας.] Πήγανον τρίψας ἀναλάμβανε ἐλαίῳ καὶ εἰς τοὺς μυκτῆρας ἐπιτίθει. ἄλλο. κόμμι καὶ λιβανωτὸν λεάνας καὶ δεύσας ἐν ὄξει τίθει. ἄλλο. σποδὸν κυπρίαν μετὰ πράσου χυλοῦ δεύσας χρῶ. ἄλλο. σπόγγον κεκαυμένον μετὰ πίσης ξηρῶ χρῶ. ἄλλο. ὀξυσχοίνου ἄνθος ἐντίθει τοῖς μυκτῆρσιν. [ια'. Πρὸς τὰς ἀκαταχέτους αἱμορραγίας καὶ μάλιστα ὅταν χρονίως πυρέξαντες αἱμορραγῶσιν.] Πυρίον ἐντίθει ὅτε μὲν ξηρὸν, ὅτε δὲ κολλύριον ποιῶν ἰσομέγεθος τοῖς μυκτῆρσι καὶ οὕτως ἐπιτίθει· κατάπλασσε τούτοις καὶ τοὺς μυκτῆρας καὶ τὰς παρειὰς καὶ τὸ μέτωπον. ἄλλο. διφρυγὲς καύσας καὶ λειοτριβήσας μετὰ ὄξους κατάπλασσε. ἄλλο. ἔριον βρέξας εἰς τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ ἐντίθει. ἄλλο. πολυγόνου χυλῶ βρέχων ἔριον ἐπιτίθει· ἢ στρύχνου χυλῶ. ^[15]

14 419 ἄλλο. πήγανον τρίψας λεῖον μετ' ὄξους κατάπλασσε καὶ ἐπιθυμία· δεῖ δὲ χρῆσθαι τοῖς δυναμένοις ἐπιστύφειν καὶ ἐπουλεῖν τὴν φορὰν τοῦ αἵματος, τοιούτοις οὖσιν, οἷον κώνιον ὑποθυμία τοῖς μυκτῆρσι καὶ τὴν ἀποφορὰν ἔλκε· προσπιέζειν δὲ καὶ τοῖς δακτύλοις τοὺς μυκτῆρας. μύε δὲ τὰς ἀκοὰς κηρωτῇ ἢ ἄλλῳ τινὶ ἐπιμελῶς. ἢ καὶ τὴν ἀκροποσθίαν ἐπιδεσμεῖν παπυρίῳ, ἐπὶ δὲ γυναικῶν θηλήν τοῦ μαζοῦ ὁμοίως. χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς ψύχειν δυναμένοις κατὰ τοῦ μετώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. εὐθετον δὲ σικύαν τῇ κεφαλῇ προσάγειν ἢ καὶ τὴν ἐν μετώπῳ φλέβα λύειν. ποιοῦσι δὲ καὶ οἱ πταρμοὶ πολλάκις στῆναι· ἢ βούγλωσσον τὴν βοτάνην ὁμοίως ἢ ὀνίδα δεύσας ἐν ὄξει προστίθει τοῖς μυκτῆρσιν. [ιβ'. Πρὸς τοὺς ῥέγχοντας.] Ἄνηθον ὑποτίθει ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μὴ γινώσκοντος, ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς ἐκ σκιμπόδων ἐξαλλομένους. [ιγ'. Πρὸς στίγμα καὶ αἶραν χωρὶς οὐλῆς καὶ ἔλκους.] Ἀποσμήξας τὸν τόπον νίτρῳ ῥητίνῃ τερεβινθίνῃ κατάπλασσε καὶ ἕασον ἡμέρας ε'. ^[15]

14 420 καὶ οὕτως λύσας κατακέντησον τὰ στίγματα γραφεῖω, ἔπειτα λιβάνῳ χρῶ μετὰ νίτρου καὶ μετὰ μέλιτος ἴσον ἐκάστου κατάπλασσε, ὡς πάχος κηρωτῆς ὑγρᾶς, λῦε δὲ καὶ κατάντλει. ἄλλο. ἐλλέβορον λεῖον μετ' ἄρτου κατάπλασσε ἢ ὀξύγαλα καθ' ἑαυτὸ κατάπλασσε. ἄλλο. συκῆς φλοιὸν λεῖον κατάπλασσε. ἄλλο. σταφίδα ἀγρίαν κατάπλασσε. Κε φ . στ'. [α'. Πρὸς ἀλφουὺς καὶ ἔφηλιν καὶ φακοὺς καὶ τὰ τοιαῦτα προσώπου πάθη.] Σικύου ἀγρίου ρίζης χυλοῦ κεκομμένου καὶ σεσησμένου σμῆχε τὸ πρόσωπον. ἄλλο. ἀλκυόνιον μετὰ οἴνου τρίψας κατάπλασσε. ἄλλο. ἀγρίαν ἄμπελον κόψας μετὰ οἴνου Αἰγυπτίου κατάχριε λειοτριβήσας. ἄλλο. εὐζώμου ἀγρίου ρίζαν τρίψας καὶ ἀναλαβὼν χολῇ προβατεῖα κατάχριε τὸ πρόσωπον νίτρῳ. ἄλλο. ἐλατήριον λειοτριβήσας μετὰ ὄξους καὶ ποιήσας μέλιτος πάχος, κατάχριε, μετὰ κηρωτῆς μίξας. ἄλλο. κιννάβαρι μετὰ μέλιτος χρεῖ τὸ πρόσωπον. ἄλλο. κάγχρυος σπέρμα λειώσας αὐτοὺς τοὺς φακοὺς κατάχριε καὶ ὅταν ξηρανθῇ, ἔκκλυζε. ^[15]

14 421 ἄλλο. σικύου ἀγρίου τὴν ρίζαν καὶ συκῆς τοὺς ἀκρέμονας ἔψει ἐν ὄξει καὶ λείοις κατάπλασσε. ἄλλο. κοτυληδόνας ρίζας λειώσας μετὰ μέλιτος κατάχριε τὸ πρόσωπον. ἄλλο. ἐρυθρόδανον ποιεῖ πρὸς ἔφηλιν καὶ ἀλφουὺς ἡγουν κόψας μετὰ ἐλαίου κατάχριε. ἄλλο. ζόγχον πικρὸν λειώσας μετὰ μέλιτος κατάχριε. ἄλλο. ἀνήθου σπέρμα τρίψας μετὰ οἴνου παλαιοῦ καὶ ποιῶν μέλιτος πάχος ἐπίχριε τὸ πρόσωπον καὶ ἐννυκτέρευε· πρωτὶ δι' ἐτέρων μεμασημένου δὲ αὐτοῦ πρὸς ἔφηλιν καὶ φακοὺς. ἄλλο. τῶ λευκῶ ἴω μετὰ ὕδατος κατάχριε. ἄλλο. ἀφρόνιτρον λειώσας μετὰ κηρωτῆς ἐσκευασμένης διὰ κηροῦ Τυρρῆνικοῦ κατάχριε τὸ πρόσωπον. [β'. Πρὸς ἀλφουὺς καὶ χρῶμα λευκόν.] Ἀλκυόνιον καύσας μίξον μέλιτι καὶ κατάχριε καὶ ἀλεύρῳ μίξας ὀροβίνῳ καὶ σιτίνῳ σμηχέσθω θερμῶ ὡς τὰ μάλιστα. ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ λελεπισμένα ὄξει δριμεῖ ἀναλαβὼν κατάπλασσε. ^[15]

14 422 ἄλλο. ὠκίμου σπέρμα τρίψας μετ' ὀρνιθείου στέατος ἢ χηνείου κατάχριε. ἄλλο. τῆλιν μετ' ὄξους λείαν κατάχριε, ἀφίστησι λεπίδας. [γ'. Πρὸς ἔφηλιν καὶ φακοὺς.] Σμύρναν καὶ κρόκον μεθ' ὕδατος λεάνας κατάχριε. ἄλλο. πορφύρας ἢ κήρυκας λαβὼν εἰς πολταρίδιον δὸς εἰς κάμινον ὀπτηθῆναι καὶ λειάνας μετὰ μέλιτος χρῶ. [δ'. Ποιοῦν λευκὸν καὶ τεταμένον τὸ

πρόσωπον.] Σικύου ἀγρίου τὰς ῥίζας τεμὼν ψῦζον καὶ ἐψήσας δι' ὕδατος τρίψον λείον κατάπλασσε. [ε'. Στίλβον ποιοῦν τὸ πρόσωπον.] Ὀρόβους οἴνω εὐώδει λειώσας κατάπλασσε. ἄλλο. σεμιδάλεως χυλὸν καταστήσας ἀπόχρε τὸ ὑγρὸν καὶ τῇ ὑποστάθμῃ πρόσμιζον ὡοῦ τὸ λευκὸν, ποιῶν μέλιτος πάχος, καὶ τούτῳ χρίων τὸ πρόσωπον ἐλαίῳ διάτριβε. ἀπὸ δὲ τοῦ ἡλίου γενόμενος ψυχρῷ πρόσκλυζε πολλῷ, ὥστε εὐχρουν ποιεῖν εἰς μίαν ἡμέραν. φῦκος ἐψήσας ἔμβαλλε στυπτηρίαν ὀλίγην, εἴτα κονίαν προσμίξας, τρίψας χρῶ, πολλῷ χριόμενος ἐλαίῳ, ὥστε εὐχρουν τὸ πρόσωπον καὶ τὸ χρῶμα ποιῆσαι ἡδὺ ὄζον. [15]

14 423 πελεκήματι κυπαρίσσου καὶ πρίνου ἐν τῷ αὐτῷ ζέσας ἄλειφε ὅλον τὸ σῶμα. ἄλλο. λιβανωτὸν καὶ παιδέρωτα ἴσα μίξας μετὰ μέλιτος τρίψας χρίε τὸ πρόσωπον καὶ ἕα δι' ὅλης ἡμέρας, εἴτα ἀπόκλυζε. ἄλλο. λίνου μίξας τρύγα σύγχριε εἰς τὸν ἥλιον, μέλλων πορεύεσθαι προεκνιτρώσας τὸ σῶμα. [στ'. Πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ ἡλίου ὑποκαίεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκκαυθεῖσαν ὄψιν ἰάσασθαι.] Βολβὸν λευκὸν λείον μετὰ μέλιτος κατάχριε. ἐὰν οἰδῇ τὸ πρόσωπον χωρὶς φλεγμονῆς, γῆν μέλαιναν τρίψας δι' ὕδατος κατάχριε. ἄλλο. ἀλκυόνιον μετὰ νάρδου Κελτικῆς λείους ἅμα. [ζ'. Πρὸς φύγεθλον καὶ φακούς.] Δρακοντίου ῥίζαν σὺν μέλιτι κατάπλασσε. ἢ μελάνθιον σὺν ὄξει ἢ πενταφύλλου σπέρμα. [η'. Πρὸς ποιεῖν τὸ πρόσωπον ἐρυθραῖον.] Ἐρυθρόδανον τρίψας καὶ διαμίξας ἐλαίῳ κατάχριε. ἄλλο. βυλβὸν πικρὸν τρίψας καὶ μίξας ἐλαίῳ κατάχριε. ἄλλο. λαβῶν κρόκου, ἐρεβίνθου, λιβάνου, σμύρνης, ἐρυθροδάνου ῥίζης ἀνὰ < β'. [15]

14 424 ἀναλάμβανε στέατι μοσχίῳ καὶ μαστιχίνῳ ἐλαίῳ, εἴτα ἐπίχριε· καὶ διαστήσας περίματτε σπόγγῳ θερμῷ. Κε φ . ζ'. [Πρὸς τὰ κατὰ στόμα πάθη καὶ πρῶτον πρὸς τὰ χεῖλη κατεβρώγοτα.] Κηκίδα ὁμφακίνην λείαν ἀναλάμβανε καὶ ῥητίνην τερεβινθίνην σὺν ὕσσῳπῳ καὶ μέλιτι καὶ ἐπίχριε. [β'. Πρὸς τὰς βαθυτέρας ἐπιρρήξεις.] Ἐνάλειφε αἰγείῳ τεθεραπευμένῳ λίπει. ἄλλο. στέαρ χήνειον, μετὰ μέλιτος τερεβινθίνης ἴσα, ῥόδων ἄνθους, ὕσσῳπου ξηροῦ, μαστίχης γέννηται ἔνχρισις. [γ'. Πρὸς τὸ εὐωδεῖν τὸ στόμα.] Ἴριν ἀποβρέζας οἴνῳ παλαιῷ εὐώδει διακλύζου συνεχῶς, κατέχων ὀλίγον ἐν τῷ στόματι χρόνον. ἄλλο. ἔρφυλλον ἀποβρέχων οἴνῳ διακλύζου ἐπ' ὀλίγον. [δ'. Πρὸς δυσφόρους ὁσμάς χωρὶς ἑλκῶν γινομένας.] Τινὲς ἀκράτῳ διακλύζονται μετὰ σμύρνης· καὶ τοῦ σχοίνου δὲ ἄνθος λεάναντες παρατρίβουσι τὰ αὐτὰ καὶ κιμωλίαν ποιήσαντες μεθ' ἑλκὸς παρατρίβουσιν, ὁμοίως καὶ μαρμάρῳ ὅπῳ μετ' ἀνίσου. [15]

14 425 ὁμοίως δὲ καὶ κριθὰς μετὰ ἑλκὸς καὶ μέλιτος. τινὲς δὲ καὶ ὀθόνιον καίουσιν καὶ οἴνῳ ἐμβάλλουσι καὶ οὕτω λείψα χρῶνται καὶ κισσῆρει καὶ νάρδῳ καὶ σμύρνῃ μετὰ μέλιτος. καὶ σεμίδαλιν καὶ Ἴριν μέλιτι μίξαντες καίουσιν καὶ τούτῳ χρῶνται. καὶ τῶν ὀστρέων τῇ πορφύρᾳ καὶ κήρυκι καὶ σμύρνῃ καὶ ὅταν πρὸς κοίτην ἀπέρχωνται, ὄξει δριμεῖ διακλύζονται. διαμασῶνται δὲ τινες καὶ τὰ τῆς πίτυος φύλλα, ὅταν ἐκπορεύωνται, καὶ ὕδατι διακλύζονται. τινὲς δὲ καὶ ἄνισον διαμασῶνται ἢ γλυκύρριζον ἢ Ἴριν ἢ τι τοιοῦτον ἐκπορευόμενοι. [ε'. Πρὸς τὰ ἐν τῷ στόματι ἔλκη καὶ σηπεδόνας.] Μελαντηρία κεκομμένη ὠφελεῖ. ποιεῖ δὲ πρὸς ταῦτα καὶ τὸ ὁμφακίνον κατ' ἰδίαν καὶ μετὰ μέλιτος πινόμενον. ποιεῖ δὲ καὶ ἡ γλαύκουρις. θλασθεῖσα μετὰ μέλιτος καὶ ὕδατος ἴσου διδομένου τοῦ χυλοῦ ἀναγαργαρίζεσθω. [στ'. Πρὸς αἱμορραγίαν ἐκ τοῦ στόματος.] Συγκλύζεται τὸ στόμα ἀφεψήματι τῶν ῥόδων ἐν ὀξυκράτῳ, ὅταν καταψυχθῇ καὶ καταπίνηται. [15]

14 426 ἄλλο. γαργαρίζετω ὁ πάσχων καὶ συγκλυζέτω τὸ στόμα ἐψήματι τῶν ῥόδων ψυχρῷ, ἢ ἐλίκων ἀμπέλου ἢ σχίνου φύλλων ἢ βάτου ἢ μήλων κυδωνίων ἢ ῥόδων ἢ γιγάρτων ἢ ροιᾶς. ἄλλο. σπέρμα ῥόδου σὺν μαστίχῃ δίδου σὺν οἴνῳ στυπτικῷ πίνειν ἢ σὺν οἴνῳ ἐψήματος τῆς βάτου ἢ ῥόδων. [ζ'. Πρὸς τὰ τοῦ στόματος ἔλκη.] Κηκίδα ἐν τῷ οἴνῳ ἐψήσας σύγκλυζε τὸ στόμα, ἔπειτα προστίθετι κηκίδα τετριμμένην τὴν σὺν μέλιτι διαμεμιγμένην ἢ τὸ ῥόδων ἄνθος· σύγκλυζε καὶ στόμα ἐψήματι τῶν τῆς ἐλαίας φύλλων. Κε φ . η'. [α'. Πρὸς τὸ λευκαίνειν ὀδόντας καὶ τὰ πάθη αὐτῶν.] Χρῶνται δὲ καὶ ὀδοντοτρίμμασι τοιούτοις τισὶ, ποιοῦσιν ἅμα πρὸς τὰ οὖλα καὶ ὀδόντας

λευκαίνουσι καὶ στεροῦσι, γῆν ἑρετριάδα καύσαντες καὶ λειώσαντες χρῶνται· λευκαίνει τοῦτο τοὺς ὀδόντας σφόδρα καλῶς. ὀροβίνῳ βρέχων ἐν οὕρῳ λεῖον κατάχριε. ἄλλο. δασύποδος κεφαλὴν καύσας μίξον τῷ μαράθρῳ ὡς λευκοτάτῳ καὶ σηπίας ὀστράκοις λείοις χρῶ. ἄλλο. ἐλάφειον ὁστοῦν καύσας καὶ λειώσας χρῶ. ^[15]

14 427 τοῦτο καὶ τοὺς πόνους τῶν ὀδόντων ἰᾶται καὶ μετὰ ῥοδίνου χριόμενον κεφαλαλγίας παύει. ἄλλο. γλήχωνα καὶ ἄλως πεφρυγμένον μίξας εἰς τὰ αὐτὰ λείοις χρῶ. ἄλλο. ἀστράγαλον προβάτειον καύσας ὁμοίως χρῶ. ἄλλο. κριθᾶς ὀπτήσας μεθ' ἄλως λείοις χρῶ. [β'. Διάκλυσμα πρὸς ἔλκη καὶ ὀδόντας σειομένους καὶ ἀστατοῦντας.] Ἀλυκακάβου ῥίζαν καθεψήσας μετὰ σιδίων λιπαρῶν κατάχριε. ἄλλο. λευκῆς ῥίζαν καὶ περιστερεῶνος βοτάνης τὴν ῥίζαν ἢ ἡρυγγίου ῥίζαν ἢ αὐτὸ τὸ ἡρύγγιον ἢ πολίου ῥίζαν λειώσας κατάχριε. [γ'. Πρὸς κινουμένους ὀδόντας.] Ὄνου χηλήνιον καύσας τριῖπον ὅξει ἀναλάμβανε καὶ ποιῶν κυκλίσκια ἀπόθου καὶ χρῶ, ἀνίων ὅξει, ἓνα κυκλίσκον δίδου διακλύζεσθαι, παύει παραχρῆμα τοὺς πόνους καὶ ἴστησιν. ἄλλο. χαμαιλέων μέλας διακλυζόμενος παύει ὀδονταλγίας. τοῦτο καὶ μῦς κτείνει. ἄλλο. σεύτλου διακλυζόμενος χυλὸς ὀδονταλγίας παύει παραχρῆμα. ἄλλο. ὑοσκυάμου ῥίζαν διάκλυζε θερμότερως καὶ ἄπονός ἐστι. ἄλλο. πήγανον καὶ ὕσσωπον καὶ σμύρναν μετ' οἴνου λεάνας διακρατεῖτω. ^[15]

14 428 ἄλλο. φλόμου ῥίζαν ἐψήσας μετ' ὄξους ἢ οἴνου ἢ ὀξυκράτου δίδου διακλύζεσθαι. ἄλλο. νίτρον σὺν ἐλαίῳ δίδου διακλύζεσθαι, καὶ ἄπονον ποιεῖ. ἄλλο. σφαιρία κυπαρίσσου ἐψηθέντα διὰ οἴνου καὶ ῥόδου διακλυζέσθω. ἐὰν δὲ ὅλοι πονῶσιν οἱ ὀδόντες, κεδρίαν διακλύζων, ἄπονον ποιεῖς παραχρῆμα. ἄλλο. μύλη ἐὰν ἀλγοῦσα εἴη, μονοκλῶνου μαλάχης ῥίζαν ἐφάπτου καὶ ἄπονός ἐστι. δίδου διαμασήσασθαι τοῖς ἀλγοῦσι τοὺς ὀδόντας, περδικίου τῆς βοτάνης ῥίζαν, εἰσερχομένοις εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ διακρατεῖτω τὴν μύλην μέχρις ἂν ἐξέλθῃ, καὶ ἄπονός ἐστι. ἄλλο. πυρέθρου ῥίζα διαμασηθεῖσα αὐθήμερον τὸν πόνον παύει. ἄλλο. βοτάνης ποντίτιδος ῥίζα διαμασηθεῖσα παύει τὸν πόνον. [δ'. Ὑποθυμίαμα τοῖς ἀλγοῦσιν ὀδοῦσιν.] Ἀλκυόνιον ὑποθυμία καὶ εὐθέως ἄπονός ἐστι. ἄλλο. ὑοσκυάμου σπέρμα ὑποθυμισθὲν ἄπονον ποιεῖ. [ε'. Πρὸς εὐωδίαν ὀδόντων.] Κιμωλίαν μεθ' ἄλως διάτριβε, χρίσας τοὺς ὀδόντας. ^[15]

14 429 ἄλλο. ὀδόντα κυνὸς λαβὼν ἐπὶ πῦρ ἐπίθες καὶ ὑποθυμία· ἅμα γὰρ τῷ καίεσθαι στερεοῦται. [στ'. Πρὸς βεβρωμένους ὀδόντας.] Πρὸς τοὺς δὲ βεβρωμένους ὀδόντας ἔμβαλε πέπερι λευκὸν λείῳ ἀνειμένον χαλκάνθῳ ἢ κηκίδα. ἢ μετὰ μέλιτος σχιστὴν ἐντίθει εἰς τὸ βρῶμα καὶ ἄπονον ποιήσει. ἄλλο. τὸν τοῦ λίμακος λίθον θραύσας εἰς σησαμοειδῆ μεγέθη καὶ ἐπίθες εἰς τὸ βρῶμα τοῦ ὀδόντος καὶ παραχρῆμα ἄπονον ποιεῖ, ἐπιπωματίζει δὲ κηρῷ. ἄλλο. ἦπαρ ταύρου ἡσύχως πεφρυγμένον καὶ ἐντιθέμενον εἰς τὸν ὀδόντα ἅμα τῇ θίξει ἄπονον ποιεῖ. ἄλλο. ὄνυξ χελώνης ἐντιθέμενος τῇ βεβρωμένῃ μύλῃ ποιεῖ καλῶς. ἄλλο. χολὴ ἄρκτου ἐντεθεῖσα αὐτίκα ἀπόνους ποιεῖ, θεραπεύει δὲ καὶ πάντα τρόπον ἐπιχριομένη. [ζ'. Πρὸς κινουμένους ὀδόντας.] Τὸ τῆς χελώνης αἶμα διακρατούμενον ἐν τῷ στόματι στερεοῖ. ἄλλο. ἄλκυόνιον Ἰνδικὸν ἐν οἴνῳ τριπτὸν διακλυζέσθω καὶ ἴστησι τὴν κίνησιν. [η'. ^[15]

14 430 Πρὸς τοὺς ἐκ πληγῆς κινουμένους ὀδόντας.] Κοράλλιον ἐπιτίθει καὶ κράτει ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον. [θ'. Πρὸς αἰμωδίαν.] Ἀρρώστος διαμασαέσθω τὴν ἀνδράχνην· ἢ ἐλαίῳ ὠμοτρίβει παρατριβέσθω ἢ ἀμόργῃ ἐν χαλκῷ ἐψηθείσῃ μέχρι μελιτώδους στάσεως· ἢ γὰρ παλαιωθεῖσα διαχριομένη πάνυ ποιεῖ. [ι'. Χωρὶς σιδήρου ἀπόνως ἄραι ὀδόντας.] Περιπλάσας ζύμην ἕασον αὐτὸν ὀλίγον· εἶτα περίχυσον αὐτὸν σαύρας αἵματι, καὶ ἐκπεσεῖται. [ια'. Ὡστε αὐτόματον ἐκεπεσεῖν.] Πύρεθρον ἐν ὅξει φυράσας καὶ ταριχεύσας ἐπὶ ἡμέρας λ'. ἐν τούτῳ περίπλασσε τὸν ὀδόντα καθάρας. ἄλλο. ἀρτεμισίαν τὴν βοτάνην ἐν ὅξει τρίψας περίπλασσε. ἄλλο. περιχαράξας τὸν ὀδόντα κάμπαις ταῖς εὕρισκομέναις ἐπὶ ταῖς ἀκρέμοσι τῶν βοτανῶν καὶ κραμβῶν κατάχριε,

φυλασσόμενος τοὺς ἄλλους ὀδόντας· εἰ δὲ τοὺς κάτω ἄραι θέλεις, ταῖς εὕρισκομέναις ὑποκάτω χρῶ. ἄλλο. σανδαράχην ἐν ὄξει τρίψας χρησίμως ἕασον ξηρανθῆναι καὶ χρῶ ξηρῷ αἱμάξας τὴν μύλην, ἕασας γὰρ βραχὺ ἐλκύσεις τοῖς δακτύλοις αὐτήν, ἢ κολοκυνθίδος ἀγρίας ἐντίθει ρίζαν τῷ ὀδόντι. ^[15]

14 431 ἄλλο. μοίδου ὀμφακίτου ρίζαν ξηράνας ἐν σκιᾷ καὶ κόψας καὶ σήσας περίπασσε τὰς ρίζας καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιλαμβάνου τοῖς δακτύλοις καὶ ἀκολουθεῖ, ἢ τῷ τῆς Αἰθιοπικῆς ἐλαίας δακρύῳ παράπτου τοῦ πεπονθότος ὀδόντος. ἄλλο. σαῦραν ἀγρίαν ξηράνας καὶ ἀνασχίσας καὶ κόψας ἀπόθου. ὅταν περικαθάρης τὸν ὀδόντα, ἐντίθει καὶ μετ' ὀλίγον ἔλκε καὶ ἀκολουθήσει. ἄλλο κόκκους κνίδης μίξας μετὰ χαλβάνης περίπασσε τῷ πάσχοντι, καὶ παραχρῆμα πεσεῖται. [ιβ'. Ἀπόνως ἄραι ὀδόντας.] Ἡ τῆς ξανθοῦ βοτάνης ρίζα θερμαινομένη καὶ πρὸς τῷ ὀδόντι εὐθέως θεῖσα αἶρει τοῖς δακτύλοις. [ιγ'. Ὡστε τοῖς δακτύλοις αἶρειν.] Κολοκυνθίδας ἀγρίας κόψον καὶ ὄξει ἀπόβρεξον, ὥστε πάχος σχεῖν μέλιτος, καὶ ἀπόβαπτε εἰς τὸ φάρμακον τὸ περιχαρακτῆριον περιχάρασσε· καὶ κέλευε συμμῦσαι τὸ στόμα ἐπ' ὀλίγον. ^[15]

14 432 εἴτα ἐπιλαμβανόμενος τοῖς δακτύλοις ἔλκε τὸν ὀδόντα, ἀπόνως ἀκολουθεῖ. ἄλλο. ἄλευρον μετὰ ὁποῦ τιθυμάλλου ἐπιθῆς καὶ ἐπάνω κισσοῦ φύλλον, καὶ ἕασον ὥραν· αὐτομάτως γὰρ θρυβήσεται. [ιδ'. Πρὸς τὸ λευκαίνειν ὀδόντας.] Τὸ νίτρον, σηπίας ὄστρακον καὶ φοινίκων ὄστουν τρίψας χρῶ. ἄλλο καλόν. κοράλλιον ἐρυθρόν, κίσσηριν, φοινίκων ὄστᾱ, σηπίας ὄστρακα καὶ τοὺς ἄλλας κεκαυμένους τρίψας χρῶ. [ιε'. Πρὸς ὀδονταλγίαν.] Σκινελαίῳ μὴ παλαιῷ ὀδόντας σύγκλυζε. ἄλλο. συγκλυζέσθω τὸ στόμα σὺν τοῖς πηγάνου φύλλοις ἐν ὀξυμέλιτι ὡπτημένοις, ἢ συγκλυζέσθω σὺν ὄξει σκιλλιτικῷ· ἢ ἐψέσθω ἐν ὄξει πύρεθρον καὶ ὕσσωπον. χρῆ δὲ καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸν χυμὸν κενοῦν. Κε φ . θ'. [Πρὸς τὰ τῶν οὐλῶν πάθη.] [α'. Πρὸς διαβεβρωμένα οὐλή.] Ῥόδων ἄνθους < ἦ . κηκίδων < δ'. σμύρνης < β'. καὶ μίξας πρόσθετες. ἄλλο. γάλακτι ὀνίῳ τὰ οὐλὴ διάκλυζε. ἄλλο. ἐλαίας φύλλων ἀφεψήματι στόμα διάκλυζε. ^[15]

14 433 ἄλλο. ὄξει σκιλλιτικῷ οὐλὴ ἔκκλυζε. ἄλλο. ἰὸν σιδήρου καὶ βαλαύστια ξηρὰ προσθές. [β'. Πρὸς τὰ οὐλὴ οἰδοῦντα καὶ ἐκσαρκοῦντα.] Ὡφελεῖ ἀνδράχνης χυλὸς διαβρατούμενος ἢ ἄλμη κολυμβάδων ἐλαιῶν, ἢ ἔλαιον θερμὸν ὠμοτριβές, ἢ σχίνινον, ἢ ἀμόργη. ξηρὰ δὲ προσαπτόμενα συμφέρουσι, ἰὸς σιδήρου ἢ χαλκοῦ, ἀριστολοχίας ρίζα, ἀρνογλώσσου σπέρμα, διφρυγές, χάλκανθος ὀπτῇ, κύτινοι. [γ'. Πρὸς παρουλίδας.] Ἀφεψήματι φύλλων ἐλαίας διάκλυζε καὶ προσθές κηκίδα. ἄλλο. ἔψε ἐν ἐψήματι φύλλα ἐλαίας καὶ κηκίδα. [δ'. Πρὸς οὐλὰ ἀπομελανθέντα καὶ σαπρά.] Ποιεῖ τρίψις ἐξ οἴνου τρυγὸς κεκαυμένης ρύπτει γὰρ, καθαρίζει καὶ ἀπολευκαίνει. [ε'. Πρὸς αἵμασσόμενα οὐλὰ.] Ποιεῖ ἢ τοῦ αἵματος ἀφαίσεις ἐκ τῆς κεφαλικῆς καὶ ὁ τῶν οὐλῶν σχασμός· ποιεῖ καὶ ὑοσκυάμου φύλλων χυλὸς ἢ τὸ αὐτοῦ ἀφέψημα σὺν ἐψήματι ἢ στάγματι θερμὸν διακρατούμενον ἐν τῷ στόματι. ^[15]

14 434 ἄλλο. σχίνου ἀκρεμόνας καὶ τὰ βαλαύστια ἐψήσας ἐν ὀξυκράτῳ σύγκλυζε. ἄλλο. ρίζαν βάτου ἐψήσας ἐν οἴνῳ τὸ στόμα σύγκλυζε· ἢ ῥοῦν καὶ κηκίδα ἐν οἴνῳ ἐψήσας ὁμοίως χρῶ. Κε φ . ι'. [Πρὸς κιονίδας.] Κηκίδα λείαν καθ' αὐτήν προσάπτου, βρέχων τὸν δάκτυλον εἰς ἔλαιον ἢ εἰς κοχλιάριον βαλὼν παράπτου. ἄλλο. ἀκάνθης Αἰγυπτίας τὸ σπέρμα λειώσας ξηρῷ παράπτου. ἄλλο. ἰσχάδας νήσται μετὰ φύλλων ἐλαίνων δὸς φαγεῖν. ἄλλο. ὁπὸν Κυρηναϊκὸν μεθ' ἁλὸς λεάνας ξηρῷ προσάπτου, πρότερον ἀναγαργαρίσας ὕδατι θερμῷ· ἢ σχιστὴν καύσας ἐπιμελῶς παράπτου· ἢ ἀσκαλαβώτην ἐπ' ἀμπελίνοις ξύλοις παράπτου, ποιεῖ καλῶς. ἄλλο. βάτου τοὺς καυλοὺς μετὰ μέλιτος καὶ πίσης ὑγρᾶς λειώσας κατάπλασσε. ἄλλο. λίθου ἀγνῆρατος ἄνθος μίξας δίδου ἀναγαργαρίζειν ἢ κράμβης χυλῷ μίξας στυπτηρίαν σχιστὴν ἀναγαργαρίζετω, ὠφελεῖ καλῶς. [Καυστικὸν κιονίδος.] Μίσυ καὶ ἄσβεστον ἀναλαβὼν ἴσα ῥητίνη τερεβινθίνη ὑποτίθει καὶ ἕα ὑποκρατεῖν· αἶρει ἐντὸς ὥρων τριῶν. ^[15]

14 435

ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς σταφυλὰς καλῶς τὸ ἀπόρρυσμα τῆς πίσεως, τὸ φερόμενον ἀπὸ Κιλικίας λαμβανόμενον εἰς κοχλιάριον καὶ ὑποτιθέμενον. καὶ ὁμφάκιον μετὰ μέλιτος ἢ γλυκέος λίαν. λέγεται δὲ ἀπαθῆ φυλάσσειν τὴν κιονίδα, ἐὰν τις ῥᾶγας σταφυλῆς καταπίνῃ νῆστις ἐκάστου ἔτους, καὶ οὐδέποτε ἔξει τὸ πάθος. καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν παρισθμίων τεχθησομένοις ἀναγαργαρίσματος χρηστέον, ἐπὶ σταφυλῆς πασχούσης. πρῶτον καὶ ἐν ἀρχῇ κέλευε ὕδωρ θερμὸν διακρατεῖν καὶ ἀναγαργαρίζεσθαι ψυχρῷ, ἢ ὀξυκράτῳ ἢ ῥοιᾷς γλυκείας χυλῷ καθηψιμένῳ, μέχρις ἂν σχῇ πάχος μέλιτος, ἀνεθέντι μετ' ὀξυμέλιτος ἢ ὀξυκράτου ἢ δρακοντίου χυλῷ, καὶ ποιήσουσι καλῶς. [Πρὸς σταφυλὴν τῇ φλεγμονῇ ἐπιληφθεῖσαν.] Σκευαζέσθω γαργάρισμα σὺν χυλῷ τῆς ῥοιᾷς μετὰ μελικράτου, ἢ σὺν ὕδατι τῶν ἀφεψήματος ῥόδων, ἢ σὺν τῷ διάμβαρ ἐξ ὕδατος θερμοῦ. ποιεῖ καὶ ὁ τῆς γλυκυρρίζης χυλὸς σὺν μέλιτι παρατεθειμένος καὶ γῆ σφραγίς, τῆς τε Αἰγυπτίας ἀκάνθου ὁ καρπός. ^[15]

14 436 ἀδηκτότερα ἔστι κόμμι Ἀραβικόν, τραγάκανθα, σαρκόκολλα προστεθειμένα. ἄλλο. τὸν τῆς Αἰγυπτίας ἀκάνθου καρπὸν καὶ ὁπὸν προσθές· ἢ βάτου ἀκρέμονας τρίψας σὺν μέλιτι κατάπλασσε. Κε φ . ια'. [Πρὸς φλεγμονὰς παρισθμίων καὶ συνάγχας.] Ποιεῖ δὲ τοῦτο καλῶς ἐπὶ παρισθμίων. οἱ τὰ μύρτα κατασκευάζοντες εἰώθασιν ἐν μέλιτι χρίειν καὶ ἀψινθίῳ· τοῦτο οὖν διαχρίομενον ἢ μετὰ τινος ἀναγαργαριζόμενον θαυμαστῶς ποιεῖ. ἐὰν ἐπιμένῃ τι τῆς φλεγμονῆς μετὰ τοῦ τετραχύνθαι τὰ παρίσθμια, χρηστέον γάλακτι πάντῃ θερμῷ καθ' ἑαυτὸ καὶ μετὰ τινος τῶν εἰρημένων. ἢ πιτύροις ἀφηψιμένοις δι' ὕδατος ἢ ὑδρομέλιτος ἢ πιτύρων ἀποβρέγματι ἢ τράγου ῥᾶγας, ὀρύζης βρέξας ἐν ὕδατι θερμῷ ἄλευρον, δις ἢ τρίς χρῶ τῷ χυλῷ. ἢ ζωμῷ ὀρνιθείῳ ἢ ἐριφείῳ ἢ πτισάνην ἔψει μετὰ σταφίδος καὶ τῷ χυλῷ, ἢ μαλάχης ἀφεψήματι καθ' αὐτό. ἢ καὶ μετὰ μέλιτος ἔψει τὴν μαλάχην ἢ καὶ μετὰ θερμῶν καὶ μετὰ γλυκέος χρῶ. [Πρὸς παρίσθμια καὶ συναγχιούς. ^[15]

14 437] Γλυκυρρίζης χυλὸν ἀνείς χρῶ· ἐὰν δὲ ἐσχάροι γένωνται, πρὸς τὸ ταύτας σχολάσαι, ὑδρομέλιτι ἀναγαργαρίζεσθαι δεῖ. ἢ φακῆς ἀφεψήματι καθ' αὐτό καὶ μετὰ ὑσσώπου ἢ ἴρεως ἢ κολυμβάδων ἐλαιῶν ὕδατι ἀναγαργαρίζεσθω, ἢ κρόκου βραχὺ καὶ σμύρνης μετὰ βραχείος γλυκέος ἀναζεσθέντα. ἢ σῦκα παρεψήσας, παρέμπλασον αὐτοῖς ὠμήλυσιν καὶ χυλώσας διήθησον καὶ τῷ χυλῷ χρῶ. ἢ τῷ τῶν σύκων ἀφεψήματι μίξας νᾶπυ ὀλίγον, δίδου ἀναγαργαρίζεσθαι· φλέγμα γὰρ ἄγει καὶ λύει τὴν φλεγμονήν. [Πρὸς δὲ τὰς ἀποστάσεις τὰς ἐν παρισθμίαις.] Συμφέρει τι τῶν εἰρημένων· ἀφρονίτρῳ λείῳ παράπτου, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄνθος νίτρου μίσγε. ἀποχύει γὰρ τὰς ἐσχάρας καὶ τήκει τὰς ἀποστάσεις ἐν διακλύσματι διδόμενον. καὶ στακτῇ κονία πρασίῳ χυλὸς διηθείς· ἢ αὐτὸ τὸ πράσιον τὴν βοτάνην ἐν ὑδρομέλιτι ἐψηθεῖσαν· ἢ πηγάνου ἀφέψημα μετὰ πρασίῳ ἢ καθ' ἑαυτὸ ἢ ἐν ὑδρομέλιτι καθεψηθὲν ποιεῖ. καὶ ὁ χυλὸς ἀναγαργαριζόμενος καὶ ὀρόβων ἀφεψήματι ἀναγαργαρίζε ἢ μίσυ μίσγων μετὰ κηκίδος ὁμφακίνης καὶ μυρσίνης ἐξ ἴσου λειοτριβήσας μετὰ στυπτηρίας ὑγρᾶς καὶ μέλιτος ἴσον μίσγων διάχριε. ^[15]

14 438 τοῦτο οὐ μόνον ἐσχάρας ἐκβάλλει, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀντιάδας τήκει θαυμαστῶς. ἢ δέλφακος αἵματι χρίσας τὰς χεῖρας καθάψου τοῦ τραχήλου τρίς. ἄλλο. κοχλίας γυμνοὺς βάλε εἰς πολτάριον καὶ καῦσον καὶ λειώσας τὴν τέφραν ἀναλάμβανε μέλιτι λείῳ, διάχριε· ἀπαράβατόν ἐστιν. Κε φ . ιβ'. [Πρὸς τὰ τοῦ βρόγχου καὶ φάρυγγος πάθη.] [α'. Πρὸς παρεκκοπὰς καὶ ἐλαττώσεις τῆς φωνῆς.] Βολβούς δύο μετὰ μέλιτος δίδου φαγεῖν ὠμούς. ὠφελεῖ δὲ καὶ τὸ σῦκον ἐψόμενον καὶ ἀναγαργαριζόμενον μετὰ λιβάνου καὶ σμύρνης. ποιεῖ δὲ καὶ τὸ θεῖον ἄπυρον μετὰ ὠῶν λαμβανόμενον κοχλιάρια β'. ἢ γ'. ἄλλο. λαβῶν ἀμύγδαλα πικρὰ κ'. σπέρματος λίνου κεκαυμένου < δ'. τραγακάνθης τῆς ἐν ὕδατι βεβρεγμένης < β'. στροβίλους λ'. τῷ μέλιτι ἀναλαβῶν χρῶ. ἄλλο. τοῦ γλήχωνος < δ'. σπέρματος λίνου, πεπέρεως, καλαμίνθης ἀνὰ < β'. ^[15]

14 439 πετροσελίνου < α'. μέλιτος λίτρ. α'. [β'. Πρὸς τοὺς ἤδη πνιγομένους.] Ἀνθρωπεῖαν κόπρον εἰς ῥάκος ἐνδήσας καὶ καύσας δίδου πιεῖν· τοῦτο τοῖς ἤδη πνιγομένοις βοηθεῖ. ἄλλο. ποιεῖ δὲ καὶ

κόπρος αἰγεία σὺν μέλιτι καὶ πίσση ὑγρᾷ διαχριομένη ἐπὶ τῆς συναγωγικῆς ἄκρως. ἡ πηγάνου
χυλῶ καὶ γάλακτι κλύζε διὰ κλυστῆρος τὸν φάρυγγα τοῦ συναγχοῦ· κατασπᾶ γὰρ δάκρυον
πολὺ καὶ κουφίζει. ἄλλο. οὗρον συνεχῶς ἀναγαργαριζόμενον ὑγιάζει· δεῖ δὲ
συναναγαργαρίζεσθαι καὶ χυλὸν κράμβης. [γ'. Πρὸς τὰς τῶν παίδων ἐσχάρας.] Τὰς ἐν τῷ
φάρυγγι γιγνομένας διάχριε· εἴτα δίδου ἀριστολοχίαν ἐν οἴνῳ ἐψήσας ἀναγαργαρίζεσθαι.
τάχιστα θεραπεύει. [δ'. Πρὸς ὅστ' ἀκαφθέντα καὶ πάντα ἐκ τοῦ βρόγχου ἐκβαλεῖν.] Ὑδατος καὶ
ἐλαίου τὸ ἴσον εἰς τὸ στόμα ἐγχέας κατεχέτω ἕως ἐκβάλλῃ τὸ καταποθέν. ἐάν τις ἐσθίων καὶ
καταπίνει καὶ πνίγεται, ἐκ τοῦ αὐτοῦ οὗ τρώγει εἰς ἑκάτερον ὠτίων ἐπάνω ἐπιτιθέτω καὶ ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν· ὑποβιβάζεται γὰρ τὸ καταποθέν καὶ πνίγον. ^[15]

14 440 [ε'. Πρὸς βδέλλας ἐκ βρόγχου ἐκβαλεῖν.] Ἀναγαργαρίζεσθω θαλασσίαν ἄλμην. ἄλλο. ἐλαίου ἢ
ὁποῦ Κυρηναϊκοῦ τὸ μέγεθος ὀρόβου τρίψας μετὰ ἀκράτου δίδου πιεῖν θερμόν. ἢ χυλὸν
ἀναγαλλίδος πότιζε ἢ ὄξος μετὰ θύμου δριμύ· μετὰ δὲ ταῦτα ἀναγαργαρίζεσθω θερμῷ ὕδατι. Κε
φ . ιγ'. [Πρὸς τὰ τοῦ θώρακος τε καὶ πνευμονῶν πάθη καὶ πρῶτον πρὸς κατάρρους.] Τυρὸς
παλαιὸς λαμβανόμενος ὠφελεῖ, ἀναξηραίνει γὰρ αὐτούς. ἐν ἐλαίῳ παλαιῷ διάχριε τοὺς
μυκτῆρας συνεχῶς, ἢ θείῳ καὶ σμύρνῃ τετριμμένη μετ' οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἐλαίου. [Πρὸς
βῆχας.] Σῦκα βαπτόμενα εἰς ἄκρατον καὶ λαμβανόμενα ὠφελεῖ. ἄλλο. ῥητίνην τερεβινθίνην
σὺν μέλιτι ἐψῶν δίδου ἐκλείχειν· καὶ οἶνον κεκραμένον γλυκεῖ δίδου ἐπιρρόφεῖν. [Ἄλλο
παιδίοις μᾶλλον ἀρμόζον.] Πητυὰν καθαρὰν ἀναλάμβανε μέλιτι ἐψηθέντι καὶ δίδου. ἄλλο.
λυκοῦργον τὸν λεγόμενον κυνὰ ψιλὸν δίδου φαγεῖν. ^[15]

14 441 ἄλλο. σκόροδα ἐφθὰ μετὰ μέλιτος ὠφελεῖ. ἄλλο. σκίλλαν λαβὼν περιόρυξον αὐτῆς τὴν
κεφαλὴν καὶ βαλὼν ἐκεῖ ὡδὸν, περιπῆλυσον τὸν τόπον καὶ ὀπτήσας δὸς φαγεῖν. [Πρὸς τοὺς
διηνεκῶς πυρέσσοντας.] Ὑσσώπου δεσμίδιον μετὰ ὕδατος εἰς τρίτον ἐκζέσας δὸς πιεῖν νήσται
ἐπὶ ἡμέρας λ'. εἰς θερμόν, παιδίοις δὲ καὶ μετὰ ἰσχάδων. ἄλλο. πτερίνην κόψας καὶ σήσας
ἐπίπασον ὡς ἄλφита εἰς τὸν τόπον. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ πρὸς αἱμοπτοϊκοὺς καλῶς. ἄλλο. σίνηπι
κόψας καὶ λειοτριβήσας δίδου κοχλιάριον α'. μετὰ οἴνου κυάθων β'. πίνειν ἐξῆς ἐπὶ ἡμέρας γ'.
[Πρὸς τὰς νυκτερινὰς βῆχας.] Ἡδύοσμον τρίψας βάλε εἰς ὄξος καὶ δίδου ροφεῖν.
[Ὑποκαπνισμὸς πρὸς τὴν βῆχα.] Στύρακος, μαστίχης, πεπέρεως, πετροσελίνου ἀνὰ < α'.
σανδαράχης < στ'. ἀκρόδρυον τῆς δάφνης α'. τοῖς ἄνθραξιν ἐναπτομένοις ἐπιθεῖς καὶ καλὰ μω
τὸν παπνὸν ἐν τῷ στόματι δέχεται ὁ πάσχων. [Πρὸς ἀσθματικούς. ^[15]

14 442] Σκίλλαν ἐψήσας ἐν οἴνῳ ἢ μελικράτῳ πίνειν δίδου. ποιεῖ καὶ πνεύμων ἀλώπεκος ξηρὸς
καταξυόμενος εἰς οἶνον μέλανα καὶ πινόμενος. ἄλλο. κάρδαμον λευκὸν κόψας καὶ μίξας μέλιτι
δὸς ἐκλείχειν. [Πρὸς δυσπνοοῦντας.] Λαβὼν προβάτων τὰς κατὰ τὸν δακτύλιον τρίχας καὶ
καύσας καὶ τρίψας ἐν γλυκεῖ δὸς πιεῖν. ἄλλο. θεῖον ἄπυρον δὸς πιεῖν μετὰ οἴνου κοχλιάρια δ'.
[Πρὸς ὀρθοπνοϊκοὺς.] Στρούθιον ἐν ὕδατι θερμῷ δὸς πιεῖν. ἄλλο. αἰεζῶνα μετὰ μέλιτος δίδου
λεῖον ἐκλείχειν ἢ βολβὸν ἢ ἀβρότονον, ὡς χόνδρον δίδου μεθ' ὕδρομέλιτος ἢ ὕσσώπου ἐφθῶν
δίδου σὺν ὕδρομέλιτι, ἢ στοιχάδα τὴν βοτάνην, ἢ καστόριον μετὰ γλυκέος πινόμενον, ἢ
σκίλλης τὸ ἐντὸς μετὰ ὀξυμέλιτος. [Πρὸς αἱμοπτοϊκοὺς.] Συμφύτου ρίζαν δὸς φαγεῖν ὅσον
δύναται καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὄξος μὴ ἀπτέσθω. ἄλλο. Σαμίας γῆς ἀστέρα δίδου, ὅτε μὲν μετὰ
πολυγόνου χυλοῦ, ὅτε δὲ καθ' ἑαυτό. ἔλεγε δὲ Ἰππίων ὁ Κενταύριος πρὸς αἱμοπτοϊκοὺς· καλῶς
ποιεῖ κνίδης χυλὸς διδόμενος σὺν οἴνῳ κυάθων γ'. ^[15]

14 443 ποιεῖ δ' ἐπὶ τούτῳ καὶ ὄξος ροφόμενον καὶ μάλιστα ὁ σκιλλίτης. ἔτι δὲ χυλὸς ἡδύοσμου καὶ
τραγακάνθης ὑπὸ τὴν γλῶσσαν κατεχόμενος. [Πρὸς τοὺς ἐκ τινος βίας εἰς τὰ ἔνδον
αἱμορράγουντας.] Λαβὼν ἀμπελίνην σποδὸν ὄξει κατὰσβεσον καὶ ἐπιχέας πλεῖον ὄξος δεῦσον
καὶ διήθησον διὰ ῥάκους, καὶ μίξας ὕδατι ὀλίγῳ δὸς πιεῖν ὅσον κοχλιάρια στ'. τοῦτο καὶ στύφει
τὸν αἱμορράγησαντα τόπον καὶ τὸ πηχθὲν αἷμα καὶ βρωθὲν ἐκκρίνει καὶ ἴστησι τὴν

αίμορράγιαν. ἰσχαίμον γάρ ἐστι τῶν ἐντὸς αίμορράγιων. [Πρὸς πᾶσαν αίμορράγιαν.] Συμφύτω μετ' ὅξους κατάπλασσε τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὲν ἀπὸ μυκτῆρος ἦ· ἐὰν δὲ ἀπὸ θώρακος τὸ στέρνον· ἐὰν δὲ ἀπὸ κύστεως ἢ μήτρας ἢ νεφρῶν καὶ τὰ ἰσχία κατάπλασσε. [Πρὸς ἀναφορικοὺς καὶ φθισικοὺς.] Κόμμεως τὸ μέλαν καθεψήσας διὰ γλυκέος δίδου ὑπὸ γλῶσσαν κατέχειν καὶ καταπίνειν· ποιεῖ γὰρ πρὸς ἀναφορικοὺς κόμμεως τὸ μέλαν καὶ πρὸς βῆχα καλῶς. ^[15]

14 444 [Φθίσιν μὴ τελείαν παῦσαι.] Πνεύμονα ἐλάφου καλάμῳ ἐξελὼν καὶ ξηράνας λειοτρίβησον καὶ δίδου κοχλιάρια γ'. μετὰ μέλιτος κυάθων γ'. εἴτα διαστήσας ὀλίγας ἡμέρας δὸς πάλιν πιεῖν. [Ἐπὶ τῶν φθισικῶν καὶ τῶν ἀγόντων αίμόπυα.] Χρώμεθα τῷ ταρίχῳ μετ' ἄρτου διδόντες ἐσθίειν, οὕτως βρέχοντες αὐτὸ εἰς ὕδωρ τρίς ἢ τετράκις, ἕως οὗ πλυνόμενον τὸ ὕδωρ μὴ ἐνδιδοῖ ἄλμην εἰς αὐτὸ, ἐνδεσμεύοντες αὐτὸν εἰς χάρτην ὅπτωμεν καὶ δίδομεν χωρὶς οἰνομέλιτος ὀλίγον ἐπιχέοντες. Ἡρόφιλος δὲ ἐπ' αὐτῷ χωρὶς τινὸς δίδωσι ταρίχους σὺν ἄρτῳ καὶ ἐπιπίνειν ὕδωρ κελεύει, λέγων ὅτι ἐπείπερ ἄλλες ἐπὶ ταρίχῳ συστρέφουσι τὴν κοιλίαν, οἶνος δὲ δοθεὶς λύει. χρώμεθα δὲ καὶ σκίλλῃ ὅπτῃ καὶ μετὰ ταρίχου ἐν αὐτῇ καὶ ἀνακαθαίρονται ἰσχυρῶς. καὶ πράσοις δὲ μετὰ ἄρτου. εἴτα ὅταν δόξωσιν ἀνακεκάρθαι ἐπιμελῶς καὶ εἰ ἀσθενέστεροι ᾖσιν, ἀνατρέφομεν αὐτοὺς κρέασι καὶ τοῖς ὁμοίοις, τῇ αὐτῇ δ' ἀγωγῇ χρώμεθα καὶ ἐπὶ τῶν συρράγέντων ἀποστημάτων ἐν τοῖς πρὸς κάθαρσιν. ^[15]

14 445 καὶ ἰχθὺς δὲ ἡ βοτάνη μετὰ ἀξουγγίου ἀνάλου διδομένη τρώγειν τοὺς ἀναφορικοὺς καὶ βήσσοντας ποιεῖ καλῶς. [Πρὸς τὴν αίματος πτύσιν ἢ ἀναγωγὴν.] Ποιεῖ καὶ γῆ σφραγὶς καὶ οἱ τροχίσκοι ἐκ τοῦ ἡλέκτρου καὶ τροχίσκοι ἐκ κοραλλίου καὶ ἡ θηριακὴ ἐν κλίνῃ διδομένη. Κε φ . ιδ'. [α'. Πρὸς πλευριτικοὺς.] Φλοιοῦ ρίζης δίδου πίνειν. κυμίνου ἐπὶ τὰ ὄψα ἐπίπασον ὕδατι καὶ δὸς πιεῖν. ἄλλο. πηγάνου κλωνία ε'. δίδου λειάνας καθ' ἡμέραν. ἢ στοιχάδος βοτάνης τρισὶ δακτύλοις δίδου. τριφύλλου σπέρμα πότιζε. πάνακος ρίζαν πότιζε. χαμαιπίτυν ὁμοίως. [β'. Πρὸς πλευρίτιδα.] Εἰ μὲν οὖν ἄχρι κλειδὸς ἡ ὀδύνη διατείνῃ, φλεβοτομητέον αὐτοῦς. εἰ δὲ εἰς ὑποχόνδριον κάτω, καθαρτέον καὶ κλυσμοῖς δριμέσι χρηστέον. καὶ εἰ μὲν μέτριον ἦ τὸ ἄλγημα, μετὰ τὸ κλύσμα δοτέον αὐτοῖς μελίκρατον καὶ τὸν πτισάνης ἢ τοῦ χόνδρου χυλόν· παρακμάσαντος δὲ τοῦ πάθους, ἐμβλητέον τοῖς χυλοῖς καλαμίνθην ἢ πράσιον. ^[15]

14 446 ποιεῖ καὶ τῆς κνίδος σπέρμα σὺν μέλιτι. πρὸς τὰ δὲ σφοδρὰ τῶν ἀλγημάτων μετὰ τὴν κένωσιν παρηγορητέον, ὥς ταῖς διὰ κέγχρον καὶ πιτύρων ἐν μαρσίπῳ πυρίαις ἢ διὰ θερμοῦ ὕδατος ἢ ἐλαίου ἐν κύστῃ ἢ διὰ ἐρίου οἰσυπηροῦ σὺν ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ τεθαλασμένῳ ἐπιτιθεμέναις. περὶ δὲ τὴν τετάρτην ἡμέραν θρέψον τοῖς ροφήμασι σὺν ὀλίγῳ μέλιτι. μετὰ δὲ τὴν ἐβδόμην καὶ τῇ πηγανερᾷ ἐμπλάστρω κατὰ τῶν ὀδυνωμένων χρησώμεθα τόπων. καὶ βολβοὶ δὲ σὺν ὀξυγγίᾳ τεθέντες πολλάκις ἤρκεσαν. δοτέον ἔκλεγμα διὰ στροβιλίων καὶ ἀμυγδάλων πικρῶν καὶ λινοσπέρμου καὶ ἀμύλου. [γ'. Τὸ κρίσμα καλόν.] Λαβὼν βδέλλιον, κόστον, κράμβης καυλοὺς καυθέντας τῇ τέφρᾳ καὶ στέατι μιγισμένα. διαφορητικὸν καὶ ἰσχυρῶς ἐστὶ τὸ φάρμακον. Κε φ . ιε'. [Πρὸς τὰ μαστῶν πάθη.] [α'. Πρὸς τοὺς μαστοὺς κεκλιμένους ὀρθῶσαι.] Λαβὼν γῆν γραφικὴν, μετὰ μέλιτος ἐψήσας εἰς ράκος ἐπιτίθει ἀπὸ ὀρθρου ἕως ἐσπέρας. ^[15]

14 447 εἴτα σπόγγον ἐκ χύτρας ἐπιτίθει, ἕως ἀποσπάσης τὸ κατάπλασμα. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ ὀρθοὺς καὶ τεταμένους. κατάπλασσε δὲ ἐπὶ πάχος, ἐὰν θέλῃς ἐνεργότερον αὐτὸ ποιῆσαι κηκίδος ὁμφακίτιδος γο. ι'. [β'. Μαστοὺς μένειν ἀπαλοὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη.] Κωνεῖα κατάπλασσε καρυστίῳ. [γ'. Μαστοὺς μερίζοντας μὴ γίνεσθαι.] Χοῖρον ἐκτεμὼν τῷ αίματι κατάχριε τοὺς μαστοὺς καὶ οὐκ αὔξονται. [δ'. Πρὸς τὸ ξηραίνειν τὸ γάλα.] Κρητάριον λειωθὲν ὄξει καὶ καταχρισθὲν καὶ ἐπιτιθέμενα τὸ γάλα ἴστησι. [ε'. Πρὸς φλεγμονὴν ἢ ἀπόστημα τῶν μαστῶν.] Κιμωλίαν, λίβανον καὶ ἔλαιον ρόδινον διαμιξάς ἐπιτίθει. ἄλλο. κατ' ἀρχὰς μὲν σπόγγον ἀπαλὸν ὀξυκράτῳ χλιαρῷ βρέξας καὶ ἐκπιάσας ἐπιτίθει καὶ ἐπιδέσκει. ἄλλο. φοίνικας καὶ ἄρτου ψίχιον συντρίψας ὀξυκράτῳ καὶ χλιαρὸν ἐπιτίθει. ἄλλο. κορίαννον, στυπτηρίαν καὶ

ψύλλιον μετὰ κηρωτῆς ἐπιτίθει. ἄλλο. ἄρτον μετὰ περδικιάδος χλωρᾶς ἅμα κηρωτῇ ἐπιτίθει
τὴν ἡμέραν. ἄλλο. ἄρτον σὺν μελικράτῳ ἢ μέλιτι ἢ οἴνῳ κατάπλασσε. ^[15]

14 448 εἰ δὲ μὴ φέροιεν τὸ βάρος καταβροχῇ διὰ γλυκέος ἐλαίου χρηστέον θερμοῦ δι' ἐρίων τρυφερῶν.
πυριατέον δὲ αὐτοὺς ἀτμῶ θερμοῦ ὕδατος ἢ ἀφεψήματι τήλεως ἢ ἀλθαίᾳς ἢ σελινοςπέρμου.
[στ'. Πρὸς ἐφέλκειν τὸ γάλα.] ῥάφανον σὺν πιτύροις ἐν οἴνῳ ἐψήσας καὶ ἡθήσας δίδου πίνειν.
ἄλλο. σήσαμον σὺν οἴνῳ γλυκεῖ δίδου πίνειν. ἄλλο. ἄνητον ἢ αὐτοῦ σπέρμα ἐψήσας σὺν σαρκί
ἢ τοῖς τὴν γάλακτος εὐπορίαν ποιέουσιν. ἄλλο. πίτυρα σὺν ρίζαις τοῦ μαράθρου ἐψήσας ἐν
ὔδατι δίδου πίνειν. ἄλλο. μελανθίνου < α'. τίθει ἐν μελικράτῳ καὶ δίδου. ἄλλο. πράσον ἐψήσας
ἐν ὔδατι καὶ δίδου πίνειν αὐτοῦ ἀφέψημα. ἢ πράσον τρίψας καὶ ἡθήσας δίδωσι τὸ ὕδωρ πίνειν.
ἄλλο. χυλὸν μαράθρου δίδου πίνειν. ἄλλο. ρίζαν μαράθρου καὶ ῥηθὴν κεκαυμένην ἐψήσας ἐν
ὔδατι καὶ τὸ βούτυρον διαμίζας δίδου πίνειν. ἄλλο. ἀφέψημα ἵππομαράθρου δίδου πίνειν. ἢ
δίδου καὶ κατεσθίειν αὐτὸν ἵππομάραθρον. ἄλλο. καρδάμωμον σὺν οἴνῳ δίδου πίνειν. ἄλλο.
σπέρμα τοῦ ἄγνου δίδου σὺν οἴνῳ πίνειν. ^[15]

14 449 ἄλλο. χυλὸν τεύτλου δίδου πινόμενον. δεῖ δὲ τοῖς δριμέσι καὶ ἀλμυροῖς καὶ ὀξέσι καὶ λαχάνοις
ἀπέπτοις ἀπέχεσθαι. [ζ'. Πρὸς κωλύειν τὸ γάλα.] Μαστοὺς τῷ ὔδατι θαλασσίῳ πυριάσας καὶ
αὐτοῖς τὰ στυπτικά τε καὶ ξηραντικά πρόσθετες. [η'. Διαφυλακτικά μαστῶν, οἷς αὐταὶ διὰ πολλοῦ
τεταμέναι καταμένουσι.] Κιόνιον λεάνας μαστῶ ἐπιτίθει ἐπὶ ἡμέρας θ'. καὶ τὸ σπόγγον ἔξωθεν
τῷ ὀξυκράτῳ βρεχόμενον. ἄλλο. κύμινον σὺν ὔδατι τρίψας κατάπλαττε τοὺς τιτθοὺς, εἴτα
ἔξωθεν ἐπιθεῖς σπόγγον ἀπὸ ὀξυκράτου σφίγγε τὸ στήθος δεσμίδι· μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας τὸ
κύμινον ἄρας κατάπλαττε τοὺς τιτθοὺς κρίνου βολβῶν μετὰ μέλιτος· καὶ δῆσας πάλιν ἕα τρεῖς
ἡμέρας. καὶ τοῦτο ποιεῖ τρεῖς τοῦ μηνός. Κε φ . ιστ'. [Πρὸς δυσώδεις ἰδρωτάς καὶ μασχάλας.]
'Ασάρῳ χρῖε τὰς μασχάλας ἀπὸ βαλανείου καὶ πρωτὶ καθ' ἡμέραν. ἢ στυπτηρίαν ὑγρὰν κατάχριε
καθ' ἡμέραν. ἢ ὠκίμου σπέρμα δι' οἴνου καὶ μέλιτος κατάχριε· τοῦτο αἶρει τὰς δυσωδίας τῶν
μασχαλῶν. ἢ κονίαν πρόσπλασσε λεπτὴν. ἄλλο. μολύβδαινον καύσας καὶ οἴνῳ εὐώδει
κατασβέσας τρίβε μετ' οἴνου ὀλίγον σμύρνης ἐπιβάλλων ἄχρι γλοιοῦ πάχους καὶ χρῶ. ^[15]

14 450 Κε φ . ιζ'. [α'. Πρὸς στομαχικούς.] Κεδρίας κοχλιάρια δύο, ἐλαίου ὠμοτριβοῦς κύαθον ἴσα μίξας
δὸς ῥοφήσαι. τοῦτο πάντα πόνον παντελῶς ἀποθεραπεύει. ἔστι δὲ τοῦ Σεραπίωνος
ἀπαράβατον. ἄλλο. ἄνισον εἰς ὀθόνιον ἐνδήσας κάθυγον καὶ ἀποβρέξας εἰς ὕδωρ θερμὸν
δίδου καταρρόφεϊν. [β'. Πρὸς ἀτόνους καὶ ναυτιῶντας.] Ἡδυόσμου κλῶνας β'. ἢ γ'. ῥοᾶς
γλυκείας χυλῷ καὶ ὄξει ἀναζέσας δὸς καταρρόφεϊν. ἄλλο. ἀκτέος τὰ ἀπαλὰ φύλλα καθαρῶς
διὰ ὕδατος δίδου πιεῖν, ἀπαράβατόν ἐστι. [γ'. Πρὸς δηγμοὺς ἄνευ τοῦ ἀναχεῖσθαι τι χολῶδες.]
Τραγορίγανον λεάνας ἐν ὔδατι ἴσα δίδου καταρρόφεϊν γαλακτώδες ποιῶν τὸ κρᾶμα. [δ'. Πρὸς
τὰς τοῦ στομάχου ἀτονίας.] Σίνηπι πεφρυγμένον λεῖον μετὰ ὕδατος δίδου πίνειν. [ε'. Ἐπίθεμα
πρὸς στομαχικούς καὶ ὑποχονδριακούς.] Τρύγα ξηρὰν ἀναλάμβανε κηρωτῇ ἢ μυρσίνῃ ἢ ροδίνῃ,
καὶ χρῶ. ^[15]

14 451 [στ'. Πρὸς λυγμόν.] Ἐὰν ἅπαξ ἐπαίσθη τοῦ λυγμοῦ, τὸν δάκτυλόν σου τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸν
ἀσπαστικὸν τρεῖς κράτησον, ἢ ὄξος ἐπιρρόφησάτω, ὥστε καὶ κύμινον καὶ χόνδρον· ἢ ἐμεσάτω
καὶ παύσεται· ἢ πνεύματος κατοχὴν ποιεῖτω· ἢ πταρμοῖς χρήσθω· ἢ πήγανον μετὰ οἴνου πινέτω·
ψωμὸν ἐν ὄξει δεύσας καταπινέτω· ἢ ὀστάριον χοίρειον τῇ χειρὶ ἀνατριβέτω. παύει δὲ τοὺς
λυγμοὺς καὶ ἔκπληξις. [ζ'. Πρὸς τὴν τοῦ στομάχου ὀδύνην.] Καστόριον δίδου πίνειν δι'
ὀξυκράτου· καὶ εἰ μὲν φύσημα τὸ αἷτιον ἦ, ἐψήσας ἐν ἐλαίῳ κύμινον, δαύκου σπέρμα καὶ
πετροσέλινον κατάχριε· εἰ δὲ τὸ ψῦχος, ἔψε τὰς ἐν ἐλαίῳ δαφνίδας καὶ πήγανον καὶ μελάνθιον
καὶ μαράθρου σπέρμα. ἐπὶ δὲ τῆς μέσης ὀδύνης ποιεῖ τὰ πυρία διὰ κέγχρων. ὠφελεῖ σικύα
εὐμεγέθης περιλαμβάνουσα τὸν ὀμφαλόν. [η'. Πρὸς ἀτονίαν στομάχου.] Ὀφελεῖ ἔλαιον

μήλινον ἢ διὰ χυλοῦ τῶν ρόδων. ἄλλο. τὸ σινήπεως σπέρμα κεκαυμένον τρίψας καὶ σὺν ὕδατι δίδου πίνειν. ^[15]

14 452 ἄλλο. λαβὼν μαστίχης, ἀλόης, στύρακος ἀνὰ μέρη β'. ἀψινθίου, οἰνάνθης ἀνὰ μέρη γ'. μηλίνου μέρη δ'. οἴνου τὸ ἀρκοῦν, ρόδων μέρη β'. ταῦτα λειοῦμενα ἀναλαμβάνεται πορφύρα ἢ ἐρίφω καὶ ἐπιτίθεται τῷ στομάχῳ. τινὲς καὶ κῦφι καλούμενον, τινὲς δὲ καὶ κηρὸν προσπλέξαντες κηρωτὴν ποιοῦσιν. ἄλλο. ἡδυόσμου κλῶνας β'. ἢ γ'. ἐν τῷ ροιᾷς γλυκείας χυλῷ καὶ τῷ ὄξει δίδου πίνειν. Κε φ . ιη'. [α'. Πρὸς χολέραν καὶ ἔμετον καὶ εἰλεδὸν καὶ κόπρον ἐμοῦντας.] Ὀλβίνος οἶνος ἐπὶ τῶν χολερικῶν εὐθετός ἐστι· καὶ γὰρ εὐστόμαχος καὶ πρὸς κοιλίαν ποιῶν. [β'. Ἐμετον παῦσαι.] Πολυγόνου χυλῷ χρῆε τὰ ἐσθιόμενα. ἄλλο. ἀψίνθιον ἐψήσας ἐν ὕδατι, εἰς τρίτον μέρος καθεψηθέντος πιεῖν, πρὸς τὴν ἔξιν ἀποβλέπων. ἢ κενταυρίου ἢ θύμου ἢ μυρτίδας μελαίνας. [γ'. Ὡστε ἐμέσαι ἀλύπως.] Σαμψύχου φύλλα δὸς φαγεῖν. ἄλλο. στακτὴ κονία χρῆε τὸ ἔσχατον ποτήριον. [δ'. ^[15]

14 453 Πρὸς εἰλεδὸν θαυμαστὸν καὶ κόπρον ἐμοῦσι.] Ποίησον οὕτω. ἐψήσας ἔλαιον ἐξ ἀνήθου δὸς πιεῖν· ἕως δὲ τοῦτο ἐψηθῇ, αὐτὸν εἰς θερμὸν καχλάζον ἔμβαλε καὶ μετὰ τὸ πιεῖν τὸ ἔλαιον θερμούς τοὺς ψωμούς δὸς φαγεῖν. σωθήσεται καὶ ἐὰν ἤδη πνίγεται. τούτῳ ἔσσωσα ἡγεμόνα κατὰ τὴν ἡμετέραν Ἀσίαν. [ε'. Πρὸς τοὺς πυκνὰ ἐμοῦντας.] Ῥοῦν καὶ κύμινον τρίψας ἐν τῷ αὐτῷ δὸς πίνειν ὀξυμέλιτι κυάθων στ'. οὐγγίαν α'. [στ'. Πρὸς χολερικοὺς λίαν καλόν.] Ἡδυόσμον ἐν οἴνῳ δὸς πιεῖν, ἐὰν ἀπύρετος ᾖ. καὶ βοτάνην πενταδάκτυλον ξηράνας δὸς πιεῖν. λειάνας ἐν οἴνῳ διὰ κυάθων ζ'. ἢ διὰ ὕδατος θερμοῦ κυάθων β'. εὐθέως ἄπρονος ἔσται. ἄλλο. κοχλίαν τρίψας σὺν τῷ κελύφει δίδου πιεῖν. [ζ'. Πρὸς τὴν τῶν ἐμέτων ἐποχὴν.] Ἀμπέλων φύλλα καὶ ἔλικας χυλίσας μετὰ ἀλφίτων δίδου πιεῖν νήσται ἐν ὕδατι κοχλιάριον ἓν. ἄλλο. πάνακος ὀβολὸν ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ θερμῷ πότιζε. Κε φ . ^[15]

14 454 ιθ'. [Πρὸς ἥπατικούς.] Πετροσελίνου σπέρματος κοχλιάριον α'. ἡδυόσμον πασσόμενον καὶ πινόμενον ὠφελεῖ. ἄλλο. ἡ καλουμένη ἄκαπνος βοτάνη κλυθεῖσα καὶ εἰς τροχίσκους ἀναπλασθεῖσα καὶ ξηρανθεῖσα ἀπονίαν παρέχει· τρίτον δὲ ποθεῖσα μεθ' ὕδατος ἀπαλλάσσει. ἄλλο. λύκου ἥπαρ διδόμενον ὠφελεῖ ὀλκῇ δηναρίου διὰ γλυκεὸς ξέστον. ἄλλο. πεπέρως λευκοῦ κόκκους θ'. καὶ σμύρνης μέγεθος καρύου Ποντικοῦ, τρίψας πάντα ὁμοῦ, αἰθρίου ὄντος παρὰ μίαν ποιήσεις ἡμέραν ἢ τρεῖς. ἄλλο. ἥπαρ ἵππου ἀπόθου ἐν κεδρίνῳ γλωσσοκόμῳ. καὶ ἀπὸ τούτου δίδου μετὰ οἴνου Χίου καὶ ὕδατος. οἷς τὸ ἥπαρ ἥλκωται καὶ νομὴν ἴσχει. ἄλλο. μαλάχης χύλισμα πινόμενον μετὰ μέλιτος ἥπατικούς ἰᾶται. ἄλλο. ἀσφοδέλου ρίζα πινομένη ἰᾶται πόνους ἥπατος. ἄλλο. λευκόϊον πινόμενον ἐπὶ ἥπατικῶν ἔξεστιν εὐθὺς ἀπόνους ποιεῖν. [Ἐπίθεμα πρὸς ἥπατικούς.] Σίλφιον κόψας ἀναλάμβανε ἀξουγγίῳ παλαιῷ καὶ ἐμπλάσας εἰς ὀθόνην ἐπιτίθει. ἄλλο. σῦκον ἐν μελικράτῳ ἐψήσας καὶ λειάνας μίσγε. ἀψίνθιον λεῖον εἰς πλεῖστον καὶ χρῶ. ^[15]

14 455 ἄλλο. κράμβη ὡμὴ καταπλασσομένη ὠφελεῖ ἥπατικούς ἐν τάχει. Κε φ . κ'. [Πρὸς ἰκτερικοὺς καὶ νεφριτικοὺς καὶ λιθάρια μικρὰ ἐξουροῦντας.] Ἀκάνθου ρίζας ὃ καλεῖται Ῥωμαῖστὶ τρικαρδουμαίας χλωρὰς γ'. ἐὰν δὲ μὴ, ξηρὰς δ'. μεθ' ὕδατος ἔψει ἕως ἡμισυ λειφθῇ καὶ τὴν ρίζαν ἐκθλίψας δίδου τὸ ὕδωρ πιεῖν. [Πρὸς ἰκτερον καλὸν λίαν καὶ ἐπὶ πολλῶν πεπειραμένον.] Ῥαφάνους χλωροὺς σὺν τοῖς φύλλοις λειώσας, τοῦ χυλοῦ μετὰ οἴνου κυάθου α'. ἢ δύο, πότιζε δὲ πρὸ τοῦ βαλανείου, ἐὰν νῆστις ᾖ. καὶ εἰς τὸ θερμὸν ἐμβαίνειν ποίει. ὅψει γὰρ τὸν ἰκτερον εἰς τὸ ὕδωρ ἐπιπλέοντα. ἐὰν δὲ πλείονα νόσον ἔχη, τοῦ χυλοῦ δίδου πιεῖν ἢ ἀγχοῦσης τῆς ρίζης ξηρὰς κοχλιάρια β'. λαβὼν μεθ' ὕδατος κυάθων γ'. δίδου πίνειν· ἢ θείου ἀπύρου κοχλιάρια δ'. δίδου ἐν οἴνῳ ἢ βράθυος γο. α'. μετὰ οἰνομέλιτος δίδου πίνειν. ἐγὼ μέντοι καὶ τοιοῦτ' χρῶμαι ἐναργῶς ποιοῦντι. ἀφρονίτρου γο. ^[15]

14 456

β'. βρέχων ἐν οἴνῳ Ἀμιναίῳ κυάθων β'. καὶ ἐξαιθριάσας τὴν νύκτα ὅλην δίδωμι νήστει πιεῖν· ποιῶ δὲ τοῦτο τριῶν ἡμερῶν ἢ δ'. ἐφεξῆς καὶ ἰῶμαι. ἄλλο. βοτάνην ὑπερικὸν καὶ ἀδιάντον ἐν ὕδατι ἐψήσας δὸς πιεῖν. ἄλλο. μυρίκην μετ' ὄξους τρίψας δὸς πιεῖν, ἰᾶται ἰκτερικούς. ἀπάγων εἰς βαλανεῖον τὸν ἰκτερικὸν καὶ ἐμβιβάσας εἰς τὴν ἐμβατὴν δίδου σχοίνου ἄνθος γο. ιβ'. μετ' οἶνομέλιτος κυάθων γ'. πιεῖν, βάψει τὴν μακρὰν καὶ ἀπαλλαγήσεται. ἄλλο. βοτάνη ρυβία χρώμενος τῇ καθημερινῇ διαίτῃ χωρὶς χοιρείου κρέως, κόψας ταύτην καὶ σήσας, δίδου ἐπὶ ἡμέρας στ'. τῇ α'. κοχλιάριον μετὰ κοχλιαρίων δ'. οἴνου. εἴτα προσαφαιρῶν τοῦ οἴνου δὸς κοχλιάρια θ'. εἴτα η'. εἴτα ζ'. εἴτα στ'. εἴτα ε'. εἴτα δ'. εἴτα γ'. ἐὰν δὲ τῇ λ'. εἴη κατάλειμμα, δίδου τὰ αὐτὰ ὁμοίως ποιῶν. ἄλλο. ἀνθεμὶς σὺν ὕδατι πινομένη ἴκτερον ἀποκαταστήσει καὶ ἥπατικοῖς ἄκρως ποιεῖ. ἄλλο. στρούθιον μετὰ μέλιτος καὶ γάλακτος ἰᾶται πινόμενον. ἄλλο. ὀνίσκοι οἱ ὑπὸ τῆς ὕδριας γεννώμενοι, λεῖοι δι' οἶνομέλιτος πινόμενοι ἰῶνται ἴκτερον. ἄλλο. ἔρπυλλον ἐφθὸν σὺν ὕδατι πινόμενον ἀποκαταστήσει ἰκτερικούς. ^[15]

14 457 ἄλλο. θεῖον ἄπυρον δι' οἴνου πινόμενον θεραπεύει ἴκτερον, ὅσον κοχλιάριον α'. καὶ β'. λαμβανόμενον τοῦ σιδήρου ἰὸς καταστήσει ἐν τάχει. ἄλλο. αἰγὸς βοσκάδος ἄφοδον ξηράνας, κόψας σῆσον, δὸς νήστει λουσαμένῳ, οἴνῳ εὐώδει κυάθους δ'. κοχλιάριον μὴ δειπνήσαντος· πυρέσσουσι δὲ δι' ὕδατος τὸ αὐτὸ πλῆθος. ἄλλο. χολῆς ἀρκείας ὅσον κύαμον Ἑλληνικὸν δίδου, εἴτα ὕδωρ ἐπιπινέτω. ἄλλο. βράθυος κύαθον α'. μετ' οἶνομέλιτος πινόμενον ἰᾶται ἴκτερον. ἄλλο. λίβανον ἀφέψων τῷ ὕδατι πότιζε. ἄλλο. γῆς ἔντερον λειοτριβήσας δίδου πιεῖν. ἄλλο. ἀριστολοχίας δι' ὕδρομέλιτος πότιζε. ἄλλο. κιχωρίου χυλοῦ κυάθους δ'. δὸς πιεῖν καὶ ἰαθήσεται. ἄλλο. εἰς τὸν μέσον οἶκον τοῦ βαλανείου ἰδρώσειν ἐμβίβασον καὶ ἐξελθὼν ἀποθήσει. ἄλλο. κυνείας λευκῆς τῆς καλουμένης γενοῦβως κοχλιάριον α'. μετ' οἴνου καλοῦ κυάθων γ'. δίδου πιεῖν ἐπὶ ἡμέρας ι'. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς κωλικούς καὶ πνευματώσεις ὁμοίως. [Ἐρρίνον πρὸς ἰκτερικούς. ^[15]

14 458] Ἑλατήριον ὅσον κύαμον Ἑλληνικὸν διεῖς γάλακτι γυναικείῳ εἰς τοὺς μυκτῆρας ἔγχει, ἄλλο. μελάνθιον ἐψήσας ἐγχυμάτιζε τοὺς μυκτῆρας ἐν βαλανείῳ, ἐκχεῖ τὸν ἴκτερον. Κε φ . κα'. [Πρὸς σπληνικούς.] Λαπάθου ἀγρίου ρίζαν κόψας ἐν ὄλμῳ καὶ τρίψας τὸν χυλὸν δίδου πιεῖν ἐπὶ ἡμέρας γ'. ἀνὰ κύαθον α'. ἄλλο. πάνακος ρίζαν κόψας δὸς νήστει ἐν ὕδατι θερμῷ κυάθων γ'. κοχλιάριον α'. [Πρὸς σπληνικούς, κᾶν ὥσιν ἐσκιρρώμενοι.] Λαβὼν καππάρεως ρίζης τοῦ φλοιοῦ γο. β'. ὄξους κοτύλης τὸ ἥμισυ, ὕδατος κοτύλην α'. ἔψει ἕως εἰς τρίτον κατέλθῃ μέρος καὶ δίδου εὐπέπτῳ ὄντι κύαθον α'. ἢ β'. καὶ τοῦτο ποιεῖ ἐκ διαστημάτων. ἄλλο. κισσοῦ φύλλα ἐψήσας ἐν ὄξει καὶ κόψας, ἐκθλιψὼν τὸ ὑγρὸν, κᾶν ἰσχυρὸς ἦ, ἄκρατον αὐτῷ δίδου πιεῖν. τοῖς δὲ τῶν τρυφερωτέρων ὕδωρ ἐπιμίσγων τῷ χυλῷ. δεῖ μὲν πρὸ τοῦ πίνειν αὐτοὺς ἀναγκάζειν συχνῶς περιπατεῖν. ἄλλο. κενταυρίου λεπτοῦ γεγηρακότος, κοπτομένου ἐν ὄλμῳ δίδου κοχλιαρίου τὸ πλῆθος ἀπυρέτοις. ^[15]

14 459 ἄλλο. λαγωῦ σπλὴν πρόσφατος καταπινόμενος, ὥστε τοῖς ὁδοῦσι μὴ ἄπτεσθαι, ὑγιάζει τοὺς σπληνικούς. ἀγνοεῖτω δὲ ὁ πάσχων ὅτι κατέπιεν ἐνδεδεμένος τοὺς ὀφθαλμούς, ποιεῖ δὲ καὶ ὁ τῶν μήπω βλεπόντων κυνιδίων σπλὴν ὡσαύτως καταπινόμενος. ἄλλο. κυνηγετικοῦ κυνὸς σκυλάκιον λεῖον ξηρὸν δίδου νήστει προσβαλὼν νάρδου ὀλίγης. ἔλεγε δὲ Μάρκελλος ποιεῖν καλῶς πρὸς σπληνικούς καρδαμώμου κοχλιάριον α'. ἢ β'. μετὰ ὄξους σκιλλητικοῦ κυάθου α'. ἢ β'. διδόμενον πιεῖν ἐπὶ ἡμέρας β'. νήστει δίδου. ἄλλο. κισσοῦ ρίζας ἀπαλὰς ἐψήσας δι' οἴνου πότιζε. ἢ ὡμὰς κόψας πότιζε δι' οἴνου. ἄλλο. ὀνίδας ξηρὰς διάλυσσον ὄξει καὶ διηθήσας δι' ὀθόνης δίδου πιεῖν. ἄλλο. ραφάνου χυλὸν λειοτριβήσας δι' ὀξυμέλιτος δὸς ἐπὶ ἡμέρας γ'. τῆς ἡμέρας ἀνὰ κυάθους β'. πιεῖν, τήκει τὸν σπλῆνα. ἄλλο. σκωρίαν σιδήρου δίδου πιεῖν, ὅσον κοχλιάριον μετὰ ὀξυκράτου. ἄλλο. ἴριν μακρὰν ἐψήσας διὰ ὄξους δίδου πιεῖν τὸ ὄξους ἀπόζεμα. ἄλλο. ἐλκοροδάνου καρδίαν δίδου πιεῖν καὶ ἐσθίειν. ἄλλο. ^[15]

- 14 460 μοῦξιν καθεψήσας δι' ὕδατος, ἐὰν ᾗ ξηρὸς, δὸς πιεῖν τὸν χυλὸν· μοῦξιν δὲ λέγεται Καππαδοκιστί. ἄλλο. στοιχάδος κοχλιάριον μετὰ οἴνου σχοινίνου κύαθον α'. λειοτριβήσας δὸς πιεῖν. ἄλλο. ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος λειοτριβήσας μετ' ὄξους δίδου πιεῖν κύαθον νήσται. ἄλλο. μυδὸς σπλῆνα καὶ πεπέρεως κόκκους ζ'. εἰς σῦκον ὀπτήσας δὸς λεληθότως φαγεῖν. [Ἐπίθεμα πρὸς σπληνικούς.] Λίθον ἄσιον ἐμβαλὼν εἰς κύστιν βοείαν καὶ ὄξος δριμὺ ἀποδῆσας ἐπιτίθει κατὰ τοῦ σπληνὸς καὶ καταδιέλης. ἄλλο. μυροβάλανον μετ' ὄξους λειοτριβήσας καὶ ποιήσας κηρωτῆς πάχος ἐπιτίθει. ἄλλο. ἀλώπεκος σπλῆν ἐπιδεσμούμενος ἰᾶται σπληνικούς. ἄλλο. ἐρίφου σπλῆν ἐπιτιθέμενος τήκει σπλῆνα. ἄλλο. ἀγρία κράμβη καταπλασσομένη ἰᾶται σπληνικούς. ἄλλο. Περσικῆς φύλλα καταπλασσομένα ποιεῖ καλῶς. ἄλλο. μυρικής καρπὸν ἐν ὄξει καθεψήσας, λεῖον ἐλκύσας ἐπιτίθει. ἄλλο. ἀμμωνιακὸν θυμιάσμα λειοτριβήσας μετ' ὄξους ἔνελκε καὶ ἐπιτίθει. ἄλλο. κροκόμαγμα ἐν ὄξει λειοτριβήσας καὶ ποιήσας κηρωτῆς πάχος ἐπίθες. ^[15]
- 14 461 οὐκ ἀφίσταται μέχρις οὗ ἀποθεραπεύσεται. ἄλλο. καππάρεως ρίζαν κόψας ἐπιμελῶς εἰς ὀθόνην ἐπιτίθει, αὐθήμερον ἐπιτιθέμενον ὠφελήσει. [Πρὸς σπληνικούς.] Καππάρεως ρίζης φλοιοῦ μεθ' ὕδατος λίτραν α'. καὶ ὄξους λίτραν [?] ". ἔψει ἕως ἂν ἀποτριτωθῇ καὶ δίδου γο. α'. [?] ". ἄλλο. φύλλα κισσοῦ ἐψήσας σὺν ὄξει καὶ κοπανήσας ἐκπίασον τὸ ὑγρὸν καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροτέροις δίδου ἐξ αὐτοῦ, τοῖς δὲ τρυφεροῖς ὕδωρ μιγνύων, περιπατεῖτω δὲ καὶ οὕτως πότιζε. ἄλλο. καππάρεως ρίζαν κοπανήσας καὶ ζέσας μετ' ὄξους καὶ μέλιτος δίδου πιεῖν νήσται. [Πρὸς σπλῆνα.] Λαβὼν κυπαρίσσου κώνους κόψον εὐτόνως καὶ ἄλευρον ὀρόβινον λεπτότατον βάλε εἰς ὄξος καὶ ἔψε ἕως γένηται ὡς ἔμπλαστρον. ἐπιτίθει εἰς τὸν σπλῆνα ἕως ἡμερῶν γ'. καὶ μετὰ γ'. ἡμέρας λῦσον καὶ εὐρήσεις τὸ ἔμπλαστρον πεπληρωμένον. ἄλλο. Ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἐναποβρέξας ὄξει σκιλλητικῶ ἐπὶ ἡμέρας γ'. καὶ λειώσας εἰς ράκος ἐπιθές καὶ μὴ λύσης, ἕως τὸ ἔμπλαστρον ἀποπέσῃ. ἄλλο. ^[15]
- 14 462 φύλλα συκαμίνου χλωρὰ ψύξας ἐν σκιᾷ καὶ τρίψας ποιήσον ξηρίων γραμμάρια δ'. καὶ μετὰ ὀλίγου πεπέρεως καὶ καρνοφύλλων μετὰ οἴνου ἀκράτου θερμοῦ εἰς ἔμβασιν δίδου πιεῖν. Κε φ . κβ'. [Πρὸς ὕδρωπικούς πόμα ὥστε ἐξουρεῖν τὸ παρακείμενον ὑγρὸν.] Χαλκοῦ κεκαυμένου ὅσον κυάμου Αἰγυπτίου, κόπρου περιστερᾶς γο. α'. οἴνου κυάθους γ'. δίδου. ἔστω δὲ μία πόσις. ἄλλο πεπειραμένον ἡμῖν ἐπὶ πολλῶν. τιθυμάλλου χαρακίου τὴν ρίζαν δίδου ἐσθίειν πρὸς δύναμιν καὶ παραχρήμα κενοῖ. ἄλλο. κόκκον Κνίδιον κεκομμένον καὶ σεσημένον ἀναλάμβανε μέλιτι, ποιῶν πάχος γλοιοῦ καὶ δίδου κοχλιάριον α'. πληρὲς δ' οἰνομέλιτος κυάθων γ'. καὶ ὀλίγου θερμοῦ ὕδατος, ὡς εἶναι γαλακτώδες ἢ διὰ ὡοῦ ροφήτου. ὑδραγωγὸν κάλλιστον πάνυ. χαμαιάκτης τὸν χυλὸν τὸν ἐκ τῆς ρίζης κυάθων β'. καὶ οἴνου κυάθους β'. ἀπαλλάσσει δίχα τοῦ τὸν στόμαχον ἀνατρέπειν. ἄλλο. ἀγρώστεως ἀφέψημα πινόμενον ἔστι διουρητικόν. ἄλλο. στρύχνου χυλοῦ κυάθους δ'. ^[15]
- 14 463 μέλιτος κυάθους ιστ'. δὸς πιεῖν. ἄλλο. ὕσσωπον καὶ γλυκεῖ τράγου οὔρον ποτιζόμενον διουρητικόν ἐστίν. ὁμοίως ἐὰν αἰγείον ἔχῃς. [Ἐπίθεμα πρὸς ὕδρωπικούς.] Κισσὸν κεκαυμένον ἐπιμελῶς κατάπλασσε. ἄλλο. ραφάνους καθεψήσας δι' ὕδατος ἕως τακεραὶ γένωνται, κομισάμενος κρίθινον ἄλευρον μίξας ἔψει καὶ κατάπλασσε. Κε φ . κγ'. [Πρὸς πρόπτωσιν ὀμφαλοῦ.] Τινὲς διὰ φαρμακείας εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐπανῆλθον οὕτως. κηκίδας καύσας ἢ τρίψας καὶ διαμίζας σὺν φλοιῷ λιβάνου καὶ ὡοῦ λευκῶ κατάπλασσε. ἄλλο. στυπτηρίας σχιστῆς < ε'. τρυγὸς οἴνου Ῥοδίνου < ι'. κηκίδων ὀμφακίνων < β'. οἴνου διεῖς καὶ μέλιτος ποιήσας πάχος ἐπίβρεχε, ἔξωθεν ἐπιρρίπτων σπογγάριον ὀξυκράτῳ δεδευμένον καὶ ταινιδίῳ καταλάμβανε. ἄλλο. ἐρεγμοῦ λεπύρων καὶ κηκίδων καὶ βαλαυστίου τὸ ἴσον· ἔψε ἐν ὕδατι. ὅταν δὲ διαλυθῇ τρίψας ἐπιμελῶς ἐπιτίθει σὺν τῷ σπόγγῳ, καθάπερ προεῖρηται. ἄλλο. ^[15]

μολίβδου ρινήματος < ιστ'. κωνίου, μάννης, ψιμυθίου ύποκυστίδος χυλοῦ ἀνὰ < α'. οἶνω
διαλύσας χρῶ καθῶς προεῖρηται. Κε φ . κδ'. [Πρὸς τὰ γαστρὸς πάθη καὶ πρῶτον πρὸς στρόφον
καὶ ὀδύνην γαστρός.] Ἀριστολοχίας ρίζαν ἐν οἶνω δὸς πιεῖν. πρὸς στρόφον καὶ λυγμὸν καὶ
κεφαλαλγίαν καὶ δυστοκίας καλῶς ποιεῖ. ἀρμόζει πταρμὸς πρὸς στρόφον καὶ πάντα τὰ ἐντὸς
πάθη. ἄλλο. τῆς λυχνίτιδος ἡ ρίζα πλυθεῖσα καὶ ἐψηθεῖσα μετὰ γλυκέος, εἴτα διυλισθεῖσα καὶ
ποθεῖσα ποιεῖ καλῶς. εἰ δὲ μὴ, βρώματι σεαυτοῦ πρόσβαλλε ὀλίγην κασσίαν καὶ ὀλυρίδα μὴ
κόψας. [Πρὸς στρόφον ἐντέρων καὶ κοιλίας.] Κυμίνου πεφρυγμένου καὶ κεκομμένου
κοχλιάριον α'. ἢ β'. μεθ' ὕδατος κυάθων τριῶν δίδου πιεῖν· καὶ πρὸς ἐμπνευματώσεις ὄξος ζέσας
καὶ ψύξας. ἔπειτα σελίνου σπέρματος τρίβε, παραζέων τὸ ὄξος καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ δίδου πιεῖν.
ἄλλο. ἐρύσιμον βοτάνην μετὰ ὕδατος τρίψας δίδου πίνειν. ἄλλο. ἐκ τοῦ λαμπροῦ τὸ ἀρκοῦν
τρίψας μετ' ὄξους δίδου πίνειν νήσται. ἄλλο. ^[15]

14 465 δάφνην μασησάμενος νήστις τὸν χυλὸν καταπινέτω. καὶ τὸ μάσημα ἐπιτιθέτω ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν
καὶ παραχρῆμα παύσεται. [Πρὸς κάθετον δακτύλιον καθαρτικὸν κοιλίας.] Εἰς χολὴν ταύρου
κροκίδα βρέξας ἐντίθει εἰς τὸν δακτύλιον. ἄλλο. σαπῶνα Γαλλικὸν εἰς ἔριον ἐνδύσας ὑπόθου ἢ
μάλιστα στυπτηρίαν ὑγράν. [Πρὸς δυσεντερικούς.] Φακὸν ἐψήσας σὺν βάτου ρίζῃ τρυφερὸν
κεκομμένον ἐπίβαλε καὶ δὸς φαγεῖν. ἄλλο. κυτίνους καθεψήσας, εἰς ὀξύγαλα λειοτριβήσας
ἔμβαλλε ἔλαιον τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ δίδου φαγεῖν. ἄλλο. κέγχρον κεκομμένον ἐψήσας βάλε
στέαρ μόσχειον. καὶ ποιήσας λιπαρώτατον δὸς ῥοφήσαι θερμότατον, εἴτα ψυχρότατον τὸ ὕδωρ
ἐπιρρόφειτω καὶ παραχρῆμα ὑγιὲς ἔσται. ἄλλο. κηκίδος τὸ ἐντὸς λαβὼν τρίψον λεῖον καὶ μίξας
ἄλευρον καὶ ὡοῦ τὸ λευκὸν φυράσας ποιήσον ἀρτίσκον καὶ ὀπτήσας κατάκλα καὶ ἔγχει εἰς
οἶνον ἀπαράχυτον καὶ δὸς φαγεῖν. [Ἔκλειγμα πρὸς δυσεντερικούς καὶ κοιλιακοὺς καὶ
λειεντερίαν. ^[15]

14 466] Σιλφίου ξύσματα μέλιτι παραμίξας δὸς ἐκλείχειν. ἄλλο. ὠδὸν, μέλι, οἶνον, σίδια ἴσα διαβάλλων
τηγάνιζε καὶ πεπέρεως μικρὸν ἐπιπάσων δίδου πιεῖν ἄκρως. ἄλλο. ὦα τρία βαλὼν εἰς ὄξος ἕα
ἐμβρέχεσθαι ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς καὶ λαβὼν σεμιδάλιον φύρασον τοῖς ὡοῖς τοῖς τρισὶ καὶ ὀπτήσας
καὶ ἐμβάσας εἰς ἄκρατον δὸς. [Πότημα πρὸς δυσεντερικούς καὶ κοιλιακοὺς καὶ λειεντερίαν.]
'Ροῦν καθεψήσας δι' οἶνου στύφου εἰς τρίτον, δίδου πιεῖν, οἷς ἡ κοιλία οὐ καλὰ φέρει. ἄλλο.
κηκίδα δι' οἶνου αὐστηροῦ καθεψήσας πότιζε τοὺς ῥευματισμένους τὴν κοιλίαν πρὸς δύναμιν.
[Πρὸς στρόφον καὶ ὀδύνην γαστρός.] Δίδου κύμινον μασώμενον καὶ καταπινόμενον. ἄλλο.
κνίκον καὶ τήλεα τρίψας καὶ ἐψήσας δίδου ἀφέψημα πίνειν. ἄλλο. δαφνίδας ξηρὰς καὶ
φλοιοσθείσας τρίψας δίδου πίνειν κοχλιάρια θ'. ἄλλο. ἔρφυλλον τρίψας δίδου σὺν οἶνω πίνειν.
^[15]

14 467 ἄλλο. ἀφέψημα σαμψύχου δίδου πίνειν σὺν οἶνω. ἄλλο. ἡρυγγίου ρίζαν δίδου σὺν οἶνω πίνειν
ἢ ἀφέψημα σταχύος ἢ καστόριον. πρὸς τὴν δὲ ὀδύνην τῶν δυσεντερικῶν κυδῶνια σὺν κηρωτῇ
ρόδινῃ ἢ μυρσινίνῃ τὰ ἴσα τῇ γαστρὶ ἐντίθει. [Πρὸς κωλικήν.] Γῆρας ὄφις ἐν ἀγγεῖω χαλκείῳ
φρύξας σὺν ἐλαίῳ μέχρι τοῦ καίεσθαι, αὐτὸ δὲ διαλύσας ἐν ἐκείνῳ ἐλαίῳ καὶ ἐξ αὐτοῦ σὺν
δακτύλῳ σου κατάχριε. ἄλλο. βάλανον ὀπίῳ ἐν χυλῷ τῆς θρίδακος τετηγμένῳ περιχρίσας εἰς
δακτύλιον ἐντίθει. [Πρὸς διάρροϊαν γαστρός.] Καλλίτριχον ἐψήσας ἐν ὕδατι δίδου πιεῖν. ἄλλο.
στοιβὴν τὴν εἰς τὰ κεράμια, τὴν ἀκανθώδη κόψον εἰς ὄλμον καὶ ἔψει δι' ὕδατος καὶ δίδου πιεῖν
τὸ ὕδωρ κοιλιαλοῦντι, ἀπυρέτω δι' οἶνου, πυρέττοντι χωρὶς οἶνου. ἄλλο. καρύων φλοιὸν τὸν
περικείμενον περὶ τὰ τρωγόμενα, λεῖον δι' ὕδατος, δίδου πιεῖν κοχλιάρια γ'. ἄλλο. κέρας
ἐλάφειον τρυφερὸν καύσας δίδου μετὰ κηκίδος ἴσης πιεῖν. ἄλλο. λαπάθου σπέρμα λειώσας καὶ
ἐπιπάσας εἰς τὸν ποτὸν δίδου ἢ εἰς τὸ βρωτόν. ^[15]

14 468 ἄλλο. καρύων τὸ ἐντὸς τὸ ὠσανεὶ κίονιον καὶ μήκωνος κωδειῶν τὸ ἐπικείμενον ὡς πῶμα, ἴσον
δίδου δι' οἶνου. ἄλλο. δρυὸς βαλάνους κόψας καὶ σήσας πλεῖον ἐπίπασσε εἰς οἶνον αὐστηρὸν

ὥς ἄλφιτα καὶ δίδου πιεῖν. ἄλλο. καράβου τὰ ὄστρακα φρύξας λεία διὰ ὕδατος. ἄλλο. στρουθιοκαμήλου κοιλία πινομένη καὶ ὀρνίθων ὁμοίως ὅσον κοχλιάρια β'. ἀπυρέτοις δι' οἴνου, πυρέσσουσι δὲ δι' ὕδατος. ἄλλο. λιβάνου χόνδρον κυαμιαῖον διεῖς οἶνω μέλανι κυάθον α'. καὶ στρύχνου χυλοῦ κυάθους β'. δίδου πιεῖν. ἄλλο. κόμμι τὸ λευκὸν κόψας μετ' οἴνου μέλανος κυάθων στ'. δίδου γο. α'. πίνειν, ποιεῖ ὑπόθετον τοῖς αὐτοῖς. ἄλλο. κοχλιάριον Ἀφρικανὸν λαβὼν βάλλε εἰς αὐτὸ πίσσαν ὑγρὰν καὶ θερμάνας ἔξελε τὸ κρέας καὶ ὑπόθετες εἰς τὸν δακτύλιον δις ἢ τρίς. ἄλλο. ὄφεως γῆρας ἐν χαλκώματι μετὰ ἐλαίου φρύξας ἕως ἀνθρακωθῆ, συλλειώσας, τῷ ἐλαίῳ διάχριε τὸ δακτύλιον τῷ δακτύλῳ. ἄλλο. ^[15]

14 469 βοτάνη ὑποκάτω ὕδατος μὴ ἀπτόμενος. ἄλλο. σεύτλιον κεκομμένον μετ' ὄζους καταπλαττόμενον ἀπ' ἄνωθεν μέχρι κάτω καλῶς ποιεῖται δυσεντερικοῖς. ἄλλο. κερατίων ὅστ' ἀκόψας κατάπλασσε τὴν κοιλίαν. [Πρὸς ἀλγήματα δυσεντερικῶν.] Μῆλον κυδώνιον ὀπτὸν μετὰ κηρωτῆς ῥοδίνης ἐκάστου τὸ ἴσον μίξας κατάπλασσε. παραχρῆμα ἄπονον ποιεῖ. [Πρὸς κωλικούς.] Ὀστρέων ὄστρακα καύσας καὶ λεάνας δίδου πιεῖν κοχλιάρια β'. δι' ὕδατος θερμοῦ κυάθων γ'. ἄλλο. θύμον Κρητικὸν καθεψήσας διὰ ὕδατος ἕως εἰς τρίτον καταστῇ μέρος, μετὰ μέλιτος Ἀττικοῦ δὸς πιεῖν. ἄλλο. ἱερὰν ῥίζαν λεπτήν κόψας βάλε εἰς ὕδωρ καὶ ἔψει εἰς ἡμισυ καὶ δίδου πιεῖν τὸ ἀφέψημα ἐπὶ ἡμέρας ε'. καὶ ἰᾶται. ἐπὶ πολλῶν δεδοκίμασται. ἄλλο. ἡδύοσμον χλωρὸν καθεψήσας δὸς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐδέποτε πονήσει. ἄλλο. τῆς δάφνης οἱ ἀκρέμονες τρυφεροὶ ζύλοι τρωγόμενοι ἐπὶ ἡμέρας ἰῶνται. τὸ δὲ πολταρίδιον, ἐν ᾧ ἔψει τὸ ἡδύοσμον, βλέπε μὴ γῆς ἄψηται ἐπὶ τὰς τρεῖς ἡμέρας. [Πρὸς διάφραγμα. ^[15]

14 470] Φραξίνου ξύλου κύαθον δὸς ἐπὶ ἡμέρας γ'. πιεῖν ξύσματα καὶ ὑγιῆς ἔσται. ἄλλο. πολύχρηστον. κολοκυνθίδα Ἀλεξανδρεϊνὴν τρήσας μὴ σιδήρῳ καὶ ἐκκενώσας βάλε εἰς οἶνου Κώου κοτύλην α'. καὶ ἀναξέσας καὶ εὐκρατον ποιήσας δὸς πιεῖν καὶ περιπατεῖτω καὶ ἀνάλγητος ἔσται. κατάγει ἀπολύματα πολλὰ τουτὶ πότημα. κατέχειν δὲ ἄλας ἐν τῷ στόματι, ἵνα μὴ ναυτιάσῃ. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ἰσχιάδας. [Πρόσθετον κωλικοῖς.] Ὅπιον Σπανὸν ἀναλάμβανε θρίδακος καὶ πεσσὸν ποιῶν ἐντίθει τῷ δακτυλίῳ. ἄλλο. σκορόδου σκελιδόνιον α'. κονία θερμάνας θές εἰς τὸν δακτύλιον καὶ σκύβαλα κατασπᾶσας ὑγίασται. ἄλλο. ἐὰν κῶλον πονῶν κύνα κοιμώμενον ἐγείρει, κατὰ δὲ αὐτὸν τόπον οὗ ἐκοιμᾶτο ὁ κύων, οὐρήσῃ, εὐθέως ἄπονος ἔσται, ὁ δὲ κύων ἀποθανεῖται. [Ἐπίθεμα κωλικοῖς καὶ ἐμπνευματουμένοις.] Κηρωτῇ Κυπρίνῃ σίλφιον ἀναλάμβανε πολὺ καὶ ἐπιτίθει· ἐγὼ δὲ σμήγω καὶ καστόριον ὀλίγον καὶ γίνεται ἐνεργέστερον. [Πρὸς στρόφον. ^[15]

14 471] Κύμινον Ἑλληνικὸν μασάσθω καὶ καταπινέτω. ἄλλο. κνίκον κόψας καὶ τῆλιν ἐψήσας πότιζε τῷ χυλῷ. ἄλλο. κτένα εἰς θερμὸν ὕδωρ ἐμβρέξας καὶ ἀποκλύσας πότιζε. ἄλλο. δαφνίδων ξηρῶν λεπισμάτων ὅσον κοχλιάρια θ'. δίδου πιεῖν. ἄλλο. ἔρπυλον λειώσας μετὰ ἀκράτου δίδου πιεῖν. [Πρὸς πάντα τὰ ἐντὸς ἀλγήματα.] Ἔντερα ἀλγοῦντι εἴ τις τοὺς πόδας νίψῃ, δὸς πιεῖν τὸ ἀπόνιμμα, ἄπονος ἔσται παραχρῆμα. [Πρὸς διακοπὴν ἐντέρων.] Λαβὼν ἀκάνθης Αἰγυπτίας ῥίζαν καὶ κρέα ἐρίφεια σὺν ταῖς θριξὶ καὶ τῷ δέρματι, ἢ αἴγεια λείωσον καὶ ἐκ σεμιδάλεως γενομένων κρομμύων καὶ ἐν οἶνῳ συγκεράσας δίδου πίνειν. αὐτὴ ἡ ῥίζα ἐπειράθη καὶ ἐπὶ πνευμονιακοῖς πινομένη· ἡ δὲ αὐτὴ καὶ περιαπτομένη ποιεῖ πρὸς τριταῖον καὶ ἀμφημερινὸν καὶ μετὰ ἐλαίου πινομένη ἐστὶ τραυματική. [Πρὸς νεφρῶν καὶ ἰσχιάδος ἀλγήματα.] Λαβὼν ἄλευρον ἴρεως καὶ τὸ ἰσχυρὸν ὄξος αὐτοῖς διαμίγνυθι ῥητίνην πιτυίνην καὶ θερμοὺς καὶ πύρεθρον καὶ τερεβινθίνην καὶ θεῖον καὶ νίτρον καὶ δαφνίδας, πάντα μίξας σὺν μέλιτι πρόσθετες. ^[15]

14 472 [Ἰσχιάδος καθαρτικόν.] Τιθυμάλλου τοῦ ὁποῦ ἐνστάξας σταλαγμοὺς ε'. εἰς τὸ σῦκον δίδου φαγεῖν, καθαίρει. [Ἐπίθεμα κοιλίας λυτικόν.] Κόκκον Κνίδιον σαλεπὶς ἀναλάμβανε κηρωτῇ καὶ ἐπιτίθει ἐπὶ τῆς κοιλίας τοῖς παιδίοις ἐπὶ τὸν ὀμφαλόν. ἄλλο. χολῇ ταύρου διάχριε τὸν ὀμφαλόν. ἄλλο. ἀστράγαλον χοίρειον καύσας καὶ λειοτριβήσας δὸς πιεῖν διὰ ὕδατος. ἄλλο. τὴν ἄνθεμιν βοτάνην τρίψας μετὰ ἐλαίου ἄλειψον καὶ παύσεται. ἄλλο. κροκοφάντιον λαβὼν οἶον

θέλεις ἀπὸ κεφαλῆς γυναικὸς ἐπίθες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πάσχοντος καὶ ἰάση. κάλλιον δὲ ἂν θερμάνας αὐτὸ, οὕτως ἐπιθῇς. ἄλλο. κορίαννον καύσας καὶ διεῖς ἐλαίῳ ἐπίθες ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ ἐπάνω ἔρια. Κε φ . κε'. [Πρὸς δυσουριῶντας καὶ λιθιῶντας] Σκορπιοὶ ὠπτημένοι τρωγόμενοι· πρὸς δὲ τοὺς ἀπροθύμως ἔχοντας στέατι ἐμφυράσας καὶ ὀπτήσας δίδου φαγεῖν ἀνυπόπτως. ^[15]

14 473 παραδόξως ποιεῖ. καὶ οὐρηθεὶς δὲ λίθος, πυρίνη ὁμοίως ἐλαίας τριβόμενος ἂν εἴη ἔμπυρον λευκόν, οὗτος ποτιζόμενος τοὺς ἐν κύστει λίθους τήκει. καὶ αἰλούρου δὲ ἦπαρ καυθὲν καὶ τριβὲν ὥστε ποθῆναι τοὺς λιθιῶντας ἰᾶται. καὶ ὁ ἴασπις λίθος πινόμενος θρύπτει τοὺς ἐν κύστει λίθους. ἄλλο. κοτυληδόνης ρίζα ποθεῖσα καὶ λεῖα, πινομένη καθ' ἡμέραν ὀλκὴ μία κατὰ κράματος, ποιεῖ πρὸς τοὺς ἐν νεφροῖς λίθους λίαν καλῶς, ὀμφακίου καὶ κισσοῦ πυρρόυ τῶν κορύμβων μετ' οἴνου λευκοῦ τετριμμένων τὸν ὀμφακα περὶχρει τοὺς δυσουροῦντας. [Πεσσὸς πρὸς λιθιῶντας.] Ὅταν οὐρήσῃ, βούτυρον παλαιὸν μαλάξας περὶχρει τὸ αἰδοῖον· εἰς δὲ τὴν κοίτην ἐρίῳ προστεθείσθω ἡμέρας γ'. [Ἐπίθεμα διουρητικόν, ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς νεφριτικούς.] Καλαμίνθην μετ' ὄξους καὶ πεπέρεως κηρωτῇ ἀναλάμβανε καὶ τῷ ὀμφαλῷ ἐπιτίθει. ἄλλο. εἰς ἔψημα σαμψύχου ἐγκάθιζε. ^[15]

14 474 ἄλλο. βοτάνην περδίκιον καθεψήσας δι' ἐλαίου κατάπλασσε τὰ περὶ τὴν κύστιν καὶ παραχρῆμα οὐρήσει. [Πρὸς λιθιῶντας.] Χαμαῖδρυν ὀρεινὴν καθεψήσας δι' ὑδρομέλιτος δίδου πιεῖν· τούτῳ ἐχρήσατο Σάμιος Πρίσκος. ἄλλο. κισσοῦ λευκοῦ κορύμβους πότιζε ἐν οἴνῳ, τήκει λίθους. ἄλλο. φύλλα ἰτέας λειοτριβήσας ἐν οἴνῳ αὐστηρῶ πότιζε ἕως ὑγιάσης. [Πρὸς ἐνουροῦντας ἀπροαιρέτως.] Ἀλέκτορος λαρύγγια καύσας δίδου πιεῖν νήσκει ἐν ὕδατι κοχλιάριον α'. ἄλλο. ἄνθη λευκανθέμου τῇ ζ'. πότιζε ἐν ὕδατι τρίψας. ἄλλο. λαγωῦ ὄρχιν ξηρὸν ξύων εἰς οἶνον εὐώδη δίδου πιεῖν. ἄλλο. κόρεις γ'. θάλασας μετὰ οἴνου αὐστηροῦ δὸς πιεῖν ἐπὶ ἡμέρας θ'. ἄλλο. καλαμίνθην καὶ σμύρναν ἐν ὕδατι δὸς πιεῖν πρὸ τοῦ δειπνῆσαι. ἄλλο. χηνείας γλώσσας ἐφθὰς δὸς φαγεῖν ἐπὶ ἡμέρας γ'. ἀνὰ μίαν. ἄλλο. πηγάνου ἀγρίου σπέρμα δὸς φαγεῖν ἐπὶ ἡμέρας γ'. ἄλλο. καταχρίεσθω αὐτοῦ τὸ αἰδοῖον κιμωλίαν μετὰ περδικίου χυλοῦ. [Πρὸς δυσουρίαν. ^[15]

14 475] Ῥοὺν καὶ τοὺς κισσοῦ ἐρυθροῦ κορύμβους τρίψας σὺν οἴνῳ λευκῷ κατάχρει μόρια τὰ τῶν δυσουριῶντων ὀμφάλῳ ὑποκειμένων. [Ὡς διαβήτης ἴσταται.] Λαβὼν ὑμένια τὰ τῆς ἀλεκτορίδων κοιλίας ἔσωθεν καὶ ξηράνας ἐν ἡλίῳ ἀναλάμβανε ἐξ αὐτῶν < α'. ἄλλο. λαβὼν σταγονίου καὶ βαλάνου ξηρὰς καὶ βαλαυστίου καὶ κηκίδων ἀνὰ < γ'. τρίψας δίδου ἐξ αὐτῶν νήσκει σὺν μέλιτι ῥοδίνῳ ἐν ὕδατι ψυχρῷ. Κε φ . κστ'. [Πρὸς γυναικεῖα πάθη.] [α'. Πρὸς σύλληψιν.] Ἰσχάδας νήσκει μετὰ φύλλων ἐλαινῶν δὸς φαγεῖν. ἄλλο. προβάτου μηρυκωμένου ἄρας τῷ δακτύλῳ τὸν ἀφρὸν δὸς πιεῖν μετὰ οἴνου. ἄλλο. κάρδαμον λεῖον μετ' ὄξους δίδου φαγεῖν ἐπὶ ἡμέρας δ'. μετὰ τὴν κάθαρσιν. ἄλλο. ἀλώπεκος ἀφόδευμα ἐν πεσσῷ παρατιθέμενον καὶ ὑποχρίομενον συγγιγνέσθω. ἄλλο. ἀρτεμισίαν λεῖαν πρόσθε καὶ συλλήψεται. χρίεσθωσαν δὲ τὴν φύσιν κόμμι, ὅταν ᾗ ἀπὸ τῶν ἐμμήνων τρίτη, καὶ συλλήψεται. [β'. ^[15]

14 476 Πρὸς σύλληψιν.] Ὑστέραν λαγωῦ ξηράνας καὶ τρίψας δίδου πίνειν μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἐμμήνων κάθαρσιν. [γ'. Ἐὰν γυνὴ ἄρρένα γεννῆσαι θέλει.] Φασκία λευκὴ παιδικὴ δῆσον τὸν δεξιὸν πόδα καὶ συγίνου. [δ'. Ἐὰν δὲ θῆλυ.] Φασκία μελαίνῃ τὸν ἀριστερόν. [ε'. Πρὸς γινῶναι ἢ ἄρρην ἢ θῆλυ τὸ ἐν γαστρί.] Σέλινον μὴ γινωσκούσης ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπίθες καὶ ὁ ἂν φωνήσῃ πρῶτον, εἴτε ἄρρην, εἴτε θῆλυ, ἐκεῖνο τέξεται· ἀπαράβατόν ἐστιν. ἄλλο. λαβὼν τῆς ἐν γαστρὶ ἐχούσης οὖρον ὄρυξον βοθρίσκους δύο καὶ εἰς τὸν ἕνα βάλε κριθὰς καὶ εἰς τὸν ἕτερον πυροῦς καὶ ἐπύχεε γῆν μετὰ τὸ ἐμβαλεῖν τὸ οὖρον αὐτῆς, καὶ ἂν πρῶτον ἐκβλαστήσουσιν οἱ πυροὶ, ἄρρην τέξεται· ἂν δὲ αἰ κριθαὶ, θῆλυ. [στ'. Πρὸς σύλληψιν ἄρρηνότοκion.] Χηνὸς στέαρ καὶ ῥητίνην τερεβινθίνην διαχρίεσθω ἐπὶ ἡμέρας β'. τῇ δὲ γ'. συγγιγνέσθω καὶ συλλήψεται. ἄλλο. ἀνὴρ τὸν δεξιὸν ὄρχιν ἀποδήσας συγγενέσθω· ἂν δὲ θῆλυ, τὸ ἀριστερόν. [ζ'. Κατόχιον

ἐμβρύων.] Ἀετίνην λίθον περιάπτε· κατέχει δὲ ἔμβρυον λίθος ὁ βλαστήσας εἰς ἀχράδα καὶ περιμείνας, εἴτα περιεπτόμενος. ^[15]

14 477 καὶ μαλάχης δὲ ἀγρίας ρίζαν ἀπτόμενος καὶ ἐπίβοσκον λέγουσι· κατέχει καὶ σαρδὰ ἔμβρυα μέχρι τέλους. χρή δὲ τῇ κοιλίᾳ περιάπτειν. ἔστι δὲ καὶ ἡ σιδηρίτις βοτάνη τῶν ἐμβρύων τηρητικὴ περιεπτόμενη. [η'. Πρὸς δυστοκίαν.] Χαμαιπίτυν καὶ ἄσφαλτον ἐπὶ τῶν ἀνθράκων θεὸς ὑποκάπνιζε ἢ αὐτὰ πρόσθετος. [θ'. Ἐκβόλιον ἐμβρύου τεθνηκότος.] Χολῆς ταύρου τὸ μέγεθος ἀμυγδάλου διεῖς οἴνω ὕδατι κεκραμένῳ, κοχλιάρια β'. δὸς πιεῖν, ἐκβαλεῖ παραχρῆμα. ἄλλο. λύκιον ὠμὸν καυλίσκου συγκεκομμένῳ κεδρία χρίσων καὶ θέρμανον καὶ δὸς πίνειν νήσται. ἄλλο. ἀρτεμισίαν ἐψήσας μετὰ μελικράτου δὸς πίνειν. ἄλλο. λίθον κυνόδηκτον πρὸς κύνα ἀπερριμμένον, ἐν γῇ τεθειμένον μεταβαινέτω δυστοκίαν ἢ φέρουσα γυνή. [ι'. Πρὸς ἐξάγειν καταμήνια.] Λαβὼν πρασίον, νεπέτης, πηγάνου καὶ καππάρεως φλοιοῦ ἀνὰ ε' γ'. ^[15]

14 478 ἐν οἴνω ἐψήσας ἢ ὕδατι δίδου πιεῖν. ἄλλο. τὸ τι ὕδατος, ἐν ᾧ διαλύεται ἡ ζύμη παλαιὰ ὅτε ποιεῖται ἄρτος, δὸς πίνειν. [ια'. Πρὸς πόνον ὑστέρας.] Παιονίας ρίζαν πότιζε· ἡ ἱριδος ρίζαν ἢ παιονίας σπέρματος κόκκους ιε'. ἡ ψυλλίου ἢ ἀκαλήφης χυλὸν πρόσθετος. ἢ τὰ φύλλα μελισσοφύλλου ἀψησῆμενα ἐν οἴνω. ἄλλο. λαβὼν πήγανον χλωρὸν καὶ κόψας σὺν βουτύρῳ καὶ στέατι χοιρεῖω ποίει χρῆμα. [ιβ'. Ὡς γυνὴ ἢ βεβιασμένη παραφαίνεται παρθένος.] Λαβὼν ὀμφακιτίδων, κύπρου, ξυλοκασσίας, ῥόδων ξηρῶν, πεπέρεως λευκοῦ καὶ κόκκου γνιδίου ἀνὰ ἐξάγιον α'. προλελουμένη ὑστέρα προσθέτω ταῦτα· ὠφελεῖ δὲ καὶ σπέρμα ὀξυλαπάθου τετριμμένον καὶ πρόσθετον. [ιγ'. Ὠκυτόκιον.] Βολβὸς πικρὸς τρίψας διὰ γλυκέος δὸς πιεῖν καὶ παραχρῆμα τέξεται. ἄλλο. δίκταμνον διὰ οἴνου ἢ ὕδατος πότιζε. ἄλλο. ὕειον γάλα ἐν μέλιτι πινέτω. ἄλλο. χαλβάνην τρίψας ἐν ὕδατι δὸς πιεῖν καὶ τέξεται παραχρῆμα. [ιδ'. ^[15]

14 479 Ὑποθυμίαμα δυστοκούσαις.] Χαμαιπίτυν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων θεὸς ἢ ἄσφαλτον οἶον οἱ χαλκεῖς χρῶνται β'. προστιθέσθω καὶ εὐθέως ποιεῖ. ἄλλο. γλήχωνος δεσμίδιον εἰς ὕδωρ θερμὸν βαλὼν ποίει περικαθίσαι τὴν γυναῖκα καὶ λέγε εἰς τὸ οὗς αὐτῆς, χοῦ. κᾶ. μῖ. δοῦς. ἄλλο. λαβὼν ἔλαιον εἰς τὰς χεῖρας ἀνάτριψον αὐτῆς τὰ ἰσχία ἐπιλέγων· χορίον στῆθι σῶμα, ὅτι ἐπιτάσσει σοι μεγάλη ἡ θεοτόκος. [ιε'. Γάλα κατασπάσαι.] Ῥαφανίδας μετὰ πυρῶν ἀναξέσας ἐν οἴνω καὶ διηθήσας δὸς πιεῖν. ἄλλο. πίτυρα μετὰ μαράθρων ριζῶν ἐψήσας τὸ ὕδωρ δὸς πιεῖν. ἄλλο. μελάνθιον διεῖς ἐν μελικράτῳ οἶον ὀλκὴν δίδου πιεῖν. ἄλλο. κισσοῦ φύλλα διεῖς ἐν μελικράτῳ δὸς πιεῖν. [ιστ'. Γάλα σβέσαι.] Κατάντλει θαλάσση καὶ κατάπλασσε τοῖς στύφειν δυναμένοις καὶ ἀναξηραίνειν. ἄλλο. ἄλμην ποιήσας θερμὴν καὶ σπόγγους ἐκθλίβων καὶ μάννα ἐπιπάσσων ἐπίδει καὶ χάρτας ὁμοίως. [ιζ'. Ἐὰν δὲ σκληροὶ ᾧσι καὶ φλεγμαίνωσι.] Κατάπλασσε λινοσπέρμῳ δι' ὀξυμέλιτος ἐφθῶ, ἢ τήλει ὁμοίως ἐψηθεῖσῃ ἢ σησάμῳ ἀπλύτῳ, ψυχθέντι καὶ λειωθέντι μίξας μέλιτι ἢ σύκοις κατάπλασσε. ^[15]

14 480 ἄλλο. κύμινον τρίψας μετ' οἶνομέλιτος καὶ κηρωτῆς πάχος ποιήσας ἔμπλασσε εἰς ὀθόνιον ἐπιθείς. [ιη'. Πότημα ἐκβόλιον ἐμβρύου τεθνηκότος ἢ μὴ φερομένου κατὰ φύσιν.] Χολῆς ταύρου τὸ μέγεθος ἀμυγδάλου διεῖς οἴνω παλαιῷ κεκραμένῳ κοχλιάρια β'. δὸς πιεῖν, ἐκβάλλει παραχρῆμα. ἄλλο. ὠδὸν ὠμὸν κεδρία χρίσον καὶ θέρμανον καὶ δὸς ῥοφῆσαι νήσται. ἄλλο. ἀρτεμισίαν ἐψήσας μετὰ μελικράτου δὸς πιεῖν. ἄλλο. ὁ φοινικίτης λίθος ἐγχρίόμενος ἐκβόλιον ἐστίν· ἀτελὲς δὲ ἔμβρυον ἐκβάλλει λίθος κυνόδηκτος ἂν τεθῇ καὶ ὑπερβῇ αὐτὸν ἢ κύουσα, ὡς τάχος ἐκβάλλει τὸ κατὰ γαστρός. [ιθ'. Γυναῖκα γινῶναι εἰ ἐκτρώσει τὸ ἐν γαστρί.] Ἐὰν οἱ μαστοὶ ἰσχυαίνοντο, σημαίνει ἐκτρωσιν. [κ'. Κατάπλασμα φθόριον.] Ἐρεγμοῦ καθαροῦ κύαθοι δύο ἔψαι ἐν πολταρίῳ μετ' ὄξους μετὰ δὲ τὸ ἡμίεφθον γενέσθαι ἀλόης γο. ^[15]

14 481 α'. καὶ μαλαγματῶδες ποιήσας ἐπιτίθει κατὰ τοῦ ὀμφαλοῦ μέχρι κτενὸς καὶ ἐπίδει. [κα'. Κατάπλασμα ὥστε φθεῖραι ἄνευ πάσης βλάβης καὶ βασάνου.] Κυπαρίσσου φύλλων ἐψήσας

μέρος ὕδατι λείανον ἐπιμελῶς ὥς μαλαγματῶδες γενέσθαι καὶ ἐπίθες ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἐπιγαστριον καὶ κατάδει φασκίᾳ· κέλευον ἐπικαθίσαι ὑπτίαν ἢ ἐπὶ κουρικοῦ βάθρου καθίσαι καὶ κοιμωμένη ἀπόνως ἐκβάλλει. [κβ'. Ἐκβόλιον ἀκίνδυνον ὥστε μηνῶν τριῶν ἢ δ'. ἐκβάλλειν.] Ὅποπάνακος ὀβολοῦ κολλύριον ποιήσας ὑπόθες, ἀκίνδυνόν ἐστι καὶ πεπείραται ἐπὶ πολλῶν. ἄλλο. στρουθίον λεῖον μετὰ μέλιτος ἀναλαβὼν ἀνάπλασσε πεσσούς μικροὺς καὶ ὑποτίθει. ἄγει καὶ τὰ δεύτερα καὶ καταμήνια. ἄλλο. ἀρτεμισίας τῶν φύλλων λειοτριβήσας μετὰ ῥοδίνου καὶ ποιήσας γλοιοῦ πάχος προστίθει· καταμηνίων ἀγωγόν. ἄλλο. ἰσχάδας β'. [?] ". νίτρου ὀβολὸν πεσσὸν ποιήσας ἐπιτίθει. ἄλλο. ἀρτεμισίαν τρίψας ἐπιτίθει. ἄλλο. πηγάνου ἀγρίου σπέρμα προστίθει. [15]

14 482 ἄλλο. γαγάτης λίθος ὑποθυμίωνεος τὰς μὴ καθαιρομένας καθαίρει. [κγ'. Ἐὰν τεκούσῃ αἷμα μὴ ἐκκριθῇ.] Ἄρου σπέρμα τρίψας ἐν οἴνῳ λευκῷ νηστικῇ δίδου πιεῖν. [κδ'. Πρὸς τὰς ἐκ τοκετοῦ χλωράς.] Πάνακος ρίζας τρίψας ἐν οἴνῳ γλυκεῖ δίδου πιεῖν νηστικῇ. ἄλλο. κυτίνων ἄνθος ῥοῶν μετὰ μύρων ἐψημένων δὸς πιεῖν. ἄλλο. λαβῶν τρύγα οἴνου παλαιοῦ καὶ ρίζαν κρίνου καὶ σκόροδα λεάνας κατάχριε πρόσωπον δέιλῃς καὶ πρωτὶ ἀπόπλυνε καὶ τοῦτο ἕως ἂν τὸ πρόσωπον ἐρυθρὸν γένηται. [κε'. Πρὸς κοιλίαν κατεῤῥωγυῖαν καὶ μαστοὺς καὶ μηροὺς καὶ ἰσχία.] Κοχλίου θαλασσίου τὸν ὑπόμακρον καύσας καὶ λειοτριβήσας πρόσβαλε ὡοῦ τὸ λευκὸν ἢ ὄνειον γάλα καὶ κατάχριε. ἄλλο. διαφανὲς κόψας καὶ τρίψας ὅταν εἰς βαλάνειον εἰσέρχεται καὶ κατάχριε πρὶν ἀλείφασθαι. ἐπὶ ἡμέρας κ'. ἀφανίζονται. [κστ'. Πρὸς τὸ κοιλίαν, ἢ ὑποχόνδριον, ἢ μηροὺς ἰδροῦσθαι ἐκ τοκετῶν. [15]

14 483] Κιμωλίας καὶ μάννης ἐκάστου ἵσον ἀναλάμβανε ὡοῦ λευκῷ καὶ κατάχριε μετὰ κηρωτῆς κυπρίνης. [κζ'. Πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἰσχύοις ἐμφυσήματα.] Ἄρτου τὸ ἐντὸς καὶ μελαντηρίαν συμφυράσας ἐπιτίθει· τοῦτο καθίστησιν. [κη'. Πρὸς ἐξομφάλους.] Κηκίδας καύσας, τρίψας μετὰ ὕδατος κατάπλασσε. [κθ'. Ὀμφαλὸν ἐκ τοκετοῦ μέγαν καὶ καλὸν ποιῆσαι.] Λαβῶν βύσμα ἀπὸ ληκύθου βίβλινον περιείλησον ὀθονίῳ, ἔπειτα μάνναν ὡοῦ τῷ λευκῷ ἀναλαβὼν κατάχρισον καὶ ἔνθες εἰς τὸν ὀμφαλὸν καὶ ἐπιδεῖ προστύπως. [λ'. Πρὸς ὑστερικὰς πνίξεις.] Χελώνης χερσαίας ἥπαρ λεῖον ἐν πεσσῷ ὑποτίθει, ἀπαράβατόν ἐστι, μηδενὶ μεταδίδου. [λα'. Πόμα πρὸς πόνον ὑστέρας.] Λαγωῦ καρδίαν ξηράνας ἐπιζύων δίδου πιεῖν. [λβ'. Πρὸς τοὺς γενομένους στρόφους ἀπὸ τοκετοῦ καὶ φθορὰς καὶ πνιγμοῦς. [15]

14 484] Λεπτοσφαίρους ὀβολοῦ [?] ". ὀρεσίνημα καλοῦσι, τοῖς τρισὶ δακτύλοις μετὰ γλυκεὸς πινέτω. [λγ'. Πρὸς ὑστέρας πόνους.] Γλυκείας ῥοᾶς ρίζαν ἐν οἴνῳ πινέτω. [λδ'. Πρὸς τὰς ἐκ μήτρας σκληρίας.] Κύμινον λεῖον καὶ πηγάνου φύλλα ἀναλάμβανε πίσση ὑγρᾷ καὶ βουτύρῳ καὶ πεσσὸν ποιήσας δι' ἐρίου ἐντίθει. [λε'. Πόμα πρὸς ὑστερικὰς γυναῖκας.] Καστόριον μετὰ ἀνίσου πότιζε. ἄλλο. κύμινον τρίψας καὶ μελανθίου μέρος [?] ". μετὰ ὀξυμέλιτος πότιζε. [λστ'. Πόμα πρὸς ῥοῦν γυναικείον.] Πευκεδάνου ρίζαν καὶ κυπαρίσσου σφαιρίων ἴσα ἐκάστου ἐν οἴνῳ λευκῷ δίδου πιεῖν. ἄλλο. γίγαρτα σταφυλῆς μελαίνης ξηρὰ λειώσας ἐν οἴνῳ μελαυστηρῷ δίδου πίνειν. ἄλλο. πιτυὰν ἐρίφου λαβῶν λείανον σὺν ὄξει δριμυτάτῳ καὶ δίδου νήστει πιεῖν. ἄλλο. κοράλλιον δίδου ἐν οἴνῳ μέλανι καὶ παραχρῆμα στήσεται. ἄλλο. νάρθηκος σποδὸν καὶ μήκωνος κονίαν ἐν ὕδατι δίδου πίνειν πρὸς ὀλίγον· εἰ δὲ εἴη πλέον φερόμενον, σπόγγον καύσας δίδου ὅσον < γ'. [15]

14 485 ἄλλο. κέρας ἐλάφειον καύσας δὸς πιεῖν. [λζ'. Πρόσθετα.] Ῥοιὰν σὺν ἐρίῳ καταπλάσας προστίθει. ἢ σίδια ἐψήσας καὶ τρίψας ἐν ἐρίῳ δεῖ προστίθεσθαι ἐν πεσσῷ. ἄλλο. κηκίδος τὸ ἐντὸς καὶ λιβάνου ἀναλαβὼν ἐν πεσσῷ προστίθει διὰ ὕδατος. ἄλλο. γλήχωνα λεῖον ἀναλαβὼν ἐρίῳ καθαρῷ προστίθει· βοηθεῖ δὲ ὄξει ξεστῷ σπόγγος βαπτόμενος καὶ ἐκθλιβόμενος συμμέτρως καὶ μηρῶν δὲ συναγωγῇ καὶ δέσις ἄκρων καὶ κατάκλισις ἐπὶ κεφαλῇ. [λη'. Πρὸς τὸ μὴ καθυγραίνεσθαι τὸ αἰδοῖον ἐν ταῖς συνουσίαις τῶν γυναικῶν.] Κηκίδος ὀμφακίνης κόκκους

δ'. σποδίου, ὧ χρώνται εἰς τὰ ὀφθαλμικά, μύστρα δύο τρίψον καὶ μῖξον εἰς τὸ αὐτὸ καὶ ἀπόθου εἰς ἀγγεῖον καθαρὸν καὶ τούτου λαμβάνουσα μύστρον οἶνω παλαιῷ διεῖσα καὶ τούτῳ ὑπονοτιζέσθω ταῖς πρώταις ἡμέραις, ἢ γαμηθεῖσα καθ' ὅλου τοῦ βίου διαμενεῖ τοὺς τόπους μὴ καθυγρουμένη. ἄλλο. κηκίδας ἐμβρέχων εἰς ὕδωρ ἡμέρας ἡ'. εἴτα βρέχε ἔριον τεθυωμένον τρυφερὸν τῷ ἀποβρέγματι καὶ μὴ ἐκπιέζων ἕα ξηρανθῆναι καὶ πεσσὸν ποιῶν τοῦ ὀρίου δίδου ὑποτίθεσθαι· καὶ ἔσται ὡς παρθένος ἐν τῇ συνουσίᾳ. ^[15]

14 486 αἰρείτω τὸ ἔριον καὶ ξηραίνετω καὶ πάλιν χρήσθω εἰ θέλει. ἄλλο. ὀξυλαπάθου σπέρμα τρίψας δίδου ὑποτίθεσθαι καὶ ἔσται ὡς παρθένος. ἄλλο. κηκίδας κόψας εἰς ὕδωρ ἔμβαλε καὶ δίδου προσκλύζεσθαι καὶ θερμότερας ποιεῖ τὰς γυναῖκας. ἄλλο. ὀθόνια ἰσχνὰ ἀποβρέχειν εἰς στυπτηρίαν μετὰ ὕδατος ἀνειμένην καὶ ξηραίνειν· εἴτα κυπέρου καὶ κασσίας καὶ κηκίδος ἴσον ἐκάστου τρίβε ἐν οἶνῳ παλαιῷ πάχος ποιεῖν μέλιτος. τούτῳ τὰ ὀθόνια βρέχων ἀναξήρανον καὶ δίδου προστίθεσθαι καὶ κέλευε συνέχειν ὥραις δυσὶ ταμιευομένην πρὸς τὴν χρεῖαν· ὅταν δὲ ὁμιλεῖν μέλλῃ, τότε ἀφαίρετο ἐκεῖνα. ἄλλο. λαβοῦσα δὲ μέλι καὶ νίτρον καταχρίετω τὸ μόριον μέχρι τοῦ ἐφηβαίου. οὕτως συγγίνου. Κε φ . κζ'. [α'. Πρὸς τὸ ἀνέντατόν τινα γενέσθαι.] Κήρυκα καύσας σβέσον οὖρῳ βοδὸς τομίου καὶ λάμβανε ἀπὸ τούτου ἢ ἐν ποτῷ ἢ ἐν βρωτῷ. ^[15]

14 487 τὸ δὲ ἄλλο εἰς ἀγγεῖον ἀπόθου. ἄλλο. λύσις. ἄναψον τὸ ξυλάριον καὶ παύεται. ἄλλο. ὀξύσχοινος ἐντεθεῖσα καὶ γενομένη κηρύκου σχῆμα τοῦ ὄξεως ἐκκριθέντος εἰς τὴν κοίτην ἐπιτίθει ὑπὸ τὰ στρώματα καὶ κατέχει τὰς ἐπὶ τὰ ἀφροδίσια ὁρμάς. ἄλλο. κορίαννον ἢ γλήχων ἐσθιόμενος πολλάκις ἀνέντατον ποιεῖ. ἄλλο. χολὴ νάρκης ἐάν τις τὸ μόριον ἀνέντατον ἔσται. ἄλλο. ἀπὸ λύχνου αὐτομάτως σβεσθέντος λαβὼν πομφόλυγα τὴν ἔτι ζῶσαν βάλλε εἰς τὸ πόμα καὶ δὸς πιεῖν, γενήσεται γὰρ ἀνέντατος ὅλην τὴν νύκτα ὁ πίων. [β'. Ἐντατικά τοῦ αἰδοίου.] Αἰδοῖον ἐντείνουσι καὶ ἐξορμάουσι πρὸς ἀφροδίσια τάδε· κωναρίων, πεπέρεως, πετροσελίνου, ἐλαφίου αἰδοίου ῥινήματος τερεβινθίνης ἀνὰ ἴσα μέλιτι ἀναλάμβανε καὶ σὺν οἶνῳ δίδου πίνειν. ἄλλο. λαβὼν ἐρεβίνθων ὠμῶν, κωναρίων γο. β'. εὐζόμου σπέρματος, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ γο. α'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, δίδου δίδραχμον σὺν οἶνῳ. ^[15]

14 488 ἄλλο. αἰδοῖον κατάχριε τῷ μέλιτι πρὸ ἀφροδισίας. ἄλλο. εὐζόμου σπέρμα σὺν μέλιτι δίδου πίνειν. ἄλλο. χυλοῦ τοῦ εὐζόμου κυάθους β'. μετὰ πεπέρεως λευκοῦ τὸ ἀρκοῦν δίδου διὰ τριῶν ἡμερῶν τῶν ἐπαλλήλων ἡμερῶν. ἢ χυλοῦ εὐζόμου καὶ πεπέρεως λευκοῦ δίδου κοχλιάριον α'. νήσται. συμφέρει καὶ ὄστρακον ἐχίνου θαλασσίου πινόμενον καὶ τὸ γάλα βόειον πión. ἄλλο. πολυγόνου βοτάνης σπέρμα καὶ σάρκα ἰχθύων ποταμίων ξηρὰν τρίψας δίδου πίνειν· ἐντατικὸν γάρ ἐστι. ὁμοίως σπέρμα τῆς ἀνδράχνης ἐψηθὲν μετὰ γάλακτος βοείου δίδου· πάνυ βοηθεῖ. ὁμοίως ὡὰ πέρδικος ἐσθιόμενα. ἄλλο. σπέρμα πράσου σὺν ἀκράτῳ οἶνῳ δὸς πίνειν. ἄλλο. χυλὸς πολυγόνου βοτάνης πινόμενος ποιεῖ ἀφροδίσια ἐτοιμότερους. ἄλλο. τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ σβεσθῇ ὁ σίδηρος πῖνε σὺν οἶνῳ. ἄλλο. ὀρχιδίου ξηροῦ ἀλώπεκος κοχλιάριον α'. πῖνε. ἄλλο. χυλὸν ἀσφοδέλου ρίζης ἐκπιέσας δίδου πίνειν. ἄλλο. ὅταν ὁ ταῦρος μετὰ συνουσίαν οὐρήκῃ, γῆν συμμίξας τῷ πηλῷ ἐξ οὔρου καταπλασσομένῳ αἰδοῖον κατάχριε. ἄλλο. κόπρῳ τῇ βοείᾳ προσφάτῳ αἰδοῖον κατάχριε. ^[15]

14 489 ἄλλο. κόκκον γνίδιον τρίψας καὶ σὺν ἐλαίῳ ῥοδίνῳ διαμίξας κατάχριε. ἄλλο. χυλῷ περιστερεῶνος αἰδοῖον κατάχριε. [γ'. Πρὸς ὕπνον.] Εἰς φύλλον δάφνης ἐπίγραφε καὶ ὑποτίθει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν λεληθότως, ὀνομάζων κόνκοφον βραχερέον. [δ'. Πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους συνουσιάζειν.] Σκαμμωνίαν μεθ' ὕδατος χρίου. Κε φ . κη'. [Πρὸς τὸ δῆγμα τῶν ἰοβόλων ζώων.] Πρὸς δῆγμα τῶν ἰοβόλων θηρίων τὰ μελίας φύλλα κόψας χυλοῦ δίδου κοχλιάρια γ'. ἀπυρέττουσι μετὰ τῶν γ'. κυάθων τοῦ οἶνου. ἄλλο. φλοῖον δένδρου βαλάνου ἢ εὐζυμον τὸ ἐν τοῖς λαχάνοις γιγνόμενον, ἢ χαμαιπίτυα, ἢ σκόροδον, ἐν ἐξ αὐτῶν τρίψας σὺν οἶνῳ ἀκράτῳ νήσται δίδου πίνειν. ἄλλο. αἷμα τῆς νήττης ἐναντιοῦται πᾶσι τοῖς δηλητηρίοις καὶ θανασίμοις.

τοῦτο μὲν αὐτὸ ποιοῦσιν αἱ σάρκες τῆς ὄρνιθος προσφάτως ἀναιρεθείσης τοῖς δῆγμασιν ἐντιθεμέναι· ἐναντιοῦνται γὰρ τοῖς ἰοβόλοις ἅπασι καὶ ἰαοῦνται πλὴν δήγματος τοῦ ἀσπίδος.

[15]

14 490 ἄλλο. πῆγανον σὺν οἴνῳ δίδου πίνειν. ἄλλο. ἐγκέφαλος τῆς ὄρνιθος πινόμενος ὠφελεῖ. [Πρὸς τὰ τῆς ἔχεως δῆγματα.] Τὴν χαλβάνην σὺν κυπρίνῳ πρόσθε. ἄλλο. ἔρπυλλον σὺν ὄξει ὁμοίως κατάχριε. [Ὑποθυμιάματα τῶν ἰοβόλων φευτικά.] Τὸ πύρεθρον καὶ θεῖον ἐμπύριζε καὶ φευξοῦνται. ἄλλο. ταυτὸ ποιεῖ τὸ κέρας ἐλάφου καὶ τὸ στέαρ αὐτοῦ· ἔτι καὶ τὸ σκύτος καὶ πόδες, τὰ μὲν ταῖς πύλαις ἐμπηγνύμενα τὴν ἅπαντος ἰοβόλου εἴσοδον κωλύουσιν. ἄλλο. πνεύμων ὄνου ὑποθυμιαζόμενος ἅπαν ἰοβόλον φυγαδεύει. [Ὡς ἔχιδνα μὴ δῆκη.] Δρακόντιον τρίψας τὴν χεῖρά σου κατάχριε καὶ μὴ δηχθήσῃ. σπέρμα δὲ ταύτης βοτάνης τετριμμένον σὺν ὕδατι καὶ τιθὲν ἐν τοῖς ὕδασι τῶν ἀποδημεόντων αὐτὰς φυγαδεύει. ἄλλο. χυλῶ στρύχνου χεῖρας κατάχριε. [Ἐπίθεμα πρὸς τὰ δῆγματα τῆς ἐχίδνης.] Ἐχίδνης κεφαλὴν ἀποκόψας τὸ μόριον αἵματηρόν τῳ τόπῳ ἀποδηχθέντι προστίθεται καὶ ἐπίδεται οὕτως ἑῷ. [Πυρία πρὸς τὸ δῆγμα τῆς ἐχίδνης καὶ μυγάλης.] [15]

14 491 [t3] Τρίφυλλον ἀσφάλτιον ἔψε καὶ ἀφεψήματι θερμῷ τόπον ἀποδηχθέντα πυριᾶ. οὐδεὶς δὲ πυρίᾳ ταύτῃ χρᾶσθω ὁ μὴ πάσχων. μεταβαίνει γὰρ ἡ διάθεσις εἰς αὐτήν, ὥς νομίζει ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἐχίδνης ἢ μυγάλης ἀποδηχθέντα. ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΕΥΠΟΡΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΣΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ.

14 492 (t1) [Περὶ τῆς σταφυλῆς πασχούσης θεραπείας.] Θεραπεύσης σταφυλὴν οὕτως· ἐν ἀρχῇ μὲν αὐτῆς τῆς φλεγμονῆς δίαίτα λεπτή καὶ εὐχυμος ἔστω καὶ ῥοφήματα καὶ ἀναγαργαρίσματα δι' οἶνομέλιτος, ἢ μελικράτου, ἢ ἐψήματος χλιαροῦ, ἢ ὀξύμέλιτος ἀναγαργαριζομένου καὶ ἀποχεομένου καὶ μὴ καταπινομένου· καὶ μασήματος διὰ πυρέθρου ἢ πεπέρεως, ἢ σταφίδας ἀγρίας λειώσας μετὰ νίτρου καὶ ἁλὸς παράτριβε τὸν οὐρανίσκον καὶ τὴν σταφυλὴν, καὶ παύει τὴν φλεγμονήν· ἔξωθεν δὲ ἐπίθετα τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ὁμοίως θερμαίνοντα καὶ τὴν φλεγμονὴν παρηγοροῦντα καὶ τὴν ὀδύνην παύοντα· ἐπιθέματα δὲ καὶ καταπλάσματα ἐπιτήδεια. [5]

14 493 [Περὶ τῆς ἀνακρεμασθείσης σταφυλῆς] Ὑσώπου ρίζαν καὶ ἰσχάδων χυλὸν μίξας ἀναγαργαρίζει, ὁμοίως καὶ εἰς παρίσθμια καὶ σταφυλὴν ὁμοῦ ζέσας ἀναγαργαρίζει φοίνικας δηλονότι καὶ φακὴν. [Εἰς τὸ τηρεῖν ἀδίψους αἰεὶ ποτε.] Γλυκυρρίζης χυλὸν πότιζε ἢ ἀνδράχνης ὅσον κύαθον κατάπιε. ἄλλο. ἀνίσου γο. α'. γλυκυρρίζης χυλοῦ γο. β'. τραγακάνθης βεβρεγμένης γο. β'. ἀνάπλασον τροχίσκους καὶ ξήρανον ἐν σκιᾷ καὶ ἐκ τούτων δίδου κατέχειν ὑπὸ τὴν γλῶτταν ἕνα τροχίσκον καὶ τὸν χυλὸν καταπίνειν καὶ οὐ διψήσει. [Πρὸς δυσηκοΐας καὶ κωφώσεις.] Χολὴν αἰγείαν πρόσφατον ἴσα μίξας μέλιτι ἀκάπνῳ χλιαρὸν ἔνσταζον εἰς τὸ οὔς. ἄλλο. λαγωοῦ χολὴν νεαρὰν μέλιτι μίξας ἐπίσης καὶ χλιάνας ἐν φλοιῷ κρομμύου ἐπίσταζον εἰς τὸ οὔς· καὶ γὰρ καὶ τοὺς μηδ' ὅλως ἀκούοντας ποιεῖ ἀκούειν. [15]

14 494 ἄλλο. συδὸς ἡμέρου χολὴν ἴσα μέλιτι ἀκάπνῳ ἐνώσας χλιαρὸν ἐγχωμάτισον· ἢ σκίλλης χυλὸν καὶ ῥόδιον μίξας χρῶ. ἄλλο. ὀρόβου χυλὸν ἔνσταζον, ἐπίθες στυππῖω μετὰ ῥοδίνου. [Πρὸς κοιλιακοὺς ἐργαλεῖον.] Μύρτων χλωρῶν, ῥόδων ξηρῶν, σιδίων ροιᾶς, βαλαύστια, κηκίδας ε'. οἶνομέλιτι φυράσας διὰ γαστρὸς παράπεμψον, ἢ κυάμου λέπυρα σὺν οἴνῳ ἀποζέσας ἔνιε διὰ κλυστήρος· ἢ φακὴν ἀποζέσας τὸν χυλὸν χλιάριον ὁμοίως ποιεῖ· ἢ ὀρύζης μὴ κεκαθαρισμένης τὸν χυλὸν ὁμοίως, ἢ σιδηρίτιδος βοτάνης τὸν χυλὸν χλιαρὸν ὁμοίως, ἢ ἀκακίας χυλὸν ἔνιε, ἢ ψιμύθιον καὶ λιθάργυρον λειώσας μετὰ μέλιτος καὶ οἴνου παράπεμψον. [Εἰς στρόφον κοιλίας.] Κύμινον μετὰ μέλιτος δίδου φαγεῖν καὶ θαυμάσεις· ἢ καλάμου ρίζαν καύσας πότισον μετὰ οἴνου κύλικος ἐνός. [Εἰς τὸ στῆσαι κοιλίαν.] Ὀρίγανον μετὰ ὕδατος ἐψήσας δίδου πιεῖν. [15]

14 495

ἄλλο. σηπίας ὄστρακον καύσας καὶ τρίψας μετὰ οἴνου παλαιοῦ δὸς πιεῖν· ἢ βάτου καρπὸν σὺν τοῖς φύλλοις ἀποτριτώσας δὸς πιεῖν. ἄλλο. κύμινον Ἑλλαδικὸν καὶ κηκίδα ἄτριπτον καῦσον καὶ μετὰ οἴνου παλαιοῦ δὸς πιεῖν μετὰ τὸ ἀποτριτωθῆναι ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. [Πρὸς ἐσωχάδας, ῥαγάδας καὶ συκάμινα.] Ἀρσενικοῦ σχιστοῦ γο. γ'. σφέτλης δρυΐνης γο. δ'. λειώσας πάντα ὁμοῦ ἔχε ξηρίον, ἐπὶ δὲ τῆς χρείας ἀπονίψας οὖρῳ παιδὸς ἀφθόρου τοὺς τόπους ἐπίπασον. [Πρὸς ἐσωχάδας καὶ ἐξωχάδας.] Ῥίζαν σιλφίου κόψας καὶ λειώσας κατάπλασον. [Ξηρίον πρὸς βεβρωμένας οὖλας καὶ ὀδόντας σειομένους.] Μαστίχης γο. α'. λιβάνου γο. β'. σμύρνης, ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ γο. γ'. σαρκοκόλλης, κηκίδος ἀνὰ γο. δ'. ὁμοῦ λειώσας ἐπίπασον τὰ οὖλα, προδιακλύσας ἀειζώου, ἢ μύρτων, ἢ σχοίνου, ἢ ἄγνου, ἢ ἐλαίας τῶν φύλλων τῶν χλιαρῶν. [Πρὸς ὀδονταλγίας. ^[15]

14 496] Ὑσσωπον ἢ ὀρίγανον μετὰ ὄξους ἐψήσας δὸς διακλύζεσθαι· ἢ πύρεθρον καὶ πέπερι καὶ ζέμμα καὶ μαστίχην ἐξ ἴσου δίδου διαμασᾶσθαι. ἄλλο. σταφίδας ἀγρίας κόκκους δ'. μαστίχης κόκκους ἢ δίδου διαμασᾶσθαι. [Εἰς πεσόντας ὀδόντας ἀπὸ πληγῆς.] Σταφίδας ἐν ἐλαίῳ ζέσας πυρίαζε τὸν τόπον καὶ γῆν ἐξῆς τῷ ὄξει, τῆς ὀδύνης δηλονότι ἐρεθιζούσης, ἐπὶ ἡμέρας δὲ τρεῖς ποιεῖ, οὕτως καὶ πάλιν ἀναφύουσιν οἱ ὀδόντες. [Πρὸς οὖλα βιβρωσκόμενα.] Ἀριστολοχίας τρίψας μετὰ μέλιτος ἐπίπασον τὰ οὖλα, ἢ κέρας ἐλάφειον κεκαυμένον ἕως ἂν γένηται λευκὸν καὶ ψιμύθιον καὶ λιθάργυρον καὶ νάρδον καὶ κίσσηριν κηρωτῇ ἀναλάβου καὶ κατάχριε· ἢ χελώνης ὄστρακον καύσας καὶ τρίψας μίξας τε μετ' ἐλαίου ἔνσταζον εἰς τὸ οὖλον. ἄλλο. εὐζώμου σπέρμα σὺν τῷ χυλῷ καὶ χολῇ αἰγὸς ἢ μελάνθιον μέλιτι κατάχριε. [Πρὸς ὀφθαλμοπονίαν.] Μυελὸν αἴγειον περίχριε καὶ ἰᾶται· ἢ στέαρ αἴγειον ἢ προβάτειον ἀποβρέχων εἰς ὕδωρ θερμὸν ἐπιτίθει, ἢ λινοσπέρμου χυλὸν, ἢ γάλα γυναικεῖον ἐπίχριε. ^[15]

14 497 [Πρὸς λεύκωμα καὶ οὖλας παλαιὰς ἐν ἐλαχίσταις ἡμέραις ἔστι δὲ καὶ ὀξυδορκικὸν θαυμαστόν.] Ἴου ξυστοῦ γο. δ'. ἀμμωνιακοῦ γο. δ'. ψιμυθίου γο. β'. κόμμεως γο. α'. τὸ δὲ ὑγρὸν ἔστω σικύου ἀγρίου χυλὸς ὁ τῆς ρίζης. ἄλλο. δαφνοκόκκων κεκαθαρισμένων καὶ λελειωμένων, κόμμεως τὸ ἄρκοῦν πρόσπλεξον καὶ ποιεῖ κολλύρια, ἐπὶ δὲ τῆς χρείας λειώσας οὖρῳ παιδὸς ἀφθόρου ἀναλάμβανε καὶ οὕτως χρίε. πεπεύραται γάρ. [Πρὸς αἰγίλωπας.] Κόπρου περιστερᾶς ξηροῦ γο. δ'. σὺν λιβάνῳ ἄρῥενι λειώσας ἐπίπασον ἕως οὗ παύσῃ. ἐδοκιμάσθη γάρ. [Πρὸς λευκώματα δόκιμον· καὶ γὰρ πολλοὺς ὥνησεν.] Πέρδικος ἄρῥενος χολὴν μετὰ μέλιτος χρίε. ἄλλο. λαδάνου γο. β'. λειώσας μετὰ καλλίστου οἴνου καὶ ἐλαίου ἀφ' ἱκανοῦ χρίε τοὺς ὀφθαλμούς. [Πρὸς ὑπόχυσιν ὑπερφυῶς παραχρήμα τὸ βλέπειν ποιῶν. ^[15]

14 498] Αἶμα μυδὸς καὶ χολὴν ἀλέκτορος καὶ γάλα γυναικεῖον ἴσα μίξας καὶ λειώσας χρῶ· ἐδοκιμάσθη γὰρ καὶ ἄκρωσ ὠφέλησεν. [Ἄλλο πρὸς ὑποχύσεις παλαιὰς τε καὶ νέας καὶ ἀμβλυωπίας καὶ πᾶν ἐπισκοτοῦν τὴν ὄρασιν.] Δαφνίδας ἐκλελεπισμένας ἀριθμὸν κοκκίων ι'. κόμμεως γο. β'. ὕδατι ὁμβρίῳ ποιήσας κολλύρια χρίε τοῖς ὑποκεχυμένοις μετὰ οὖρου παιδίου ἀφθόρου, τοῖς δὲ ἀμβλυωποῦσι μετὰ ὕδατος ὁμβρίου. [Πρὸς πόνον ὀφθαλμῶν καὶ ἀγρυπνίας.] Μελίκρατον ἐγχυμάσας καὶ προβρέξας ὠδὸν καὶ περικαθάρας καὶ τεμῶν εἰς β'. δῆσον ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὑπνώσει. [Πρὸς ἄνθρακας ὀφθαλμῶν καὶ παντὸς τοῦ σώματος.] Περδικιάδα βοτάνην μετὰ ψιχίων λειώσας, προβρέξας τὰ ψίχια ὀξυκράτῳ χρῶ. [Ὁξυδερκικόν. ^[15]

14 499] Μαράθρου ξύλον τρίψας καλῶς μετὰ μέλιτος πωλίου νεαροῦ ἀκάπνω χρῶ ἐπιχρίων. [Περὶ τῶν ἐν βλεφάροις κριθῶν.] Ἀκακίαν σὺν οἴνῳ χρίε. [Πρὸς ῥευματισμοὺς τῶν ὀφθαλμῶν.] Ἐπὶ δὲ τῶν ῥευματιζομένων τοὺς ὀφθαλμούς ἐν ἀρχῇ μὲν ἀρμόζει ὀλιγοσιτία καὶ ὕδροποσία καὶ ἀποχὴ συνουσίας καὶ ἡ κοιλία ὑποσυρέσθω καὶ πολλῶ ψυχρῷ πρῶτον καὶ ὀλίγου μιγνυμένου ὄξους συνεχῶς τὸ πρόσωπον νιπτέσθω καὶ ἐν τῇ κλίνῃ ὀσφραίνεσθω, κονιορτοῦ τε καὶ καπνοῦ καὶ τὴν ἀφ' ἡλίου καὶ λύχνου αὐγὴν ἀποφευγέτω· ἔπειτα ῥόδα χλωρὰ ἢ ξηρὰ βρέξας ἐν γλυκεῖ λείανε καὶ μίξας ὡοῦ λεκίθω κατάπλαττε ἢ κριθίνου ἀλεύρου σὺν γλυκεῖ ἐψηθέντος· ἐὰν δὲ ἡ

ὀδύνη μεγίστη ἦ, πρόσμιζον καὶ ὑοσκύαμον. [Κατάπλασμα εἰς ῥευματιζομένην κεφαλὴν.]
Τοῦτο τὸ μίγμα οὐκ ἔῃ κεφαλὴν ῥευματισθῆναι οὔτε ὀφθαλμὸν ἀδικηθῆναι ποτέ. κιμωλίας,
νίτρου, βρυωνίας ῥίζης ξηρᾶς, σικύου ἀγρίου ῥίζης, κυάμου ἀλεύρου ἀνὰ γο. ^[15]

14 500 β'. λειοτριβήσας ὁμοῦ καὶ ἐνώσας εἰς γλοιοῦ πάχος χρῶ ἐν βαλανείῳ ὡς κάλλιστον.
[Ἀποφλεγματισμὸς κατασπῶν ἐκ τοῦ κρανίου φλέγμα.] Ἀγριοσταφίδας μετὰ μαστίχης δίδου
μασᾶσθαι ἢ μαστίχην καὶ ζίγγιβερ, εἰ δὲ ἢ μαστίχη σκληρὰ εἴη, πρόπλεξον καὶ ὀλίγον κηρόν.
[Πρὸς κεφαλαλγίαν.] Πήγανον κόψον ἐπιμελῶς καὶ σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ κατάχριε τὸ μέτωπον.
[Πρὸς ἡμικρανίαν.] Πράσου κεφαλὴν καὶ κόμην ἐψήσας ἐλαίῳ βρέχε τὴν κεφαλὴν καὶ παύεται
εὐθὺς ἡ ὀδύνη. ἄλλο. κισσοῦ ἀκρέμονας ἐλαίῳ ἐψήσας βρέξον τὴν κεφαλὴν καὶ θαυμάσεις.
ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ λειοτριβήσας κατάχριε τὸ μέτωπον. [Πρὸς ἥλους δόκιμον, κᾶν ἐν
κεφαλῇ εἰσίν.] Σανδαράχης, σχιστῆς, χαλκάνθου, μίσυος καὶ ἀσβέστου ζῶντος καὶ σάπωνος
ὅλα μίξας ἐξ ἴσου, τὸ ἄσβεστον διπλοῦν λειώσας μετὰ πρωτείου ζωμοῦ τοῦ σάπωνος χρῶ.
θαυμάσιον γάρ ἐστι. [Πρὸς ἡμικρανίαν.] Λαβὼν εὐζώμου σπέρμα γο. γ'. πηγάνου χλωροῦ γο.
^[15]

14 501 ζ'. πεπέρεως κόκκους λα'. ὥων τριῶν τὸ λευκόν, ὄξους τὸ ἄρκοῦν χρῆε τὸν τόπον. [Τροχίσκος ὁ
ἔνδοξος Σωκράτους πρὸς κεφαλαλγίαν καὶ ἡμικρανίαν καὶ πρὸς πάντα τὰ ῥευματικά πάθη
θαυμάσιος.] Εὐφορβίου < δ'. θαψίας χυλοῦ < στ'. ζιγγιβέρεος < α'. ὀπίου < γ'. ὀποπάνακος < β'.
λῦσον τὰ πάντα ὁμοῦ μετὰ ὄξους καὶ ποιεῖ τροχίσκους, ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως ἀναλαβὼν ὄξει χρῆε
τὸ μέτωπον. ἔστι δὲ καὶ καπνιστικὸν καὶ τοῖς μὀρίον τι ῥευματιζομένοις ποιεῖ θαυμαστῶς.
[Περὶ ἥλων καὶ μυρμηκιῶν.] Ἀρίθμησον τοὺς ἥλους καὶ λαβὼν τοσούτους μύρμηκας δῆσον ἐν
λίνῳ πανίῳ καὶ κοχλίαν ἓνα μετ' αὐτῶν καὶ καύσας αὐτοὺς λείωσον σὺν ὄξει καὶ ἐπίχριε, ἢ
κόπρον βόειον μετὰ ὄξους λειώσας ἐπίχριε, ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς κατάπласσον, καὶ πεσοῦνται οἱ
ἥλοι. [Πρὸς ἥλους καὶ μυρμηκισμούς.] Ὅστέα φοινίκων καύσας καὶ τρίψας μετὰ ἄλατος καὶ
θυμιάματος καὶ μίξας ἐν ἡλίῳ ἐπίθες καὶ θεραπεύσεις. [Πρὸς ἡμικρανίαν δόκιμον. ^[15]

14 502] Λαβὼν γῆς ἔντερα ιε'. κόκκους πεπέρεως ιε'. ὄξους τὸ ἄρκοῦν λειώσας ὁμοῦ χρῆε. [Πρὸς
θηριοδῆκτους πληγὰς.] Θηριοδῆκτους καὶ λυσοδῆκτους ἰᾶται καρκίνου τῶν ἐντὸς ἡ τέφρα
σὺν ὕδατι πινομένη ἅπαξ καὶ δις ἀνὰ δρακὸς μιᾶς. [Πρὸς τὰς ἐξ οἴνου κεφαλαλγίας.]
Πολυγόνου κλῶνας β'. πλέξας στεφάνωσον. [Πρὸς πόνον ἡμικρανίου.] Καρδάμου σπόρον
τρίψας μῖζον μετ' ὡοῦ λευκῷ καὶ κατάχριε τὸ μέτωπον καὶ ἐπάνω θές στυπία, ἢ τοῦ αἵτου τῆς
κεφαλῆς τὸ ὁστοῦν τὸ ὁμοῖον τῷ ὁμοίῳ περιάπτε ὁμοίως καὶ τοῦ γυπός. ἄλλο. οἱ ἐν τῇ κεφαλῇ
τοῦ λάβρακος εὐρισκόμενοι λίθοι κεφαλαλγίαν ἰῶνται καὶ εἰς ἡμικρανίαν περιεπτόμενοι
δεξιὸς δεξιᾷ καὶ ἀριστερὸς ἀριστερᾷ. [Πρὸς τρίχας ῥεούσας ἀπὸ κεφαλῆς καὶ πώγωνος.]
Σεῦτλον μετὰ μυρσινελαίου καὶ πολυτρίχων τρίχας κατάχριε ἢ ἀδιάντον καὶ λάδανον ἴσα
λειώσας μετ' ἐλαίου ὁμφακίνου ἢ μυρσινίνου, ἢ σχινίνου ἐπίχριε. ^[15]

14 503 ἄλλο. λάδανον ἀποβρέξας σὺν οἴνῳ Ἀμιναίῳ καὶ μυρσινελαίῳ λειώσας ἄμφω πάχος μέλιτος
καὶ χρῆε τὴν κεφαλὴν ἐν βαλανείῳ· βέλτιον δ' ἐστὶ καὶ τὸ ἀδιάντον, ὃ τινες καλοῦσι
πολύτριχον, τὸ ζ'. μέρος λαδάνῳ πρόσβαλλε καὶ χρῆε. [Πρὸς τρίχας ῥεούσας, ἵνα δὲ καὶ πλεόν
γένωνται.] Μυοχόδων < γ'. καλάμων κονατήλων κεκαυμένων < δ'. ἀμύγδαλα πικρὰ οβ'. ὁπὸν
βαλσάμου, λαδάνου ἀνὰ < δ'. πολυτρίχων < ζ'. νάρδου Κελτικῆς < α'. ἐν ὑγροπίσσω βρέξας τὸ
λάδανον καὶ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ λειώσας. τὰ δὲ ξηρὰ κόψας εἰς χνοῦν, μετὰ τῶν ὑγρῶν μίξας χρῶ
ἀλειφόμενον καθ' ἡμέραν. ἐμοὶ δοκεῖ καὶ φαλακροὺς τριχῶσαι. [Βηχὸς θεραπείαι διάφοροι.]
Ἀρκευθίδος ὁ καρπὸς ἐσθιόμενος καὶ πινόμενος ἢ βδέλλιον πινόμενον, ἢ δαῦκος Κρητικὸς σὺν
οἴνῳ πινόμενος ἢ δρακοντίου ῥίζα ὁμοίως ἐψηθεῖσα καὶ λειωθεῖσα μέλιτι· ἢ ἐλενίου βοτάνης
καὶ περδικιάδος χλιαρὸς νηστικῶς καταρρόφούμενος ὁ χυλὸς σὺν ὕδατι πινόμενος, ἢ ἀρκείου
βοτάνης ἢ ῥίζα, ἢ στροβιλίου σὺν ὕδατι πινόμενον, ἢ πρόπολις θυμωμένη καὶ ῥητίνη

πινομένη· καὶ τερεβινθίνη θυμιαμένη, ἢ ἄρσενικὸν σχιστὸν μετὰ χαλβάνης θυμιαμένης· καὶ ὁ καπνὸς καταπινόμενος, ἢ ἄσφαλτον καὶ λίβανον καὶ στύραξ καὶ κύμινον θυμιαζόμενα, ἢ κιννάμωμον σὺν μέλιτι χλιαρῷ πινόμενον, ἢ κυπαρίσσου σφαιρία τριβέντα μετὰ γλυκέος καὶ σμύρνης νηστικῶς λαμβανόμενα, ἢ μαράθρων ρίζας καὶ σπέρμα σὺν οἴνῳ ἐψηθέντα καὶ πινόμενα, ἢ νάρθηξ χλωρὸς σὺν οἴνῳ ἐψηθεὶς καὶ ποθεῖς· ἢ ὀρίγανον σὺν μέλιτι ἐψηθὲν καὶ ποθέν· ἢ μυρικής ἄνθος καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα σὺν οἴνῳ ἐψηθέντα καὶ πινόμενα· ἢ πευκίου ὁ φλοιὸς σὺν ὕδατι πινόμενος· ἢ λεύκης φύλλα καὶ τὰ κλωνία σὺν ὕδατι ἢ οἴνῳ πινόμενα, ἢ φλόμου ρίζα σὺν οἴνῳ πινομένη ἐν βαλανείῳ, ἢ σκόροδον ὠμὸν καὶ ἠψημένον ἐσθιόμενον, ἢ στρουθίου βοτάνης ἢ ρίζα σὺν μέλιτι ἀναλαμβανομένη τοὺς πάνυ ἐσχάτως ἔχοντας ἐν τῷ πάθει· λαγωῦ κόπρος λεία σὺν οἴνῳ θερμῷ ποθεῖσα ὠφελεῖ. ^[15]

14 504 ἀρτηριακοὺς καὶ κιονικοὺς καὶ δυσπνοιικοὺς μεγάλως θεραπεύει ἀετοῦ γλῶσσα περιπτομένη· ἢ στροβίλιον ἀκέραιον καύσας καὶ τρίψας μετὰ πεπέρεως ὀλίγου καὶ ἀναλαβὼν μέλιτι δίδου τῷ πάσχοντι κοχλιάριον ἓν.

14 505 [Πρὸς χρόνιον βῆχα.] Θεῖον ἄπυρον τρίψας καλῶς, ἐμβαλὼν ὠν ρόφησον ἐν βαλανείῳ· ἢ σίνηπι τρίψας καὶ μίξας μέλιτι δίδου δακίλους τρεῖς· ἢ καρδαμόσπορον λεῖον σὺν ὕδατι πινόμενον εἰς κοίτην, ἢ λίβανον τριβόμενον μετὰ μέλιτος καὶ ἐκλειχόμενον πρωτὶ καὶ εἰς κοίτην· ἢ ῥαφάνου χυλὸς μετὰ μέλιτος καταρρόφούμενος τῷ πρωτῷ. ἄλλο. ἀρκευτίδες ε'. ἢ ζ'. μετὰ μέλιτος πινόμεναι. ἄλλο. πεπέρεως < δ'. καρύων < β'. στροβίλου ὑσώπου ἀνὰ < α'. γλήχωνος < δ'. ἴρεως < δ'. κνίδης σπέρμα < δ'. μέλιτος ἢ δόσις κοχλιάριον α'. ἄλλο. σίνηπι καὶ κύμινον, μελάνθιον, κάρδαμον ἴσα ὁμοῦ κόψας ἀναλάμβανε οἴνῳ καὶ δίδου. ἄλλο. γλήχωνα δίδου μασᾶσθαι συνεχῶς καὶ συντρίψας μετὰ οἴνου καὶ λεάνας δίδου πιεῖν. ἄλλο. κυμίνου πεφρυγμένου < α'. μελανθίου πεφρυγμένου < α'. πεπέρεως κοκκία μ'. ^[15]

14 506 συντρίψας καὶ ζυμώσας μέλιτι δίδου νήσται καὶ εἰς κοίτην. [Κάπνισμα.] Ἄρσενικὸν σχιστὸν, πέπερι, πράσιον, κριθῆς ἄλευρον, χαμαῖδρυν, ἀμπέλου ρίζης δέρμα, χαμαιεύκην, μαστίχην κόστον, κρόκον ὠν, πάντα ἐνώσας πλάττε κολλούρια καὶ κάπνιζε νήσται καὶ εἰς κοίτην. ἄλλο. πέπερι, κάρυα, ἄρσενικὸν σχιστὸν συντρίψας καὶ μίξας μέλιτι κάπνιζε. ἄλλο. βούτυρον, στέαρ χηνός, ῥητίνην μέλιτι συντρίψας δίδου νήσται καὶ εἰς κοίτην. ἄλλο. ῥάβδον μαράθρου καὶ σπέρμα πεπέρεως συντρίψας καὶ μετὰ μέλιτος ζυμώσας δίδου. ἄλλο. φυσαλίδας ἐψήσας σὺν ταῖς ρίζαις δὸς πιεῖν. [Βηχικὸν καὶ εἰς ἀναγωγὴν αἵματος.] Κόστον, κιννάμωμον, ῥῆον βάρβαρον ἀνὰ < α'. συντρίψας καὶ ἐνώσας μετ' οἴνου χλιαροῦ πότισον. [Ἄλλο ποιῶν καὶ ἐκτηκομένοις.] Λαβὼν λιβάνου, πεπέρεως, ἄρσενικοῦ σχιστοῦ, καρυοφύλλου πάντα ὁμοῦ συντρίψας μετὰ μέλιτος καὶ ζυμώσας δίδου πρωτὶ καὶ εἰς κοίτην· ἢ ἄρσενικὸν σχιστὸν ἀντὶ ἁλατος εἰς ὠν ῥυτὸν καὶ ρόφησον νήστις· ἢ ἄρσενικὸν συντρίψας μετ' οἴνου χλιαροῦ πότισον ἐν λουτρῷ· ἢ ἄρσενικὸν σχιστὸν καὶ κρόκον ὠοῦ μίξας ἐπάλειφε εἰς βάμβηκα καὶ κάπνιζε διὰ κιχώνης, ὅταν δὲ ὀλιγωθῇ ὁ καπνιζόμενος, δίδου αὐτῷ καὶ καταπιεῖν βούτυρον, ὅσον λεπτοκαρύου μέγεθος καὶ πάλιν καπνιζέσθω, ποιεῖ δὲ ἐπτάκις. ^[5]

14 507 ἄλλο. στύρακος καλοῦ καὶ κράμβης χυλὸν συντρίψας καὶ ζυμώσας δίδου νήσται καὶ εἰς κοίτην· ἢ δαφνελαίου καὶ οἴνου καλοῦ ἀνὰ < γ'. μίξας χλιαρὸν πότιζον ἐν λουτρῷ καὶ οἰνέλαιον θερμὸν κέραμον πυρίαζε τὸν στόμαχον, τὸ οἰνέλαιον μὴ δίδου φθισικῶ πίνειν, ἀλλὰ τὴν σκευασίαν τοῦ οἰνελαιίου ἀκριβῶς σκευάσας καὶ χλιάνας πυρίαζον μετὰ σπόγγων τὸν στόμαχον. ἄλλο. θερμὸν ἀφέψημα θερμὸν στακτὴν βρέξας πυρίαζε τοὺς πόδας βήσσοντος καὶ ἀποσπογγίσας αὐτοὺς ἐπάλειφε βούτυρον καὶ πυρίαζε, τοῦτο τρισέσας ἰαθήσεται. ^[15]

14 508 ἄλλο. κισσοῦ κόκκους ἢ ξύλα, ἢ φύλλα κάπνισον τὸν βήσσοντα· ἢ ῥητίνην σὺν οἴνῳ παλαιῷ συντρίψας πότισον νήσται· ἢ ἀγριοκανάβης σπέρμα τρίψας πότισον μετὰ ὕδατος· ἢ κεδρία

πότισον νηστικῶ, ἢ ὕσσωπον καὶ χλήχωνα μετὰ ὀξυκράτου δὸς πιεῖν προεψήσας· ἢ βερονίκην φυράσας μετὰ μέλιτος δίδου φαγεῖν· ἢ ῥάφανοι ὅπτοι ἐσθιόμενοι πρωῒ καὶ ὀψέ· ἢ χαμαιλεύκη θυμνωμένη. ἄλλο. δαφνίδας μετὰ πεπέρεως καὶ στροβίλους μετὰ μέλιτος δίδου πρωῒ καὶ εἰς κοίτην. [Εἰς βήσσοντας, τετραχωμένους τὴν ἀρτηρίαν, ἀποκεκομμένους τὴν φωνὴν καὶ ἀναφορικούς.] Λαβὼν τραγακάνθης, κόμμεως ἀνὰ < α'. σμύρνης καλῆς < α'. γλυκυρρίζης χυλοῦ καὶ γλυκέος τὸ ἀρκοῦν, κόψας πάντα καὶ ἐνώσας, ἐπειδὰν λειωθῶσι, τὰ ξηρία μῖξον μετὰ τῶν λοιπῶν. [Ἄλλο πρὸς βήχιον καὶ ἐλκομένην ἀρτηρίαν.] Λαβὼν τερεβινθίνης, κόμμεως, καλοῦ μέλιτος ἀνὰ < α'. τὸ μέλι καὶ τὴν τερεβινθίνην προεψήσας βάλλε τὸ κομμίδιον καὶ δίδου ὅσον ἐλαίας μέγεθος διακρατεῖν ἐν τῷ στόματι. ^[15]

14 509 ἄλλο. κόμμεως, λυκίου ἀνὰ γο. δ'. βάλλε εἰς ὕδωρ καὶ ἕασον τακῆναι, εἴτα βάλλε κοτύλην Κρητικοῦ γλυκέος μίαν καὶ ἔψε ἕως οὗ γένηται γλοιῶδες καὶ χρῶ ἐν ἐκλεκτῶ. [Ἄλλο εἰς βηχία καὶ βρόγχους καὶ αἵματος ἀναγωγάς.] Λαβὼν τραγακάνθης < β'. λινοσπέρμου πεφρυγμένου < δ'. ἀμύγδαλα λελεπισμένα ι'. στροβίλου ὠπτημένης στέατι < γ'. τὴν τραγάκανθαν ἐν ὕδατι βρέχε χλιαρῶ καὶ τὰ λοιπὰ μῖξον γλυκὺ καὶ παραχέας λειοτρίβει. πρὸς δὲ τὰς ἀνακοπὰς τῆς φωνῆς καὶ ἐὰν ἀνάγῃ αἷμα, χρῶ μέλιτι ἀντὶ τοῦ γλυκέος. ἄλλο. ῥάφανον κατακόψας καὶ στρογγύλα ποιήσας ὅπτησον ἐπ' ἀνθράκων καὶ μετὰ μέλιτος φάγε νῆστις. [Πρὸς βήχα χρόνιον.] Λαβὼν πεπέρεως < α'. θέρμων ἀλεύρου γο. γ'. καὶ μέλιτος κοχλιάριον α'. δὸς ῥοφεῖν. ἄλλο. τῆς ἀκοῆς τοῦ χοίρου τὸ τετριμμένου ὅστουν περιαφθὲν τραχήλῳ προφυλακτικόν ἐστι βηχός. [Βηχικὸν καὶ κιονικὸν καὶ ἐν φλεγμονῇ παρισθίμων.] Οἱ ἐν ταῖς καλιαῖς τῶν νοσησίων τῶν χελιδόνων εὐρισκόμενοι λίθοι περιεπτόμενοι προφυλακτικόν ἐστι βηχός. ^[15]

14 510 [Βηχικοῖς καὶ ἐν ῥίζῃ σταφυλῆς καὶ εἰς κατάρρουν.] Λαβὼν ζιγγιβέρεως < α'. χαλβάνης, ὀπίου, στύρακος ἀνὰ < α'. γλυκεῖ ἀναλαβὼν ποιεῖ ὀροβιαῖα καὶ ἀντὶ καταποτίου παρέχε ἐν κοίτῃ δύο καὶ ἐπιρρόφα καὶ τὸ γλυκὺ κεκραμένον. ἄλλο. ζιγγιβέρεως < δ'. στύρακος < δ'. γλυκεῖ ἀναλάμβανε καὶ ποιεῖ ὀρόβια καὶ ἀντὶ καταποτίου δίδου εἰς κοίτην γ'. ἐπιρρόφῳντι γλυκὺ κεκραμένον. [Εἰς κατάρρουν καὶ βήχα δόκιμον.] Λαβὼν ὀπίου < β'. καστορίου < α'. ποιεῖ ὀροβιαῖα καὶ δίδου εἰς κοίτην πρὸς δύναμιν. [Ἄλλο ὥπερ ἐχρήσατο ὁ σοφώτατος Ἀλέξανδρος.] Πυρέθρου < β'. κόστου < α'. κόψας καὶ σήσας ἐν δὲ τῇ χρήσει κέλευε ἄπτεσθαι τῶν μυκτῆρων καὶ στέλλε εὐθύς. [Πρὸς τοὺς ἐκ κατάρρου τὴν ἀρτηρίαν ρευματισθέντας καὶ βήσσοντας. ^[15]

14 511] Λαβὼν στύρακος < η'. καστορίου < δ'. ζιγγιβέρεως < δ'. χαλβάνης < δ'. ἐνώσας ποιεῖ ὀροβιαῖα καὶ παρέχε εἰς νύκτα β'. ἢ γ'. καὶ μὴ ἐπιπνέτω ὁ πίνων παραχρῆμα καὶ ὠφεληθήσεται. [Πάσμα κρανίου παύων ῥεῦμα αὐτοῦ.] Λαβὼν ὑπερικοῦ, σχοίνου ἄνθους, ἴρεως, ξυλοβαλσάμου γο. α'. κόψας καὶ σήσας χρῶ ἐπιπαύων τῷ κρανίῳ. [Πάσμα κρανίου ἀναξηραντικόν.] Λαβὼν κόστου φύλλων μαλαβάθρου, κηκίδων, ναρδοστάχους, ἴρεως, νάρδου Κελτικῆς, ῥόδων ξηρῶν, ἀνὰ γο. α'. κόψας καὶ σήσας ἐπίπασον. [Ἄλλο πάσμα.] Λαβὼν ἐρείκης καρποῦ, κηκίδων, σχοίνου ἄνθους, σαμψύχου, κόστου, ἴρεως, ξυλοβαλσάμου, ἀνὰ γο. α'. κόψας καὶ σήσας ἐπίπασον τὴν κεφαλὴν. [Ἀποφλεγματισμὸς χειμερινός.] Λαβὼν ὕσσώπου < δ'. ὀριγάνου < δ'. γλήχωνος < β'. καλαμίνθης < α'. σταφίδος ἀγρίας < α'. πυρέθρου < β'. πρασίου < α'. σινήπεως < α'. ^[15]

14 512 ἐψήματος ξέστην α'. ὄξους ξέστην α'. ἐνώσας ἔψει ἕως οὗ ἀποτριτωθῇ καὶ ἀποφλεγμάτιζε. [Ἀποφλεγματισμὸς ἑαρινός.] Λαβὼν ὕσσώπου γο. δ'. ὀριγάνου γο. γ'. γλήχωνος γο. β'. καλαμίνθης γο. α'. ἐψήματος ξέστην α'. ὄξους ξέστας τρεῖς. [Ἀποφλεγματισμὸς θερινός καὶ φθινοπωρινός.] Λαβὼν ὕσσώπου γο. δ'. ὀριγάνου γο. γ'. γλήχωνος γο. β'. καλαμίνθης γο. α'. ναρδοστάχους γο. α'. καρυοφύλλου γο. α'. κινναμώμου γο. γ'. πρασίου γο. δ'. ἴρεως γο. γ'. κυπέρου γο. β'. πυρέθρου γο. α'. ἐψήματος ξέστην μίαν, ὄξους ξέστην α'. ἔψει ἕως ἀποτριτωθῇ καὶ ἀποφλεγμάτιζε. [Εἰς κατάρρουν.] Λαβὼν ὀριγάνου δεσμίδια β'. γλήχωνος δεσμίδιον α'. μετὰ ὄξους βαλὼν εἰς χύτραν καθαρὰν καὶ ἰσχάδας στ'. καὶ σταφίδας ὡσεὶ ιβ'. ἕως ἀποτριτωθῇ καὶ

σακκέλισον καὶ βάλλε εἰς ποτήριον καὶ λαβὼν ἀναγαργαρίζε. [Πρὸς τοὺς ἐν τῷ θώρακι
χυμούς.] Κνίδης τὰ φύλλα συνεψηθέντα πτισάνῃ δίδου, λύει δὲ καὶ ἐμπνευματώσεις καὶ ἀνάγει
τὰ ἐν τῷ θώρακι. [Πρὸς βῆχα καὶ δύσπνοιαν ἐν στομάχῳ καὶ ἀναγωγὰς αἵματος. ^[15]

14 513] Λαβὼν σπόγγον λευκὸν καὶ κενὸν καὶ καύσας καὶ λειοτριβήσας μῖξον τὴν σποδιὰν σὺν μέλιτι
καὶ πεπέρει τῷ ἄρκοῦντι, καὶ ποιήσας ὡς ἔκλειγμα λάμβανε ὁψὲ μετὰ τὸν δεῖπνον, ὅσον αἴροις
τοῖς τριῶν δακτύλοις. [Πρὸς συνάγχην.] Χολὴν βοδὸς ἄρρενος χρῆε τὸν τράχηλον. [Πρὸς βῆχα
ξηραντικόν.] Τῆλιν ἐψήσας ἕως ὅτου ἀποτριτωθῇ καὶ τὸ ζεμμάτιον λαβέτω πρῶτῃ μετὰ μέλιτος.
[Τροχίσκος βηχικὸς τοῖς τὸν θώρακα ρευματιζομένοις.] Γλήχωνος, ὑσσώπου, πεπέρεως,
καρδάμου ἀνὰ γο. α'. μέλιτι ἀναλαβὼν ποίει τροχίσκους ἀνὰ < α'. καὶ χρῶ. [Περὶ παρισθμιῶν.]
Ἰτέας φύλλα καὶ καρπὸν ἐψήσας ὕδατι ἐπιπολὺ δίδου ἀναγαργαρίζεσθαι. τοῦτο ἀποσπᾷ τὰ
παχέα τῶν δερμάτων μάλιστα καὶ εἰς συναγχικούς ποιεῖ. ἄλλο. μυρσίνην καὶ φακὴν ἐψήσας
δίδου ἀναγαργαρίζεσθαι. [Πρὸς συνάγχην. ^[15]

14 514] Αἰγεία κόπρος σὺν μέλιτι ἀναγαργαρίζεσθω, ἡ πηγάνου χυλὸν ἀνοίξας τὸ στόμα ἐπὶ κλυζε τὸν
φάρυγγα. [Πρὸς κατάρροϊαν.] Ὑσσωπον ἐψήσας μετὰ σύκων καὶ μέλιτος καὶ πηγάνου μετὰ
ὑδατος δὸς ἀναγαργαρίζεσθαι. [Εἰς καλλιφωνίαν.] Τραγάκανθα ἀποβραχεῖσα ἐν οἴνῳ καὶ
ποθεῖσα φωνὴν λαμπρύνει. [Πρὸς ἀποκοπὰς φωνῆς.] Στύρακα λειώσας μετὰ ὑδατος ποίει
καταπότια ἴσα ἐρεβίνθου καὶ δίδου τρία καὶ εὐθέως λαλήσει. [Πρὸς φλεγμονὴν ἐρυσιπέλατος.]
Ἀγχοῦσης φύλλα σὺν ἀλφίτοις καταπλασσόμενα, ἡ ἀνδράχνης φύλλα σὺν ἀλφίτοις
καταπλασσόμενα, ἡ κράμβης φύλλα καταπλασσόμενα, ἡ καλάμου φύλλα χλωρὰ λέανον καὶ
κατάπласσον· ἡ βάτου φύλλα καταπλασσόμενα, ἡ ράμνου καὶ ρόδων φύλλα καταπλασσόμενα.
[Πρὸς ἔλμινθας.] Πολυποδίου ρίζα μιγνυμένη μετὰ ἐψήματος καὶ ἐσθιομένη, ἡ ραφάνου
σπέρμα σὺν ὕδατι πινόμενον, ἡ σκορόδου τρωγόμενον, ἡ πετελέας ρίζα σὺν μελικράτῳ
πινόμενη, ἡ συκαμίνου ρίζης ὁ φλοιὸς σὺν ὕδατι ἐψηθεὶς καὶ ποθεῖς, ἡ μελάνθιον πινόμενον
καὶ καταπλασσόμενον, ἡ κράμβης σπέρμα σὺν ὕδατι πινόμενον, ἡ ἡδυόσμου χυλὸς πινόμενος,
ἡ κάρδαμος μετὰ ἡδυόσμου πινόμενος. ^[5]

14 515 [Ἰδία πεῖρα.] Καννάβεως σπέρμα ξηρὸν κόψας καὶ σήσας, ὕδατι μίξας καὶ χυλῶδες ποιήσας καὶ
ράκει καθαρῷ ἀποπιάσας δὸς πιεῖν ἢ βόλβιτον ξηρὸν καύσας καὶ ποιήσας ξηρίον ἐξ αὐτοῦ δὸς
πιεῖν < α'. μετ' οἴνου. [Πρὸς ἔλμινθας πλατείας καὶ ἀσκαρίδας.] Λαβὼν νίτρου, καρδάμου,
πεπέρεως ἀνὰ γο. α'. ποιήσας ξηρίον δίδου κοχλιάριον α'. μετ' οἴνου. [Εἰς τὸ κινεῖν ἰδρῶτας καὶ
ἀποπαύειν πυρετούς.] Κάγχρυος σπέρμα μετ' ἐλαίου συγχριόμενον, ἡ πύρεθρον μετὰ ἐλαίου
θερμανθὲν καὶ ἐπιχρισθὲν πρὸ μιᾶς ὥρας τῆς ἐπισημασίας. [Ἄλλο πρὸς πυρετὸν δόκιμον.]
Ἐλαιον κινναμομέλαιον, χαμαιμήλινον, ὄξος, νίτρον ἅμα φύλλοις δάφνης καλῶς συνεψησας
χρῆε τὸν κάμνοντα καὶ σκεπάσας ἐπιεικῶς αὐτίκα ἰδρώσει. ^[15]

14 516 [Σύγχρισμα πυρέσσουσιν.] Λαβὼν βουτύρου μέτρα δύο, μέλιτος μέτρον α'. μίξας καὶ χλιάνας
χρῶ. ἄλλο. λαβὼν θρίδακος φύλλων χυλοῦ μέτρον α'. ἐλαίου κοινοῦ μέτρα β'. μίξας καὶ
ἀνασκέψας ἐπιμελῶς σύγχρισον ὅλον τὸ σῶμα. δόκιμον γάρ ἐστιν. ἄλλο. λαβὼν ἀρτεμισίας
χυλοῦ μέτρον α'. ροδίνου μέτρα β'. μίξας χρῶ. [Πρὸς πόνον ἡμικρανίον.] Στρύχνου χυλὸς μετ'
ἐλαίου συγχριόμενος πάνυ ὠφελεῖ. ἄλλο. σινήπεως σπέρμα μετὰ μέλιτος κατάπласσον. ἄλλο.
πηγάνου ἡμέρου σὺν ὄξει καὶ ροδίνῳ ἐψηθέντος καταχριομένου. [Πρὸς κυνοδῆκτους.] Κνίδης
σπέρμα καταπλασσόμενον, ἡ πρασίας μελαίνης τὰ φύλλα καταπλασσόμενα, ἡ μελισσόφυλλον
σὺν οἴνῳ πινόμενον καὶ τοῖς δῆγμασιν ἐπιτιθέμενον, ἡ σκόροδα καταπλασσόμενα καὶ ὅπτα
ἐσθιόμενα καὶ πινόμενα. [Πρὸς τοὺς φοβουμένους τοὺς κύνας. ^[15]

14 517] Ῥοδοδάφνης ρίζαν περιάψον τὸν τράχηλον καὶ ἀπαλλαγῆσεται. ἐὰν δὲ θέλῃς πειρᾶσαι, ὅταν
κύων μανῇ, ἐπίθες περὶ αὐτὸν καὶ εὐθέως ἀφίσταται τῆς μανίας. [Πρὸς λυσοδῆκτους.]

Λυσοδομήτων τοῖς τραύμασι κράμβης φύλλα λεῖα μετὰ σιλφίου καὶ ὄξους ἐπιτιθέσθω. καθ' ἑαυτὴν γὰρ λυττῶντος κυνὸς δῆγμα ὠφελεῖ καὶ τὸ ἀφέψημα αὐτῆς πινόμενον, ἐφθῇ δὲ κράμβη προτρωγομένη φθισικοὺς θεραπεύει καὶ τὰς περὶ τὴν ἀρτηρίαν διαθέσεις ἰᾶται. λειοτριβηθεῖσα δὲ καὶ καταπλασθεῖσα ἐπὶ σπληνὸς τοῦτο ὑπεκτῆκει. [Πρὸς συνάγχην καὶ πόνον τραχήλου.] Λεύκη ξηρὰ μέλιτι λειωθεῖσα καὶ ἐπιχρισθεῖσα τῷ τραχήλῳ, ἢ καρδάμου σπόρον καὶ κόπρον περιστερᾶς σὺν μέλιτι ἐμπλασσόμενα σὺν μέλιτι χλιαρῷ ἀναγαργάριζε, ἢ κυνείαν λευκὴν λεάνας μετὰ ὄξους ἐπίχριε εἰς τὸν τράχηλον. [Πρὸς δυσωδίας μυκτῆρων.] Κισσοῦ τῶν φύλλων ὁ χυλὸς χλιαρὸς ἐγχυματιζόμενος τοῖς ῥώθωσιν, ἢ καλαμίνθης χυλὸς ὁμοίως χλιαρὸς ἐγχεόμενος, ἢ σμύρνα λειωθεῖσα σὺν γάλακτι γυναικείῳ καὶ ἐγχεομένη. ^[15]

14 518 [Πρὸς αἱμορροΐαν μυκτῆρων.] Ἀκακίαν σὺν ὄξει λειώσας ἔγχεε τοῖς ῥώθωσιν. ἄλλο. λαβὼν ὄξος σὺν ἄλατι βάλλε ἐν χύτρῃ ἢ ἐν τρυβλίῳ καὶ βαλὼν ἔρια ἔμβρεχε ἐν αὐτῇ καὶ χλιάνας αὐτὰ ὅσον ἔχει δέχεσθαι ἐπίθες εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ συντόμως κέλευε σκεπάζεσθαι πλείστοις σκεπάσμασι. [Καθάρσιον ῥινῶν.] Θύμον καὶ ὀρίγανον ἀναλαβὼν μέλιτι ποίει τροχίσκους καὶ δίδου διαμασᾶσθαι. [Πρὸς πλευριτικούς.] Βδέλλιον σὺν οἴνῳ πινόμενον ὁμοίως καὶ ὕδατι, ἢ καρπὸς βαλσάμου σὺν ὕδατι πινόμενος, ἢ σὺν μέλιτι ἐκλειχόμενος, ἢ ἀριστολοχίας ῥίζα σὺν ὕδατι πινομένη, ἢ πήγανον σὺν μελικράτῳ πινόμενον. [Πρὸς ὀξὺν πυρετόν.] Πέπονος ἡμέρου ὁ χυλὸς συγχριόμενος, ἢ κολοκύνθης ξυσμάτων ὁ χυλὸς συγχριόμενος καὶ ῥόδα μετ' ἐλαίου, ἢ ἀρνόγλωσσον καταπλασσόμενον. [Πρόγνωσις ἐπὶ πυρεσσόντων. ^[15]

14 519] Ῥόδινον ἀλείψας κατάπασσον, σελινόκοκκον τριπτόν καὶ ἐπίθες εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ στυππεῖον ὡς τροχὸν καὶ ἐπίχρε τὸν κρόκκον τοῦ ὡοῦ καὶ σκέπασσον αὐτὸν νεφελίᾳ, καὶ ἐὰν γένηται σκορπισμὸς τοῦ ὡοῦ, γίνωσκε θάνατον. τοῦτο λέγεται αὕτῃ ἢ ψυχῇ ποιεῖν. [Πρὸς τραῦμα παρακολλᾶν.] Ἀγρώστεως ῥίζα λεῖα καταπλασσομένη ὡς ξηρίον, ἢ σιδηρίτιδος βοτάνης τὰ φύλλα ἐπιπλασσόμενα. [Θεραπεία ὠταλγίας.] Ἀμυγδαλέλαιον ἐνσταζόμενον εἰς τὸ οὖς, ἢ καρέλαιον ἐνσταζόμενον, ἢ δαφνέλαιον, ἢ βαλσαμέλαιον, ἢ δρακοντίου βοτάνης τοῦ καρποῦ ὁ χυλὸς μετ' ἐλαίου ἐγχεόμενος, ἢ περδικιάδος ὁ χυλὸς μετ' ἐλαίου ῥοδίνου χλιαρὸς ἐνσταζόμενος, ἢ πήγανον χλωρὸν σὺν ἐλαίῳ ἐψηθὲν καὶ χλιαρὸν ἐνσταζόμενον, ἢ σμύρνα καὶ μέλι χλιαρῶς ἐνσταζόμενα, ἢ πήγανον μετὰ γυναικείου γάλακτος ἀρρένοτόκου περιχλιάνας ἔνσταξον, ἢ σκόροδον χυλώσας ἔνσταξον εἰς τὸ οὖς, ἢ πρᾶσον χυλώσας χλιαρὸν ἢ ἔψημα χλιαρὸν, ἢ πρᾶσου χυλὸν σὺν μέλιτι μίξας ἔνσταξον, ἢ βαλὼν ἔλαιον εἰς τὸ στόμα εἰς τὸ ὠτίων ἔμπτυε, ἢ κολοκύνθης χυλὸν μετὰ ῥοδίνου ἔνσταξον. ^[15]

14 520 [Πρὸς ψώρας καὶ κνησμούς.] Πτελέας φύλλα ξηρὰ λειωθέντα καὶ ἐπιπλασσόμενα ἐν βαλανείῳ, ἢ θεῖον ἄπυρον καὶ σταφυλὴ ἀγρία καὶ ἀρσενικὸν καὶ σανδαράχην σὺν ἐλαίῳ καὶ ὄξει ἐπιχριόμενα ἐν βαλανείῳ. ἄλλο. σμύρναν μετὰ γάλακτος γυναικείου ἐπίχριε, ἢ γλυκυρρίζης χυλὸν μετὰ γλυκέος δὸς πιεῖν, ἢ ὡὰ ὄρνιθος ὁλόκληρα βάλλε εἰς ὄξος δριμύτατον ἡμερονύκτιον καὶ ἐμβαλὼν αὐτὰ, τριῶν δηλονότι ὄντων τῶν ὡῶν, τριῖβε αὐτὰ μετὰ τῶν ὀστράκων ἐν τῷ αὐτῷ ὄξει καὶ θεῖον ἄπυρον γο. α'. καὶ ἀρσενικὸν σχιστόν γο. α'. σταφίδα ἀγρίαν γο. α'. ψιμύθιον γο. α'. λιθάργυρον γο. α'. ῥοδοδάφνης χυλὸν γο. α'. ἔλαιον παλαιὸν τὸ ἀρκοῦν, λειοτριβήσας χρῆε ἐν βαλανείῳ. [Κατάπλασμα στομαχικοῖς.] Καλαμίνθης φύλλα χλωρὰ σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ κατάπασσον. [Πρὸς ἀπεψίαν καὶ ἐμπνευματώσεις στομάχου. ^[15]

14 521 ὅστις γὰρ λάβοι ταύτην παρ' αὐτὰ πεινάσει.] Πεπέρεως λευκοῦ < στ'. ἀνίσου < ιβ'. λιβυστικοῦ < στ'. ἄμμεως, πετροσελίνου, μαράθρου ἀνὰ < στ'. ταῦτα κόψας καὶ σήσας ἀναλάμβανε μέλιτι ἐφθῶ καὶ δίδου < α'. [Πρὸς καυσοῦμενον στόμαχον καὶ μὴ κατέχοντα τὴν τροφήν.] Θρίδακος χυλὸν μετὰ γλυκέος δὸς πιεῖν καὶ οὐκ ἔτι ἐμέσει. [Πρὸς πόνον στομάχου.] Ἀνθρακα δρυὸς εἰς γάλα σβέσας πότιζον τῷ πάσχοντι. [Πρὸς ὀξυσμόν στομάχου.] Χαμαίδρυον μετὰ οἴνου πινόμενον παύει ὀξυσμόν. [Πρὸς ἐμπνευμάτωσιν στομάχου.] Πεπέρεως, δαφνίδων, κυμίνου,

άνισου ἴσα κόψας καὶ σείσας δίδου νήσται μετὰ εὐκράτου κοχλιάριον α'. ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἢ ἄνισον νηστικός μασοῦ. [Πρὸς ὀφθαλμοὺς ρευματιζομένους.] Μαράθρου χυλὸς ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς ἐπιτιθέμενος, ἢ λίβανον σὺν μέλιτι καὶ γάλακτι ἐπιχριόμενον, ἢ κενταυρίου χυλὸς σὺν μέλιτι ἐπιχριόμενος, ἢ πενταδακτύλου φύλλα σὺν μέλιτι ἐπιτιθέμενα. ^[15]

14 522 [Πρὸς ἀχλὺν ὀφθαλμῶν.] Κολοκύνθης ξυσμάτων ὁ χυλὸς ἐπιπλασσομένος. [Πρὸς λεύκωμα.] Ὑοσκυάμου φύλλα μετὰ ἀλφίτου καταπλασσομένα, ἢ ξυλοβάλαμον σὺν γυναικείῳ γάλακτι ἐπιχριόμενα, ἢ πήγανον χλωρὸν καταπλασσομένον, ἢ ψύλλιον σὺν γάλακτι γυναικείῳ ἐπιχριόμενον, ἢ καλάμων χλωρῶν τῶν φύλλων ὁ χυλὸς ἐπιχριόμενος. [Πρὸς ὀφθαλμῶν ἀπόκρουσμα περιδνωμα.] Λαβῶν φύλλα ἐλαίας, κόψον καὶ ἐκπιάσας τὸν χυλὸν ἐπίχριε καὶ θαυμάσεις. [Πρὸς ῥεῦμα κατάπλασμα.] Ἀνδράχνην λείωσον μετὰ κρόκου καὶ στέατος χηνείου, ἢ σελίνου φύλλα μετὰ ἀλφίτων· ἐπὶ δὲ τῶν μεγάλων ρευμάτων ῥόδα καὶ μελίλωτα ἐφθὰ μετὰ ἀμύλου τοὺς ὀφθαλμοὺς κατάπλασον. [Πρὸς ὀδονταλγίαν.] Μελάνθιον σὺν ὄξει διακλυζόμενον, ἢ κηκίδες σὺν ὀμφακίνῳ διακλυζόμεναι, ἢ πλατάνου σφαιρία σὺν ὄξει ἐψηθέντα καὶ διακλυζόμενα, ἢ πενταφύλλου ῥίζα σὺν ὄξει διακλυζομένη, ἢ πευκεδάνου ῥίζα λεία καυθεῖσα ἐπιπλασσομένη, ἢ σίδια καὶ ῥόδα ἐψήσας τὸ ἀφέψημα διακλυζόμενον. ^[15]

14 523 [Πρὸς ὀδόντων τραῦμα.] Λαβῶν νίτρον, σηπέας ὄστρακον, σμύρναν, ἀνὰ γο. α'. λειώσας χρῶ. [Ξηρίον πρὸς ὀδόντας, πλαδαρὸν στόμα καὶ αἰμῶδες σμηῆσαι καὶ οὖλα σαρκῶσαι καὶ ὀδόντας λευκᾶναι.] Λαβῶν νίτρου κεκαυμένου γο. α'. σμύρνης τρογλιτίδος γο. α'. σηπέας ὀστράκου γο. α'. ῥόδων ξηρῶν γο. δ'. κόψας καὶ σήσας χρῶ. πρόσβαλλε δὲ καὶ ἵρεως γο. α'. τούτῳ χρώμενος θαυμάσεις. [Πρὸς πόνον πλευροῦ.] Κράμβης χλωρᾶς καυλοὺς σὺν ταῖς ῥίζαις κατακαύσας ἀναλάμβανε στέατι χοιρείῳ καὶ χρῶ· θαυμάσιον τὸ βοήθημα. ἢ σελίνου σπέρμα ἀποτριτώσας πότιζον, πάνυ γὰρ ὠφελεῖ. [Πρὸς ἐσωχάδας.] Ἀμάραντον ἀποβρέξας ὁψὲ καὶ πρωτὶ πότιζον. [Εἰς σπλῆνα κατάπλασμα πάνυ καλόν.] ^[15]

14 524] Σελίνου, σινήπεως δαφνίδων κατὰ λόγον κοπανήσας, εἴτα ἐξελὼν φλοῦν καρύας, νέας, κόψον μικρὰ καὶ βαλὼν ἐν ὄλμῳ, κόψον ἰσχυρῶς καὶ ἐκβαλὼν ἀπόβρεξον ἐν ὄξει δριμεῖ ἡμέρας γ'. καὶ ἐνώσας ἀμφοτέρω μετὰ χυλοῦ τιβεριάδος ἔψαι ἕως γέννηται κατάπλασμα καὶ τίθει ἐπάνω τοῦ σπληνὸς ἀπὸ πρωτὶ ἕως ὥρας η'. προῤῥήξας τὴν γαστέρα καὶ θαυμάσεις. [Ἄλλο σπληνικὸν διὰ πείρας.] Φλοῦν συκέας ἐκδείρας χλωρὰν νέου δένδρου τάραξον σὺν σποδιᾷ θερμαίνων. [Πρὸς τριταῖον.] Μέλι μετὰ σκαμμωνίας πινόμενον ἅπαξ ἰᾶται. [Περὶ τεταρταίου.] Πέπερι τετριμμένον, δαφνόκοκκα καὶ κύμινον καὶ μαστίχην καὶ σμύρναν καὶ λίβανον καθαρὸν κοπανήσας καθ' ἐν ἑκάστον καὶ ἔνωσον αὐτὰ καὶ βάλλε μέλι καλὸν τὸ ἀρκοῦν καὶ ἐπίθες ἕως ἡμέρας τέσσαρας. [Πρὸς αἷμα ῥέον ἐκ μυκτῆρων.] Ὤου φλοῦν ἀκέραιον καύσας καὶ ποιήσας στακτὴν μῖξον σὺν σχιστῶ ἀρσενικῶ καὶ βάλλε εἰς τὰς ῥίνας τοῦ πάσχοντος· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀρσενικὸν, ἔστω ἢ στακτὴ μόνη τοῦ ὡοῦ. ^[15]

14 525 ἄλλο. τρίχας αἰγὸς θηλείας καύσας καὶ τρίψας, ὁμοίως καὶ σμύρναν τρίψας καὶ μίξας τὰ ἀμφοτέρω ἐμφύσησον εἰς τὰς ῥίνας, εἰ μὲν ἀνδρὸς εἴη μετὰ χάρτου, εἰ δὲ γυναικὸς εἴη, μετὰ ἄλλου τινός. οἷον δὲ μέρος ἐκβάλλει τὸ αἷμα, τὸ βυζὶν δῆσον. [Πρὸς βιασμοὺς καὶ αἱμορροίας.] Κηκίδας ἀλέσας καὶ ῥοιᾶς φλοῖον, τοὺς δὲ κόκκους κοπανήσας καὶ μίξας ἐλαίῳ σχιστῶ καὶ μέλιτι καὶ φυράσας, δὸς πρωτὶ καὶ ὁψὲ ὡς κηκίδων μέλιτος. [Πρὸς κοιλίας στρόφους καὶ ἐμπνευματώσεις.] Λαβῶν πηγάνου, πεπέρεως, ζιγγιβέρεως, ἴσα λειώσας μεθ' ὕδατος θερμοῦ δίδου, ἢ ἀρτεμισίαν κόψας καὶ σήσας δίδου, ἢ νίτρον καύσας καὶ λειώσας ἐγχυμάτισον. [Εἰς τὸ μὴ νοσεῖν βόας.] Ἐλάφου κέρας θὲς ἐπάνω πανίου καὶ ἐπάνω ἄψον κανδήλαν καὶ μὴ ἐπιλάθου τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ χρόνον ἐπικαλοῦ τὸν ἅγιον Δημούσαριν καὶ Ἄρσον, φυλάζοντας τὰ κτήνη καὶ τὸν βίον σοῦ. ^[15]

14 526

[Εἰς τὸ μὴ νοσεῖν χοίρους.] Ῥάσδου ρίζαν κοπανήσας βάλλε εἰς τὸ πλύμμα αὐτῶν. [Εἰς τὸ ποιῆσαι σαρκόκολλαν.] Τρίψας σκώληκας ἐκ γῆς, μετὰ τὸ φρύξαι ἐπίπασον. [Θεραπεία πληγῶν.] Σμύρναν καὶ ἀλόην τρίψας ἐπίπασον, ἢ ῥητίνην πεύκης, ἢ καὶ μαστίχην καὶ κισσοῦ δάκρυον ποιήσας ἔμπλαστρον ἐπίθες, ἢ τράγειον ἀξούγγιον ἄλειφε τὴν πληγὴν καὶ κέρας αἰγὸς μελαίνης ἐπίπασον. ἄλλο. κόστον στάχυν, κιννάμωμον, ζιγγίβερ, κύμινον ἐξ ἴσου τρίψας καὶ πίσση φυράσας ἐπίθες, ἢ ὄψιν ἄρτου ξηρὰν τρίψας καὶ σὺν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ φυράσας ἐπίθες ἐπὶ ἡμέρας καθ' ἑκάστην ἀλλάσσων. [Εἰς ψώραν ἵππου.] Σχίσας ὄφιν καὶ λαβὼν τὸ στέαρ αὐτοῦ ἄλειψον μετὰ ξύλου τὸ στεφάνιον τῶν ὀνύχων αὐτοῦ. [Εἰς τὸ κοιμηθῆναι τὸν ἀγρυπνοῦντα.] Γράψον εἰς φύλλα δάφνης τὰ στοιχεῖα ταῦτα καὶ θές ὑποκάτω τῶν σωγιῶν αὐτοῦ μὴ νοοῦντος τοῦ ἀνακειμένου. ^[15]

14 527] ξστ'. χστοτ'. φθ'. [Εἰς τὸ μὴ φαντάζεσθαι ἄνθρωπον τὴν νύκτα.] Πηγάνου σπέρμα κρέμασον εἰς τὸ προσκεφάλαιον αὐτοῦ μὴ νοοῦντος καὶ οὐ φαντάζεται. [Πρὸς θώρακα.] Ὡφ' ἀρσενικὸν μίξας σχιστὸν καὶ πέπερι, κριθάλευρον καὶ δαφνόκοκκα καὶ κωνάρια καὶ δίδου. ἄλλο. σκόροδος κοκκία ζ'. ἀρσενικοῦ σχιστοῦ καὶ πεπéρεως ἀνὰ κοκκία ιγ'. βάμβικα, κωνάριον, κηρὸν ὀλίγον μίξας μετὰ κρόκου ὡοῦ λάβε συχνόν. [Πρὸς ὀδόντας βεβρωμένους.] Ἀρσενικὸν, πέπερι, τυρόν, ἄσβεστον ζῶσαν ζυμώσας μετ' ὄξους πρόπασον. [Ἐργαλεῖον νεφριτικόν.] Γλήχωνος, ὀριγάνου, σαμψύχου, ἐρπύλλου, χαμαιμήλου, ἀψινθίου, κενταυρίου, δάφνης φύλλων, συκῆς ἀγρίας, πέπονος ὁμοῦ ἐψήσας μέλιτι σὺν ὕδατι, προανακόψας μέλιτι σὺν ἐλαίῳ καὶ ἄλατι ἐπίβαλλε ἐκ τοῦ ἀποζέματος τὸ ἀρκοῦν. [Ἐργαλεῖον ἰσχιαδικόν. ^[15]

14 528] Σικίου ἀγρίου ρίζας, δάφνης φύλλα, πηγάνου φύλλα, ἀψινθίου, πεντανεύρου, χαμαῖδρου, πρασίου, καλαμίνθης, γλήχωνος, ὀριγάνου, θύμου, θρίθακος, εὐφορβίου, ἀνήθου, πυρέθρου, σταφίδος ἀγρίας· ταῦτα πάντα ἐψήσας ἐν ὕδατι καὶ μίξας μετὰ μέλιτος, ἐλαίου καὶ ἁλατος δίδου εἰς ἔργαλεῖον. [Εἰς τὸ λευκᾶναι ὀδόντας σαθοῦς καὶ μέλανας.] Λαβὼν ἅλατος λείου μέρος α'. ῥόπου μέρος α'. σηπίας ὀστράκου μέρος α'. λειώσας ὁμοῦ ἀνάτριβε, προδιακλύσας ὄξει καθαρῶ. [Κατάπλασμα εἰς ρευματιζομένην κεφαλὴν· τοῦτο τὸ σμῆγμα οὐκ ἔῃ κεφαλὴν ρευματισθῆναι οὔτε ὀφθαλμὸν ἀδικηθῆναι ποτέ.] Λαβὼν μαστίχης γο. α'. σμύρνης γο. α'. σαρκόκολλης γο. α'. λιβάνου γο. α'. λαδάνου γο. α'. νίτρου γο. α'. ψιμυθίου γο. α'. κιμωλίας γο. α'. στύρακος γο. α'. ῥόδων γο. α'. σάπωνος σάγκου λίτρ. α'. μέλιτος λίτρ. α'. θερμῶν πικρῶν ἀπόζεμα τὸ ἀρκοῦν, ἐνώσας ἀντὶ σάπωνος ἐν λουτρῶ. [Τροχίσκος ὁ διὰ σπερμάτων εἰς βηχικούς. ^[15]

14 529] Λαβὼν ἀνίσου πικροῦ γο. α'. μαράθρου σπέρμα, ὑοσκυάμου σπέρμα, ἄμμεως ἀνὰ < α'. σελίνου σπέρμα < γ'. ὀπίου < α'. λειοτρίβει ἕκαστον καὶ παράχεε ὕδωρ χλιαρὸν μέχρις ἂν γένηται γλοιῶδες καὶ ποιεῖ τροχίσκους, κυάμου τὸ μέγεθος ἢ δόσις α'. ὠφελεῖ γὰρ τοῖς βήσσοισιν. [Ἡπατικά ἐκλελεγμένα διὰ πείρας.] Κηκίδας ἐψήσας κατὰ λόγον τὸν ζωμὸν δὸς πιεῖν μετὰ κωδείας, ἐν βαλανείῳ σκεπαζόμενος καὶ πίπτων ἐπὶ τὸ πᾶσχον μέρος ἢ κισσοῦ ρίζαν ἐψήσας μετὰ οἴνου δὸς πιεῖν. ἄλλο. δάφνης κόκκους ζ'. πεπéρεως κόκκους κ'. λειώσας μετὰ οἴνου δίδου πιεῖν. ἄλλο. ἀλόης < δ'. ἀσάρου, κόστου, εὐπατορίου, ἡδυσάρου, μελιλώτου, μαστίχης, κρόκου, ὠκίμου σπέρμα ἀνὰ < β'. κόψας καὶ σήσας δίδου μετὰ εὐκράτου. [Ἄλλο εἰς ἥπαρ ἐνεργές καὶ εὐστόμαχον.] Δαφνίδων, κινναμώμου καλοῦ, καρυοφύλλου, ἀλόης, ἡδυσάρου, κόστου ἀνὰ < α'. κόψας καὶ μέλιτι ἐνώσας μετὰ οἴνου παλαιοῦ πότισον. ^[15]

14 530] ἄλλο. ἀκόρου < α'. λινοσπέρμου < α'. ζιγγιβέρεως < α'. ἀνίσου < δ'. πηγάνου φύλλων τῶν ἀπαλῶν < α'. σὺν μελικράτῳ δίδου. ἄλλο. ἀρτόμελι κατάπλαττε θερμὸν ὡς ἔμπλαστρον, ἢ ἀψινθίου κοχλιάριον α'. μίξας σὺν εὐκράτῳ μέλιτι, δὸς πιεῖν καὶ ἀναπαυθῆτω ἐπάνω τοῦ ἥπατος. [Πρὸς γλῶσσαν ρευματιζομένην.] Φύλλα κυνάρων τρίψας μετὰ μέλιτος, ἄλειφε τὴν γλῶσσαν, ἢ φλεβοτόμησον τὴν φλέβα τοῦ μέρους, οὗ ῥέη, καὶ ὠφεληθήσεται. [Πρὸς ξηρότητα

στόματος.] Σῦκα ἐψήσας ἐν ἐψήματι φοινίκων πτερῶ διάχριε καὶ διακρατεῖτω. [Πρὸς χεῖλη ῥηγνύμενα.] Λινόσπερμα κοπανήσας μετὰ μέλιτος ἐπίθες. [Πρὸς τοὺς λιποτριχοῦντας τὸ γένειον, οὓς καλοῦσι σπανοπώγωνας.] Πεπέρεως, εὐφορβίου, πυρέθρου ἀνὰ γο. α'. καλάμων φύλλων ἀπαλῶν χυλὸν, μυοχόδου, ἐλαίου ἐξ ἀποκαύματος λειώσας πρόστριβε καὶ συνεχῶς ἐπιξύρα. [Ἐμετικὸν δὲ παρείληφα ὡς μύστρον. ^[15]

14 531] Ἀφρόνιτρον λευκὸν βάλλε εἰς χλιαρὸν ὕδωρ, ἕως οὗ λυθῇ, καὶ βραχὺ τι ἐλαίου ἐπίβαλλε καὶ παράσχου πιεῖν. [Σταλτικὰ ἐμέτων.] Ἡδύοσμον κόψας καὶ σήσας καὶ μίξας ἐλαίῳ ῥοδίνῳ χρῖε τὰς ῥίνας καὶ τὸ στῆθος. ἄλλο. φοίνικας Θηβαϊκὰς καὶ ἡδυόσμου κλώνας ἐψήσας μεθ' ὕδατος ὡσεὶ ποτηρίων β'. μέχρι γλοιώδους συστάσεως, τὸ ἥμισυ πότισον. ἄλλο. φοινίκων βαλάνων λειῶν τὸ αὐταρκες κατ' ὀλίγον παράσταξον οἴνου μυρτίνου καὶ ἀναλαβὼν δίδου μετ' οἶνομέλιτος καὶ ὕδατος κοτύλης μιᾶς. [Πρὸς τοὺς ἐμοῦντας αἷμα.] Σχοίνου ἄνθος ἐψήσας μεθ' ὕδατος πότισον. [Ἐμετικὰ φλέγματος.] Ἡδύοσμον χλωρὸν, ἢ ξηρὸν μετὰ εὐκράτου πινέτω. πρὸς δὲ τὸ ἀλύπως σαμψύχου φύλλα δὸς πιεῖν καὶ ῥαφάνου σπέρμα δὸς φαγεῖν. ἐμέσει δὲ πλήθος φλέγματος. [Σύνθεσις κοκκίων καθαρτικῶν κενούντων φλέγμα.] Λαβὼν ἀλόης γο. ^[15]

14 532 στ'. μαστίχης γο. β'. ἀψινθίου χυλοῦ γο. β'. κολοκυνθίδος γο. δ'. ἢ δόσις κοκκία κθ'. [Πρὸς καρδιακοὺς.] Φακὴν σὺν σπατητοῖς φοίνιξι καὶ οἴνῳ Μενδησίῳ πότισον ἐψητόν. [Πρὸς δὲ τοὺς ὀδυνωμένους τὴν καρδίαν.] Πολύγονον λειώσας εὖ μάλα, ἢ μῆλα, ἢ κυδώνια σὺν ὄξει ἐψηθέντα καὶ λειωθέντα μετὰ κηρωτῆς ῥοδίνης ἀναλαβὼν κατάπλασσε, ἢ ἀνδράχνην μετὰ κηρωτῆς ῥοδίνης ἀναλαβὼν, ἢ μυρσινίνης ἐπίθες. [Ἐτερον θαυμάσιον διὰ πείρας.] Λινοσπέρμου κοτύλας δ'. ὕδατος κοτύλας ζ'. ἐψήσας χρῶ, τοῦτο δὲ τὸ φάρμακον ποιεῖ ὑγείαν. οὐδὲν γὰρ ὁ ἀσθενὴς ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀπέλθον, ἀλλὰ ἐπὶ τὸ κρεῖττον. [Τροχίσκος δυσπνοιῶν καὶ τοῖς βήσσουσι πολλοῦ χρόνου εἰς κάπνισμα.] Καρδάμου γο. α'. σινήπεως γο. α'. ἀβροτόνου γο. α'. πηγάνου ἀγρίου γο. α'. σανδαράχης γο. α'. λειώσας ὕδατι ποιεῖ τροχίσκους καὶ χρῶ σπουδαίως. [Πρὸς δύσπνοϊαν καὶ αἵματος ἀναγωγάς.] Θύμον μετὰ πεπέρεως κόψας καὶ λειώσας μέλιτι ποιεῖ ἔκλειγμα καὶ χρῶ σπουδαίως. ^[15]

14 533 πάνυ γὰρ καλὸν ἐστὶ. ἄλλο. πράσων κεφαλὰς μέλιτι συνεψήσας δίδου νήσται ἐσθίειν, ἢ πηγάνου ξηροῦ γο. δ'. ἡδυόσμου ξηροῦ γο. δ'. λῦσον μετὰ μέλιτος καὶ λάμβανε κεράτια β'. εἰς κοίτην μετὰ εὐκράτου. ὠφελεῖ δὲ δυσπνοιῶν καὶ πιστάκια ἐσθιόμενα. [Πρὸς αἱμοπτοϊκοὺς.] Λαβὼν συμφύτου < δ'. μαστίχης κιβρᾶς < δ'. λημνίας σφραγίδος < β'. βαλαυστίων < β'. κόψας καὶ σήσας δίδου κοχλιάριον ἐν σὺν ὀξυμέλιτι πίνειν. [Ἄλλο διὰ πείρας.] Λαβὼν λημνίας σφραγίδος γο. α'. γῆς ἀστέρος γο. β'. κοραλλίου γο. β'. δίδου μετὰ ὀξυμέλιτος ἀκράτου κοτύλην α'. πρῶτ' καὶ ἐσπέρας τοῦτο χρῶ. ἄλλο. ἀκακίας κιβρᾶς, ἀμύλου ἱατρικοῦ ἴσα λειώσας δίδου πιεῖν μετὰ εὐκράτου κοχλιάρια ε'. [Ληξοπύρετον τοῖς ἐκ πυρετοῦ καυσουμένοις.] Λαβὼν ἀειζώου καὶ ἀνίσου φύλλα ε'. ἢ ζ'. ἀπόζεσον ἐλαίῳ ῥοδίνῳ καὶ χρῖε ἀπὸ κεφαλῆς ἕως πέλματος καὶ θαυμάσεις ἢ πυρέθρου ῥίζαν λεάνας σὺν ἐλαίῳ σύγχρισον. ^[15]

14 534 τοῦτο γὰρ ἰδρῶτας κινεῖ καὶ τὰ χρόνια ῥίγη παύει καὶ τὰ κατεψυγμένα μέρη τοῦ σώματος, ἢ παρειμένα ἰᾶται. ἄλλο. δαφνίδας καὶ θύμον ἐν οἴνῳ τὰ ἀμφοτέρω λειώσας ἐπίχρισον καὶ περιβάλλε ἱματίοις καὶ ἰδρώσει. [Πρὸς ἰσχὺν αἰδοίων καὶ χρονίας διαθέσεις.] Λαβὼν καλαμίνθην καὶ κόψας καὶ σήσας ἐπίβαλλε ἐν τρυβλίῳ καὶ ἀναλαβὼν μέλιτι ἔψει ἕως δίκην καταπλάσματος καὶ ἐπιπλάσας λεπτῇ ὀθόνη ἐπίθες φασκιῶν, πεπεύραται γὰρ παρὰ πολλοῖς. [Ἄλλο πρὸς ἰσχὺν αἰδοίων καὶ νεφρῶν. μὴ γοῦν τινὰ θεραπεύσεις πρὸ τοῦ τὸν μισθὸν ἄραι, πεπεύραται γὰρ παρὰ πολλοῖς.] Ζιγγιβέρεως < δ'. βράθυος < α'. πεπέρεως λευκοῦ < α'. δίδου μετ' οἶνομέλιτος. ἄλλο. πίσσης ξηρᾶς, τηλεφίου, κολοφωνίας, μαστίχης, ὕλου λευκοῦ ἴσα λείου καὶ ποιεῖ ξηρίον καὶ προλούσας ἔτι θερμῶς ἔχοντος τοῦ χρωμένου ἐπιχρίσας ὑγρᾷ πίσση,

ἐπίπασον τὸ ξηρίον καὶ ἄνωθεν ἐπίθες καὶ δέσμει καλῶς. [Εἰς τὸ σκορπίσαι τὰ ἐν τοῖς γόνασι
ρεύματα. ^[15]

14 535] Ἀγριοσύκην κοπανήσας ἐκ τοῦ χυλοῦ τριβέσθω ἢ τῆς ρίζης τὸν χυλὸν ἀνατριβέσθω ἐν
βαλανείῳ. καὶ ἄλλας καὶ περιστερὰς κόπρον λειώσας μετ' ἐλαίου ἐπίχριε. [Κατάπλασμα πρὸς
πόνον ποδῶν ἀπὸ προσκρούσματος ἢ ἀπὸ καταπτώσεως, ἢ ἄλλης τινὸς δριμείας ὁδύνης.]
Ἄλατος ὀπτοῦ, ὀριγάνου, σποδὸν κληματίδων ἴσα λεκίθους ὠν β'. ἢ γ'. σὺν οἴνῳ μίξας
κατάπλασον. [Πρὸς λεπριῶντας ὄνυχας θειότατον βοήθημα.] Ὀνυξιν ἀποσπασθεῖσιν ἀπὸ
προπτώματος καὶ εἰς παρωνυχίαν ὄχαρ λειώσας καὶ ξηρίον ποιήσας ἐπίπασον. ὄνυχας δὲ
λεπρώδεις καθαρίσεις, εἰ θεῖον ἄπυρον καὶ κρόκον ὡς ἴσα μίξας μετ' ὄξους καὶ ἐπιθήσεις.
[Πρὸς πυρίκαυστα.] Λιθαργύρου γο. β'. κρόκου γο. β'. ὠν ὀπτῶν λεκίθους γο. δ'. ῥοδίνου τὸ
ἄρκοῦν. ἄλλο. ὀθόνιον καύσας τὴν σποδιὰν ῥοδίνῳ μίξας καὶ κηρῷ καὶ ἀγχούσῃ ἐνώσας χρῶ.
[Πρὸς αἱμορροΐας ἐκ παντὸς φερομένης.] Σώρεως, χαλκάνθου, στυπτηρίας, χαλκίτεως, μίσους,
γύψου κόμμεως, ἀνὰ < η'. ^[15]

14 536 λειώσας χρῶ. πάνυ γὰρ καλὸν ἐστὶ καὶ πεπεύραται. ἄλλο. χαλκίτεως < στ'. ῥητίνης φρυκτῆς < δ'.
μάννης < β'. ξηρῷ χρῶ. [Πρὸς λειχήνας δόκιμον.] Λιβάνου ἄρβρενος, ζιγγιβέρεως, ἀλόης, θείου
ἀπύρου, ἀνὰ < β'. ὄξει ἀναλαβὼν χρῆε πτερῷ, προτρίψας ῥάκει ἐξ ἐρίου. ἄλλο. ἀμμωνιακοῦ
θυμιάματος, ἄλκυονίου, θείου ἀπύρου ἴσα λειώσας χρῶ. [Εἰς τὸ λευκᾶναι πρόσωπον.]
Ἄλκυονίου κεκαυμένου καὶ λειωθέντος σὺν μέλιτι καὶ ἀλεῦρῳ μίξας σμήχου. ἄλλο.
λυσσομούμουδον λειώσας μετ' ὄξους χρῆε ἐν ἡλίῳ, ἢ ἄνθος κεράμων λειοτριβήσας μετ' ὄξους,
εἷτα τρίψας τὸν τόπον ῥάκει, ἕως ἐρυθρὸν γένηται, χρῆε ἐν ἡλίῳ. [Εἰς τὸ καθᾶραι πρόσωπον.]
Βούτυρον σαπωνίῳ μίξας κατάχριε. [Πρὸς πόνον μήτρας τῶν ἀγίων ἀναργύρων.] Λαβῶν
ἄσαρον μετὰ γλήχωνος δὸς πιεῖν. [Παξαμάδων καθαρτικά. ^[15]

14 537] Λαβῶν σκαμμωνίας < β'. ἢ τρία, μαστίχης < γ'. σελίνου σπέρμα < β'. πολυποδίου < δ'.
κινναμώμου < α'. ζύμης καθαρᾶς λίτραν μίαν, τὰ ξηρία ἐπίβαλλε καὶ μάλασσε ἐπιμελῶς. [Εἰς τὸ
ἀποκτεῖναι κώνωπας.] Μελάνθιον καὶ χάλκανθον θυμιάσον. [Εἰς τὸ διῶξαι ὄφεις.] Χαλβάνην
καὶ κέρας ἐλάφου καὶ ὄνυχας αἰγὸς καὶ ρίζαν κρίνου θυμιάσον· ἐπὶ δὲ τοῦ δήγματος τοῦ ὄφεως
ἄλλας καὶ πράσον κατάπλασον. [Εἰς τὸ διῶξαι ψύλλας.] Σικύου ἀγρίου φύλλα ζέσας ῥαῖνε εἰς
τὴν οἰκίαν. [Πρὸς δυσουρίαν κτηνῶν.] Ὀστρεα κολυμβάδων ἐλαιῶν θλάσας περιϊστάμενος
κάπνιζε ἐπὶ ἡμέρας ε'. [Πρὸς πληγὴν καλάμου.] Καλάμου ρίζαν παύσας τὴν τέφραν ἐπίθες.
[Πρὸς ἐπιληπτικούς πάνυ καλόν.] Ὀρτύγων ἐγκέφαλον μετὰ μυρσίνου μύρου λειώσας ἀπόθου
ἐν ἀγγεῖῳ κασσιτερινῷ, καὶ ὅταν ἴδῃς πεσόντα ἀπὸ τῆς ἐπιληψίας, περίχριε τὸ πρόσωπον, καὶ
θαυμάσεις τὴν ἐνέργειαν τοῦ φυσικοῦ τούτου βοηθήματος· καὶ γὰρ ἀναστήσεται ὁ νοσῶν
παραντίκα. ^[15]

14 538 [Πρὸς ἀνορεκτοῦντας.] Σμύρναν, λίβανον, ἀμμωνιακὸν, μαστίχην μετὰ λευκοῦ ὡς λειώσας
ἐπὶ πλείστην ὥραν περίχριε τὸ στήθος καὶ τὰ σπλάγχνα καὶ ἐπίθες στυππεῖα. [Περὶ βδέλλων.]
Τοὺς βδέλλας καταπιόντας χρῆε στήσαι πρὸς τὸν ἥλιον καὶ κατανοῆσαι ἐν ποίῳ τόπῳ κρέμανται
καὶ ἐπιστάξαι αὐταῖς γάρος καὶ εὐθέως ἀφίστανται τοῦ τόπου καὶ ἀποπτύονται· ἢ ὄξος καὶ
βούτυρον μίξας καὶ πυρώσας σίδηρον καὶ σβέσας ἐν αὐτοῖς δὸς πιεῖν καὶ βάλλει τὰς βδέλλας, ἢ
βάλλε τὸν καταπιόντα τὴν βδέλλαν εἰς θερμὸν ὕδωρ ἕως τοῦ πώγωνος καὶ γεμώσας φιάλην
ὑδατος ψυχροῦ στόματι πρόσαγε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, μὴ δὸς δὲ πιεῖν καὶ εὐθέως ἡ βδέλλα
ἐξελεύσεται. ἄλλο. βδέλλας καταποθείσας ἀνάγει ὄξος θερμὸν καταρρόφούμενον, ἢ ὀπὸς
συριακὸς καταρρόφούμενος, ἢ κόριδες ὑποθυμιόμεναι. [Περὶ μελισσῶν δήγματος. ^[15]

14 539] Χυλὸς μαλάχης τοὺς ὑπὸ μελισσῶν πληγέντας ἀπόνους ποιεῖ. [Πρὸς ὀφίτην.] Κέρας αἴγειον
καύσας καὶ μετὰ ὄξους λειώσας κατάπλασον, ἢ καπνέαν φούρνου μετὰ μέλιτος κατάχριε, ἢ

καλάμου ρίζας καὶ ἐρεβίνθην καὶ φαιρία κυπαρίσσου καὶ κέρας ἐλάφου, κεκαυμένα τὰ πάντα λειώσας καὶ κενώσας πότισον σὺν ὄξει καὶ πράσῳ. [Πρὸς τὰς ἀπὸ φλεβοτόμου γινομένας φλεγμονὰς καὶ σκληρίας τῶν βραχιόνων καὶ πυρακτώσεις καὶ θρομβώσεις.] Ζύμην σιτίνην μετὰ ἀξουγγίου μαλάξας ἐπιμελῶς χρῶ, δόκιμον γάρ ἐστι. [Πρὸς ὑδρωπικούς.] Λαβὼν βόλβιτον, ἐὰν ἀνὴρ πάσχη, ἄρρενος· εἰ δὲ θήλεια, θηλείας καὶ βαλῶν εἰς χύτραν καὶ πωμάσας περίπλασον πηλὸν τῷ πόματι, ὥστε μὴ διαπνεῖν, εἴτα λαβὼν τὴν χύτραν θές ἐπὶ τέφραν ἀσβέστου ἐπὶ ἡμέρας ζ'. περὶ δὲ τὴν ὀγδόην ἀνοίξας ἔξελε τὸν βόλβιτον καὶ ποιήσας ξηρίον ἀπόθου ἐν ὑελίνῳ ἀγγεῖῳ, ἐπὶ δὲ τῆς χρείας δίδου κοχλιάρια γ'. μετ' οἴνου ἐπὶ ἡμέρας ζ'.

[15]

14 540 δέον δὲ τὸν οἶνον εἶναι ἀπεζεσμένον ἐν πηγάνῳ. τοῦτο τὸ πόμα ποιεῖ καὶ ἐὰν ὦσιν ὄγκοι καὶ οἰδήματα, ξηραίνει καὶ κενοῖ διὰ τῶν οὕρων· ὁ δὲ πάσχων μὴ πινέτω δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, εἰ μὴ τρία μόνον· δόκιμον γάρ ἐστι. [Πρὸς τὸ μισῆσαι τὸν οἶνον, τοῦ μὴ μεθύσαι.] Ἐγγέλους ἰχθὺς πνιχθεὶς ἐν οἴνῳ καὶ δοθεὶς ὁ οἶνος εἰς πόμα μῖσος οἴνου ποιεῖ. ὁμοίως καὶ σταφυλὴ ἀπεζεσμένη. ἀμέθυστος διατηρηθῆναι εἰ θέλεις καὶ ἄνθος, φύλλα πηγάνου ἔσθιε· παύει δὲ καὶ κεφαλαλγίαν τὴν ἐξ οἴνου. ὁμοίως καὶ ἡ ἄκορος ἐσθιομένη καὶ ἡ θηβαία. ἀμέθυστος διατηρεῖται ὁ προφαγὼν ἀμύγδαλα πικρὰ τὸν ἀριθμὸν ζ'. ἢ θ'. ἢ ια'. ἀμέθυστος διατηρεῖται ὁ πνεύμονα προβάτου νήστης ἐσθίων ἐφθὼν, ὅσα γὰρ πῖν, οὐ μεθύσει. [Εἰς τὸ μεθύειν ἐξ ἐνὸς ποτηρίου.] Κληματίδων ἀμπέλων χλωρῶν ἢ ξηρῶν μικρὸν καύσας ἀπόσβεσον ἐν τῇ φιάλῃ ἔνθα ἐστὶν ὁ οἶνος, καὶ εὐθέως μεθύσει. [Πρὸς φακοὺς ἐν προσώπῳ.] Δαφνίδων τὸ ἐντὸς λειώσας μετὰ μέλιτος ἐπίχριε, ἢ στρόβιλον μέλιτι συνεψήσας ἐπίχριε τοὺς ὀφθαλμούς. [15]

14 541 [Πρὸς τὰς ἐκπιπτούσας ἔδρας τῶν βρεφῶν.] Τὸ τῶν χαλκῶν ὕδωρ, εἰς ὃ τὸν σίδηρον ἀποσβεννύουσι, θερμάνας πρόκλυζε. εἴτα οὕτως κοχλίαν καύσας καὶ ποιήσας ξηρίον ἐπίπασον. [Πρὸς οὐλα παιδὸς καὶ ὀδόντας φυομένους.] Ῥόδων ἄνθη λεάνας μετὰ μέλιτος ἔγχριε, ἢ ἐγκέφαλον προβάτου μετὰ μέλιτος ἔγχριε, ἢ βούτυρον μετὰ μέλιτος. [Εἰς τὸ πλεονάσαι γάλα.] Σήσαμος λειωθεὶς μετὰ γλυκέος καὶ πινόμενος, ἢ πτισάνη ἐφθῇ σὺν μαράθρῳ ῥοφουμένη, ἢ κάρδαμον μετὰ κράμβης πινόμενον. [Πρὸς τὰ ἀπὸ χειμῶνος ἀποκαύματα.] Ἄλμην κατάντλα καὶ φακὴν ἐφθῇ καὶ ψίχια καὶ ῥόδιον λειώσας κατάπλαττε. [Πρὸς ὑδροκλήην.] Μολίβδιν ἐψήσας μετὰ θείου καὶ ὄξους ὀλίγου καὶ ἐλαίου περὶχριε τὸν τόπον. ἄλλο. κάρυα παλαιὰ σεσηπότα λειώσας ἔμβαλλε εἰς τρυβλίον καὶ χρῖε. ἄλλο. [15]

14 542 ὄξος πότιζε καὶ ἐλάφου κέρας καύσας κατάπλασον, ἢ λιθάργυρον καὶ ὄξος καὶ ἔλαιον μίξας χρῖε εἰς ἥλιον. [Πρὸς τραῦμα ἀνιάτως ἔχον ἐν οἴῳ δήποτε μέρος τοῦ σώματος.] Βούγλωσσον βοτάνην ἀνάσπασον καὶ κόψας τὰς ρίζας πλῆνον καλῶς καὶ ὀλμοκοπήσας πρόσπλεξον χοίρειον ἀξούγγιον καὶ μαλάξας καλῶς ἐπίθες τῷ τραύματι. [Πρὸς ἔμετον.] Σελίνων ρίζας ε'. μαράθρου ρίζας τρυφεράς δ'. ἀνίσου « α' ». ὄξος καὶ μέλι καὶ κρόκος ἀληθινός, ἐψείσθωσαν πάντα χωρὶς τοῦ κρόκου καὶ μετὰ τὴν ἔψησιν ἐμβληθήτω ὁ κρόκος καὶ δοθῇτω ἡμισυ φιάλης. [Πρὸς ἄφθας.] Ἐλαῖα μαῦραι διαμασώμεναι, ἢ ἀγριοσταφίδες ἐν ὄξει ἐψηθεῖσαι καὶ διακλυζόμεναι. [Πρὸς ἀσφαλακίας.] Πλῆνον αὐτὰς πρῶτον μετ' οἰνομέλιτος, εἴθ' οὕτως ἔμβαλλε χολὴν βοείαν καὶ λαγωῦ ἀφόδευμα, ἢ τὸ διὰ σάπωνος, ἢ πηγάνου χυλὸν ἔνσταξον εἰς τὰς ὀπὰς, ἢ ἀριστολοχίαν τρίψας γέμισον ἐν αὐταῖς τὰς τρυπὰς μετ' ὄξους. [Περὶ πηγάνου.]

[15]

14 543] Τὸ πηγανὸν πρῶτον μὲν ἐσθιόμενον καὶ πινόμενον ὀξυδορκίαν ποιεῖ καὶ συνουσίας ἀποστρέφει, πόνον δὲ κεφαλῆς ἰᾶται, εἴ τις τοῖς ἀπαλοῖς τῆς κεφαλῆς τὰ ὀστᾶ ἐμφράσσει. ἐνθωθεὶς δὲ χυλὸς τοῦ πηγάνου μετὰ χυλοῦ μαράθρου καὶ μέλιτος καὶ καταχρίόμενος ἀμβλυωπίας ἰᾶται· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ ὁ χυλὸς τοῦ καρποῦ τῆς ῥάμνου μετ' οἰνομέλιτος χρίόμενος, καὶ ἡδύοσμον μετ' ἀλφίτου καταπλασθὲν ἰᾶται ἀποστήματα. [Πρὸς τὸ στησαι αἷμα.]

Βερονίκην μέλιτος ἀκάπνου πληρώσας δὸς φαγεῖν· καὶ κράμβης σπέρμα καὶ βασιλικοῦ σπέρμα τρίψας ἀνὰ κόκων στ'. μετὰ οἴνου δὸς πιεῖν γυναικὶ ὑπὸ πολλοῦ αἵματος πασχούσῃ. [Προγνωστικὸν ἀρρώστου.] Ἰτέας ἀπλᾶ φύλλα κόψας ἐπίχριε. καὶ ἐὰν ρόδινον γένηται, ζῆ· εἰ δὲ χλωρὸν, τελευτᾷ. [Πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι συνουσιάζειν.] Τὸ εὐζῶμον οἱ ἱερεῖς ἐσθίουσι καὶ τὸ πήγανον καὶ τὸ ἄγνον· τὸ οὖν σπέρμα τοῦ εὐζώμου σὺν μέλιτι, νήσται καὶ σὺν τήλει χριόμενον οὐκ ἐᾷ ὀρθοῦσθαι. [Πρὸς πόνον ὀφθαλμῶν. ^[15]

14 544] Κρόκον συντρίψας καὶ ἀναζυμώσας μετὰ ροδοστάγματος ἐπάλειφε. [Πρὸς πόνον κεφαλῆς ἀνθρώπου.] Ἐὰν γένηται τὰ σημεῖα ταῦτα, σκοτισμὸς ὀφθαλμῶν καὶ πόνος αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ὠτων ἦχος καὶ ῥινῶν ἔμφραξις καὶ ὀφθαλμοὶ δακρύουσι τῷ πρωῒ, τινὲς δὲ καὶ ἀμβλυποῦσιν· ὅτε ταῦτα γίνονται, τὴν κεφαλὴν καθάρισον τρόπῳ τοιῷδε, λαβὼν ὀρίγανον καὶ ὕσσωπον καὶ ἄλλας τὰς ῥίνας ἀνάτριψον καὶ οὐκέτι ἀλγῇσει κεφαλὴ· εἰ δ' ἀμελὴς γένοιτο, παρέπονται αἱ νόσοι αὗται, ἀμβλυωπία, ὠτων ἦχος, τριχῶν ἔκρυσις καὶ πόνος ὀδόντων. [Περὶ στήθους ἀνθρώπου.] Ἦνίκα ἐπὶ τὸ στήθος μέλλει πάθος γενέσθαι, τὸ πρῶτον φαίνεται ἐν αὐτῷ ὑγρότητα ἔχειν καὶ εἰς τὰς πλευρὰς ὤμους χυμοὺς, ἔκκαυσιν καὶ δίψαν ἔχων, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ τραχεῖα, ἀφρὸν ἔχουσα, καθ' ἐκάστην ὥραν πτύων, ἔξεστι δ' αὐτὸν μετὰ τὸ δειπνῆσαι ἐμέσαι, εἴτε τῷ πρωῒ ξεράσαι, προλαμβάνων λεπτορρίζα ῥαφάνου, εἴτε σίνηπι χλωρὸν, ἢ εὐζῶμον, ἢ κάρδαμον μετὰ χλιαροῦ ὕδατος καὶ ἐμέσας εὐθέως σωθήσεται· εἰ δ' ἀμελήσῃ, γίνεται αὐτῷ δύσπνοια καὶ πλευροῦ πόνοι καὶ πυρετοὶ ὀξεῖς καὶ πάντοτε ἄϋπνος γίνεται. ^[15]

14 545 [Περὶ κοιλίας.] Ὅποτεν δὲ περὶ τὴν κοιλίαν μέλλῃ πάθος τι συνίστασθαι, τὸ πρῶτον γίνονται αὐτῷ στρόφοι καὶ πόνοι περὶ αὐτὴν τὴν κοιλίαν καὶ στένωσις γαστρὸς καὶ ἀνάδοσις καὶ ταρασσονται ἐν αὐτῷ τὰ σιτία καὶ τὰ ποτὰ πικρὰ φαίνονται καὶ βάρος ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ ἐπὶ τὰς ψόας καὶ τοὺς νεφροὺς πόνοι καὶ πυρέσσει πάντοτε· τούτου οὖν οὕτως γινομένου, δεῖ τοῖς ἀπλοῖς φαρμάκοις καθαίρειν. λαβὼν κνίκον, κόψας καὶ διαλύσας ὕδατι θερμῷ δίδου πίνειν· ἢ κράμβης ἢ σεύτλου χυλὸν μετὰ μέλιτος γλυκάνας πρόσβαλλε καὶ ἄλλας ὀλίγον καὶ δὸς πιεῖν καὶ θαυμάσεις. εἰ δ' ἀμελὴς γένηται, ἐπέρχεται, αὐτῷ δυσεντερία καὶ τεινεσμοὶ καὶ ἀρμοπονίαι. [Πρὸς βαρυηκοῖαν καὶ ἦχον ὠτων.] Ἀφρὸν νίτρου εἰς ὄξος ἐμβαλὼν ἐπίσταξον ροδέλαιον καὶ οἶνον καὶ ἄλειφε τὰ ὀπίσθια τῆς κεφαλῆς. ^[15]

14 546 ἄλλο. ἑλλεβόρου μέλανος ρίζαν ἔμβαλλε εἰς τὸ οὖς καὶ ὑγιαίνει. δόκιμον γάρ ἐστι. [Πρὸς τὸ φυλαχθῆναι ἄμπελον.] Κενταυρίου τὸ ἀπόξεμα ραινόμενον τοῖς κλήμασι. τοῦτο καὶ κύνας καὶ ἀλώπεκας καὶ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀποδιώκει. [Περὶ ὑστερικῶν πνίγων.] Ὅστοῦν ἐλάφου ὃ ἔχει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λαβὼν τρίψον καὶ πότισον τὴν γυναῖκα καὶ ὄψει τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. [Πρὸς ἔλμινθας θαυμαστόν.] Μελάνθιον τρίψας μετὰ γάρους δὸς πιεῖν. [Εἰς τὸ γνῶναι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁποῖός ἐστιν ἅπαις.] Φακὴν ἀπόρεξον εἰς τῶν ἀμφοτέρων τὸ οὔρον χωρὶς καὶ ὁποῖον φύσει, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ποιῶν παῖδα, καὶ τὸ μὴ φύων ἅπαις. [Πρὸς ῥίγος.] Γράψον εἰς μῆλα τρία ἢ πεπώπουλα οὕτως, φησὸν, σαὸς δράος δάνονος δανάβιος, καὶ δίδου τρώγειν. [Κατασκευὴ γάρους Ἰωάχου τοῦ μαρτυροπολίτου.] Λαβὼν ψωμίον ἄζυμον ἀνάρτυτον, σεσημμένον λίτρ. ^[15]

14 547 α'. μελάνθιον τζιαρίκην α'. ἡμίκλου συγκεκομμένον ἡδύοσμον, καλαμίνθην, βουνίσην ἄνυδρον, ἀνὰ ἡμίλιτρον· πήγανον τράμια μ'. ἀγριοθύμβρον τράμια μ'. μάραθρον τράμια μ'. ἄνισον τράμια λ'. ναναχουὰν τράμια μ'. σταφίδας, μαύρας λιπαρὰς ἡμίλιτρον· φοινίκια καθαρὰ τζιαρίκην α'. μέλι ἀληθινὸν, ἰλαροῦ μελισίου ἡμίλιτρον, σάκχαρ κάντιον τζιαρίκην α'. ρόδα ξηρὰ ἢ ροδόσταγμα τράμια ρ'. ταῦτα δεῖ τίθεσθαι ἐν πίθῳ μετὰ ὕδατος καὶ τίθεσθαι ἐν ἡλίῳ ἡμέρας μ'. σὺν αὐτοῖς δὲ δεῖ βάλλειν ἐν ὀθονίῳ καθαρῷ ξυλαλόην τράμια ε'. στάχυν τράμια ζ'. καρυόφυλλα τράμια β'. κρόκον τράμια γ'. μαστίχην τράμια ι'. λίβανον τράμια ι'. τρουτζιον φλοιὸν τράμια ιε'. μόσχου τράμιον α'. ἄμβαρ τάγκια β'. βάλλε ὁμοῦ ὅλα ἐν τῇ ὀθόνῃ καὶ θές

μέσον τοῦ χυλοῦ ἐν τῷ πίθῳ καὶ τὰς μ'. ἡμέρας καθ' ἑκάστην τριῖβε καὶ ἀποπιάνειν κρεμάμενον
δηλονότι ἐν τῷ πίθῳ μέσον τοῦ χυλοῦ καὶ μετὰ μ'. συνάγειν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπάνω τοῦ χυλοῦ καὶ
τιθεῖν εἰς ἕτερον ἀγγεῖον· τῷ δὲ χυλῷ τιθεῖν ἕτερον ὕδωρ ἡλιαζόμενα ἀμφοτέρα. ^[15]

14 548 μετὰ δὲ τὸ συναχθῆναι τὸν ζωμὸν ὅλον εἰς ἕτερον ἀγγεῖον, βαλὼν ἐν κακκαβίῳ γανωτῷ ἢ ἐν
χύτρᾳ, καὶ ἀποτριτώσας, κυδώνια ὠριμα πληροῖς, τὴν δὲ ὀθόνην μηδέποτε ἄρης ἐκ μέσου τοῦ
γάρου καὶ λάβης γάρου ἄριστον καὶ ὠφέλιμον ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. [Περὶ κεφαλαλγίας
Βαρλαμὰ μοναχοῦ.] Ἄλευρον κυάμινον λεῖον χειροπληθές καὶ μαστίχης ὁμοίως ὀλίγον σὺν
κυμίνῳ ὀλιγοστῶ· δεῖ ἐνῶσαι μετὰ τοῦ ζωμοῦ τῶν κυδωνίων μήλων καὶ ποιῆσαι ἔμπλαστρον
καὶ ἐπιθεῖναι τῷ μετώπῳ ἀπὸ μῆνιγγος. [Περὶ δυσουρίας.] Μύρον χριστὸν βάλλε εἰς τὸν
οὐρητῆρα καὶ εὐθέως οὐρήσει· ἢ μέλι καὶ ἀγριοκάνναβον ἐνώσας ποιήσον ὑπόθεμα καὶ θές ὑπὸ
τὸν ἀφεδρῶνα, ἢ μόσχον θές ἐν τῷ οὐρητῇρι. [Πρὸς αἷμα ἐκ ῥινῶν.] Καννάβου φύλλα ξηράνας
καὶ τρίψας ἐμφύσα εἰς τὸν ῥόθωνα, ἢ πάνην λινὸν καύσας μετ' ὄξους δριμέος ἐμφύσα εἰς τὰς
ῥίνας. [Περὶ ὑστέρας γυναικός. ^[15]

14 549] Ὅψον ψωμίου καὶ ἀμνητάριον ἀληθινὸν καὶ καρδίδ, καύσας μετὰ οἴνου παλαιοῦ δὸς πιεῖν.
[Περὶ τοῦ μὴ ἀπολλύειν τὸ δένδρον τὸν καρπὸν.] Κρίνου ῥίζαν κρέμασον εἰς τὸ δένδρον καὶ
στήκει ὁ καρπὸς αὐτοῦ καὶ μὴ πίπτει. [Πρὸς τραῦμα γλυκύ.] Καρδίαν μετὰ τοῦ φλοιοῦ καὶ κέρας
ἐλάφου καύσας μετὰ ἐλαίου ἄλειφε. [Πρὸς στόμαχον.] Πήγανον καὶ θύμβραν μετὰ ὡοῦ καὶ
κύμινον καὶ ἡδυόσμου τὰς ῥίζας δὸς πιεῖν. [Πρὸς λειχήνας.] Πέπερι τρίψας μετὰ γυναικείου
γάλακτος ἐπάλειφε καὶ ἰᾶται. [Πρὸς πόνον ὀδόντων.] Λεπίδια ὠν καὶ σηπίαν καὶ ἔλαιον μίξας
ἀποτριτώσον καὶ χλιάνας βάλλε εἰς τὸν τόπον. [Πρὸς ἔλμινθας.] Κέρας ἐλάφου ῥηνίσας μετὰ
οἴνου παλαιοῦ δὸς πιεῖν ἀπὸ λουτροῦ. [Πρὸς δυσουρίαν. ^[15]

14 550] Κορίανδρον καὶ ἡδυόσμον καὶ ὕδωρ μετὰ μέλιτος ἀποτριτώσας δὸς. [Πρὸς τραῦμα γλυκύ.]
Ἀφόδευμα χοίρου μετ' ἐλαίου καὶ ὄξους δριμέος μίξας καὶ τὸν τόπον ἐκδείρας μετὰ τρίχινον
πάνην ἐπάλειφε. [Πρὸς πόνον πλευροῦ.] Παλιουρέας ῥίζαν μετὰ οἴνου ἀποτριτώσον καὶ δὸς
πιεῖν ἀπὸ λουτροῦ. [Πρὸς ἥπαρ καὶ στόμαχον.] Ἀλόην καὶ στάχυν ἀνὰ μυριάριον ἐνὸς μίξας
μετὰ οἴνου ἀπὸ λουτροῦ πότισον καὶ ἰᾶται. [Πρὸς ὕπνον.] Αἰγὸς κοπρίαν μετὰ χαμαιδρύος
πηλὸν ποιήσας ἄλειφε τὸ πρόσωπον. [Πρὸς βῆχα.] Ῥαφάνου σπὸρον καὶ μάραθρον μετὰ
μέλιτος δὸς πιεῖν. [Πρὸς καρδιόπονον.] Πήγανον καὶ λινόσπερμα καὶ μάραθρον κατὰ τὴν
καρδίαν θές. [Πρὸς ἔλμινθας.] Λυπινάρια καὶ δαφνόκοκκα καὶ χολὴν ταύρου μίξας ἐπίθες εἰς
τὸν ὀμφαλόν. [Περὶ αἰμορροοῦσης. ^[15]

14 551] Χελώνης καύκαλον ὑποκάπνισον. [Πρὸς καύστραν.] Ὡὰ ὀπτὰ, τοὺς κρόκους καύσας εἰς
τηγάνην καὶ ἀποπλάσας ἄλειφε. [Περὶ κνησμονῆς.] Γάρος καὶ θεῖον ἄπυρον καὶ ἔλαιον ἄλειφε
καὶ θαυμάσεις. [Πρὸς ἵκτερον.] Χρυσολαχάνου σπὸρον καὶ μέλι καὶ κρόκον τaráξας εἰς τὸ
κραββάτιον χρῆε καὶ ὠφελεῖ. [Περὶ σκωλήκων.] Χαμαιλέοντος τὴν ῥίζαν βάλλε καὶ κνίδης τὰς
κορυφὰς λειώσας ἐπίβαλλε. [Περὶ βηχός.] Μαράθρων τὰς ῥίζας τρίψας δὸς πιεῖν νήστει ἐπὶ
ἡμέρας θ'. καὶ θαυμάσεις. [Πρὸς κεφαλίου πλοκάμους.] Μολόχην καὶ ἐλελίσφάκου τὴν ῥίζαν
λειώσας κατὰ λόγον καὶ βάλλε εἰς ἀγγεῖον μετὰ οἴνου καλοῦ καὶ ἀπὸ λουτροῦ χρῆε τοὺς
πλοκάμους. [Πρὸς ὧτων πόνους.] Τοῦ βάτου ὁ χυλὸς ἐκπιεζόμενος καὶ χλιαινόμενος καὶ
ἐνσταζόμενος εἰς τὸ οὖς παύει τὸν πόνον. [Πρὸς ἵκτερον.] Χρυσολάχανον κοπανήσας
κοχλιάριον ἐν καὶ μέλι κοχλιάριον ἐν καὶ οἶνον θερμὸν δὸς νήστει. ^[15]

14 552] Ἄλλο πάνυ καλόν.] Εἰς τὸ δεξιὸν ὠτίον τοῦ ἐπικειμένου λεπτὴν φλέβα κόψον καὶ
ἐξερχομένου τοῦ αἵματος θαυμάσεις, ἐὰν δὲ πονήσῃ σπλήνα, ποιήσον ὁμοίως εἰς τὸ ἀριστερόν.
[Πρὸς ἥπατικούς, σπληνικούς καὶ στομαχικούς ἀπαράβατον.] Ἀγνοκούκκια δίδου ἐσθίειν καὶ
πίνειν καὶ οἴνου πρωτὶ καὶ ὀψέ. ἄλλο. σελίνου σπὸρον καὶ μακεδονίου καὶ ἐρεβίνθην καὶ

ἀγνόκοκκα πάντα συντρίψας μετὰ οἴνου θερμοῦ δὸς πιεῖν. [Βοήθημα πρὸς νεφριτικούς.]
Εὐζώμου σπέρμα, καρδάμου σπέρμα, ραφάνου σπέρμα λειώσας ἔνωσον μετὰ μέλιτος Ἀττικοῦ
καὶ δίδου < α΄. μετὰ οἴνου παλαιοῦ. [Βασιλείου ἱκτοῦ τοῦ μελιτινιώτου δίαίτα πρὸς βασιλέως
νοτάριον τὸν γραμματικόν. σκευασία οἴνου εἰς τὸ ποιῆσαι εὐγνωστον καὶ κόκκινον.] Οἶνον
ώσει μέτρα εἴκοσι πληροῖς γέμισον πίθον καὶ ἄρον ἐξ αὐτοῦ μέτρα β΄. καὶ βάλλε ἐν χύτρᾳ
λιθίνῃ, ἐπίβαλλε μαράθρου μιλιάρια ρ΄. ^[15]

14 553 σελινόσπορον μιλιάρια ρ΄. ἄνισον μιλιάρια ν΄. μετὰ τούτων δεῖ βράσαι καλῶς καὶ σακκελίζειν
καὶ ξέστου ὄντος ἐνστρέφειν ἐν τῷ πίθῳ, εἴτα ἔπαρον τριψίδιον μιλιάρια ρ΄. καρυοφύλλων
μιλιάρια ε΄. κρόκου μιλιάριον α΄. μαστίχης μιλιάρια γ΄. κύπερον μιλιάρια ε΄. ξυλαλόην μιλιάρια
ε΄. τρίψας ὅλα ὁμοῦ καὶ σήσας ἔμβαλλε ἐν ὀθόνη λινῇ καὶ θές μέσον τοῦ πίθου καὶ χρῶ. [Τοῦ
αὐτοῦ περὶ ἐνδυναμούμενα στομάχου διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὰ φλέγματα ἐν αὐτῷ καὶ ἀνενέγκαι
κεφαλαλγίαν.] Δεῖ σε λαβεῖν ῥοδόμελι καθ' ἑκάστην ἡμέραν μιλιάρια κ΄. σελινόσπερμον
μιλιάριον ἐν, ἄνισον μιλιάριον τὸ [?] ". καὶ ἐπινηστεύειν τὸν μεσημέριον καὶ τότε γεύεσθαι. καὶ
γὰρ διὰ τοῦτο ὠρίσαμεν ποιεῖν σε οὕτως, διὰ τὸ εἶναι τὸ ῥόδον ἐνδυναμοῦντα τὸν στόμαχον, τὸ
δὲ μαστίχην θερμαῖνον τὸ μάραθρον καὶ τὸ σέλινον, διὰ τὸ ἐὰν εὕρωσιν ἐν τῷ ἥπατι καὶ τῷ
σπληνὶ πληθὸς χυμῶν μελανικῶν, αἴρωσι καὶ κατάγωσι διὰ τῶν οὖρων ἀνωδύνως, τὸ ἄνισον,
διὰ τὸ διώκειν τὰ πνεύματα ἀπὸ τῆς γαστρὸς καὶ ῥωννύειν τὸν στόμαχον καὶ διὰ τοῦτο
ὠρίσαμεν νηστεύειν ἐς τὸ μεσημέριον, ἵνα μὴ φανῇ ἕτερον νόσημα, καὶ ἀπομεῖνῃ ἡ δύναμις
τῶν βοτανῶν· μετὰ δὲ τὸ διαβιβάσαι τὰς ι΄. ^[15]

14 554 ἡμέρας τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν αἰεὶ ποτε ποιεῖ μετὰ ῥοδοσάκχαρος διὰ τὸ ῥωννύειν τὸν
στόμαχον καὶ ζῆν ἀνωδύνως. ὠρίσαμεν δὲ καὶ περὶ τροφῆς δεκάλογον τρόπῳ τοιῷδε.
[Διαγωγὴ ἐν κρέασι καὶ νηστείαις.] Τὴν πρώτην ἡμέραν δεῖ σε φαγεῖν ἀμύγδαλα πικρὰ τὸν
ἀριθμὸν ι΄. σὺν ἄρτῳ καὶ οἴνῳ τὸ ἄρκοῦν· τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ φάγε μέλι μετὰ ἄρτου καὶ οἴνου τὸ
ἄρκοῦν· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κρέας ἀμνοῦ ἐνιαυσιαίου ὠμοπλάτην κοπανήσας καὶ ἐψήσας, ὅπτα
πυρὶ καὶ τρέφου σὺν οἴνῳ τῷ ἄρκοῦντι καὶ ἄρτῳ καὶ παξαμαδίῳ· τῇ τε τετάρτῃ ἡμέρᾳ ὀρύζην
μόνον ἔψει ἐν ὕδατι καὶ τίθει μέλι καὶ τρέφου μετὰ ἄρτου καὶ οἴνου τὸ ἄρκοῦν· τῇ ε΄. ἡμέρᾳ
ῥοῖδια καὶ ἀμύγδαλα καὶ σκόροδον μετὰ δαύκων καὶ σύκων, ἰσχάδων, σταφίδων καὶ μέλιτος
ἔψει καὶ τρέφου μετὰ ἄρτου καὶ οἴνου τοῦ ἄρκοῦντος· τῇ στ΄. ἡμέρᾳ κρέας ὁμοῖον ἐνιαυσιαῖον
τίθει ἐν τηγάνῳ μετὰ δαύκων καὶ ἔψει καὶ τρέφου μετὰ ἄρτου καὶ οἴνου τὸ ἄρκοῦν, διὰ τὸ τὴν
δύναμιν τῶν ῥοιῶν σε σβέσαι· ψυχραὶ γὰρ ὄντως εἰσὶ καὶ διὰ τοῦτο ὠρίσθησαν αἱ ῥοιαὶ πρὸς
ψυχρασίαν, δηλονότι τῶν προωρισθέντων ἔμπροσθεν εἰς τὰς ε΄. ^[5]

14 555 ἡμέρας. θερμὰ γὰρ ὄντως. τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ κρέας κοπανιστὸν μετὰ ἐρεβίνθων καὶ ἄρτυμάτων
ἔψει, τρέφου τὸ ἄρκοῦν· τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ κρέας σὺν μέλιτι καὶ ὄζει, συκάδων, ἀμυγδάλων,
καρύων συρικῶν, κρόκου, δαύκου, σταφίδων σὺν ἑτέροις κρέασι κοπανιστοῖς ἔψει μετὰ
μέλιτος ἱκανοῦ καὶ τρέφου σὺν οἴνῳ τὸ ἄρκοῦν· τῇ ι΄. ἡμέρᾳ ἐν κρέασι καὶ ἐν νηστείαις ῥοὸς
κόκον ὁμοίως τοῖς προειρημένοις ἔψει καὶ τρέφου σὺν οἴνῳ τὸ ἄρκοῦν. αὕτη ἐστὶν ἡ δίαίτα
τῶν τροφῶν. ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου αἰεὶ χρῶ ἡδυσμόμελι, διὰ τὸ τὰς τροφὰς χωνεύειν καὶ οὐκ
ἐᾶν πληθυνθῆναι φλέγμα ἐν τῷ στομάχῳ· καὶ ὥς ἂν ὑγιῆς μένης, μηκέτι φλεβοτόμει ἄνευ
πάθους. ὅταν δέ σοι συμβῇ νόσημα περὶ τὴν κεφαλὴν, φλεβοτόμησον τὴν κρανιακὴν φλέβα
καὶ ἔμβαλε ὅσον μιλιάρια ι΄. ^[15]

14 556 συσκεύαζε δὲ τὸν χρόνον δις τὸν Ἀπρίλλιον μῆνα καὶ τὸν Σεπτέμβριον ποιῶν ἀποχὴν ἡμέρας γ΄.
ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν πίνειν καὶ βοήθημα τὸν χρόνον δις τοῖς προειρημένοις μηνσί. καὶ
κωδεῖαις χρῶ διὰ τὸν ὕπνον· δεῖ σε ἀπέχεσθαι τῶν συνουσιῶν, εἰ δὲ βούλει, ἅπαξ τὴν ἐβδομάδα
μετὰ τὸ διαβῆναι τὸ μεσόνυκτον· τὸν δὲ Ἰούλιον μῆνα καὶ τὸν Αὐγουστον δεῖ σε ἐμεῖν ἡμέρας
β΄. ἄμφω, διὰ τὸ εἰς μίαν ἡμέραν ὁ στόμαχος κάθαρσιν οὐ λαμβάνει· ὅταν δὲ ἐμεῖς, βλέπε

μήποτε πῆρς ὕδωρ ἢ ἔμπροσθεν ἢ ὀπισθεν· ὅταν δὲ ἐμεῖς, τοὺς ὀφθαλμοὺς σκέπασον καὶ δῆσον καὶ ἰστάμενος ἕμει ἐν ὑψηλῷ τόπῳ ἢ ἐν ποταμῷ. μετὰ τὸ ἐμέσαι εἰ διψεῖς πιέζου λαβὴν καὶ ἐπινήστευσον· δεῖ σε λούεσθαι τὸν Ἀπρίλλον μῆνα μέχρι καὶ ὅλου τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς καὶ τοὺς ἀπηγορευμένους μῆνας ἀπέχου τοῦ λούεσθαι· ὅταν δὲ λούεσθαι τὴν ἐβδομάδα ἅπαξ, αἰεὶ δὲ πότε νήστης λούου. καὶ ἐὰν δίψης, πίε εὐκρατον ὕδωρ καὶ μετὰ τὸ ἐξελθεῖν ἄλειφε τὴν κεφαλὴν ἔλαιον ἢ γάλα γυναικεῖον θηλυτρόφου, τοὺς δὲ πόδας κατὰ νύκτα ἄντλει θερμῷ ὕδατι σὺν πιτύροις. ^[15]

14 557 [Περὶ κεφαλαλγίας.] Ἀμύγδαλα λίτρ. γ'. σπόρον κολοκύνθης λίτρ. α'. ἔκβαλον τὸ ἔλαιον τῶν ἀμφοτέρων καὶ ἄλειφε τὴν κορυφὴν καὶ τοὺς μυκτῆρας, τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. [Πρὸς βλαβὴν οἴνου βοήθεια.] Ἐπαρον κυδώνια ὠριμα καὶ γλυκέα καὶ καθαρὰ καὶ ἄρον τὸν ζωμὸν καὶ ἔνιε τῷ οἴνῳ. [Ἄλειμμα δόκιμον πρὸς ἀρμοπονίαν καὶ πρίσμα χειρῶν καὶ ποδῶν καὶ ἀποφθορὰς καὶ ἀπόκαυσιν χειμῶνος καὶ ἀνέμου καπουλίων χειρῶν τε καὶ ποδῶν, λεγομένου Σαρακινιστὶ τλεν. ἢ σκευασία αὕτη.] Ἐπαρον ἀξούγγιον χηνὸς μοίρας β'. μυελὸν ἐλάφων ἐκ τῶν ἀτζῶν καὶ μαρτασάγκην ταπαρὴν καὶ μέλι ἄκαπνον ὑλιστὸν καὶ τίθει ἐν πετρίνῳ τηγάνῳ καὶ βράσον, ὥστε λυθῆναι τὰ ῥηθέντα ἀλείμματα καὶ θερμοῦ ὄντος ἔμβαλλε τὸ μαρτασάγκην, καὶ ὅταν ψυχρανθῇ τελικῶς, βάλε τὸ μέλι καὶ μάλαξον καλῶς δίκην μαλάγματος καὶ ἄλειφε ἐν πυρὶ ἢ ἐν κλιβάνῳ καὶ τύλιξον καλῶς, ἄλειφε δὲ ἕως ὅτι ἀπέλθῃ ὁ πόνος. ^[15]

14 558 [Περὶ αἰγίλωπος.] Χολὴν βοδὸς καὶ ὑγρόπισσον καὶ ὄξος ἐνώσας ποίει ἔμπλαστρον καὶ ἐπίθες· ἢ πηγάνου φύλλα μετὰ χωρυγίου ἐπίθες εἰς τὰς ὀπὰς. [Πρὸς τραύματα ἀνίατα.] Ἀριορεπανίου ρίζαν βάλλε μετ' οἴνου γλυκέος καὶ δὸς πιεῖν τῷ κάμνοντι. [Πρὸς περιπνευμονίας.] Τρίψον πέπερι κόκκους ιε'. καὶ ἄλλας ὁμοίως βάλλε ἄπλυτον καὶ τεάφην καὶ ἐνώσας μετὰ ἀφοδεύματος ὀρνιθίου ξανθοῦ, σὺν ἐλαίῳ ἄλειφε· ἢ δαύκου σπέρμα καὶ μελάνθιον καὶ πράσον λειώσας πότισον. [Πρὸς ἀσπάλακας.] Λαβὼν χαμαῖδρυν καὶ κριθάλευρον καὶ ζυμώσας ταῦτα μέλιτι ἐπίχριε καὶ κατάπλαττε. [Πρὸς πόνον κοιλίας καὶ στομάχου.] Βάλλε δεινδρόλιβανον εἰς τζουκάλιον μετὰ οἴνου παλαιοῦ καὶ ἀποτριτώσας ἐν λουτρῷ πότισον· ἢ ἔλαιον καὶ οἶνον ὁμοίως ποίησον καὶ πότισον ἐν λουτρῷ χλιαρόν. [Πρὸς στομαχικούς. ^[15]

14 559] Κύμινον καὶ κιννάμωμον κοπανήσας ἀμφοτέρα καὶ βαλὼν σμύρναν καὶ μαστίχην καὶ βλυσκούνην ὀλίγον καὶ ἐψήσας καὶ προσμίξας δὸς πιεῖν· ἢ ἡδυόσμου κλώνας γ'. καὶ ῥοῖδιον καὶ φοινίκια πότισον. [Πρὸς ἀδυναμίαν γονάτων.] Φέρε ὕδωρ καὶ βράσον λινόσπερμα μετὰ μέλιτος καὶ κατάπασσον εἰς τὴν καρδίαν. [Πρὸς πόνον πλευροῦ.] Κύμινον καὶ σίτινον ἄλευρον καὶ οἶνον παλαιὸν ποίησον κατάπασμα καὶ τίθει ἐπάνω τῆς καρδίας. [Πρὸς σπληνικούς.] Κράμβης φύλλα καὶ ἀμμωνιακὸν καὶ ὄξος δριμὺ τρίψον καὶ μίξας ἐπίχριε τὸν τόπον ἡμέρας γ'. ἢ πλατάνου φύλλα ἔψησον μεθ' ὕδατος, ἕως οὗ ἀποτριτωθῇ, καὶ πότισον· ἢ κραμβίου φύλλα φλόγισον ἐν πυρὶ καὶ λειώσας μετὰ οἴνου πότισον. [Πρὸς αἰμόρροϊαν γυναικός.] Ταύρου κέρατα ξυόμενα καὶ μετὰ ὕδατος πινόμενα αἰμορροΐας ἰᾶται, ἢ λουλάκην καὶ κραμβόσπερμα καὶ σκαμμωνίας, ἐνώσας τὰ τρία, δὸς πιεῖν. [Πρὸς βιασμούς.] Κηκίδας τετριμμένας καὶ ῥοδὸς ἄνθη. ^[15]

14 560 ἢ τὰ σίδια μετ' οἴνου ἀποτριτώσας δὸς πιεῖν ἢ τῆλιν ἐψήσας μετὰ μέλιτος δὸς πιεῖν τὸν ζωμόν. [Πρὸς κοιλιακούς.] Βάλλε καρδαμοσπόρον εἰς καινὸν τζουκάλιον ἕως ἐψηθῇ, καὶ λαβὼν ὠνὸν ἔκζεσον χωρὶς καὶ ἐκλέπισον καὶ ἔπαρον τὸ ἄσπρον αὐτοῦ χωρὶς καὶ κόψον αὐτὸ λεπτῶς καὶ ἔμβαλον τῷ ἐψηθέντι καρδαμοσπῶρῳ καὶ βρασάτωσαν μίαν καὶ εἰ θέλει ὁ νοσῶν φαγέτω αὐτὸ, εἰ δὲ οὐχί, ἕως γένηται ὕδωρ καὶ ἀσπίει αὐτό· ἢ ταύρου νεφροὺς φρύξας πότισον, ἢ τυρὸν παλαιὸν ἐξέσας μετ' ὄξους δριμέος δὸς φαγεῖν νήσσει. [Πρὸς δυσουρίαν.] Πάγουρον ποτάμιον κοπανήσας καὶ εἰς πανίον ἀποπιάσας δὸς πιεῖν· ἢ μαράθρων ρίζας ἀποτριτώσας δὸς πιεῖν τῷ πάσχοντι. [Πρὸς ἐξωχάδας.] Ἀσβεστον καὶ ἀρσενίκιον νέον ἐνώσας, ἐπίθες. [Πρὸς ἀρμοπονίας.]

Πεντάνευρον καὶ σκορπίδιον καὶ ὄξος βραχὺ ἄλειφε τὸν τόπον, ἢ βάλλε σίνηπι καὶ ἰσχάδας καὶ κοπάνησον καὶ ἐπίπλασον ἐν λουτρῷ. [Πρὸς πόνον γονάτων. ^[15]

14 561] Μαλάχην καὶ κριθάλευρον καὶ λινόσπορον κοπανίσας καὶ τηγανίσας μετ' ἐλαίου ἐπίθες τῷ τόπῳ. [Πρὸς κλάσμα ὀστέων.] Λαβὼν πίσσαν καὶ κόνιν τοῦ λιβάνου καὶ φοινίκια καὶ ἄνθος μαλάχης καὶ τοῦ ὠοῦ τὸ λευκὸν ἐπίθες καὶ ἐπάνω στυππεῖα καὶ καλάμωσον καὶ φασκίωσον, καὶ ἰᾶται. [Ἄλλο πρὸς τεταρταῖον.] Χαμαῖδρυν ἐψήσας μετ' οἴνου παλαιοῦ δὸς πιεῖν τρίτον. [Πρὸς δῆγμα σκορπίου.] Ὅστρακον πυρωθὲν ἐπίθες, ἢ πτερύγιον μετὰ μέλιτος δὸς πιεῖν, ἢ κύψας οἶον λίθον πιάσης ἐπίθες. [Πρὸς φαρμακείας.] Καρίδιον καὶ πλατυκύμινον καὶ ζωχίου ρίζαν ἀποτριψάσας δὸς πιεῖν μετ' οἴνου παλαιοῦ καὶ φορεῖτω καὶ γλανέων ὅσῃ, καὶ γὰρ καπνιζόμενα δαίμονας διώκει. [Εἰς σύλληψιν γυναικός.] Λαγωῦ μήτραν φρύξας καὶ λειώσας πότισον συνεχῶς. ἐχέτω δὲ καὶ τὸ αἶμα αὐτοῦ, ἢ ἀλώπεκος κόπρον μίξας μετὰ βοείου ἀλείμματος ἄλειφε τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικὸς ὁμοίως καὶ τοῦ ἀνδρός. ^[15]

14 562 [Περὶ τεθνηκότος ἐμβρύου ἐν τῇ μήτρᾳ.] Γάλα γυναικεῖον μετὰ μέλιτος καὶ ρίζας ἀμαράνθου δὸς πιεῖν καὶ ἐξέρχεται. [Εἰς τὸ πλεονάσαι γάλα.] Μάραθρον καὶ ἄνηθον μετὰ μέλιτος ἐψήσας καὶ οἴνου χρῆε καθ' ἡμέραν τοὺς μασθοὺς, καὶ ποιεῖ γάλα ἢ γυνή. [Πρὸς ὑστέρας.] Ὅρνιθα σφάξας καὶ καρφίον τυλίξας πανήν λινοῦν καὶ βάλλε ἔσωθεν τῆς ὀρνιθος καὶ ἃς ἐψηθῇ καὶ δὸς πιεῖν τὸν ζωμόν, ῥάψον δὲ τὴν ὀρνιν, ἢ ὄψιν ψωμίου καὶ μανητάρην ἀληθινὸν, καὶ καρίδιον καύσας δὸς πιεῖν. [Περὶ τῶν ἀκουσίως ἐνουρούντων.] Κόψον γούλαν ἀλέκτορος καθὼς ἐστι μετὰ τοῦ λάρυγγος καὶ καύσας καὶ τρίψας καλῶς μετ' οἴνου παλαιοῦ δὸς πιεῖν. [Περὶ ἐνδυναμώσεως αἰδοίου.] Ῥεπαπόσπορον τρίψας ἔνι μετὰ μέλιτος καὶ τίθου εἰς ῥάκος καὶ τύλιξον τὸ αἰδοῖον. [Πρὸς λεπριῶντας ὄνυχας. ^[15]

14 563] Σίνηπι καὶ ἡδύοσμον ἔψει μετ' ὄξους καὶ τίθει. [Εἰς πρίσματα.] Ὑδωρ θαλάσσιον, βρύον θαλάσσης ἐκξέσας καὶ ὑποπιάσας ἐπίθες. [Περὶ ποδαλγίας.] Σμύρναν λεγόμενον μούρ καὶ ψύλλιον ἥτοι πυζουρκατοῦν μύστρον μετ' ὄξους ἄλειφε τοὺς πόδας. [Περὶ ἐνδυναμώσεως στομάχου.] Λαβὼν ξυλαλόην καὶ ἄκαρον, κύπερον καὶ μαστίχην, λίβανον, μελάνθιον, μάραθρον καὶ σπάντως, τρίψον λίαν καὶ ἔνωσον μεθ' ὕδατος ροιᾶς καὶ μέλιτος ἀκάπνου, δίδου νήστει. [Περὶ πτύσεως.] Ῥοσάτον τοῦ ζουφᾶ ἥτοι τοῦ ὕσώπου, ὅπερ ὠφελεῖ εἰς τὸν βῆχα καὶ τὴν στένωσιν καὶ εἰς τὸν πόνον τοῦ στήθους, ἢ σκευασία. μανουσιάκων < β'. οὐνάπια ἥτοι ξύντζιφα κ'. ζεπιστάνια ἥτοι μυξία κ'. συκάδια ἄσπρ. γλυκέα ιε'. ἥτοι γλυκύρριζαν μεσότριπτον < α'. χασχάσιν κεκοπανισμένον ἥτοι κωδεῖαν < ε'. παρήσαυσα ἥτοι πολύτριχον < β'. ^[15]

14 564 ἀνησοῦειν ἥτοι γλυκάνισον < β'. τόλμη καραὺς ἥτοι σελινόσπερμον < β'. σταφίδας, κοκκία καλὰ λογαρικῆς [?] ". ζουφὰν ἥτοι ὕσσωπον < γ'. ῥάζανδον ἥτοι μαραθρόσπορον < β'. σταφίδας κόκκια, τὰ ἀμφοτέρω ἀναμίξας πλῦνον καὶ αἰμοσχάσουν μεθ' ὕδατος κρύου ἡμέραν α'. καὶ τῷ πρωῒ, ἴν' ἐψηθῇ μετὰ τοῦ ῥηθέντος δηλονότι λογαρικού γο. δ'. καὶ ἀνεψηθῇ ἕως γένηται τὸ ὕδωρ λογαρικὴ α [?] ". καὶ τότε σακκελισθῇ καὶ ἵνα κατασταθεῖ μὴ ἔχειν ὕλην καὶ ἔπειτα βάλλε σάκχαρ λογαρικὴν α'. ἵνα γένηται ζουλάπιον καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν α'. πίε ἐξ αὐτοῦ ἕως ἡμέρας η'. ἐπίσταξον ἀμυγδαλέλαιον. [Περὶ χολεμεσίας.] Τοῖς χολὴν ἐμοῦσι κατάπλασμα προσεκτέον διὰ φοινίκων, συκιδίων, κηκίδων ἠψημένων ἐν οἴνῳ, ἢ ὀξυκράτῳ συνελεομένων ἄρτω· καὶ ἀκακία δὲ καὶ ὑποκυστὶς καὶ βαλαύστιον καὶ ῥοῦς συμπλεκέσθω τῷ καταπλάσματι καὶ σικύα δὲ προσβαλλομένη μεγάλη ὠφελεῖ μετὰ φλογὸς πολλῆς. τὴν δὲ τροφήν πολλάκις κατὰ βραχὺ δώσαμεν. ^[15]

14 565 ἐπὶ δὲ τῶν χολὴν μέλαιναν ἐμούντων καὶ φυσωμένων τὸν στόμαχον σπόγγους ὄξει δριμυτάτῳ θερμῷ βεβρεγμένους ἐντίθει· ἢ κισσοῦ φύλλοις ἐφθοῖς ἐν οἴνῳ κατάπλασσε. [Περὶ λυγμοῦ.] Λυγμὸς γίνεται ἥτοι διὰ πλήρωσιν ἢ διὰ κένωσιν, ἢ δριμέων χυμῶν δακνόντων τὸν στόμαχον,

ὧν ἐμεθέντων παύεται· πολλοὶ δὲ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπéρεων λαβόντες, εὐθέως ἂν ἐπιπίνωσιν οἶνον, λύζουσιν. ὅτι δὲ καὶ διαφθείροντες τινὲς λύζουσιν, ἔμετον μὲν ἂν εὐρομεν αὐταρκες ἱάμα τῶν διὰ πληθὸς ἢ δῆξιν λυζόντων, θερμασίαν δὲ τῶν διὰ ψύξιν· ὅταν δὲ ὑπὸ πληρώσεως ὕγρων γένηται λυγμός, βιαίας δεῖται κενώσεως. τοῦτο δὲ ὁ πταρμός ἐργάζεται. τοὺς δ' ἐπὶ κενώσει λυγμοὺς οὐκ ἴσται πταρμός, διδόναι δὲ τοῖς λύζουσι πήγανον μετ' οἶνου, ἢ νίτρον ἐν μελικράτῳ, ἢ σέσελι, ἢ δαῦκον, ἢ κύμινον, ἢ ζιγγίβερ, ἢ καλαμίνθην, ἢ νάρδον Κελτικὴν· ταῦτα τῶν ἐπὶ διαφθορᾷ σιτίων, ἢ ἐπὶ ψύξεσιν, ἢ ἐπὶ πληρώσει, βοηθήματα. τοῖς δὲ ὑπὸ πλήθους λύζουσιν ἐπὶ ψυχροῖς, ἢ γλισχροῖς χυμοῖς καστόριον δίδου πίνειν δι' ὀξυκράτου. ^[15]

14 566 καὶ κατὰ τοῦ δέρματος δὲ ἐπιτιθέμενον ὠφελεῖ ἅμα σικυωνίῳ παλαιῷ ἐλαίῳ. ἀρμόζει καὶ τὸ σκιλλητικὸν ὄξος, ἢ ὀξύμελι πινόμενον, καὶ κατοχὴ πνεύματος μεγάλως ὀνίνησι. [Πρὸς πρήσματα ποδῶν καὶ ῥαγάδας καὶ πτέρνας.] Μιльтάριον ἦτοι συνωπίδα καὶ κιμωλίαν τὸ ἴσον μετὰ χυλοῦ ἀγριοσύκης χρίε. ἄλλο. κισσὸν καὶ καλαμίνθην καὶ ἄλας συνεψήσας ὕδατι καλῶς νίπτε τοὺς πόδας ἅπαξ καὶ δις καὶ ἀποπρίσκονται. ἄλλο. ποιήσας ἄλμην δασεῖαν μετὰ θερμοῦ ἄντλει τοὺς πόδας καὶ τὰς πτέρνας τρίτον, ἄλας καὶ κύμινον καὶ ἐμβάλων ἔλαιον ἀνάλαβε, καὶ προαλείψας τοὺς πόδας κατάχρισον καλῶς· καὶ διὰ τῶν ἀδήλων πόρων ἐξέρχεται ἡ ὕλη. [Πρὸς ποδalgίαν.] Ἀειζώου τὸν χυλὸν ἔψει καλῶς καὶ χρῶ. ἄλλο. οἶνου χυλὸν μίξας ὀνείῳ γάλακτι καὶ γλυκεῖ οἶνῳ κατάχριε. ἄλλο. φώκης δέρμα, ἢ λέοντος, ἢ λύκου, ἢ ἀλώπεκος, ἐάν τις ἐργάζεται καὶ φορῇ ὑποδήματα, οὐκ ἀλγήσει τοὺς πόδας. ἄλλο. νυκτερίδας πιάσας ἔψει ἐν ὕδατι ὀμβρίμῳ ὥσει γ'. ^[15]

14 567 εἴθ' οὕτως ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι βάλλε λινόσπερμον τριπτόν γο. δ'. εἴτ' ὡὰ ὡμὰ γ'. καὶ ἐλαίου κύαθον, βοείαν κόπρον γο. δ'. κηροῦ γο. δ'. ἐνώσας ἀμφότερα καὶ μαλάξας, χρῶ εἰς κοίτην ἅπαξ καὶ δις. [Γαλήνου σκευασία σκιλλητικοῦ ὄξους.] Ὑγιεινὸν κάλλιστον τὸ περὶ σκίλλης Πυθαγόρᾳ γραφέν, ᾧ πᾶς μὲν αὐτοκράτωρ κέχρηται, λέγεται δὲ παρὰ τοῦ δεδωκότος ὅτι μακροβίους ποιεῖ τοὺς τοῦτο λαμβάνοντας καὶ τὰ ἄκρα ἄρτια ὑπάρχει ἕως τέλους. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Σάμιος γέρων (οὐκ ἀγνοεῖς γὰρ ὅσον χρόνον προέκοψεν) μέμνηται ἐν τῷ συντάγματι, ὡς τῷ κατ' αὐτὸν γένει μεταδεδωκὼς τὴν δύναμιν. ὅταν δὲ ἥρξατο τούτῳ χρῆσθαι, πεντηκονταετὴς ὑπῆρχεν. καὶ ἐβίωσεν εἰς ἑπτακαιδέκατον καὶ ἑκατοστὸν ἔτος ἄρτιος καὶ ἄνοσος διατελέσας. καὶ ταῦτα μὲν ὁ πατήρ τοῦ φαρμάκου καὶ τάχ' ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ψεύσασθαι μὴ δυνάμενος. ἡμεῖς δὲ τῆς τοῦ ἀνδρὸς πίστεως πεῖραν ἐπιθέντες βεβαίαν καὶ ἀδιάπτωτον τὴν δύναμιν ἐπιφαίνομεν. χρὴ τοίνυν λαβόντα σκίλλαν ὀρεινὴν λίτρ. ^[15]

14 568 α'. περιελεῖν τὰ σκληρὰ καὶ κατατεμεῖν τὰ ἀπαλὰ καὶ βαλεῖν ὄξους δριμυτάτου ξέστας ἡ'. εἰς ἄγγος ὑέλινον. εἴθ' οὕτως καταδύσας ἕασον ἀποβρέχεσθαι ἐν τοῖς τοῦ ἀπὸ κυνὸς καύμασιν ἡμέρας λ'. εἴτα ἐξελὼν τὴν σκίλλην καὶ ἀποπιάσας, ἐκ τούτου δεῖ τῷ πρῶτῳ μικρὸν καταρροφεῖν. συμβήσεται δέ σοι περὶ τὸν φάρυγγα, ἢ τὸ στόμα μηδέποτε μαλακισθῆναι. καὶ τὰ περὶ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ὑγιαίνειν. εὐπνοὺς τε ὑπάρξεις καὶ τὰ περὶ τὴν φωνὴν εὐεκτεῖν, σπουδαῖον καὶ τὰ περὶ ὄμματα ὀξυτερκέστατον καὶ περὶ τὴν ἀκοὴν ὀξύηκοον. οὐδὲν γὰρ πνεῦμα ἐν κοιλίᾳ ποτὲ συστήσεται σοι οὔτε σπλάγχνον μετέωρον ἔξεις. εὐπνοὺς τε καὶ εὐχρους διαμείνεις καὶ πρὸς τὰ ἀστεῖα πάντοτε εὖ διακείμενος. οὐκ ὀξυρεγμίσεις, οὐ λύξεις ἀλυκῶς, ἐὰν πᾶς τίς τι δὸς ἐξ αὐτοῦ καὶ κελεύω μετὰ τὸ ροφῆναι τοῦτον νηστικὸν ὄντα κινεῖσθαι σταδίους ζ'. καὶ διαλυθήσεται. ὁ δὲ τούτῳ χρώμενος περὶ τὴν δίαιταν παρρησίαν ἀγέτω ἥντινα βούλεται, πάντα γὰρ κατεργάζεται ταῦτα, ὡς ἀπὸ μηδενὸς βλαβῆναι ποτὲ, μήτε εἰς πλησμονὴν ἐλθόντα μήτ' ἐφ' ᾧ δοκοῦμεν συμφέρειν, περισσὸν δὲ οὐδὲν καταλειφθήσεται ἐν τῷ σώματι, οὐ πνεῦμα, οὐ χολή, οὐ σκύβαλον, οὐκ οὔρον. ^[15]

14 569 ἀλλὰ πάντα εὐέκκριτα καὶ εὐανάγωγα ποιεῖ, κοιλία διὰ παντὸς εὐλυτός ἐστι. καθαρτικὸν δὲ τοῦ σώματος τὸ βοήθημα, καὶ ἐν τοῖς ὀστέοις ἢ ῥυπαρία. φθισικοὺς δὲ τοὺς ἐκ πάντων

ἀπηγορευομένους ἀπὸ τοῦ φαρμάκου τούτου θεραπευθέντας εἶδομεν. ἐπιληψίας τὰς μακρὰς ὥνησεν ἱκανῶς, ὥστε ἀπὸ διαλειμμάτων χρόνου πολλοῦ γίνεσθαι. τὰς δὲ ἀρχομένας καὶ νέας εἰς τέλος ἰᾶται. καὶ τὸ πάθος γίνεσθαι οὐκ ἔῃ, ποδάγρας τε καὶ ἄρθριτίδας καὶ σκληρίας ἥπατος καὶ σπληνὸς ἐθεράπευσε. καὶ αἱ μὲν κατὰ μέρος ἐνέργειαι αὗται· αἱ δὲ κοιναὶ καὶ πλεῖσται καὶ ὑφ' ὧν κινήθεντες ἐκδεδώκαμέν σοι τὸ ὑγιεινὸν φάρμακον τοῦτο, ὑγείας καὶ ἀρτιότητος ἕνεκα ἀποτελεοῦται. [Γαλήνου σκευασία οἴνου τοῦ σκιλλητικοῦ.] Οὗτος ὁ οἶνος πινόμενος πάσης ὑγείας ἐστὶ παροχηκός. λεπτύνει γὰρ τοὺς χυμοὺς καὶ ἐξαιρέτως τὸ φλέγμα καὶ οὐκ ἔῃ συστῆναι ἐν τῷ στομάχῳ, ἢ ἐν τῇ κοιλίᾳ, ἢ ἐν κεφαλῇ, ἢ ἥπατι, ἢ σπληνί, ἢ νεύροις, ἢ ὀστέοις, ἢ τι τοιοῦτον γλίσχρον χυμὸν καὶ ποιοῦντα τὰ ἐμφράξεις· ἀλλὰ πάντα λύει καὶ γαστέρα μαλάσσει καὶ οὕτως ὑπάγει καὶ οὔρα κινεῖ καὶ δι' αὐτῶν τὰς αἰτίας λεπτομερεῖ καὶ ἐκκρίνει. ^[5]

14 570 οὕτως δὲ καθαίρει κεφαλὴν, ὡς μὴδὲ τοὺς μυξωτῆρας ὑγρότητα ἔχειν. πεποίηται δὲ ποδαγρικοῖς, ἄρθριτικοῖς, ἐπιληπτικοῖς, οὕτως γὰρ πάσης ὑγείας ἐστὶ περιποιητικός. ἔχει δὲ οὕτως, λαβὼν σκίλλαν ἐξ ὁρέων λευκὴν περὶ τὴν κυνὸς ἐπιτολὴν λίτρ. α'. διάψυξον ἐν σκιᾷ ἡμέρας ι'. καὶ δι' ἐμβάλλας εἰς ὕελον τὰ φύλλα τὰ διαψυχθέντα τῆς σκίλλης, βάλλε οἴνου λευκοῦ παλαιοῦ ξέστας ιβ'. καὶ κρεμάσας ἡμέρας μ'. ἔπαγον τὴν σκίλλην ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ῥίψον καὶ τὸν οἶνον χρῶ πρὸς τὰ ἐπαγγελθέντα καὶ εὐρήσεις αὐτοῦ τὴν δύναμιν, χρώμενος ἐκάστοτε πρὸ σιτίων ἐκ τοῦ οἴνου γο. β'. εἰ δ' ἀπὸ κοίτης γο. 2 ". εἰ δὲ βούλει πρὸς πόμα αὐτὸ ποιῆσαι, διὰ τὴν ἡδύτητα πρόσμιζον καὶ μέλιτος ξέστας δύο, ἢ γ'. [Ἀποφλεγματισμὸς ἀνασπῶν ἐκ τοῦ στομάχου φλέγμα ἐσθιόμενος· ἀπὸ δὲ τῆς κεφαλῆς, ἀναγαργαριζόμενος. ^[15]

14 571] Ὅριγανου, κόμμεως, ὑσσώπου, σαμψύχου, γλήχωνος, θύμου, ταῦτα ἔψει μετὰ γλυκέος γο. γ'. ἔως οὗ γένηται α'. καὶ δίδου ἀναγαργαρίζεσθαι. ἐκτινάσσει γὰρ καὶ τὰ ἐν τῷ πνεύμονι ἐσθιόμενος. ποιεῖ δὲ τοῦτο ἐπὶ ἡμέρας, πεπεύραται γάρ. [Πρὸς δυσουριῶντας καὶ μὴ δυναμένους οὐρῆσαι.] Κόριδας ἀπὸ κλίνης λειώσας κατάχριε τὸν οὐρητήρα καὶ εὐθέως οὐρήσει. τοῦτο δὲ καὶ παιδίοις μὴ δυναμένοις οὐρῆσαι ποιεῖ. [Πρὸς λιθιῶντας καὶ διουρητικὸν δόκιμον.] Δαφνίδων καὶ πεπέρεως ἴσα κόψας καὶ σήσας μετὰ ὕδρομέλιτος μέτρον α'. δίδου. ἐκάστῳ δὲ τὸ ὕδρομέλι θερμόν. [Ἄλλο θρύπτον λίθους καὶ παρασκευάζον οὐρεῖν ἄνδρας καὶ γυναῖκας.] Δάφνης φλοιὸν ἀναζέσας ὕδατι συμφύρα καὶ δίδου ἐκ τούτου ῥοφᾶν. ἐνεργεῖ γὰρ λίαν. [Πρὸς αἷμα οὐροῦντας.] Ζιγγιβέρεως < β'. κράμβης σπέρμα < δ'. ^[15]

14 572 μήκωνος < α'. χυλὸν ἀναλαβὼν ποιεῖ καταπότια καὶ δίδου τῷ πάσχοντι. [Οὐρητικὸν στραγγουριῶσιν.] Θύμου καὶ μαράθρου ἐξ ἴσου κόψας ἐν εὐκράτῳ θερμῷ δὸς πιεῖν. [Πρὸς πόνον οὐρητήρος καὶ δυσουρίαν καὶ δύσπνοϊαν καὶ οὐροῦντας αἷμα καὶ λιθιῶντας.] Ἀσάρου, μίσυος, νάρδου Κελτικῆς ἴσα ἀναλάμβανε μέλιτι Ἀττικῷ ἀπηφρισμένῳ καὶ δίδου καρύου Ποντικοῦ τὸ μέγεθος, εὐρωστεῖν γὰρ ποιεῖ καὶ πρεσβύτας, τοὺς ξηρὰν ἔχοντας ῥύσιν καὶ εὐτονωτέραν ποιεῖ. [Πρὸς ἐνουροῦντας.] Ῥίζαν κρίνου δὸς πιεῖν προαναζέσας, ἢ ὑοσκυάμου χυλὸν ἢ καρπὸν μετὰ οἶνογάλακτος φυράσας ἔμβαλλε εἰς δέρμα ἐλάφου καὶ περίαπτε τὸν δεξιὸν μηρὸν καὶ θαυμάσεις. ἄλλο. συάγρου ὄνυχας ὀπτήσας μετ' οἴνου πότισον, ἢ ἀλέκτορος ὄρχιν ὀπτήσας δὸς φαγεῖν. ἄλλο. κοχλίαν καύσας μετὰ τοῦ ὀστράκου καὶ λειώσας δίδου πιεῖν μετὰ οἴνου εἰς κοίτην. [Εἰς δυσουρίαν καὶ λιθίαν.] Λινοσπέρμου, πεπέρεως, πετροσελίνου κόψας καὶ σήσας μετὰ κονδίτου λάμβανε κοχλιάριον α'. ^[15]

14 573 [Λίθων θρυπτικὸν δόκιμον.] Σκορπίδια θαλάσσια τρία μικρὰ καύσας ὁλόκληρα τὴν τέφραν πότιζε μετὰ κονδίτου. [Ἐς τὸ στησαι κοιλίαν.] Ῥοῦν μετὰ οἴνου καὶ ὀρύζης ἐψήσας καὶ ἀποτριψάσας ἔνιε, ἢ τράγου ἥπαρ ἐψήσας μετὰ οἴνου αὐστηροῦ δὸς πιεῖν, ἢ κηκίδας καύσας λειώσον καλῶς καὶ μίξας στέαρ χοίρειον καὶ τηγανίσας μετὰ ὄξους δὸς φαγεῖν τῷ πάσχοντι, ἢ λαβὼν πεπέρεως < α'. θερμίνου ἀλεύρου ἥτοι λουπιναρίου < γ'. καὶ μέλιτος κοχλιάριον α'. [Πρὸς τὸ κινεῖν ἰδρῶτας καὶ ἀποπαύειν πυρετούς.] Κάχρυος σπέρμα μετ' ἐλαίου συγχριόμενον,

ἢ πύρεθρον μετ' ἐλαίου θερμανθὲν καὶ ἐπιχρισθὲν μετὰ μίαν ὥραν τῆς ἐπισημασίας. [Πρὸς κυνοδήκτους.] Κνίδης σπέρμα καταπλασσόμενον, ἢ πρασίας μελαίνης τὰ φύλλα καταπλασσόμενα, ἢ μελισσόφυλλον σὺν οἴνῳ πινόμενον, ἢ τοῖς δῆγμασι ἐπιτιθέμενον, ἢ σκόροδα καταπλαττόμενα καὶ ὀπτὰ ἐσθιόμενα καὶ πινόμενα. ^[15]

14 574 [Πρὸς λυσοδοήκτους.] Λυσοδοήκτων τοῖς τραύμασι κράμβης φύλλα λεῖα μετὰ σιλφίου καὶ ὄξους ἐπιτιθέσθω· καθ' ἑαυτὴν γὰρ λυττῶντος κυνὸς δῆγμα ὠφελεῖ. καὶ τὸ ἀφέψημα αὐτῆς πινόμενον. ἐφθὴ δὲ κράμβη προτρωγομένη φθισικοὺς θεραπεύει. καὶ τὰς περὶ ἄρτηρίαν διαθέσεις ἰᾶται. λειοτριβηθεῖσα δὲ καὶ καταπλασθεῖσα ἐπὶ σπληνὸς τοῦτο ὑπεκτῆκει. [Πρὸς συνάγχην καὶ πόνον τραχήλου.] Λεύκη ξηρὰ μέλιτι λειωθεῖσα καὶ ἐπιχρισθεῖσα τῷ τραχήλῳ, ἢ καρδάμου σπόρον καὶ κόπρον περιστερᾶς σὺν μέλιτι ἐμπλασσόμενον. [Πρὸς ἐσωχάδας.] Ἀμάραντον ἀποβρέξας μεθ' ὕδατος ὁψὲ καὶ πρωτὶ πότισον. [Εἰς σπλῆνα κατάπλασμα πάνυ καλόν.] Ἐλενίου, σινήπεως, δαφνίδων κατὰ λόγον κοπανίσας, εἴτα ἐξελὼν φλοῦν καρύας νέας κόψον μικρά. εἴτα βάλλε ἐν ὀλμῳ καὶ κόψον αὐτὸν ἰσχυρῶς καὶ ἐκβαλὼν ἀπόβρεξον ἐν ὄξει δριμεῖ ἡμέρας τρεῖς καὶ ἐνώσας ἀμφοτέρω μετὰ χυλοῦ τιβεριάδος ἔψει ἕως γένηται κατάπλασμα καὶ τίθει ἐπάνω τῆς σπληνὸς ἀπὸ πρωτὶ ἕως ἡμέρας η'. ^[15]

14 575 προκενώσας τὴν γαστέρα καὶ θαυμάσεις. [Ἄλλο πρὸς τῆξιν σπληνός.] Καππάρεως ρίζης γο. γ'. ἀσβέστου γο. δ'. κόψας καὶ σήσας καὶ ὄξει μίξας ἐπίθες μὴ πλέον ὥρας μιᾶς καὶ ὄλον τήκεται. ἄλλο. κράμβης ζωμὸν ἔψει μόνον, μετὰ δὲ ὀξυμέλιτος πότισον νηστικῶ, ἢ βάτου ρίζαν μετ' ὄξους ἀποτριτῶσας δίδου πιεῖν ἡμέρας τρεῖς. ἄλλο. φλοῦν καρύας μετ' ὄξους καὶ μέλιτος ἐψήσας πότισον νηστικῶ, ἢ σίδηρον πυρῶσας ἐν οἶνομέλιτι σβέσας ἐν ποτηρίῳ δὸς πιεῖν καὶ θαυμάσεις. [Πρὸς ὀδόντας μέλανας.] Φοινίκων ὀστᾶ καὶ μαστίχην καὶ μέλι τρίβε, τοὺς ὀδόντας ἐπὶ ἡμέρας ζ'. καὶ λευκαίνονται. [Πρὸς ἔλμινθας.] Θέρμους καὶ δάφνης φύλλα καὶ χολὴν ταύρου μίξας ἐπίθες ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν τῆς κοιλίας καὶ ὠφελεῖ. [Πρὸς ἐσωχάδας καὶ ἐξωχάδας. ^[15]

14 576] Ἀμυλον καὶ πίσσαν καὶ ὕδωρ ζεννύμενα δὸς πιεῖν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ μετὰ τὸ ἀποτριτωθῆνα τὸ εἰς τὸ ἔψημα. [Πρὸς πόνον ὀδόντων.] Ἀμπελοβόθρακα κρατήσας τηγάνισον μετ' ἐλαίου καὶ ἔμβαλλε τῷ ὡτίῳ καὶ ὑγιαίνει. [Πρὸς βδέλλας.] Τρίψας ἀριστολοχίαν ἀλάτιζε. [Πρὸς λιθιῶντας διουρητικά.] Δαφνίδων πεπέρως ἴσα δίδου μύστρον α'. μετὰ ὑδρομέλιτος. [Ἄλλο θραῦον λίθους.] Δάφνης φλοῖον ἀνάξουσιν ὕδατι ἕως ἀποτριτῶσεως καὶ δίδου ῥοφεῖν. ἄλλο ὁμοιον. τρυγόνος ὀρνέου κόπρον καύσας παρέχε μετὰ μελικράτου, ποιεῖ γὰρ ἐξουρεῖσθαι τοὺς λίθους. [Πεπειραμένον εἰς λιθιῶντας.] Στρουθίου, ῥέου Ποντικοῦ, καππάρεως, ἀνὰ < α'. δίδου σὺν οἴνῳ λευκῶ καθ' ἡμέραν < α'. καὶ οὐρήσεις ὑπόστασιν ἐν τῷ οὕρῳ λιθώδη. ἄλλο. ὀρίγανον ἀποζέσας ἕως ἀποτριτῶσεως μεθ' ὕδατος παρέχε κύαθον ἐκ τοῦ ἀποζέματος πιεῖν. [Εἰς στραγγουρίαν. ^[15]

14 577] Μαράθρου σπέρμα, δαφνίδων Θηβαϊκῶν ἐξ ἴσου κόψας σὺν εὐκράτῳ δίδου θερμόν. [Πρὸς δυσουρίαν καὶ στραγγουρίαν.] Κόστου, μέλιτος, ὕδατος κυάθους θ'. δίδου πιεῖν κρατῆρα, τὸν μισθὸν προαπαιτῶν. ἄλλο. Κυπέρου Ἀσιατικοῦ κοχλιάριον α'. μετὰ ἀκράτου δίδου λεῖον ἢ μετὰ μέλιτος ἔστι γὰρ δόκιμον. [Πρὸς δυσουρίαν.] Πετροσελίνου Μακεδονικοῦ κόψας δίδου κοχλιάριον α'. [Πρὸς στραγγουρίαν.] Κολοκύνθην κοπάνισον ξηρὰν ὡς ἀλεύρου καὶ κοχλιάριον μικρὸν μεθ' ὕδατος δὸς πιεῖν. [Πρὸς τοὺς ἐνουροῦντας εἰς τὰ σάγια.] Λαγωοῦ ἐγκέφαλον σὺν οἴνῳ πότισον. ἄλλο. φῦσαν ὀπτῆσας δὸς φαγεῖν ἐπὶ ἡμέρας γ'. ἢ κύπερον λειώσας πότισον, ἢ λαγωοῦ ὄρχιν ἐν οἴνῳ εὐώδει χλιαρῶ δὸς πιεῖν. [Πρὸς στραγγουρίαν.] Δενδrolίβανον λαβὼν βράσον μετ' οἴνου πλεῖστον ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς παρέχε πίνειν. λαβὼν ῥαφίδα τὸ θαλάσσιον ὀψάριον καύσας καὶ τὴν σποδιὰν δὸς πιεῖν. [Περὶ λειχήνων. ^[15]

14 578

] Κέρας ἐλάφου ρινήσας μετ' ὄξους δριμυτάτου ἀποτριτώσας ἐπάλειφε. [Πρὸς ἀγρίου λειχήνας.] Κριθάλευρον μετ' ὄξους δριμέος ἐμμίξας ἄλειφε, ἢ ἀκροσφοδεΐλου ρίζαν σὺν ὄξει λειώσας χρεῖ συχνῶς, ἢ καῦσον λινοῦν πανίον ἐπάνω σιδήρου καὶ ἄλειφε, ἢ φύλλα καρύας χλωρὰ ἀποζέσας κατάπλαττε. τοῦτο καὶ ἐπὶ ψώρας. [Πρὸς αἰδοίου πόνον καὶ φλεγμονήν.] Κύμινον ἐψήσας πολλὰ καὶ λέπυρα ὠν ἐπάντλει, καὶ θαυμάσεις. [Πρὸς λειχήνας.] Σκόροδον καὶ θεάφην, ὕδωρ καὶ ἔλαιον σμήξας ἄμφω ἄλειφε. [Κατάπλασμα πρὸς τραύματα πρόσφατα ἀπὸ ξίφους ἢ ξύλου.] Ἴτεας φύλλα τρίψας ἐπίθες καὶ τὸ αἷμα στήσεις καὶ τὰ τραύματα παρακολλᾷ καὶ ὑγιαίνει. ἢ βολβούς προβάτων ἅμα ἐλαίῳ λειώσας κατάπласσον. [Πρὸς δηλητήρια φάρμακα.] Πήγανον καὶ σῦκον καὶ κάρυον τρίψας πότισον μετ' οἴνου, ἢ τῆς νύσσης τὸ αἷμα ὑγρὸν σὺν ἐλαίῳ πινόμενον σώζει τοὺς πιόντας δηλητήριον φάρμακον καὶ τοὺς ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντας. ^[15]

14 579 [Πρὸς ρεῦμα ἐν τῷ λαιμῷ.] Χελιδόνος νεοττιὰν λειώσας μετ' ὄξους κατάχριε. [Πρὸς μαστῶν γυναικῶν ὄγκους.] Αἰγὸς ἀφόδευμα ξηρὸν μετὰ οἴνου ἀκράτου ἐπίθες καὶ λύει τὴν φλεγμονήν. [Εἰς λυκοκεφαλίαν.] Χοίρου ἀφόδευμα καύσας καὶ λαβῶν σποδὸν, μίξας μετὰ μέλιτος, ξυρήσας τὴν κεφαλὴν ἄλειφε καὶ ἐπίθες ἐπάνω κράμβης φύλλα. [Βηχικοῖς καὶ ἐκτικοῖς.] Στύρακος καὶ κράμβης χυλοῦ συντρίψας καὶ ζυμώνσας δίδου νήσται καὶ εἰς κοίτην, ἢ δαφνελαίου καὶ οἴνου καλοῦ, ἀνὰ « γ' . σμήξας καὶ χλιάνας ἐν λουτρῷ ἔσωθεν καὶ οἰνελαίου θερμοῦ κέρα καὶ συμपुरιάσας τῷ στομάχῳ. ἄλλο. θερμῶν πυρίαν στακτὴν βρέξας, πυρία πόδας τοῦ βήσσοντος καὶ ἀποσπογγίσας αὐτοὺς ἐπάλειφε καὶ πυρίαζε. τοῦτο δὲ βήχας ἰαθήσεται. [Εἰς βήχας.] Ῥητίην συντρίψας μετὰ οἴνου παλαιοῦ πότισον νήσται. ^[15]

14 580 καὶ γλήχωνα μετ' ὀξυκράτου προεψήσας δὸς πιεῖν, ἢ βερονίκην ζυμώνσας μετὰ μέλιτος δίδου φαγεῖν, ἢ ῥαφανὴν ὀπτὴν ἐσθιομένην δίδου πρωῒ καὶ ὀψέ, ἢ βούτυρον ἄναλον καπινέτω βασιλικοῦ καρύου μέγεθος. [Πρὸς τοὺς ἐν τῷ θώρακι χυμούς.] Κνίδης τὰ φύλλα συνεψηθέντα πτισάνῃ δίδου πίνειν. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς πνευματώσεις καὶ ἀνάγει τὰ ἐν τῷ θώρακι. [Πρὸς βήχας.] Τῆλιν ἐψήσας ἕως ὅτου ἀποτριτωθῇ, τὸ ζεμάτιον λάβε τῷ πρωῒ μετὰ μέλιτος. [Εἰς καλλιφωνίαν.] Τραγάκανθα ἀποβραχεῖσα ἐν οἴνῳ καὶ ποθεῖσα φωνὴν λαμπρύνει. [Πρὸς ἀποκοπὰς φωνῆς.] Στύρακα λειώσας μετὰ ὕδατος ποιεῖ καταπότια ἴσα ἐρεβίνθοις καὶ δίδου τρίτον καὶ εὐθέως λαλήσει. [Αὐξητικά πλοκάμων καὶ πώγωνος, εἰ ἐπιρρέουσι.] Τεῦτλον μετὰ μυρσινελαίου καὶ πολυτρίχου μίξας κατάχριε τὰς τρίχας, ἢ ἀδίαντον καὶ λάδανον ἴσα λειώσας μετ' ἐλαίου ὀμφακίνου ἢ μυρσίνου ἢ σχινίνου ἐπίχριε. ^[15]

14 581 ἄλλο. λάδανον ἀποβρέξας σὺν οἴνῳ Ἀμιναίῳ καὶ μυρσινελαίῳ, λειώσας ἄμφω, ποιεῖ πάχος μέλιτος καὶ ἐπίχριε τὴν κεφαλὴν ἐν βαλανείῳ. βέλτιόν ἐστι καὶ τὸ ἀδίαντον, ὃ τινες καλοῦσι πολύτριχον, τὸ ἑβδομον μέρος λαδάνῳ ἐπίβαλλε καὶ χρεῖ. [Πρὸς ὀδύνας νεφρῶν.] Γλήχωνι συνεψείσθωσαν πίτυρα ἐξ ἀλεύρων καὶ σακκελίσας τὸν ζωμὸν καὶ σπόγγῳ τοῦτο βρέξας, πυριαζέσθω οὕτως. ^[5]